

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE VALENTINE

**SHE'S ENJOYING A ROMANTIC MEAL.
IT ISN'T WITH ME.**

MARIA FRANKLAND

A GRIPPING AND TWISTY PSYCHOLOGICAL THRILLER

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

VALENTINE

**ROMANTİK BİR YEMEĞİN TADINI
ÇIKARIYOR. BENİMLE DEĞİL.**

MARIA FRANKLAND

İlk olarak Autonomy Press 2025 tarafından
yayımlanmıştır Telif Hakkı © 2025 Maria

Frankland

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt, tarama veya başka herhangi bir yolla , saklanamaz veya iletilemez. aksi takdirde yayıncının yazılı izni olmadan kullanılamaz. Bu kitabın izinsiz olarak kopyalanması, bir web sitesinde yayınlanması veya başka herhangi bir yolla dağıtılması yasa dışıdır.

Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. tasvir edilen isimler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Maria Frankland, bu eserin yazarı olarak tanımlanmanın ahlaki bir hak olduğunu ileri sürmektedir.

Birinci baskı

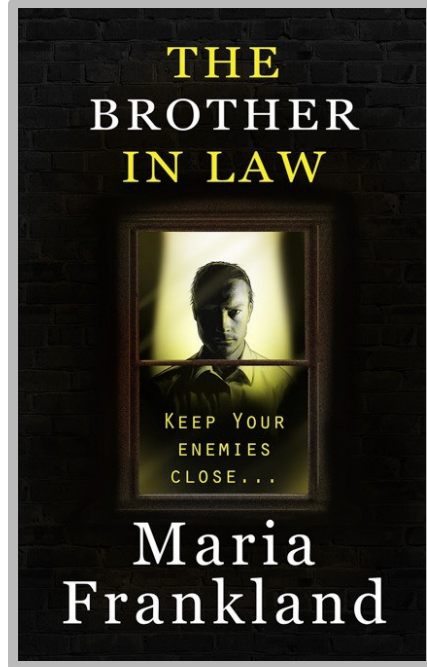
Kapak Tasarımı: David Grogan www.headesign.co.uk

*Biricik sevgilim Michael'a ve evlilik
yıldönümümüz kutlu olsun!*

'İLETİŞİMDE KAL' LISTEME KATILIN

Yeni kitaplar ve özel teklifler hakkında bilgi sahibi olmak istiyorsanız, [buradan 'iletişimde kal listem](http://www.mariafrankland.co.uk) veya şu adresi ziyaret ederek 'e katılın

www.mariafrankland.co.uk

PROLOGUE

Haritadaki iğneye yaklaştıkça mavimsi ışıklar sisi .

Ne haltlar dönüyor burada? Kanı donmak deyiminin ne anlama geldiğini artık biliyorum. Kanım donmuş gibi hissediyorum.

Arabayı olay yeri şeridinin şerit boyunca gerildiği yere bırakarak gidebildiğim kadar yakına park ediyorum. Çikolata kutusundan evi ve - dehşet içinde nefes alıyorum - verandanın dışına yerleştirilmiş beyaz çadırı görebilecek kadar yaklaştım.

İleri atıldım - ne de olsa her türlü hakka sahibim. 'Aman Tanrım - kim o? Ve ne oldu?

"Geri çekilin, lütfen.

'Ama ben biliyor olabilirim- bu benim-'

"Burası bir suç mahalli. Bir memur kolumdan tutup beni geri çekti. "Daha ileri gidemezsiniz.

'Lütfen bana neler olduğunu anlat. Sanırım ne biliyorum-' Tekrar araya girince sesim boğuldu.

"Merhumun resmi kimlik tespiti önümüzdeki birkaç saat içinde yapılacak," diyor eli kolumda kalarak. "Bunun zor olduğunu biliyorum ama işimize devam etmemize izin vererseniz sevinirim.

"Ama-

"İletişim bilgilerinizi bana bırakın. Üst cebinden bir not defteri çıkarır. "Buradaki işimiz biter bitmez komutanın iletişime geçmesini sağlayacağım. Ses tonu bana bunun tartışmaya açık olmadığını söylüyor.

Ben çadırın içinde kimin olduğunu öğrenmek için izlemeye ederken bir olay yeri inceleme aracı yanaşıyor.

" azından bana kadın mı erkek mi olduğunu söyleyebilirdin. "Sana hiçbir Şey söyleyemem. Henüz söyleyemem. Üzgünüm.

BÖLÜM I

SADECE karanlık olması caddenin karşısını göremeyeceğim anlamına gelmez.

Onu nerede görsem tanırım. Uzun boylu, geniş göğüslü ve kambur. Hava nasıl olursa olsun her zaman şort ve yürüyüş botları giyerdi.

Aralıksız yağan yağmur nihayet yerini serin bir çiselemeye bıraktı. Hava karardığı anda perdelerinizi çekip şöminenizin önünde rahatlama isteği uyandıran türden. Ama şu anda rahat edebileceğim bir yer olduğunu sanmıyorum. Titriyorum.

Her zamanki yerinde duruyor. Evimin tam karşısındaki ağaçların gölgesinde. Kendini gizlemeye mi çalışıyor yoksa izlediğini bilmemi mi *istiyor*?

Telefonumu kapıp kocamı aramak ve "*Geri döndü, lütfen acele eve gel*" diye bağırarak için içimdeki dürtüyle savaşıyorum. Dale'in en azından biraz endişelenmesini isterdim, özellikle de *şu anda* - beni ve doğmamış çocuğumuzu korumak için buraya geri dönmek zorunda kalmasını isterdim. Ama her zamanki sıkılmış ifadesiyle ne diyeceğini biliyorum... *Hepsi senin hayal gücünde, Tamara. Zavallı adam muhtemelen birini bekliyordur.*

Evet, *ben*. Belki cesedim sığ bir mezara gömüldüğünde Dale oturup farkına varır. Adam her gece orada duruyor ve hep aynı saatte. Eve ilk geldiğimde hiç ortalıkta olmuyor. Ben kuaförden altı buçuk gibi dönüyorum, Dale ise normalde bir buçuk saat sonra, o değerli spor salonuna gittikten sonra geliyor. Dışarıdaki adam belli ki rutinimizi biliyor.

Eve daha yakın park edemeyeceğim küçük Fiat'ıma bakıyorum. Her gece arabamı park etmeden önce bahçemi gözlerimle tararım. Ve sonra arabadan inmeden önce, verandaya koşarken beni yakalamak için pusuya yatmadığından emin olmak için bir kez daha. Ama hep aynı şey oluyor: Ben kapıdan güvenli bir şekilde girene kadar ortaya çıkmıyor.

Telefonum çaldığında irkiliyorum, Dale olduğunu umuyorum. Belki de koşu bandından bir şekilde sıkıntımı hissetmiştir.

"Selam Ali. İyi misin? Ses tonumdan kocam *olmadığı için duyduğum* hoşnutsuzluğu gizleyemiyorum. Umut etmekten daha iyisini bilmeliydim. Artık beni hiç kendiliğinden aramıyor. Eskiden *sadece sesimi duymak için* aradığı günler sanki başka bir hayatta yaşanmış gibi geliyor. "Aynı soruyu ben de sana sorabilirim, abla.

Kıkırdıyor. "Sesin "Sanki bir cenazeden dönmüş gibisin. Hayal kırıklığıma rağmen, sesinin aşinalığını duymak beni her zaman rahatlatıyor. Ancak cenazelerle ilgili herhangi bir şaka yapmasına şaşırdım - ikimiz de on iki yıl önce babamızın cenazesine katılmadık ve üç yıl önce annemizin cenazesine tek başıma katıldım. Ebeveynlerimiz ya da ölümle ilgili herhangi bir konu aramızda genellikle konuşulmaz. Ancak şu anda endişelenmem gereken başka şeyler var.

'Lanet adam geri döndü. Yeni yıldan beri her gece orada. Ben perdeyi indirirken ağır perde yerine oturuyor. Sokağa bakmaya devam edemem. Ayrıca, kim bilir, ona bakmam belki de ona bir tür cesaret veriyordur.

"Onu polise ihbar edeceğini sanıyordum. Sesi Dale'in genelde yaptığı gibi kuşatılmış gibi çıkıyor. Ama ikisinin de onu görmemiş olması her şeyin hayal ürünü olduğu anlamına gelmiyor.

"Aslında onu ihbar *ettim*. Dün gece.'

"Ne zaman? Konuştuğumuzda bundan hiç bahsetmemiştin.

"Daha sonraydı. Her neyse, bahsedecek pek bir şey yoktu - tam bir zaman kaybıydı. Koltuğa gömülürken hatırladıkça iç geçiriyorum. "Onlar buraya gelene kadar ortadan kaybolmuştu.

"Hemen gelmediler mi?

'Hayır, üç saatlerini aldı - o kadar önemli olduğunu düşündüler. O sırada Dale yorgun olduğunu ve yatmak istediğini söylüyordu.

"Geldiklerinde o da sizinle miydi?

'Evet - ama beklerken polisin zamanını boşa harcadığım için muhtemelen beni öldüreceklerini söyledi. Hormonlarım yüzünden olduğunu düşünüyor.

Ali sessiz kalıyor, muhtemelen aynı fikirde olduğunu gösteriyor. İkisinin beni ciddiye alması için ne olması

"Bana sanki aklımı kaçırmışım gibi baktılar. Hatırladıkça irkiliyorum.

"Peki ne dediler?

Sorularına cevap verdim. *O ne yaptı? Ne söyledi? İzlediğinin sen olduğunu nereden biliyorsun? Sadece bir asansör olabilir mi?*

"Yani, aşağı yukarı benim söylediğim gibi mi? Özellikle de her gece aynı saatte dışarıda olduğunu söylediğin için. Bunu gizlemek için elinden geleni yapıyor olabilir, ama Ali'nin sesi sinirli ve içimde bir şeyler sarkıyor. Eğer ablam beni ciddiye almıyorsa, başkalarına dinletmek için ne kadar şansım var?

"Bana *orada öylece duran* bir adama karşı bir şey yapamayacaklarını söylediler ve bunun yerine kişisel ve ev güvenliği hakkında bir sürü saçmalık anlattılar. Sonra Dale onların önünde *bir hayat kurmam ve eve döndüğümde pencereden bakmak yerine yapacak daha iyi bir şey bulmam* konusunda *iğneleyici* bir yorum yaptı.

Dale'inkine benzeyen bir araba dışarıda duruyor, ben de sandalyeden kalkıyorum. Son zamanlarda çok sık böyle oluyorum ve son birkaç haftadır daha da kötüye gidiyorum. Bir dakikadan fazla hareketsiz oturamıyorum. Ve bu sadece dışarıdaki adam yüzünden değil. Kocamın komşularımızdan biriyle yeni başlayan arkadaşlığı da beni endişelendiriyor.

"Polis haklı sayılır, biliyorsun. Kız kardeşim her zaman benim için ayırdığı yatıştırıcı tonu kullanıyor. *Eğer* her gece aynı adam dışarıdaysa, birçok nedenden dolayı orada olabilir.

'Sadece Dale'in arada bir lanet spor salonuna yaptığı gece ziyaretlerinden daha önemli olmak istiyorum. Bunun benim için ne kadar üzücü olduğunu biliyor.

"Eminim ona , bir ya da iki geceyi evde geçirirdi.

"Zaten denedim. Penceredeki tanıdık yerime dönme dürtüsüne direnerek halıyı adımlıyorum. "Ondan daha önemli bir şey yok-.

Ali'nin arka planında büyük bir çılgılık ve patlama sesi duyulur. 'Kusura bakma abla. Gitmem gerek. İki canavarım birbirini öldürüyor gibi görünüyor. Seni birkaç dakika sonra ararım.

Kendimi her zamankinden daha yalnız hissederek telefonumu sehpanın üzerine koyuyorum, sonra kendimi tutamayıp pencereye dönüyorum ve perdeyi aralıyorum, bakışlarım hemen adamın genellikle durduğu noktaya kayıyor. Uzun bir nefes alıyorum. Adam gitmişti.

Sesini duyduğum araba Dale'di ama nedense arabasını benim arabamın arkasına çekmedi. Onun yerine evimizin önündeki yolun kenarına park etti.

Yolcu koltuğundan iş çantasına uzanırken farları sönüyor. Beni dışarı bakarken görmesini istemediğim için perdenin inmesine izin veriyorum. Arabasının kapısı çarpıyor ve ayak seslerinin kapımıza doğru yol almasını beklerken kalbim hızlanıyor.

Ama gece sessizliğini koruyor.

Beni fark etmeyeceğini umarak ama gecikmesine neyin sebep olabileceğini de bilerek perdemin kenarlarından bakıyorum.

Evet, tam da şüphelendiğim gibi, Dale yolun karşısındaki kadınla konuşuyor. Belli ki onun arkadaşlığından benimkinden çok daha fazla hoşlanıyor. Kadın ona yaklaşıyor, koluna dokunuyor, her sözüne asılıyor gibi görünüyor. Şimdi birlikte gülüyorlar - artık *benimle* hiç gülmüyor gibi görünüyor. Hamile kaldığımdan beri mutsuz olduğumu biliyorum, sadece neyse ki azalmakta olan hastalıkla değil, aynı zamanda bir şeylerin ters gideceği korkusuyla da. Ona en çok ihtiyaç duyduğum bu dönemde kendini geri çekmesi için uygun bir zaman değil.

Kadın başını arkaya atıyor, belli ki konuşmalarının her anından hoşlanıyor. Uzun bir günün ardından eve geldiğinde, akşamına *benimle* başlamak için içeri girmek yerine ilk konuşmak istediği kişinin *olduğuna* inanamıyorum. Bahse girerim sokağın bizim tarafına dönmek yerine onun ön kapısından geçmeyi diliyordur.

Ve *kesinlikle* istediği de bu.

*güne kadar mükemmel yüzüne ve düşünürken yüzünü buruşturma şekline
hayran kalacağım.
Seni asla hafife almayacağım.*

KOMŞUSUNUN evi bir ışık gösterisi gibi aydınlanmış ve her zamanki gibi panjurlarını kapatmamış. Genellikle akşamın ilerleyen saatlerine kadar kapatmaz - sanki herkesin evinin içini görmesini istiyor, kesinlikle bir teşhirci.

Ama ben konuşmayı seven biriyim - sık sık üst kattaki karanlık pencereden onun evini gözetliyorum. Doğal olarak, onun evinde benimkinde olmayan her şey var. Onunki nötr, minimalist ve feminen. Buna karşılık, tıpkı çocukluğumuzun geçtiği ev gibi, benimki de renk ve dağınıklık karmaşası. Bu açıdan annem gibiyim ve hiçbir yeniden düzenleme ve dağınıklığı giderme bunu değiştiremeyecek. Dale eskiden benim yaşam tarzımı beğendiğini ve bir evin yaşanmış' görünmesi gerektiğini söylerdi. Ancak bugünlerde çevremizdeki düzensizlikten deli gibi yakınıyor. Bebek doğduğunda şikayet edecek daha çok şeyi olacak.

Ne halattan bahsediyorlar? Ona çok düşkün ama ne zaman merhaba desem bana pek yüz vermiyor. Eve girip çıkarken başımı salladığım için şanslıyım.

Telefonum yeniden canlanınca zıplıyorum ve masadan kapıyorum. Çok gerginim. Koruyucu bir elimi hâlâ düz olan karnımın üzerine koyuyorum. Tüm bu stres bebek için iyi olamaz.

"Yine ben. Dehşetler arasında Üçüncü Dünya Savaşı'nı önlemeyi başardım. Kız kardeşim gülüyor. 'Her neyse, en başta aramamın nedeni, Cumartesi günü bu küçük sevgililere bakıcılık yapmak için hala iyi olup olmadığını kontrol etmektir. Unutmayın, değil mi?'"

"Tabii ki hayır. İçimde bir şeyler aydınlanıyor. Yeğenlerime bayılıyorum ve teyze zamanımı seviyorum. Şimdiden film akşamımızı ve ikramlarımızı planladım. Tek pürüz Dale ve benim bir gece ayrı kalacak olmamız. Birçok kez birlikte bebek bakıcılığı yapmayı önerdim ama o hiç istemiyor.

'Sadece kafanda çok şey olduğunu biliyorum ve-'

'Sorun değil, gerçekten - ne zaman istersen sorabilirsin. Onların yanında olmayı ne kadar sevdiğimi biliyorsun.

"Ah iyi. Sesindeki rahatlamayı duyabiliyorum. 'Bekleyemezler. Sanırsın ki seni bir hafta değil, bir aydır görmemişler. "Her neyse..."

Yine perdenin kenarından bakıyorum.

"O gitti.

"Kim gitti?

"O adam.

"Ah, *şu* adam. Gördün mü, sana ne demiştim - muhtemelen asansörü gelmiştir. Ama sürekli pencereden dışarı bakmayı bırakmalısın Tamara. Kendini çıldırtacaksın.'

'Sadece *bu* pencerenin dışında değil. Geçen hafta salonun yakınlarında takılıyordu ve hatta hafta sonu kasa kuyruğunda iki sıra arkamda duruyordu. Bu anı beni hala sinirlendiriyor. Bir alışveriş arabasıyla arabama hiç bu kadar hızlı koşmamıştım.

'Tanrı aşkına, alışveriş yapmasına izin var. Onu salonun yakınında görmüş olmanız sadece bir tesadüf. Otley yaşamak için pek de geniş bir yer sayılmaz.

"Bana bakışı yüzünden içimde gerçekten kötü bir his var.

"*Her zaman* aşırı aktif bir hayal gücün vardı," diye kıkırdıyor. "Aslında şimdi çocukluğumuzdan çok daha kötüsün.

Önce cenazeler, şimdi de çocukluk. Ebeveynlerimiz konusu gibi, çocukluğumuz konusu da genellikle ölü ve gömülü kalır. Ancak itiraf etmeliyim ki yaklaşan annelik kötü anıları ve uzun süredir bastırılmış suçluluk duygularını tekrar yüzeye çıkarıyor. Ve bunları bastırmak için hamilelik öncesinde sahip olduğum enerjiye sahip değilim. Ama bir şekilde şimdiki zamana odaklanmalıyım.

"Açıkkçası Ali, sen de Dale kadar umursamazsın. Ondan bahsetmişken, yine o lanet komşumuzla birlikte yolun karşısında. Kendimi koltuğa atıyorum. Kendimi delirtirken onları izlemeye devam etmekten iyidir.

"*Hangi* komşu?

Geçen hafta sana bahsettiğim. Tanrım, beni *hiç* dinledin mi? Hani şu mükemmel sarı saçları, yüzüne göre çok büyük gözleri ve koltuk altlarına kadar uzanan bacakları olan.

"Sesi o kadar da iyi gelmiyor. Ali gülüyor. "Sesi Bay Adamlardan biri gibi geliyor.

Çocukluğumuza bir gönderme daha. Babam bize bütün o kitapları almıştı. Bu, onunla ilgili sahip olduğum nadir iyi anılardan biri.

"Dale ondan oldukça etkilenmiş görünüyor. "Muhtemelen sadece komşuluk yapıyordur.

'Bu hafta her gece, o işten eve döndüğünde dışarıda gülüşüp sohbet ediyorlardı. Wayne olsaydı nasıl hissederdin?'

Cevap vermiyor. Cevap vermesine gerek yok. Wayne'in onun üzerine ne kadar titrediğini ikimiz de biliyoruz. Her gece işten eve, Ali ve çocukların yanına dönecek kadar hızlı gelemiyor. Bu arada, ben de duygusal olarak annemle babamın her zaman olduğu kadar müsait olduğu biriyle evlendim.

'Sanki yatağa birlikte atlıyorlarmış gibi konuşuyorsun Tamara. Sadece *konusuyorlar*.'

"Her şey burada başlıyor.

"Paranoyaklaşıyorsun, kardeşim. Bak ben de o yollardan geçtim - hormonlar komiktir-'

"Bu benim hormonlarım değil. Kelimeler sıkılmış dişlerimin arasından kayıp gidiyor. "Gerçekten bir şeyler olduğunu düşünüyorum.

Duvara bakıyorum, gözlerim düğün fotoğrafımıza takılıyor. On dört yıldır evliyiz ve bir zamanlar sahip olduğumuz sihir yıllar önce buharlaşmış gibi görünüyor, kesinlikle Dale için. Onu yeniden yakalamak için her şeyi yaparım. Bu kez bebeğin sağ salim doğması ve bizi tekrar bir araya getirmesi için dua ediyorum. Kendime hamileliğimin onun son zamanlardaki geri çekilmesinin katalizörü olduğunu söyleyip duruyorum. Daha önce yaşadığımız onca kayıptan sonra bebeğe fazla bağlanmaktan çekiniyor. Tüm bunları kız kardeşimle konuşmak istiyorum ama bunu gündeme getirmek kaderi kışkırtma riski taşıyor. Bu bebeği kaybedemem. Bu sefer çok ileri gittim.

Yarına kadar gün sayıyordum. Sevgililer Günü.

"Kendine gelmelisin, kardeşim. Kendi iyiliğin için değilse bile bebeğin iyiliği için.

"Bunu söylemek senin için kolay. Sandalyemden kalkıyorum. Dışarıda neler olup bittiğini görmem *gerekıyor*. Nasıl bu kadar çok konuşacak şeyleri olduğunu hayal bile edemiyorum. "Kocan sana abayı yakmış. Ruh halim daha da kötüleşiyor. "Sabah seni çok güzel bir Sevgililer Günü kartı ve bir düzine kırmızı gül bekliyor olacak. Yaptığım işte, yarın hangi gün olduğunu unutmak imkansız.

Ali gülüyor. "Bunların hepsi gerçekten de ticari saçmalıklar - Sevgililer Günü'nü kastediyorum. Böyle şeylere çok fazla takılıyorsunuz. Yani, bir şeyler almak güzel ama hepsi para kazanmak için yapılan şeyler.

"Wayne'den bir şey alamazsan, *asılırsın*. Gözlerim tekrar yola kaydı. Şimdi elini onun koluna koyuyor. Muhtemelen oraya gidip neler olduğunu öğrenmeyi talep etmeliyim. *Ne cüretle burnumun dibinde böyle davranırlar? Ne halattan bahsediyorlar?* Acaba hamile olduğumu biliyor mu? Belki ona söylersem geri çekilir.

'Eğer bu kadar mutsuzsan Dale ile düzgün bir konuşma yapmalısın.

Bu şekilde devam edemezsiniz - kendinizi hasta edeceksiniz. "Zaten midem bulanıyor.

"Hastalığın hafiflediğini sanıyordum.

"Sadece hamilelikten değil, sinirlerimden de - bir türlü rahatlayamıyorum.

"Ah, Tamara.

'Bakın, o adamın dışarıda dolaştığını ve beni izlediğini *biliyorum*, ama kimse, polis bile rahatsız olmuş görünmüyor. Ve o lanet komşunun kocamın peşinde olduğunu *biliyorum*. Dışarıda gördüğüm kadarıyla, o da kocamdan hoşlanıyor. İşte, bunu yüksek sesle söyledim ve kesinlikle kendimi daha iyi hissetmemi sağlamadı.

"Onunla konuşmalısın. Hayat, evliliğinizde mutsuz olmak için çok kısa.

"Baban gibi biriyle evlenirsin derler. Gerçekten de , değil mi?"

"Son zamanlarda *ondan* çok bahsediyorsun," diyor Ali.

"Öldükten sonra onu tabu haline getiren *sizsiniz*.

"*Öldükten sonra*," diye yineliyor. "Sanki nazık bir ölümüş gibi konuşuyorsun.

Sanki bu yola girecekmişiz gibi.

"Sence daha fazla danışmanlık hizmeti almalı mısın, kardeşim? Devam ediyor. 'Ebeveyn olmak kendi çocukluğunuzla ilgili her türlü pisliği ortaya çıkarabilir. İnan bana, biliyorum.

'Geçmiş kurcalamadan da yeterince endişelenmem gerekiyor. Ve umarım ebeveynlik konusunda *ondan* daha iyi bir iş .

"Harika olacaksın. Sesi rahatlıyor. "Wayne ve ben teyze ve amca olmak için sabırsızlanıyoruz.

Dikkatimi tekrar sokağa veriyorum. Sokak lambasının ışığı kadının sarışın başını aydınlatıyor ve bir ışık halesi oluşturuyor. Beni izlediğimi hissetmiş olmalı ki, karanlıkta anlamak imkânsız olsa da, aniden karşıya bakıyor gibi görünüyor. Sonra Dale de baktı. "Kahretsin. Perdenin düşmesine izin verdim. "Sanırım beni izlerken gördüler.

"*Hâlâ* konuşuyorlar mı?"

"Evet. Sence onunla konuşmalı mıyım?"

'Öyle görünüyor ki yapmalısın - zihnini dinlendirmeye ihtiyacın var. Ama unutma, her gece eve geldiğinde yanında *sen olacaksın* Tamara.

"Bunu daha önce de yaptı, yani yine , değil mi? Halının üzerindeki desene bakıyorum - altı ay önce buraya taşındığımızda seçtiğimiz halı. Birkaç ay boyunca evi düzenlemek için birlikte tonlarca zaman geçirdik, şüphesiz vicdan azabını yatıştırmak için. Ama şimdi beni istediği yere getirdiğine göre, yine gitti. Her zamanki yöntemlerine geri döndü.

'Onun ilişkisini geride bırakmayı başardığını sanıyordum. Özellikle de şimdi, bebekle birlikte.'

"Asla yapabileceğimi sanmıyorum.

Ali iç geçirir. 'Her zaman evlilik danışmanlığına gitmen gerektiğini söyledim. Bir ilişkiden sonra ilişkiler daha güçlü *olabilir* ama bunun için çaba göstermelisiniz.

'Ben yanlış bir şey yapmadım - evlilik yeminlerimizle alay eden oydu. *Sekiz* ay boyunca. Onu son evimizde iş arkadaşıyla yatağımızda bulduğum günü hatırlayınca gözlerimi kapatıyorum.

Birkaç ay daha benimle onun arasında gidip geldi, ta ki kadın Dale'e tekmeyi basıp kocasıyla kalmayı seçene kadar. Diğer kadının seçim yapması yerine onun benimle kalmayı seçmesini istemiştim. Onu sonsuza dek terk etmeye çok yaklaştım ve bir plan yaparken Ali ile kalmaya gittim. Ama sonra Dale tüp bebek için bir deneme daha yapma ve evimi işime yakın bir yere taşıma vaatleriyle beni geri çekti.

"Onu affettiğini sanıyordum. Kız kardeşimin sesi yumuşak. 'İçinde bulunduğu evin tamamen yeni bir başlangıç olması gerekmiyor muydu?

Bugün herhalde milyonuncu kez gözlerim doluyor. Şu anda her yerdeyim. Benden kaçmasına ve zamanını Bayan Mükemmel ile yolda konuşarak geçirmeyi tercih etmesine şaşmamalı.

"*Sana söylemiştim demekten nefret ediyorum* ama yine de güvenemeyeceğin birinden bebek sahibi olmanın aptalca olduğunu düşünüyorum.

Birçok açıdan 'son şans salonuma' yaklaştığımı o da benim kadar iyi biliyor. Son dondurulmuş embriyolar ve yaşım bana karşı komplo kuruyor. Bu gerçeği, zaten içimde yüzen diğer acı, kendini küçümseyen gerçeklere eklediğimde, bu kadar mutsuz ve endişeli olmama şaşmamalı. Şu anda hiçbir danışmanlık hizmeti bana yardımcı olamaz. Kendimi daha iyi hissetmemi sağlayabilecek tek kişi kocam. Keşke her zaman evliliğimizi bitirmeyi planladığından endişelenmek yerine, birlikte geçirdiğimiz ilk birkaç yıldaki gibi onunla kendimi güvende hissedebilseydim. Ama belki de hak ettiğim tek şey budur.

'Beni dinle Tamara - bu şekilde devam edemezsin. Ne zaman konuşsak bana evliliğinle ilgili aynı şeyleri söylüyorsun. Kendine yüklediğin stres miktarı konusunda gerçekten endişeliyim.

"Özür dilerim - benden bıkmış olmalısınız.

"Elbette değilim. Ama bir şeylerin değişmesi gerektiğini söylememe gerek yok.

"Keşke bu kadar basit olsaydı.

'İkiniz de Dale'in ilişkisini düzgün bir şekilde ele almadınız - benim düşündüğüm bu. Tıpkı...' Sesi kesiliyor ama ne söyleyeceğini tahmin edebiliyorum. Beni anneme benzetecekti ama belli ki kendini durdurmayı başardı.

'Eğer ikiniz de bu konuda yakında bir şeyler yapmazsanız, ilişkiniz tamamen çürüyecek. Bebeğinizi böyle bir ortama getirmek ister misiniz?

Bebekten ileriye dönük ve somut terimlerle bahsetmesi beni yüreklendirdi. Taramam gelip geçene kadar hepimiz bu kez hamileliğin gerçekten ilerleyebileceğini düşünemeyecek kadar korkuyorduk. Kalp atışını gördüğümüzde hepimiz ağladık, ben, Ali ve hatta Dale. Hâlâ mutlak bir mucize gibi geliyor.

'Ne dediğinizi biliyorum ama Dale danışmanlık *almayı düşünmüyor* bile. Ne zaman bundan bahsetsem, gecenin geri kalanında bana sessizlik muamelesi yapıyor.

'Bence danışmanlık sizin için sihirli bir değnek olabilir. Dale sizi dinlemek ve sizi ne kadar incittiğiyle yüzleşmek zorunda kalacaktır.

"Beni incitmeye nasıl devam ediyor?

"Hayattan kendin için daha fazlasını istemiyor musun? Kız kardeşimin sözleri karşısında gözlerimden taze yaşlar süzülüyor. Her zaman hedefi on ikiden vurmayı başarır. 'Şu an için bebeği denklemden çıkar. Mutlu olmayı hak ediyorsun ve bundan milyonlarca kilometre uzaktasın.

"Öyle mi?

'Of Kurs sen Yap. Sen gerekir olmak *Yaşamak*,
daha ziyade daha sadece var olmak mı?"

"Ben yaşıyorum. Sadece-"

"Teslim ol Tamara," diyor. "Bir şeylerin değişmesi gerektiğini sen de benim kadar iyi biliyorsun.

Yarın benim için ne kadar önemli olduğunu göstereceğim.

Sonunda Dale'in anahtarı kilide giriyor ve ön kapı çarpıyor. Kalp atışlarım o kadar hızlanıyor ki, keşke bir kadeh şarapla kendimi sakinleştirebilsem diyorum. Bir kadeh için neler vermezdim.

"Yemekte ne var? Kocam hiçbir şey olmamış gibi kapının altından geçip çantasını adaya bırakıyor ve beni alnımdan gagalıyor. Bunun ne zaman başladığına hiçbir fikrim yok - beni kollarına alıp dudaklarıma bir öpücük kondurmak yerine başımın üstünü öpmeye başladığı zaman. Eskiden beni özlediğini söylerdi ama bugünlerde hiç söylemiyor. Eğer beni özleseydi, yirmi dakikadan fazla bir süre onunla dışarıda takılmazdı.

"Hiçbir fikrim yok. Tek umursadığı bu. Akşam yemeği. Ne beni ve sebep olduğu üzüntüyü ne de bebeği. Hayır, sadece *onunla* konuşmakla o kadar meşgulken mahvolmuş olabilecek ne pişirmiş olabileceğimi önemsiyor. Eve giderken zihnimde ne pişireceğimi planlıyordum. Kızartma ya da somon, diye düşünüyordum. Ama iç organlarım birbirine o kadar düğümlenmişti ki artık hiçbir şey yiyemiyordum.

"Sorun nedir? Her şey yolunda mı? Karnımı işaret ediyor. Hamileliğimin ortaya çıkmasını ve hamile kıyafetleri giymeye başlamayı sabırsızlıkla bekliyorum. Belki o zaman beni daha çok sever. Ne de olsa o da en az benim kadar baba olmak istiyor. Bunun için çok uzun süre bekledik ve eminim ki bebek sonunda bizi bağlayan bağ olacak.

"Adam daha önce dışarıdaydı. Dale her an ayağımı sandalyeme vurmayı kesmemi söyleyebilir. Bu gece bu kadar huzursuz olduğuma inanamıyorum. Kıpırdamadan oturamıyorum.

"Tanrı aşkına, Tamara. Başını sallıyor ve kaşları çatılıyor. "Dün gece polisin de dediği gibi, bir adamın sokağın diğer tarafında bekliyor olması *sana* baktığı anlamına gelmez. Dolaptan bir bardak alır.

"Nasıl oluyor da okul gecesinde içki içiyorsun? Onu işaret ediyorum.

"Sadece kıskanıyorsun çünkü benimle bir tane yapamazsın. Sırıttıyor. Aslında uzun bir gün oldu.

" gerekenden yirmi dakika daha uzun. Sinirden midem bulanıyor, bir bardağa su dolduruyorum.

"Ne demek istiyorsun?

Bana doğru geri yürürken başımı evin ön tarafına doğru salladım.

"Seni yine gördüm, dışarıda *onunla* birlikte.

"Rachel'ı mı kastediyorsun? Sadece bir şeye gülüyorduk.' Şarap şişesinin boynunu tutuyor ve ben de kendimi *onun* cılız boynuyla aynı şeyi yaparken hayal edebiliyorum.

"Demek artık adını biliyorsun? Bu harika, bu.'

"Lanet komşumuzla sohbet ediyordum, hepsi bu. Sesi yatıştırıcı bir hal alıyor. "Her neyse, tüm bu kıskançlığı aştığını sanıyordum.

Önceki davranışlarından sonra kıskançlığımı uyandırdığı için sadece kendisini suçlaması gerektiğini hatırlatmak istiyorum ama akşamımızı olduğundan daha fazla mahvetmeyeceğim. Kavgadan da yeterince stresliyim. Hayır, sakın kalacağım ama her şeyin özüne inmek istiyorum. Kız kardeşim daha önce haklıydı, bu şekilde devam edemem. Hayat mutsuz olmak için çok kısa.

"Peki gülüyordunuz?

"İlle de bilmen gerekiyorsa, benim kalitesiz parkım. Dale gülümserken gözlerinin kenarları kırışıyor. "Aslında iyi bir kadın, onunla kendin konuşmayı denemelisin.

". Sesim hırıltılı çıkıyor. Ona kaç kez denediğimi söylemeyeceğim; kendimi daha fazla aptal durumuna düşürmek istemiyorum. Onu görür görmez içimde kötü bir his belirdi ve hemen onunla arkadaş olmaya karar verdim. *Dostunu yakın, düşmanını daha yakın tut* diye bir söz vardır ama işler pek de yürümedi. "Bana hiç yüz vermiyor.

"Son zamanlarda hiç aynaya baktın mı, aşkım? Dale'in sesi hala hoş, kaşlarımı düzgün bir ışıktaki almak için pencere kenarında tuttuğum makyaj aynamı işaret ediyor. Harika, işte bir aşağılama daha geliyor. Umarım babamın anneme *haddini* bildirmek için söylediği "*Ne oldu, yine mi HRT'ni unuttun?*" gibi sözler kadar keskin olmaz. Ya da diğer favorisi, *en azından bir zamanlar güzel ve zayıftın*. Dale devam ediyor: "Yüzünüzdeki sürekli çatık kaşlar ve omuzlarınızdaki sürekli kambur, insanları size karşı sıcak ve dostça davranmaya davet etmiyor, değil mi?"

Bunu kabul edemem. Ne cüretle durumu tersine çevirir? İlişkileri *o*. Eve dönmeyi mümkün olduğunca erteleyen *o*. Dışarıda, yeni komşusuyla sohbet edip gülmekten karısından daha çok keyif alan da *o*.

"Konuşmamız gerek, Dale. Adanın altından bir sandalye çekiyorum ve doldurduğu şarap bardağına bakmamaya çalışıyorum. Biraz Hollanda cesareti bana çok iyi gelecektir.

"Ne, şu anda mı? Eve daha yeni girdim."

"Şimdiki zaman gibisi yok, mi? O halde gecenin geri kalanında gerçekten iyi geçinmek için zamanımız var.

"Kulağa uğursuz geliyor. Ceketini başka bir sandalyenin asıyor ve karşıma oturuyor. "İşte yine başlıyoruz.

Eğer benim olsaydın, hiçbir şey istemezdin.

"Hayır, *yine başlamıyoruz*. Sessiz bir dua eder gibi parmaklarımı birbirine bastırıyorum. 'Evliliğimize en başta kimin zarar verdiğini hatırlatmama gerek var mı? Ben değildim-'

"Yüzüm mosmor olana kadar sana üzgün olduğumu söyledim," diye araya giriyor, yüzü kararıyor. "Affedildiğimi söylemiştin.

'*Belki* ama asla unutmayacağım. Sen her akşam dışarıda, burnumun dibinde komşumuzla flört ederken nasıl unutabilirim ki?

Her gece değil. Ve flört etmiyoruz. Ben flört etmiyorum.'

"Ama öyle, bunu mu demek istiyorsun? Bunu biliyordum. Muhtemelen ulaşılmaz olanın zorluğundan hoşlananlardan biri. Ona bakılırsa, istediği her erkeğe sahip olabilir, bu yüzden birinin evli olması gibi küçük bir meselenin kendisini başka birinin kocasına yardım etmekten alıkoymasına izin vermeyecektir. Ve muhtemelen hamile olduğumu bile bilmeyecek. Dale'in onu aydınlatacağını sanmıyorum.

"Hayır, söylediğim bu değil. Şarabından büyük bir yudum alıyor ve kravatını gevşetiyor. Koyu renk saçları, tıpkı babasının gibi yüzünü çevreleyen yerlerde kırışmaya başlıyor. Çok yakışıklı bir adam ve neredeyse kırk yaşında, yaşlandıkça daha da iyi oluyor. Benim aksime. Doğum notlarımda geriatrik gebelik olarak etiketlenmem ve tüm acemi ebelik öğrencilerinin önünde bu şekilde anılmam hiç yardımcı olmadı. "Bakın, gerçekten devam edemeyiz.

Sözleri, kız kardeşimin daha önce telefonda söylediklerinin aynısı. 'Yapamayacağımızı biliyorum. Ama sen değişmeyeceksin, değil mi? Ne kadar güvensiz olduğumu biliyorsun, yine de kendimi daha iyi hissetmeme yardımcı olacak hiçbir şey yapmıyor ya da söylemiyorsun.

'Biliyorsun, bu muhtaç davranışlar bana göre değil. Bu beni kesinlikle soğutuyor.'

"Hakkımdaki her şey beni kapatıyor gibi görünüyor.

"Bu hiç de doğru değil, ama gerçekten aşkım, kimse mızımız, güvensiz bir dırdırcının etrafında olmak istemez - bunu zaten biliyor olmalısın.

İçten içe bunu hissediyorum ve umursamazlığın daha iyi bir hareket tarzı olacağını biliyorum ama kendime engel olamıyorum. Dale geçen yılın başlarında benimle eski iş arkadaşı arasında gidip gelirken, *onunla* birlikte olduğunu bildiğimde yaşadığım yalnızlık kalbimden bıçaklanmak gibiydi. Yaşadığım güven bunalımından bahsetmiyorum bile. Hâlâ inanıyorum ki eğer kocasına dönmemiş olsaydı, Dale benimle değil onunla birlikte olacaktı. Ve bebek de olmayacaktı.

'Böyle hissetmeyi ben *seçmiyorum* - yeniden mutlu bir evliliğimiz olması ve bebeği dört gözle bekliyor olmak için sağ kolumu verirdim.

"Mutlu olmamızı engelleyen , aşkım. Sesi yumuşak, sanki bir çocuğu azarlıyormuş gibi. Bu benim suçum *değil* ama o her zaman bana suçluymuşum gibi hissettirmeyi başarıyor.

'Ali, bebek doğmadan önce danışmanlık almamız gerektiğini düşünüyor.

Bunun yardımcı olacağını düşünüyor.'

"Demek *yine* kız kardeşine benim hakkımda atıp tutuyorsun?

"*Biriyle* konuşmam mı gerekiyor? Gözyaşları dökülmekle tehdit ediyor. Ağlamayacağım, ağlayamam. Tıpkı babamın yaptığı gibi, Dale de ağlamayı bir zayıflık işareti olarak görüyor ve yenik düştüğümde benden vebadan kaçır gibi kaçıyor. Bununla nasıl başa çıkacağını bilmiyor.

"Şimdi *benimle* konuşuyorsun, değil mi?" diyor. Gözlerini benden ayırmadan parmaklarını şarap kadehinin sapına doladığında kendimi mikroskobunun altındaki bir numune gibi hissediyorum. Bana gözlerinde sevgi ve özlemle baktığı zamanları hatırlıyorum.

'İkimizin konuşmaya ihtiyacı var, Dale, *düzgün bir şekilde*. Bence Ali haklı - evliliğimizi kurtarmak istiyorsak bir danışmanla bir araya gelmeliyiz. Ona evliliğimizi kurtarmayı ne kadar çok istediğimi söylemeyeceğim. Benim muhtaç olduğumla ilgili

söylediklerinden sonra olmaz.
"İşler *o kadar* kötü mü?"

Benim için öyle. Sana güvenemiyorum. Tüm bu olanlardan sonra, bana güven vermek için elinden geleni yapmalısın, güvensiz olduğum için beni suçlamamalısın.

Dale, "Hatalarımın bedelini sonsuza dek ödeyemem," diye çıkışıyor ve içim daralıyor. İşleri daha iyi hale getirmeliyim. Hamilelik kitabıma göre, on üç haftalık gebelikte bebek artık bir şeyler duyabiliyor. Benim gibi endişeli doğmasını istemiyorum. Ayrıca, bu akşam aramızdaki şeyler daha da kötüye giderse, Dale'in buradan fırlayıp bara gitme riskini göze alıyorum. Ya da daha kötüsü, onu doğruca yolun karşısındaki *Rachel'a* götürme riskim var.

"Hayır, ama hata yapmaya devam ediyorsun, değil mi? Sesimi alçaltmaya çalışıyorum. "Bak, özür dilerim. Tam da korktuğum gibi bu bir kavgaya dönüşüyor. Olayları geri çekmeye çalışmalıyım. 'Neden yarın birlikte güzel bir şeyler yapmıyoruz? Giyinip kuşanıp bir otelde geceleyebiliriz. Bir zamanlar sahip olduklarımızın bir kısmını yeniden yakalamaya çalışalım.

Yüz ifadesi, "*Neyimiz vardı ki?*" ile "*Hiç şansımız yok*" arasında bir şey.

"Üzgünüm aşkım ama yarın normalden daha geç saate kadar çalışmam gerekiyor. "Ama bugün Sevgililer Günü.

'Oh, hadi ama, biz bu saçmalıklara inanmıyoruz. Bunlar sadece saf aptallardan daha fazla para kazanmaya çalışan işletmeler.

"Çok değiştin, Dale. Sevgililer Günü'nde bana gül göndermeni asla unutmayacağım, hatırlıyor musun - birlikte yaşamaya başladığımız ilk yıl?

"Seni etkilemeye çalışıyordum. Önceki sinirli yüzü neyse ki rahatlayarak sırtmaya başladı. "Ama artık buna ihtiyacım yok, değil mi?

"Hayır, onun yerine dışarı çıkıp diğer hergeleleri etkilemeye çalışmakla meşgulsün. Bardağımı o kadar sert indiriyorum ki kırılmaması bir mucize. Kendime engel olamıyorum. Ne cüretle orada oturup artık benimle uğraşmaya ihtiyacı olmadığını söyler? Bu hep böyle mi ?

Sırtışı kayboluyor. 'Eve, senin yanına gelmekten korkar hale geldim,' diye . 'Bizim için istediğin bu mu? Bebek için?

"En azından şimdi bana karşı dürüstsün. Son suyumu da boşaltıyorum. "İşte bu yüzden kendi karın yerine yolun karşısındaki kadınla konuşmayı tercih ediyorsun.

"Kimse beni suçlayamaz," diye tersliyor. Sonra ocağa doğru bakar. "Sanırım bu bir paket servis o zaman?"
"Kendin hallet. Ben aç değilim."

*Eğer benim olsaydın,
Sabah, öğlen ve akşam sana yemek yapardım.*

Dale uykuya dalarken kollarını bana dolamayı bıraktığından beri HİÇ İYİ UYUYAMADIM. Bunu yatağa genellikle farklı saatlerde gelmemize bağlamaya çalıştım ama aslında bu evliliğimizde ters giden başka şey - aramızdaki başka bir mesafe. Ne zaman evden çıkarken ve eve dönerken beni dudaklarımdan öpmeyi bıraktığını, ne zaman kocaman yatağımızda sırt sırta uyumaya başladığımızı tam olarak kestiremiyorum. Omzunun kaslı kıvrımına bakıyorum. Yatağın kendi tarafındaki kenarına biraz daha yaklaşırsa yemin ederim yere düşecek. Avuç içimi karnıma dayıyorum. Onun çocuğunu taşıyorum. Her zamankinden daha yakın olmalıydık. Oysa birbirimizden bir çift kitap ayracı kadar uzağız.

Gözyaşı tehdidini geri püskürterek sırt üstü dönüyorum ve karanlığa bakıyorum. Eski evimizdeki ışığın her şeklini ve hilesini biliyordum ama bu hala yabancı ve bir türlü tam olarak yerleşemedim. Dale'in ritmik nefes alışları eskiden beni uyuturdu ama bu gece düpedüz sinir bozucu. Telefonuma uzanıyorum. Belki okumaya çalışırsam gözlerimi yorabilirim. Onun yerine kendimi Facebook'u açarken buluyorum. Muhtemelen başkalarının mükemmel hayatlarına bakarak kendimi delirteceğim ama buna bir uyuşturucu gibi çekiliyorum. Ali bana kendimi mutsuz etmekten zevk aldığımı söylerdi. Yarın zor olacak - Facebook akışım başkalarının romantik açıklamaları ve Sevgililer Günü'nü nasıl geçirdikleriyle övünen insanlarla dolu olacak. yüzden sosyal medyadan uzak duracağım.

sevgi gösterileri bitene kadar medyadan uzak duracağım. Keşke işe gitmek zorunda olmasaydım.

Dale Fenton bir gönderide etiketlendi.

Yeni işindeki meslektaşlarıyla öğle yemeğine çıktığını bana hiç söylemedi. Acaba planlı mıydı? Bu sabah işe giderken daha mı şık giyinmişti? Gözlerim hemen onunla birlikte bar masasının etrafında oturan kadınlara, özellikle de daha genç ve güzel olanlara takılıyor. Birini Noel partisinden tanıyorum ama ikisiyle hiç tanışmadım. Bir an için onu uyandırmak ve eve döndüğünde bana neden dışarı çıkmaktan hiç bahsetmediğini sormak istiyorum. Saklayacak başka neyi var?

Rachel Moorhouse yorum yaptı. Karnımda bir şeyler dönüyor. Yolun karşısındaki o.

Gönderiye sadece 'kalp atmakla' kalmadı, aynı zamanda yazdı, *İyi görünüyorsun, Dale. xxx*

Onlar lanet olası Facebook arkadaşları. Buna inanamıyorum. Evli olduğunu bildiği halde ne cüretle onun sayfasına böyle bir şey yazar? Hem de üç öpücükle? Yüzü bulanıklaşana kadar ekranımdaki görüntüsüne bakıyorum. Delici mavi gözleri ve canlı gülümsemesi her zaman insanların dikkatini çekmiştir ama on sekiz ay öncesine kadar onun tek ilgisini geri kazandığımı sanıyordum. Ta ki her şey ilk seferinde olduğu gibi ters gidene kadar. Ve şimdi üçüncü kez, her şey yine ters gidiyor görünüyor.

Karanlıkta onun dış hatlarına bakıyorum. İçim içimi yiyor. Bu adam için o kadar çok şeyi riske attım ve o kadar çok şeyi tehlikeye attım ki, eğer bir an önce ondan uzaklaşmazsam, sonunda kaburgalarına dirsek atıp neden Rachel Moorhouse'la Facebook arkadaşı olduğunu ve neden ona *iyi görüldüğünü* söyleme hakkına sahip olduğunu düşündüğünü öğrenmek isteyeceğim. Bacaklarımı yataktan dışarı sallayıp sabahlığıma uzanıyorum. Onu tamamen uzaklaştırmadan bu işi nasıl halledeceğimi bulmam gerekiyor. Dünyaya tek başıma bir bebek getiremem - yalnız bir anne olmak istemiyorum. İşleri yoluna koymak zorundayım. Onu geri çekmeliyim.

Kaltak. Kaltak. Kaltak. Koridora ulaştığımda, pencerenin üzerindeki perdeyi bir tarafa çekiyorum ve gecenin içine bakıyorum. Panjurlarını kapatmış ve evi karanlığa gömülmüş. Sokaktaki diğer evlerin çoğu gibi.

Dikkatim evinin sol tarafındaki bir harekete yöneliyor. Aman Tanrım, bu o - adam! Saat neredeyse gece yarısı ve yine tam orada, evimin tam karşısında. Yorgun gözlerimin oyun oynama ihtimaline karşı gözlerimi kırıştıyorum.

Öyle değiller.

Telefonumu almak için cebime uzandım. Bu sefer bir fotoğraf çekeceğim. Zaman damgalı olacak, bu nedenle polis geldiğinde buna göre hareket etmek *zorunda* kalacak. Belki de haberlerde dolaştırırlar - ya da belki de meseleyi kendi ellerime almalıyım? Yerel Otley, Our Town Facebook grubunda yayınlayın ve bakalım onu tanıyan biri çıkacak mı? Gece yarısına yaklaşırken birinin evinin önünde durup sadece izlemek normal bir davranış değil.

Beceriksiz parmaklarımla telefonumun kilit ekranını geçip kamerayı açıyorum. Karanlıkta makul bir görüntü elde etmek için parlaklık ve flaş ayarlarıyla ne yapacağımı hatırlamam gerekiyor. Ama telefonu pencereden adama doğru tuttuğumda adam ortadan kayboldu.

Nefes almakta zorlanıyorum. Gecenin bu saatinde, o orada bile değilken polisi aramaya kalkarsam, bu sadece benim aşırı hayalperest deli bir kadın olduğuma dair inançlarını pekiştirecek. Gözlerimi tekrar ovuşturuyorum. Belki de öyleyimdir. Ne de olsa dışarısı karanlık ve bir dakika önce oradayken bir dakika sonra gitmiş olamaz. Özellikle bu hafta Sevgililer Günü manikürleri için talep varken, her sabah daha da erken saatlerde salondaydım. Ayrıca uyku düzenim de altüst oldu. Bir de hormonlarım var. O yüzden şimdilik hiçbir şey yapmayacağım. Biraz papatya çayı yapıp kanepede ısınmaya ve rahatlamaya çalışacağım. Yarın çok yoğun bir gün olacak. Biraz dinlenmem gerekiyor ve burada tek başıma birkaç saat uyuma şansım kocamın yanında uyuma şansımından daha fazla. Ne de olsa bugünlerde yanımda olmaya bile katlanamıyorum.

Seni her izlediğimde, seni kollarımla sarmak ve seni ne kadar çok sevdiğimi göstermek istiyorum.

Alarmımın sesini duyunca boynumda bir kasılma ve bacağıma giren bir krampla sıcıyorum. Susturmak için telefonuma vurduktan sonra oturmak ve bacağıma masaj yapmak için ayağı kalkıyorum. Dün gecenin anıları bir balyoz gibi üzerime iniyor ve şüphesiz, her zaman olduğu gibi, telafi etmek bana düşecek. Dün gece için Dale'den özür dileyeceğim ve umarım ona aldığım küstah Sevgililer Günü kartı daha iyi bir gün geçirmemize vesile olur. Belki de geç saatteki işinden sonra bir saatliğine de olsa birlikte bir şeyler içmeye gitmemizi kabul eder.

"Dale? Sesim sessiz odada yankılanıyor.

Hareket etmenin sıkışık bacağıma biraz canlılık getireceğini umarak kapıya doğru sendeliyorum. Merdivenlerin dibinde durakladım.

"Dale? Uyandın mı?"

eğiyorum - sekize az var. "etsen iyi olur yoksa geç kalacaksın. Sanırım kızların salona benden önce gelmesi dünyanın sonu değil - ikisinde de anahtar var. Ancak dükkânın sahibi olarak olumlu bir örnek teşkil etmek istiyorum. Ayrıca Sevgililer Günü, Noel arifesi kadar yoğun geçiyor.

Bir an bekliyorum, hala merdivenlerin başında belirmesini bekliyorum, saçları diken diken, neden bütün gece aşağıda olduğumu soruyor ve uyuyakalmasına izin verdiğim için sızlanıyor. Ama gelmedi.

Merdivenleri ikişer ikişer çıkıyorum ve odamızda onun tıraş losyonunun odunsu kokusundan ve banyodaki duş jelinin köpüğünden başka bir şey bulamıyorum. Yatağı bile yapmış - vicdan azabı olabilir mi? Perdeleri aralıyorum - sadece kuru bir

Arabasını gece boyunca park ettiği yoldaki yama ve karşıdaki Rachel, her zaman olduğu gibi tüm panjurlarını açmış ve ışıklarını yakarak evinin tamamen görünmesine izin vermiş. Muhtemelen ikisi de burada durmuş birbirlerine el sallarken ben de kanepeye kıvrılmış, hiçbir şeyden habersizdim.

Sokakta durup aval aval *benim* evime bakan adam, onun yerine Rachel'in evine baksaydı çok daha iyi bir manzaraya sahip olurdu. Ayrıca, o benden yüz kat daha güzel. şiş ve kan çanağına dönmüş gözlerim gardırobumun kapağındaki aynadan bana bakıyor. Bu sabah otuz yedi yaşımdan en az on yaş daha yaşlı görünüyorum ve kilo almam gereken bir zamanda kilo verdim. Anneme benziyorum. Bu düşünceyi aklımdan atmam gerekiyor. Açıkçası, kendimi hazırlamam ve diğer insanların arasına karışmam gerekiyor. Çok uzun zamandır tek başımaydım. Ali haklıydı, mutsuz düşüncelerimle kendimi delirtiyorum.

Tuvalet masamın çekmecesinden çıkan kırmızı zarf beni daha da mutsuz hissettiriyor. Belki de Dale'in kartını bulması için dışarıda bırakmalıydım. Belki de kendini suçlu hisseder ve tek kelime etmeden evden sıvışmak yerine beni bir fince çay ve bir öpücükle uyandırırđı. Son ilişkisini geçen yıl bu zamanlarda öğrendim. Ondan önce, tüm Sevgililer Günü şeylerinin abartılı bir reklamcılık olduğunu düşünmüş olsa da, yine de her yıl bana  i ek almak ve kart yazmak için çaba sarf etti. şimdi onun bebeğini için beni daha da çok sevmesi gerekirdi ve bu kez onu başarıyla taşıyacağım gibi görünüyor. Bunun yerine, beni daha az seviyor gibi görünüyor.

Neyse ki işe hazırlanırken ne giyeceğimi hiç düşünmek zorunda kalmıyorum. Raftan bir çift siyah tayt ve askıdan mor *Beauty by Tamara* tuniklerimden birini kaydırıyorum. şu anda hala üzerime tam oturuyor ama karnımın ortaya çıkacağı ve bir hamile tuniği almam gerekeceği zamanı iple çekiyorum.

İşe bu kadar kötü görünerek gidemem. İlk randevum dokuz buçuktan önce değil, bu yüzden yüzümü ve sa ımı acilen düzeltmek için zamanım var, her ne kadar kuaföre ilk giden ben olmayacağım anlamına gelse de. Bir güzellik terapisti için taze yüzlü ve nemli gözlerden başka bir şey görünmez. Ben de daha az taze yüzlü ve nemli gözlü g r nemezdim. Bir gün şımartılmayı hak eden *benim*. Ben ne

mum ışığıyla aydınlatılmış bir odada tepeden tırnağa masaj ve rahatlatıcı bir yüz bakımı yaptırmak için neler vermezdim.

Kapıyı itip mutfağa girdiğimde, kendimi hala Dale'in Sevgililer Günü için bana *bir şey* bırakmış olmasını ümit ederken buluyorum, bu sadece adadaki saksıya yaslanmış bir kart olsa bile, ki genelde kart ya da not bırakır. Birlikte yaşadığımız ilk günlerde her yere benim için güzel notlar bırakırdı - hatta öğle yemeğimin içine bile. Ama hiçbir şey yok, kesinlikle hiçbir şey.

Dün gece sipariş ettiği paket servisin kalıntılarına bakarken bir yandan da tost yemeye çalışıyorum. Dağınıklıktan yakınıyor ama her yerde kendininkileri bırakıyor.

Çayımı yudumluyorum, kendimi biraz daha insan gibi hissetmeye başlıyorum. Keşke kahveyi bırakmasaydım, çünkü çok uzun bir gün geçireceğim. Çayın sağlayacağından daha fazla enerjiye ihtiyacım var.

Dale dün gece neredeyse bir şişe şarabın tamamını içti ve akşam giderek gerginleşti. Yeni yıldan beri üzerinde çalıştığım romana odaklanmaya çalışıp başarısız olurken, sürekli ona bakıyordum. Her zamanki gibi telefonunda geziniyor ve mesajlaşıyordu. Bu açıkça karısıyla konuşmaktan daha cazipti. Ve şimdi, o Facebook paylaşımından sonra, yolun karşısındaki kadınla mesajlaşıyor olmasından endişelenmeden edemiyorum.

Dale'in son ilişkisi biteli bir yıldan az oldu ve şimdiden bir başkasına başlamış gibi görünüyor.

Sana bakmayı seviyorum, parmaklarımı saçlarında gezdirmeyi ve ne kadar harika olduğunu söylemeyi daha da çok istiyorum.

Kapıyı arkamdan çekerken, ensemde izlendiğime dair tanıdık bir karıncalanma hissediyorum. Buna daha fazla dayanamayacağım - dışarıdan içeriye doğru tecavüze uğramış gibi hissediyorum ve bu beni terletiyor ve midemi bulandırıyor. Bu bebek için hiç iyi değil, hiç iyi değil.

Bakışlarımı sokakta bir aşağı bir yukarı gezdirirken, şortlu ve kapüşonlu montlu, uzun boylu, tıknaz adamı görmeyi beklerken elimi karnımın üzerine koyuyorum ama onun yerine Rachel'la göz göze geliyorum. Bu mesafeden yüz ifadesini görmek zor ama bir tahminde bulunacak olursam, saf küçümseme ile nefret arasında bir yerde olduğunu söyleyebilirim.

Sonra, sanki ben onun için bir hiçmişim gibi, çantalarını arka koltuğa koymaya devam ediyor. Bu iyi değil - onu kocamdan uzak durmaya ikna etmek için bir şeyler söylemem *gerekecek*. Muhtemelen kocama gidip hikayeler anlatacak. Ama ne yaparsam yapayım ya da ne söylersem söyleyeyim, işleri daha da kötüleştirecek değilim. Dale beni terk etmedikçe, işler dün gecedен daha kötüye *gidemez*.

"Kocama attığın Facebook mesajları da neyin nesi? Arabamın sonuna doğru yürürken ona sesleniyorum.

"Eh? Ne?" Arabasından doğruldu ve ona doğrudan hitap etme cüretini gösterdiğime inanamıyormuş gibi bana baktı.

"Duydunuz. Caddenin karşısına geçiyorum. 'Ona *iyi görüldüğünü* mü söylüyorsun? Ne oyunu oynadığını sanıyorsun?'

"Kıskançlığınla onu uzaklaştıracaksın, Tamara. Bana bilmiş bir bakış attı. "Dikkatli olmalısın.

Onu sık sık gözlemlediğim sokağın mesafeden daha da güzel. Parlak saçlar, daha da parlak gözler ve evet, mükemmel bir ten rengi. İsim için mükemmel bir reklam olurdu ve ben onunla boy ölçüşmem.

"Adımı nereden biliyorsun? Sesim sertleşiyor. "Sana ne söyledi?

"Canım benim. Tuniğimin üzerindeki işlemeli ismi işaret önce başını sallıyor. 'Kendine hakim olmalısın. Şimdi müsaade ederseniz. Arabasının kapısını açıyor ve ben yaya kaldırımında durmuş, onun kalem etekli ve biçimli bacaklı mükemmel halini arabasına doğru süzülüşünü izlerken içim içimi yiyor. Birdenbire öfkem daha da arttı.

Sürücü tarafına yürüyüp cama vurdum. Beni bu kadar duygusuzca kovmaya nasıl cüret eder?

"Beni işe geç bırakıyorsun. Kapısını bir parça açtı.

'Sana üç aylık hamile olduğumu söyledi mi? Bebeğimiz yaz sonunda doğacak.'

"Gerçekten, daha az umursayamazdım. Kapısını çarptı.

Beni geri geri geçerken titriyorum. Az önce kullandığı ifadeyi kullanacak olursam, gerçekten kendime gerekiyor. Bebeğimin dengeli olmama ihtiyacı var, endişe ve öfke arasında gidip gelmeme değil. Kendimi işe vermeliyim ve birkaç saat içinde dikkatim dağılmış olacak. Ama yolun kendi tarafıma dönmek için döndüğümde, dikkatim onun pencere pervazına yöneldi. Kırmızı güllerle dolu bir vazanın yanına kocaman bir kart koymuş. Eğer onları sayacak olsaydım, bir düzine olacağını biliyordum. Karnımdaki mide bulandırıcı his yoğunlaşıyor. Ya onları kocam aldıysa?

Her adımda ona lanet okuyarak arabama geri döndüm. Ve ona. O pençelerini Dale'e batırmak için elinden geleni yaparken Dale ve benim tekrar yola koyulma şansımız yok. Gerçekten ne yapacağımı bilmiyorum.

Ya da belki de ben biliyorum. Bu ne kadar zor olursa olsun, çok geç olmadan harekete geçmeliyim.

Dünkü telefon konuşmamızdan sonra kız kardeşimin sözleri tekrar aklıma geliyor.

Hayat, mutsuz bir evliliğe saplanıp kalmak için çok kısa.

Kendimi eve geri bırakıyorum ve doğruca mutfağa gidiyorum. Dale'in eve geldiğinde ilk gittiği oda hep orası olur,

Özellikle de Cuma günü, kendine bir içki doldurmak istediğinde. Onun için yazmak üzere olduğum şeyi hemen göreceğinden emin olabilirim.

Son seferinde benim için işe yarayan şey onu geçici olarak terk etmek oldu. Geçen Mart ayında birkaç günlüğüne kendimi geri çekmem, onun da söylediği gibi, aklını başına getirmişti. Rachel kıvrımlı ve güzel gözlü olabilir ama Dale'in geçmişinde *ben* varım. Ergenlik yıllarınızdan beri biriyle birlikte olup da birbirinizin içini dışını ve önünü arkasını bilmemek olmaz. Ve onu baba yapmak üzere olan da *benim*.

Kız kardeşimde kaldığımda nerede olduğuma dair hiçbir fikri yoktu çünkü kız kardeşim benim yerime bakmaya fazlasıyla istekliyd ve bana ulaşamamak onu çok üzüyordu.

"Seni hâlâ ne kadar çok sevdiğimi fark sağladı," dedi iki elimi de avuçlarının içine alırken. "Aramızdaki sorunları çözmeyi çok istiyorum.

Tekrar böyle hissetmesini sağlayabilirim.
Yapamaz mıyım? Yoksa bu onu *ona* daha
da yakınlaştırabilir mi?

*Sonunda .
Her şeyin değiştiği gün.*

Belki de planladığım şeyi tartmak için kendime daha fazla zaman tanımalıyım. Düşündükçe, ayrılmamın Rachel'a tam da beklediği şeyi, yani kocamı gümüş tepside sunacağı konusunda daha da endişeleniyorum. Belki de tekrar peşime düşeceğini ummak aptalcadır.

Keşke en iyisi için ne yapmam gerektiğini bilseydim. Ya burada kalıp evliliğimiz için savaşıyordum ya da birkaç günlüğüne ayrılıp onu sonsuza dek kaybetme riskini alacaktım. *Geçici* bir süreliğine ayrılmak bile Rachel'ın yanına gitmesi ve varlığını unutması için yeterli olabilir. Bu bir kumar, ama kaybetmek istediğim bir kumar mı?

Sonra geçen yıl beş gün sonra beni bulduğunda yüzünün aldığı şekli hatırlıyorum. İstirabı rahatlamayla birleşmişti. Belki de ona kalıcı olarak değil de birkaç günlüğüne gittiğimi söylerim. *Bir daha asla* geri dönmeyeceğimi düşünürse, yolun karşısındaki inekle arasında kim bilir neler olur?

Bakışlarım yeni ve güzel mutfağımızda geziniyor. Bu evin bizim için yeni başlangıç olması gerekiyordu, ama tek yaptığım kızartma tavasından çıkıp ateşe atlamak oldu. Tencereden bir kalem aldım. Kararsız kalmaya devam etmenin zamanı değil. Harekete geçme zamanı.

*Birkaç günlüğüne anay'a gidiyorum. Benim ^eab st
aigL9 anb no'S ovc nLe9^e' 5 hala almam gerekiyor.*

na 9 co se ma' ied. 3on'c h ov nLa9 5 na 9 any. 5 do 'c cLi>h ;ov
do eicLe .

Geçen yıl bıraktığıma benzer bir not ve klişe olabilir ama yokluk neredeyse her zaman kalbi daha da büyütür. En azından ben öyle umuyorum. Ben her zaman Dale ile aynı saatte evde oluyorum, bu yüzden uzakta olmak ona beni özleme fırsatı vermeli. Belki sevgililer günü kartını da buraya bırakabilirim? Bu onu daha kötü hissettirebilir.

Ne kadar aptalım. Tabii ki yapmamalıyım. Bu sabah bana tek kelime etmeden evden çıkıp gitti. Ne kadar zor olsa da planımı uygulamak *zorundayım*. Onu kendine getirmek için tek şansımız aramızda biraz mesafe olması. Son zamanlarda ona ulaşmak için her şeyi denedim ve tehlikede olan sadece kendi mutluluğum değil. Şimdi düşünmem gereken bir bebek var.

Kapıyı arkamdan çekip kilitlerken Şubat soğuğunu içime çekiyorum. Sahte gülümsememi takınmanın ve iş için parlak ve neşeli kişiliğimi benimsemenin zamanı geldi. Güzellik terapisti olmak - özellikle de kendi işim olduğu için - her gün sahnede olmak gibi bir şey. En iyi halimi sergilemek ve kötü bir gün geçiriyor olsam bile tüm müşterilerimin hayatları ve aşklarıyla ilgilenmek zorundayım. Ve son birkaç haftadır bunlardan çok yaşadım.

El çantamı ve gece çantamı bagaja atıp sürücü tarafına geçiyorum. Bu gece nerede dair en ufak bir fikrim yok ama öğle yemeği vakti Booking.com'a girip ikram olarak ikiye katlanabilecek bir yer bulacağım. Yarın gece yeğenlerime bakacağım için çok uzağa gidemem. Yine onun evine gitmek yerine Ali'nin onları benimle kalmaları için bırakabileceği müstakil bir yer bulacağım. Dale'in ilk bakacağı yer onunki olacaktır ve geçen seferden sonra, başka bir yerde olduğumu söylerse ona inanmayacaktır. Diğer kadınlar Sevgililer Günü için hafta sonu tatili alacaklar, neden ben de almayayım? Her neyse, yarınki randevuları hallettikten ya da kaydıldıktan sonra Pazar ve Pazartesi günleri kapalıyız. Muhtemelen üç gün boyunca uzak kalacağım. Bu, nereye gittiğimi merak etmesini sağlayacaktır.

Dale sık sık arabamda hiçbir bakım kontrolü yapmadığım ve hava, yağ ve su gibi şeyleri hep onun kontrolüne bıraktığım için beni azarlardı. Arabasını kullanmadan önce her seferinde gözle kontrol ettiğini iddia ediyor.

Ama yapmıyorum ve Fiat'ı neredeyse geri geri sürene kadar bir şeylerin yanlış gittiğini fark etmiyorum. Metalin sürtünmesi - tekerleklerimin jantlarının yolun betonuna sürtünmesi beni durduruyor. El frenini çektim ve arabanın etrafını kontrol etmek için dışarı fırladım.

Buna inanamıyorum. Dört lastiğim de kesilmiş.

On kapı ötedeki postacı dışında sokak sessiz. Son evimize kamera taktırmıştık, ne de olsa Dale'in iş arkadaşıyla ilişkisini bu sayede öğrenebilirdim.

"Tek seferlik bir şeydi, yemin ederim.

'Sen bir yalancısın,' diye bağırdım.

"Sadece çok fazla içtiğim için oldu.

"Benim tamamen aptal olduğumu düşünüyor olmalısın. Haftalardır buraya gelip gidiyor.'

'Bu fikre kapıldın? Tabii ki o değil.'

"Sildiğini sandığın görüntüleri geri dönüşüm kutusunda buldum.

O zaman yüzü solgunlaştı.

İlk etapta eksik zaman dilimlerini fark etmemiş olsaydım, daha derine inme ihtiyacı hissetmezdim. Belki de ben çok da mutlu olmayan bir cehalet içinde yaşarken biraz daha topallayacaktık.

Buraya henüz kamera taktırmadık, en azından Dale taktırmadı ve muhtemelen aynı sebepten. Ya Rachel yatak odamın içini benden daha iyi biliyorsa?

Lastiklerimle ilgili bu sorun ihtiyacım olan son şey. Arabaya dönüp bakarken hıçkırıklara boğuluyorum. Daha işe gitmeden bugün daha da kötüleşebilir miydi? Geç kalacağım ve ne yapacağımı bilmiyorum. Arabama *ihtiyacım vardı*. Bunu bana yapan o lanet olası adam olmalı - başka kim lastiklerimi kesmek isteyebilir ki? *Bunu* yaparak ne kazanacaksın? Bir çeşit tehdit değilse tabii. Başka neyi kesmeyi planlıyor? Boynumu mu?

Keşke kameraları yerleştirebilseydik. Onları kendim hallederdim ama bu halimle yukarı tırmanamam.

Merdivenler. En azından kameralarlabu adam hakkındaki şikayetlerimi ciddiye almaları için polise verebileceğim *bir şeyim* olurdu.

Ayrıca Dale'e gösterecek bir şeyim olurdu. Tüm bu takip olayının benim hayal gücümün bir ürünü olduğunu düşünüyor gibi görünüyor. Bir an için onu arayıp olanları anlatmak ve yardımını istemek aklımdan geçiyor ama bu birkaç günlüğüne ortadan kaybolmamla çelişiyor. Hayır, notu yazdım ve kararımı verdim. Ben gidiyorum.

Uber taksisinin kaydını uygulamada verilenle karşılaştırıyorum. Bugün güvenliğimi riske atmayacağım. Bu yüksek endişe seviyesinde yaşamaya dayanamıyorum. Yemek yiyemiyorum, uyuyamıyorum ve midem erimiş kayadan fokurduyormuş gibi hissediyorum. Bu hafta sonu uzaktayken rahatlamaya çalışacağım ve gelecek hafta döndüğümde kendimi ebeye kontrol ettireceğim.

Bahçe duvarından kalkıp arabanın arka koltuğuna tırmanırken, hâlâ birinin gözlerinin üzerimde olduğunu hissediyorum. Etrafıma bakıyorum ama kimseyi göremiyorum. Eğer *oysa*, saklanıyor olmalı.

Bizim için henüz yaşanmamış pek çok macera, ziyaret edebileceğimiz pek çok yer, birlikte denemediğimiz pek çok deneyim var.

"Benden *sonra* burada olmak sana göre değil. İki güzellik uzmanımdan en genci olan Jae, tezgâhın arkasında çay yaptığı yerden başını kaldırıp gülümsüyor. "Bir tane ister misin? Bir fincanı havada sallıyor.

"Sevgililer Günü için şımartılmakla çok meşgul olacak," diye gülüyor Sian.

Keşke.

"Bu akşam özel bir şey yapacak mısınız?" diye devam ediyor Sian havluları katlarken. "Sevgililer iyi bir geceye denk geliyor, değil mi? Yani Cuma gününe. Erkek arkadaşının masa ayarlamayı başardığı yeni bir restoran ve yarın sabah biraz daha kötü olabileceği hakkında konuşmaya devam ediyor. Paltomu kancaya asıyorum ve doğru ilerliyorum. Lastiklerimin başına gelenlerin beni gitmekten alıkoymasına izin veremem. Başka bir Uber  ağırabilirim.

"Dale seni *nasıl* şımarttı peki? Jae soruyor, görünüşe göre sesindeki kıskançlığı benim yapabileceğimden daha fazla tutmaya  alışıyor. Kısa bir süre önce, çok çabuk ciddileştiğini düşünen erkek arkadaşı tarafından fena halde terk edilmiş. Hepsi sonunda bir ev alma arzusundan bahsettiği için. *Erkekler...*

"Muhtemelen bu akşam hediyeleri değiş tokuş edeceğiz. Gülümsemeye zorladım. "Her neyse, yarın hiç gelmeyebilirim kızlar. Randevu defterinden başımı kaldırıyorum. Yarınki randevular için ne yapabileceğimi görmek için bir tur atacağım ve bazılarını gelecek haftaya kaydıracağım. "Kendimi çok yorgun hissediyorum ve biraz ara verebilirim.

"Birkaç saat fazladan çalışabilirim. Jae çay yaparken başını kaldırıyor.

"Şımaracağını söylemiştim, değil mi? Sian telefonunu çekmeceye koymak için tezgâhın etrafından dolanırken beni dürtüyor. "Peki sevgili Dale ne planlıyor?

"Henüz bilmiyorum," diye cevap veriyorum. Onlara içinde bulunduğum durumu anlatmak için can atıyorum ama derdimi işe taşımak pek profesyonelce olmaz. Bildikleri kadarıyla, güllük gülistanlık bir hayatı ve dört gözle beklediği her şeyi olan mutlu bir evliliği olan bir kadını. Ve bunu gerçeğe dönüştürmek benim elimde.

"Bu konuda pek heyecanlı görünmüyorsun - eğer söylememde bir sakınca yoksa. Jae bana daha yakından bakıyor. "İyi olduğuna emin misin Tamara?

Yüzündeki ve sesindeki sıcaklık ve sempati eski dostlarımı davet ediyor, sıcak gözyaşları gözlerimin arkasına saplanıyor. Şimdi on iki haftalık taramamın dönüm noktasını geçtim, bu hayatımın en mutlu zamanı olmalı ama bundan daha uzak olamazdı. Bu kadar berbat hissetmekten bıktım ve tek yapabildiğim küçük kaçış planımın geri tepmemesi için dua etmek.

"Tabii ki öyle. Sian önce saate, sonra da avluya bakıyor. 'Neden olmasın ki? Bak, benim dokuz buçuk geliyor. Çivi, sanırım?'

Jae, "Bugün çok sayıda tırnak rezervasyonu var," diyor. "Valentine kırmızısı Shellac'ı sipariş etmemiz iyi oldu.

"Haklısın - sabahın büyük bir kısmı manikür gibi görünüyor. Başparmağımı listede gezdiriyorum. "Sonra Sian erken bir öğle yemeği yiyecek, ben ve Jae de yüz bakımı yaptıracamız.

"Bugün öğle yemeği için dışarı çıkıyorum," diye duyuruyor Sian, yüzüne yayılan kendini beğenmiş bir gülümsemeyle.

"Seni akşam yemeğinin *yanı sıra* öğle yemeğine de mi çıkarıyor? Jae kaşlarını mükemmel bir şekilde kaldırıyor. "Küçük bir erkek kardeşi var mı?

Sian'ın gülümsemesi genişler. "Biliyorum. Avuçlarını göğsüne dayıyor ve bir o yana bir bu yana sallanıyor. "Çok şanslıyım.

Daha fazla dinleyemem. "Tamam. Bütün gün çalan müzik CD'mizin düğmesine basıyorum. Müşterilerimiz bunun kendilerini ne kadar rahatlattığını söylüyor ama ben artık pek fark etmiyorum. "Hadi şu partiyi başlatalım.

"Her şey sizin için hazır. Bekleme alanına henüz oturmuş olan ilk müşterim Becky'ye gülümsüyorum. Eline bir dergi aldı ama dergiyi karıştırmasına fırsat bile vermedim. Meşgul olmalıyım ve meşgul *olmaya devam etmeliyim*.

"Oooh, romantik pembe ile seksi kızıl arasında karar veremiyorum. Becky gözlerini Shellac cila sıraları arasında gezdiriyor. "Biliyorum - pastanedeki bir çocuk gibiyim. Parmaklarını renkli şişe çeşitlerinin üzerinde gezdirmeye devam ediyor, ta ki ben patlayacakmışım gibi hissedene kadar.

Onun yerine gülmeye zorluyorum. "Kırmızı çok popüler," diyorum ona. "Ve bakın, içinde bir ışıltı var.

"İşte bu," diye haykırıyor, sanki dünyadaki en önemli kararı vermiş gibi. 'Bu gece ateşli bir randevuya götürüleceğim, bu yüzden tüm detaylara dikkat etmek hayati önem taşıyor.

"Evli olduğumu sanıyordum. Aramıza bir havlu serip tırnak kurutma makinesini kurarken ona dönük oturuyorum.

"Öyleyim. Gülüyor. 'Ama sanırım biz şanslı olanlarız. Diğer yarım yıllar geçtikçe daha da romantikleşiyor. Sen de bir süredir evlisin, değil mi? Bugün şımarıyor musun?"

"On dört yıl. İlk sorusuna kolayca cevap verebiliyorum ama ikincisine veremiyorum. Manikür için ihtiyacım olan diğer her şeyi hazırlamakla meşgulüm, böylece Becky'nin sorusundan dolayı üzgün olduğumu fark etmesini önleyebilirim. Gözlerimde parlayan yaşları görmesini istemem.

Jae'nin ilk müşterisi masamın yanındaki bekleme alanında otururken "İnsanlar cinayet için daha az zaman harcıyor" diye gülüyor.

Ama pencereden bakarken, ben de gülmüyorum. Az önce gördüğüm kişiden sonra olmaz.

"Sorun nedir? Jae kullanacağı odanın kapısından çıkarken, o ve her iki müşterimiz de pencereden dışarı baktığım yere doğru bakışlarımı takip ediyor.

Dünyada yanımda olmasını tercih edeceğim başka kimse yok.

"*Bu kadar beyaz olmuşsun Tamara. Jae, Fransız manikürlerinde uçlar için kullandığımız beyaz cila şişesini sallıyor.*

"Sadece - hayır, aptal olduğumu düşüneceksiniz. Gözlerimi az önce adamı gördüğüme emin olduğum endüstriyel çöp kutusundan ayıramıyorum. Pencereden görünen manzara çiçekli kalpler tarafından kapatılmış olabilir ve adam epey uzakta olabilir, ama o olduğundan eminim. Onunla karşılaştığımda her zaman olduğu gibi ensemdeki tüyler diken diken oluyor.

"Nasıl yani?

"Biri beni takip ediyor," diye cevap veriyorum, gözlerim pencereye sabitlenmiş. Ortadan kayboldu. Tipik bir durum. Başka birinin onu görmesini istediğimde hep böyle yapar. Bazen acaba deliriyor *muyum* diye *düşünüyorum*. Hormonlarım kimsenin göremediği şeyleri görmeme neden oluyor olabilir mi? Tanrım, tam da asla yapmamaya yemin ettiğim şeyi yapıyorum - bokumu işe getirdim.

"Seni takip ediyorum. Jae'nin sesi yükselir. "Gerçekten mi?

Başımı salladım. "Sürekli izleniyor olma hissi," diye cevap veriyorum, önceki yeminime rağmen her şeyi anlatabildiğim için minnettarım. Tüm bunları tek başıma taşımaya devam edemem. Ne Dale ne de Ali beni ciddiye alacaktır ama Jae ve Sian farklı. Ne de olsa maaşlarını ben ödüyorum. "Evimin önünde takılıyordu ve bu sabah arabamın lastikleri kesildi - dördü de. Boğazımdaki yumruyu yutmaya çalışıyorum, böylece dikkatimi yapmam gereken şeye yöneltebiliyorum. "Dosyalama yapmalarını ister misiniz?

Kare mi?' Becky'nin tırnaklarını gösteriyorum. "Özür dilerim. Kendimi toparlayacağıma söz veriyorum. Endişeli görünen Jae'ye doğru başımı sallıyorum. "Perdeleri indir lütfen. Bugün çalışabilmemin tek yolu bu.

"Ara vermek ister misin? O sorar.

"İyi olacağım. Sadece meşgul olmam gerekiyor. Özür dilerim.'

"Özür dilemene gerek yok," diyor Becky. 'Bana manikür yaptırmak az önce söylediklerinin yanında oldukça önemsiz görünüyor. Polise gittin mi?

"İlgilenmediler. Öfke ensemde diken diken oluyor. "Bu konuda bir şeyler okudum ve görünüşe göre yasalar takipçileri saldırmaya ve tehdit etmeye teşvik ediyor.

"Teşvik etmek mi? Jae'nin müşterisi ayağa kalkarken sesi neredeyse gıcırıyor. "Bu nasıl olabilir?

'Sapık, birinin hayatını cehenneme çevirerek paçayı kurtarır. Polis sadece kurbanlarına zarar verecek bir şey yaptıklarında harekete geçecektir. Bunu okudum.'

"Ama lastikleriniz," diye yanıtlıyor Jae, ayağa kalkmış olmasına rağmen müşterisini tedavi odasına götürmek için hiçbir hamle yapmıyor. Benim için daha fazla endişeleniyor gibi görünüyor ki bu rahatlatıcı bir şey. Bu kesinlikle bir değişiklik yaratıyor. "Elbette şimdi-

"Lastiklerimi kesenin o olduğuna dair hiçbir kanıtım yok," diyorum. 'Benden başka kimse onu evimin dışında görmedi bile. Elbette bunu rapor edeceğim ama şimdilik iş yerinde meşgul olduğum için mutluyum. Sanırım hepimiz işimize baksak iyi olacak.

Ben Becky'nin tırnak etlerini geriye doğru itmeye başlarken Jae müşterisini tedavi odasına çağırıyor. "Neyse, bu kadar yeter. Kocanızın sizi bu gece nereye götüreceğini söylemişsiniz?

Becky nereye gideceğini ve ne giymeyi planladığını ballandıra ballandıra anlatırken kaşları çatılıyor ve gülümsüyor, ben de tırnaklarını boyarken aklım başka yerlere gidiyor. Dale'in notumu bulduğunda nasıl tepki vereceğini merak ediyorum. Aramayı deneyecek mi yoksa beni yalnız mı bırakacak? Ararsa cevap verecek miyim yoksa onu kendi mi bırakacağım? Bu gece nereye gideceğim ki? Hareket tarzıma karar verebilmem için öğle yemeği vakti yeterince çabuk gelemes. Kafam karmakarışık ve sadece düşüncelerimi düzeltmek istiyorum. Ama burada, kozam olan salonda, sevimli kızlarım ve müşterilerimle birlikte kendimi daha güvende hissediyorum.

"Bir şey teslim edileceği için öğleden sonra üçte evde olmam gerektiğini söyledi. Becky heyecanla yüzünü buruşturur

Ben de kendimi gülümsemeye zorladım. Muhtemelen öğle yemeğine kadar yüzüm ağrıyacak.

Bütün sabah aynı şey. Müşteriler birbiri ardına aldıkları çiçekler ya da çikolatalarla, gelecek akşam için planlarıyla ve giymeyi planladıkları kıyafetlerle övünüyorlar. Eğer eve dönüyor olsaydım, aynı eski, aynı eski türden bir akşam olurdu. Benim için çiçek, çikolata ya da süslü yemekler olmazdı. Sabah boyunca dükkânda çok sayıda erkek müşteri de oluyor. Hepsi de eşlerine Sevgililer Günü hediyesi olarak vermek üzere hediye çeki satın alıyor. Bazıları bu 'hayal gücü eksikliğinden' yakınabilir ama en azından biraz düşünerek bir hediye almışlar. Dale'den gelecek *her* türlü jسته bayılırım.

Geç saatlere kadar çalışacağını söyledi, yani eve gitsem kim bilir evde tek başıma ne kadar *bekleyecektim*. Sadece evimi gözetleyen ve lastiklerimden daha fazlasını kesmek için bekleyen kim olabilir diye endişeleniyor olurdum. Ayrıca Dale'in gelişini ve arabasını park ederken Rachel tarafından hemen yakalanıp yakalanmayacağını da izliyor olurdum. Pencere kenarında gururla duran gülleri ve kartı Dale'in göndermiş olabileceği düşüncesinden hâlâ kurtulamıyorum.

Üst kattaki bakım odasının kapısını kapatıp salonda en sevdiğim odada saat on ikide yüz bakıma başlamak beni rahatlatıyor. Her zaman mumlarla aydınlatırım. En azından, ön hazırlıkların dışında, müşterimle Sevgililer Günü hakkında akılsızca sohbet etmek zorunda kalmıyorum.

"Rahatlatıcı mı yoksa canlandırıcı yağlar mı istersiniz?" diye soruyorum. Kararını vermesi Becky'nin tırnak rengini seçmesi kadar uzun sürdü ve normalde isteyken bana ters gelen bir şey içimi kemirdi - sinirlilik.

Cildini temizlerken ve tonlarken düşüncelerim dolaşıyor. Bir yandan da bu akşam kaçmakla en doğru kararı verip vermediğime karar vermeye çalışıyorum. Ne de olsa fikrimi değiştirip yine de eve gidebilir, çantamı açabilir ve Dale eve gelip okumadan önce o notu yırtabilirdim. Döndüğünde ona özel bir şeyler yapmak için elimden geleni yapabilirim. Belki şık giyinir, ona güzel bir yemek pişirir ve eskiden olduğu gibi davranmaya çalışırım. Hiçbir şeyden haberi olmaz.

Ancak hangi yöne atlarsam atlayayım, evliliğimin tamamen tehlikede olduğunu inkar edemem. Ve her zaman yaptığım şeyi yaparsam, her zaman aldığım şeyi almaya devam edeceğim.

Yalanlar, kayıtsızlık, yalnızlık ve sefalet.

Bu gece, daha fazla beklemek zorunda kalmayacağım.

"OOOH BAK. Sian aydanlığın yanında duran beyaz bir karta benzeyen Şeyi işaret ediyor. "Bu ben le yemeğindeyken kapıdan girdi. Büyük boy paltosunu silkiyor, uzun sarı saçlarını sallıyor ve kabartmalı zarfa doğru yöneliyor. "Paspasın üzerinde buldum.

"Kapı zilini hiç duymadım. Sen duydun mu? Başını sallayan Jae'ye bakıyorum, esmer topuzu hareketle sallanıyor. "Kapının önündeki benim adım mı?

"Kesinlikle yle. Sian bana kartı uzattı. "Daha önce ana caddeye çıkarken Dale'i gördüm.

"Gerçekten mi? Buraya mı geliyordu?"

"Sanırım yle olmalı. Yüzü karardı. "Yine de nesi vardı bilmiyorum.

"Ne demek istiyorsun? Tanrım, ya notumu çoktan bulduysa.

"Sevgililer Günü akŐamınız için ne planladığını sordum ve bana kendi işime bakmamı söyledi. Sesi yükselir.

"Eminim Şaka yapıyordu," diyor Jae.

"Belki. Sonra tekrar parlıyor. 'Her neyse, yüzünde yeniden bir gülümseme görmek güzel, Tamara. Bugün biraz dalgın görünüyordun.

Takipiyi ve lastiklerimi tartışırken burada değildi ama Şüphesiz Jae onu bilgilendirecektir.

"Bu bir Sevgililer Günü kartı mı? Jae çekiyor ve gözlerini tavana kaldırıyor. "mz arasında sevgilisi olmayan tek kişi ben miyim?

kart?"

"Sadece bir not. Gülüyorum. "Bu yazıya bakılırsa, Dale'in asistanına organize etme ya da mektup yazma işini yaptırdığı ilk sefer olmayacak. Hem zarfın hem de notun üzerindeki kaligrafiyi inceliyorum.

"Umarım öğleden sonra bir buket gülün de teslim edilmesini bekleyebilirsiniz. Ne yazıyor o zaman?" İkisi de boyunlarını büküyor. "Yoksa çok mu meraklı davranıyoruz?"

Bir Sevgililer Günü akşamı planladım. Olduğunuz gibi gelin, sadece ing yourself. Poppy Cottage, Settle Yolu, Wiggleswa&. Seni görmek için sabırsızlanıyorum.

"Ooh, ne kadar romantik. Ödeme yapmak için bekleyen bir müşteri eğilip bakıyor.

"*Ve* Yorkshire Dales'in yukarısında," diye ekliyor Sian. 'Görünüşe göre diğer yarınız her şeyi göze almış. Her neyse,' - kapıya bir göz attı, - 'görünüşe göre benim saatim geldi.

"Bugün öğle yemeği için dışarı çıkacak mısın Tamara? Jae kollarını ceketinin içine soktu. "Yoksa ben dışarıdayken sana bir sandviç getirmemi ister misin? Bana bilmiş bir bakış atıyor. Muhtemelen o da en az benim kadar içeride güvenle kalmanın benim tercihim olduğunu biliyor.

"İkimize de birer tane al. Para kutusunu açtım ve içinden bir not çıkardım. İki kızım da harika ve hepimiz birbirimize göz kulak oluyoruz. Tek sıkıntım, ikisini de üniversite kurslarının yanı sıra eğittiğim ve okuldan yeni çıktıkları için kendimi gerçekten yaşlı hissettirmeleri, özellikle de Jae, çok genç ve minyon. 'Ve Sian'a ikinci çayı için bir kek al ki kendini dışlanmış hissetmesin. Zaten erkek arkadaşıyla yemek yemiş olacak, değil mi?"

Jae kapıyı açarken, "Canlandığını görmek çok güzel," diyor. 'Üçümüzden ikisi fena değil sanırım. Daha sonra dört gözle bekleyeceğin kulüben olduğu için gerçekten mutlu olmalısın.

"Teşekkürler," diye cevap verdim. 'Ve merak etme - senin de zamanın gelecek. Çok yakında kapışılacaksın. Bu arada genç ve özgür olmanın tadını çıkarmalısın.

Kapıyı arkasından kapatırken bana "*senin için söylemesi kolay anlamına gelen* bir bakış attı.

Ben mutluyum. Biraz şaşırdım ama kesinlikle mutluyum. Belki de Dale'in bu sabah bu kadar erken ayrılmasının nedeni budur - belli ki benim için hazırlaması gereken bir sürprizi vardı.

Bu notu almak açlığımı biraz olsun geri getirdi. Noel'den hemen önceki pozitif testten bu yana, endişe ve hamilelik hastalığının bir kombinasyonu iştahımı elimden aldı ve bu ilk aylarda almak yerine yarım taş kaybeden birkaç anne adayından biri olmalıyım.

Eskisinden daha zinde olmama rağmen, yine de salondan ayrılmak istemiyorum. Ne lastiklerimin başına gelenlerden sonra ne de bu sabah çöp kutularının yakınında birini hissettikten sonra. Sağduyumdan şüphe etmeye başlasam bile, rahatlatıcı müziği, oje ve esansiyel yağ kokularının birbirine karıştığı mabedimde kalacağım.

Burası benim iş yerim olabilir ama benim mutlu olduğum yer. Ve Dale her zaman burayı sıfırdan kendi başıma kurduğum için benimle ne kadar gurur duyduğunu söyler. Dışarı çıktığımızda arkadaşlarımıza övündüğü gibi, hiç kimse bana bir şey vermedi. Ailemin bana verdiği tek şey kalp ağrısı, suçluluk duygusu ve yaklaşık sekiz yıl boyunca iki haftada bir hapishane ziyaretlerine katlanmak zorunda kalmam oldu.

Çantamı tezgâhın altından kaydırırken Sian, "Salı günü görüşürüz," diyor. Gülümsemesi şaşkın bir ifadeye dönüşüyor. "Öğle yemeğine kadar yazlık gezintiden haberin olmadığını sanıyordum. Çantamı işaret ediyor.

"Spor salonu işleri," diye cevap verdim. "Hafif bir yoga dersi yapmayı planlıyordum. Kimsenin birkaç günlüğüne ortadan kaybolmayı planladığımı bilmesine gerek yok. Bunun yerine, Dale ile daha sonra konuşma şansım olacak ve evliliğimiz için bu çabayı gösterdiğine göre, her şeyi eminim. 'Her neyse,' başımla ondan Jae'ye doğru selam veriyorum. 'Yarınki randevulara bakmama yardım ettiğin için çok teşekkürler. Bu ayki maaş paketlerinizde size teşekkür etmek için fazladan bir şeyler olacak.

"Harika bir hafta sonu geçirin," diye koro halinde sesleniyorlar. Kapıyı açıyorum ve önce soldan sağa, sonra da avluya bakıyorum.

"Bu sabahki adamı mı arıyorsun?" diye soruyor Jae.

"Kimi?" Sian'ın meraklı yüzünü fark etmek için arkama bakıyorum.

"Sadece buralarda takılan biri," diye cevap verdim.

"Seninle taksiye kadar yürümemi ister misin?"

Jae'ye gülümsedim. "Çok nazıksın. Ama hayır, ben içeride güvende olana kadar bana göz kulak ol ve sonra gitmeye hazır olana kadar kapıyı kilitlediğinden emin ol.

Kapı arkamdan kapanıyor ve avluda beni bekleyen Uber'e doğru koşuyorum.

Takipçi yüzünden sürekli tetikte olmama rağmen, arka koltuğa geçip şoföre nereye gittiğimi söylerken içimi bir heyecan dalgası kaplıyor. Uzun zamandır ilk kez, her şeyin yolunda gideceğine dair içimde güçlü bir his var.

*Senin hakkında bilmediğim pek bir şey yok.
Ve hakkımdaki her şeyi keşfetmen için
sabırsızlanıyorum.*

"Doğru yere gittiğimize emin misin? Koltukta öne doğru eğildim. Bir milden uzun süredir başka bir evin yanından geçmedik. Dale'in gece kalmamız için seçtiği yerde mutlaka bir medeniyet olmalı. İnzivaya çekilmekten yanayım ama bu başka bir ligde.

"Navigasyonumda öyle yazıyor. Taksi şoförü işaret ediyor. "Bana doğru adresi verdiğinizden emin misiniz?

"Notumu iki kez kontrol edeceğim. Salon kapısından postalandığından beri milyonuncu kezmiş gibi hissettiren bir şekilde tuniğimin cebinden çekip çıkarıyorum. 'Evet, bu doğru olan. Poppy Cottage, Settle Yolu. O yüzden sürmeye devam et.

"Görünüşe göre bu sözde kulübe hiçbir yerin kış ucunda," diye gülüyor şoför. "Umarım diğer yarınız bol miktarda erzak getirmiştir.

"Eminim yapacaktır. Kendi kendime gülümsüyorum, Dale'in bu kadar zahmete girdiğine hâlâ inanamıyorum. Çoğu zaman vücudunda romantik bir kemik bile bulunmaz. Evlenme teklif ettiği zamanı asla unutmayacağım. Şimdi buna gülüyoruz ama daha az romantik bir evlenme teklifi alan birini hayal bile edemiyorum. Bunu planlamış bile değildi ve eğer annesinin evine yemeğe gittiğimizde annesinin şakacı yorumları olmasaydı, muhtemelen bunu ikinci kez düşünmezdi. Tüm arkadaşlarımız evleniyordu ama ben bu ihtimalin onun aklının ucundan bile geçmediği izlenimine kapıldım.

"Kendime bir şapka almalı mıyım?" diye sormuştu annesi gülerek. 'Siz ikiniz gençliğinizden beri birliktesiniz ve

herkes bana sorup duruyor.'

"Kathryn! Babası onu dürtmüştü.

"Ayrıca..." Kadın yılmadı. "Hâlâ enerjimiz varken büyükanne ve büyükbaba olmak istiyoruz.

Dale çatalına biraz daha püre koyarken, "Sanırım kendine de bir tane alabilirsin," cevap verdi. Bu sırada babası ağzına attığı filizle boğulacakmış gibi görünüyordu.

"Ne? Ona bir bakış attım. "Ne demek istiyorsun?

"Annem gerçekten istiyorsa kendine bir şapka alabilir. Sanki kötü bir fikir değilmiş gibi sıırıttı. Sanki kendisi düşünmüş gibi.

"Oooh. Sanırım kutlama için bir bardak ışıltılı bir şeye ihtiyacımız var. Buzdolabına doğru koştu.

Çatalımı yere bıraktım. "Bu senin evlilik teklifi fikrin mi, Dale?

"Evlenmek istiyorsun, değil mi?" Bir Yorkshire pudingini bıçakladı. "Bu konuda yeterince sık konuştun.

'Evet, ama bu şekilde değil, yani dizlerinin üzerine çökmen falan gerekmiyor mu?

Annesi oğlunun romantizm yoksunluğuna kahkahalarla gülmüştü ama yine de çok sevindiği belliydi. 'Oh, o da babası kadar kötü. Biz evlenmeyi planlarken de aynıydı. Aslında *ona evlenme* teklif eden *bendim*, değil mi Tom?

İşte bu kadar. Kendi nişan yüzüğümü kendim seçtim ve Dale faturayı ödedi. Bir IT Danışmanı olarak, paraya pek de ihtiyacı yok. Kutlama için bir yemek yedik ama şampanyayı sipariş eden bendim.

Kilometreler boyunca başka bir evin ya da arabanın yanından geçmedik. Umarım rotamızdan sapmamışızdır - kocamı görmek için sabırsızlanıyorum, özellikle de bu sabah konuşmadığımız ve dün gece de zar zor konuştuğumuz için. Her şey yoluna gireceği için çok mutluyum. Eğer bu sabahki planı uygulamak zorunda kalsaydım, birkaç gün berbat geçebilirdi.

"Burası olabilir gibi görünüyor. Uber'in tekerlekleri, her penceresi lamba ışığıyla aydınlanan ve kapısının etrafından sarmaşıklar sarkan pitoresk bir kulübenin yanında kısırdıyor. Heyecandan karnıma ağırlar giriyor. Mükemmel ve Dale'in tüm bunları yapmasından dolayı çok mutluyum.

sorun. Bu sabah kart olmamasına şaşmamalı. Bütün bunları planlarken olmazdı.

"İyi akşamlar," diye sesleniyor şoför arkamdan. 'Ve umarım, işim bittiğinde, koridoru kapatacak olan Sevgililer Günü kartları seline karşı ön kapımı açamayacağım.

Arabasını dar şeritte döndürmeye başladığında, 'Umarım' diye sesleniyorum.

Kapıda durup tozluklarıma ve tuniğime bakıyorum. Buraya gelmeden *önce* hazırlanmalıydım. Dale sonunda evliliğimiz için bu çabayı gösterdi ve benim de göstermem gerekirdi. Daha düzenli olsaydım duş alabilir ve kuaförde makyajımı yapabilirdim. Oh neyse, şimdi buradayım ve tüm bunları yaptığı için ona teşekkür ettikten sonra kendime çeki düzen vereceğim.

Kapıyı iterek açıyorum ve çakıllı patikadan kapıya doğru ilerliyorum. İçerisinin de dışarıdan görüldüğü kadar güzel olup olmadığını görmek için sabırsızlanıyorum. Taksinin motorunun gürültüsü gecenin içinde kayboluyor ve beni sadece ara sıra bir baykuşun ötüşüyle bozulan bir sessizlikte bırakıyor. Etrafıma bakıyorum ama karanlıkta hiçbir şey göremiyorum. Herhangi biri beni bekliyor olabilir ve kimsenin bundan haberi olmaz.

Belki de şoförden kaybolmadan önce doğru yere geldiğimi anlayana ve güvenli bir şekilde içeri girene kadar beklemesini istemeliydim. Haklı, burası gerçekten de hiçbir yerin sonu değil. Tabelayı gizleyen sarmaşıkları itiyorum. *Poppy Cottage*. Hayır, işte .

Tam zili çalmak üzereyken, altına yapıştırılmış, üzerinde salona gelen notla aynı tarzda yazılar olan bir kart görüyorum. Oooh, Dale benim için bir çeşit iz bırakmış gibi görünüyor. Bunu kız kardeşime anlatana kadar bekle - bana inanmayacak.

Cçme imsiZe amZ fçØçw &e peSals. f'Ø sq pçy slaSlp.

Her an, bize doğru gelmekte olana doğru yol aldı.

NE KADAR GIZEMLI. Ve Dale'e hiç benzemiyor! Tek düşünebildiğim, bu fikri sosyal medyada izlediği tüm makaralardan almış olabileceği. Yine de kesinlikle şikayetçi değilim.

Kapıyı iterek açıyorum ve hemen kulübenin sıcaklığıyla ve harika kokusuyla karşılaşıyorum... Sanırım bu benim favorim - biber sosu. Aman Tanrım, bize yemek bile pişiriyor. İlişkimizin başında beni etkilemeye çalıştığından beri bunu yapmamıştı. En sevdiğim müziği bile çalıyor, Ed Sheeran. Geçen yılki konseri için bize bilet almıştım.

Baktığım her yerde yapraklar var. Sevgililer Günü'nde tüm çiçekçilerin kırmızı güllerin fiyatını üç katına çıkardığı düşünülürse, bir servet harcamış olmalı. Paspasa bakıp koridordaki izleri takip etmeye başladığımda bir nefesi bastırmak zorunda kalıyorum. Tüm sızlanmalarım ve üzülmelerimden sonra, benim için yaptıklarına inanamıyorum. Yani, bizim için. Kız kardeşim *haklıydı*, bir şeylerin değişmesi gerekiyordu. Ve şimdi, nihayet, görünüyor. Belki de babam gibi biriyle evlenmedim ve annem gibi sefalet içinde bir hayat sürmeyeceğim. Ben ve Dale geçmişi geride bıraktık ve bebek doğduğunda üçümüz en mutlu aileler olacağız.

En azından geldiğimi haber vermeden eve girip doğruca üst kata çıkmak doğru gelmiyor. Seslendim, 'Dale, benim, buradayım. Elimi yüzümü yıkayayım, sonra hemen geliyorum.

Koridorun sonundaki odadan tencere sesleri ve fırın kapağına benzer bir ses geliyor. Kocam bir şeye daldığında, özellikle de yemek pişirmek gibi kendi konfor alanının dışında bir işle uğraştığında hep telaşlanır. Bilgisayarda çok iyidir ama pratik bir şeyle uğraşırken gerçekten zorlanır. Muhtemelen onu kendi haline bırakmalı ve benden istediği gibi bu izi takip etmeye devam etmeliyim.

Merdiven tırabzanının altına bantlanmış bir not daha var.

Yani, 5'xe x v a sat³ fo' ;ov. ✓njoy!

Gülümsüyorum. Şimdiye kadar içinde oturup beklememiş olması ne yazık. İkimizin en son ne zaman banyo yaptığını hatırlamıyorum. Umarım burayı en az iki gece için ayırtmıştır. Kaybettiğimiz zamanı telafi edebiliriz.

Ayakkabılarımı tekmeleyip merdivenlerden yukarı çıkıyorum, ayaklarım halının kalın tüylerine batarken ylang-ylang kokusu beni karşılıyor. Vay canına! Bana bir banyo doldurmuş. Yüzeyinde daha fazla gül yaprağı yüzüyor ve yaklaşık yirmi mum yakmış olmalı. Banyonun kenarında bir bardak köpüklü şampanya ve havlu askısının üzerine örtülmüş kabarık beyaz bir bornoz bekliyor.

Bardağı sapından tutup kaldırdım. Daha önce de hamileliğimde tek bir bardakla yetinmem gerektiğini söylemişti ama ona daha önce de söylediğim gibi, bu bebek riske atamayacağımız kadar değerli. Kokladım. Belki alkolsüzdür ama riske girmeyeceğim. Bardağı suyla doldurmadan önce lavaboya döktüğümde köpürüyor. İçmediğimi bilmemeli.

Saçlarımı at kuyruğundan kurtarıırken gözyaşlarım gözlerime saplanıyor. Kocam için, onun izin verdiğinden çok daha fazla şey ifade ediyor olmalıyım. Benim için yaptıkları karşısında şaşkına döndüm. Bu sabah eve dönüp dönmediğini merak ediyorum. Belki de notumu gördü - belki de bu davranışı ateşleyen şey budur? Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştı.

"Buraya gelip banyoda bana katılmayacağına emin misin? Sahanlıktan sesleniyorum. Cevap vermiyor ama mutfaktan daha fazla gürültü geliyor. Beni duymuş olsa bile, büyük ihtimalle akşam yemeğimiz için birden fazla yemekle uğraşıyordur, bu yüzden muhtemelen kadar batmıştır. Umarım kendine bir bardak bir şey doldurmuştur.

Böylece birlikte yemeğe oturduğumuzda çok stresli olmaz.

Sadece kıyafetlerimi çıkarmaya başladığımda omurgamda soğuk bir his beliriyor. Kendimi kandırıyor olabilir miyim? Dale içki içmediğimi biliyor, bu yüzden bir bardak şampanya tüm bunların gerçekten benim için olmadığı anlamına gelebilir mi? Ya bir yanlışlık olduysa? Sekreteri onun *yerine* notu teslim etmiş ve aslında benim için olmadığını düşünmüş olabilir. Belki de bunların hepsi Rachel içindir. Ya da başka biri için.

Ama şimdi buradayım, bu yüzden kendimi banyoya bırakırken bu düşünceden kurtulmak için elimden geleni yapıyorum. Saçmalıyorum ve kocamın bu harika sürprizinin tadını çıkarmalıyım. Ve burası muhteşem bir banyo. Şirin ve rahat. Gerçekten böyle bir yerde yaşayabilirim. Evimiz harika ama kirşleri, küçük pencereleri ve alçak tavanlarıyla bu küçük kulübenin karakterine sahip değıl. Ben ve kocam, dünyanın geri kalanından uzakta, rahatça saklanıyoruz.

Dale'in en azından merhaba demek için gelmemesine şaşırdım. Yine de, tüm bunlar muhtemelen bu ikramın bir parçası - işten sonra gevşemem için bana biraz zaman veriyor ve sonra güzel bir gece geçireceğız.

Ama suyumu yudumlarken rahatlayamıyorum. Onun zamanlamayla boğıuşacağını ve mutfakta her şeyi mükemmel hale getireceğini bildiğim halde kendimi fazla şımartmış hissediyorum. Gidip yardım etmeliyim. Ayrıca, ona ne kadar minnettar olduğumu ve gecenin geri kalanında neler hazırladığını görmek için sabırsızlandığımı söylemek istiyorum.

Notumu okuyup okumadığını öğrenmek için de sabırsızlanıyorum. Eğer , bunu bir sır olarak saklayacağım. Bunun yerine, eve döndüğümüzde eve ilk giren ben olacağımdan emin olacağım ve o görmeden önce notu alacağım. Aramızdaki şey yükselişte ve bunu mahveden ben olmayacağım.

Pofuduk bornozuma sarınarak banyodan çıkıyorum ve bu güzel kulübenin üst katının geri kalanını keşfetmeye hevesleniyorum. Ancak, burada sadece bir oda daha var - yatak odası. Kafamı kapıdan uzattım ve nefesimin kesilmesini engellemek zorunda kaldım.

Ycy'Ø lççk ŞeaySifyl im &is.

Yatağıın üzerine muhteşem koyu kırmızı bir elbise ve dantelli siyah iç çamaşırları serdi. Oraya doğru gittim ve teker teker

giysiler. Evdeki gardırobumu ve çekmecelerimi kontrol etmiş olmalı, çünkü her şey tam olarak doğru beden. Yerde bir ayakkabı kutusu var. Altı numara ince topuklu. Bu bana ilk kez bir araya geldiğimizde söylediği nadir ve romantik bir şeyi hatırlatıyor: *Seni topuklu ayakkabılarla seviyorum çünkü seni öpmek için fazla eğilmem gerekmiyor.*

Boy aynasına bakıp ellerimi göbeğimde gezdirirken bu anıya gülümsüyorum. Karnım eskisi kadar yontulmamış olsa da hala düz. Bebeğin ilk kabarmasını ve daha da heyecan verici bir şekilde tekmelemeye başlamasını görmek için sabırsızlanıyorum. Sonunda gerçek bir aile olma sırasının bize gelmesini sabırsızlıkla beklerken Dale'in her fırsatta elini buraya koyduğunu hayal ediyorum.

Lambalarla loş bir şekilde aydınlatılan yatak odasının tamamı çam ağacından döşenmiştir ve tertemiz beyaz yatak takımları, halı ve perdeler bulunmaktadır. Burada bir hafta sonu geçirmek *güzel* olurdu. Taksi beni bıraktığında hava zifiri karanlıktı ama bahse girerim yakınlarda romantik yürüyüşler vardır. İlkinin altında ikinci bir not var.

şmZ pçy'Ø lççk e5em mae ŞeaySifyl çyS çf iS.

Şükürler olsun. Hamile kaldığımdan beri beni pek çekici bulmuyordu ama bu not aksini gösteriyor. Oraya gidip ona kocaman bir öpücük vermek istiyorum. Hızlıca giyinirken, sütyenimi keserken ve çoraplarımı giyerken gülümsüyorum. Şüphesiz gösterişli bir iç çamaşırı mağazasından seçme zahmetine girdikten sonra onları merdivenlerden indirmek istemiyorum. Sonra elbiseyi vücudumun üzerinde düzeltiyorum. İkinci bir deri gibi oturuyor.

Saçım ya da makyajım hakkında hiç düşünmedi. Ancak, ona sayısız kez çantamda bir şey bulmasını söylediğimden, arka cebimde her zaman bir saç fırçası ve biraz yüz pudrası olduğunu bilecektir. Neyse ki çantamda tüm makyaj malzemelerim var, yine de az miktarda uyguluyorum. Bana sık sık yüzümün makyajsız olmasını ve saçlarımın toplanmış ya da düzleştirilmiş olmasından ziyade doğal olmasını tercih ettiğini söyler. Yolun karşısındaki Rachel gibi. Ama onun benim gibi makyaja ihtiyacı yok.

Lanet olsun, neden yine onu düşünüyorum ki? Dale'in bu gece burada yaptığı şey hayal edebileceğim her şeyin çok ötesinde ve yapmak istediğim son şey ruh halimi bozmadan önce

onu görmeye gitmek. Ya da daha önemlisi, ruh halini. Kapı kolunun hemen üstüne iliştirilmiş bir not daha var.

Zimmer'ı için geldim. Dçm'S Şe lçmg.

Ben de sabırsızlanıyorum. Saçlarımı omuzlarımın etrafında kıvrılana kadar yumruklarımın arasında karıştırıyorum ve dudaklarıma biraz ruj sürüyorum.

Yeni topuklu ayakkabılarım halıya batarken, sevgili kocamın seçtiği kıyafetlerin içinde kendimi harika hissederek aşağıya iniyorum. Yıllardır ilk kez görünüşüm konusunda kendime bu kadar güveniyorum. Ve uyumlu iç çamaşırları giydiğimde her zaman daha iyi hissediyorum - hamilelik testim pozitif çıktığından beri bu konuda hiç çaba sarf etmedim. Benim için önemli olan tek şey bebek. Müzik susturuldu - tekrar açmasını istemek zorundayım. En alt basamağa ulaştığımda, bir kelebek sürüsü karnıma yerleşti. Beklediği *kişinin* ben *olduğumu* ve karşısında durduğumda gördükleri karşısında hayal kırıklığına uğramaması için dua ediyorum. Umarım gözlerinde, ilk kez bir araya geldiğimizde beni eriten o bakışı görürüm.

"Dale. Kapıyı iterek açıyorum. "Benim için hazır mısın?

Mutfığa girdiğimde sırtı bana dönüktü ve yılın bu zamanında şort ve tişört giymesi beni şaşırttı. Yalınayak olması da burada ne kadar rahat olduğunu gösteriyor. Bu harika bir gece olacak. Sıcaklığın tokadı ve tatlı bir şeyin kokusuyla nefesim kesiliyor.

"Benim için yaptıklarına inanamıyorum. Kapının kapanmasına izin verdim. "Bu kesinlikle harika - çok teşekkür ederim!

Bana doğru döndüğünde bir kez daha nefesim kesiliyor ve bedenim dehşet içinde donup kalıyor.

Çünkü bana banyo yaptıran, içki dolduran ve akşam yemeğimi pişiren kişi kocam *değil*.

Zamanımız geldi.

Ve bunu birlikte geçirmek için sabırsızlanıyorum.

Topuklarımın üzerinde kapıya doğru dönüyorum. Ama adam öne doğru atılıyor ve aynı anda kapıya ulaşıyoruz.

'Lütfen, bir hata olmuş. Belli ki yanlış mesajı almışım. Nefes almakta zorlanıyorum.

"Hata yok, Tamara. Sesi nazik. Tehditkar bir şekilde nazik. Ve adımı biliyor.

"Kimsin sen? Sesim titriyor. "Kocamın burada olması gerekiyordu - o gönderdi-" gerekiyor. Nefes almam lazım. Bu evden çıkmam gerek.

"Bunu senin de istediğini sanıyordum.

"Ne istiyorsun? Sen de kimsin be?" Aman Tanrım. Burada gerçekten başım belaya girebilir.

"Bak, bunun bir şok biliyorum, ama söz veriyorum bu akşam beklediğin her şey olacak.

"Lütfen, bırak gideyim. Kenara çekiliyorum. Beni durdurmayacağına eminim.

O da yana doğru bir adım atarak bir kez daha kapıya giden yolumu kapatıyor. "Kesinlikle çok güzel görünüyorsun, Tamara. Gözlerini vücudumda gezdiriyor. Bakışları ensemdeki tüylerin diken diken olmasına neden oluyor. 'Tıpkı bildiğim gibi. Her şey sana uydu mu?'

El çantam, çantam, cüzdanım ve telefonum yatak odasında. *Keşke her şeyi aşağıya getirseydim.* Ama bunlar sadece eşya. Hiçbir şey ondan uzaklaşmak kadar önemli değil.

"Yatak odasından bir şey almam gerekiyor.

"Bekle - sana biraz daha şampanya doldurayım. Beni masaya doğru yönlendiriyor ve saatli bir bebek gibi hareket ediyorum. Kaçış açıkça korkuya dönüştü ve ellerinin altında donup kaldım.

Masanın önünde duruyorum, vücudum korkudan kaskatı kesilmiş. Buzdolabını açtığımda ve yan profilini gördüğümde, beni takip eden adam olduğundan neredeyse eminim. Onu hiç yakından görmemiştim ama bu o olmalı. Aynı boyda ve yapıda, saçları aynı şekilde, her şeyi aynı. Ve şort da giyiyor. Belki de bir süredir beni bu şekilde buraya getirmeyi hayal ediyorsa, sadece benimle vakit geçirmek isteyecek ve bana zarar vermek için herhangi bir plan yapmayacaktır. Belki de bu sadece onun hastalıklı karasevdasıdır ve onu gafil avlayacak kadar uzun süre oyununa uyarsam, üst kattaki eşyalarımı ya da onlarsız, karanlığın örtüsü altında o sokağa geri kaçmam için bir fırsat penceresi olacaktır.

"Oturun. Şampanya şişesini masaya taşıy ve sandalyelerden birini çekerek beni daha da dehşete düşüren bir gülümsemeyle gülümsüyor. Kendimi koltuğa bırakırken dışarıdan içeriye doğru titriyorum. Masa gösterişli bir restorandan farksız - bardaklarla, çatal bıçaklarla, mumlarla dolu - hepsi iki kişilik bir yemek için hazırlanmış. Doldurmaya başladı.

O ellerini ovuştururken, şimdi benim için bir fırsat daha doğdu. Yerimden sıçrayıp mutfığa geçiyorum ve az önce kapıyı çekiştirerek içeri giriyorum ve ilk geldiğimde paspasın üzerine attığım ayakkabılarımı alıyorum. Sokağa geri döndüğümde bu aptal topukluları onlarla değiştireceğim. Paltomu trabzanın üzerine sarkıttığım yerden çekiyorum ve ön kapıya doğru ilerliyorum.

Ben yukarıdayken kilitlemişti.

Ben sihirli bir şekilde kapıyı açabilecekmiş gibi kolu çekiştirirken, o arkamdan geliyor, gölgesi benimkinin üzerinde kapıya doğru büyüyor. "Mutlu düşünmüştüm. Pompalarımı elimden nazikçe alıp atarken nefesi boynumda. 'İleriye bakıyordum-'

"Beni burada bu şekilde tutamazsın. Onunla yüzleşmek için dönüyorum, ceketimi aramızda bir bariyer olarak tutuyorum. Başka bir durumda olsa yakışıklı bir adam olurdu ama bu özel durumda

dehşet verici. 'Kocam beni aramaya gelecek ve...' Kendimi içinde bulduğum çıkmazın farkına vardığımda sesim kesiliyor.

Dale beni aramayacaktır. Saat sekize yaklaşıyor. Onun yerine, her an eve gelip notumu bulabilir. Tabii henüz . O zaman şüphesiz viskisini yudumlayacak ya da akşam için alternatif bir arkadaş arayışına girecek.

"Benimle aynı şekilde hissettiğini sanıyordum. Neredeyse incinmiş görünüyor. "Sana bu fikri ne verdi? Böyle bir şey . Bu gerçekten Bu olamaz.

"Sadece - oh, önemli değil. Paltomu çekti, ben de geri çektim. 'Bak, artık buradasın. *Biz de* . Yemeğimizin tadını çıkaralım ve birbirimizi daha iyi tanıyalım, olur mu?

"çiğnemen lazım. Onu iterek geçiyorum ve o beni arkamdan tutmadan önce merdivenlerin dibine ulaşmayı başarıyorum. Omuzlarımı kavrama şekli bana buradaki en güçlü kişinin kim olduğunu hatırlattığını söylüyor. Ne kadar aptalca bir şey söyledin. *Cesedimin üzerinden*. Kaderi kışkırtmaktan bahsediyorum.

"yapma, Tamara. Beni bırakırken sesi ıstırap doluydu. "Lütfen böyle yapma.

Aman Tanrım. Tam bir kaçık. Telefonuma ulaşmalıyım. Bir şekilde yardım çağırmalıyım. Tuvalete gidebilmek için hasta numarası yapacağım. Hissettiklerime bakılırsa, daha fazla numara yapmama gerek kalmayabilir.

"Kendimi pek iyi hissetmiyorum. Tırabzana yaslanıyorum. "Sanırım olacağım-" Bir elimi ağzıma kapatıp tekrar dönüyorum ve merdivenlerden yukarı fırlıyorum ama peşimden geliyor ve tepeye çıkar çıkmaz beni banyoya yönlendiriyor.

"Hemen dışarıda olacağım, Tamara," diyor. 'İyi olmadığında seni yalnız bırakmayacağım. *Onun* yapacağı gibi değil.

Dale'i kastediyor olmalı ve belli ki hayatımı birlikte geçirmeyi seçtiğim kişi *olduğu* için ona karşı nefret besliyor. Kapıyı suratına çarpıyorum ve parmaklarım sürgüyü kaydırmak için uzanıyor. Ama sürgü yoktu. Kahretsin. Bir hamlede penceredeydim, mandalla boğuşuyordum. Bakalım onlu yaşlarımda bir kanalizasyon borusundan aşağı kayma becerilerimi yeniden canlandırabilecek miyim? Ama o zamanlar spor ayakkabı ve kot pantolon giyiyor olurdum. Ve üç aylık hamile olmazdım.

Pencere kilitli - tabii ki kilitli. Yumrukla pervaза vuruyorum, ne yapıp edip buradan çıkmalıyım. Ama bir kulübe olduğu için, pervazlar arasındaki buzlu camlar küçük - büyük değil

Camı kırmayı başarsam bile, bırakın 1.80 boyundaki bir kadını, küçük bir çocuğun bile sığabileceği kadar. Ama yine de alarmı çalabilir ve dışarıdan yardım için bağırabilirim, belki bu sokağın ilerisinde başka evler vardır diye. Gözlerim odanın içinde gezinirken hıçkırıklarımla daha da çaresizleşiyor, buradan çıkmama yardım edecek bir şey, *herhangi bir şey* arıyorum. Kapı açıldığında ve o çerçevenin altına eğildiğinde feryat ediyorum. Konuşmuyor, sadece orada durup bana bakıyor. Gözlerimiz çıkmazda kilitlenirken içimdeki savaş sızıyor.

Banyonun ortasında durup nefes almak için mücadele ediyorum. "Lütfen eve gitmeme izin verin.

'Tıpkı karıma benziyorsun,' dedi, açıkça kaçmak için başka bir yol aradığım gerçeğini görmezden geliyor gibiydi. 'Aynen onun gibi. Gözlerinin çekikliğine ve saçının dalgalanışına kadar. Konuşman bile aynı.

"Ne demek *yaptın*? Dizlerimin bağı çözülüp kendimi banyonun kenarına bıraktığımda omurgamda bir ürperti beliriyor. Baloncuklarla kaplı yapraklar hâlâ içinde patlıyor. Gerçekten, ne demek istediğini çok iyi biliyorum.

"O öldü. Altı yıl önce. Bakışlarının yoğunluğu hiç . Hayatımda gördüğüm en delici mavi gözlere ve insana kendini güvende hissettirecekmiş gibi duran tıknaz kollara sahip. Ancak, hayatım boyunca hiç bu kadar güvensiz hissetmemiştim. Bu tam bir kabus.

"Neden öldü? Küvetin kenarına tutunuyorum.

"Bu konuda gerçekten konuşmak istemiyorum. Bu gece olmaz. Sadece *senin* hakkında konuşmak istiyorum. Hâlâ gözlerini benden ayırmıyor.

"Sadece gitmem gerekiyor. Bazı şeyler oldu-'

"Cidden, burada olmanın ne kadar harika olduğunu bilmiyorsun Tamara. Yüzünde gamzeli bir gülümseme beliriyor, bembeyaz dişleri ve her şeyiyle. "Aylardır bu anın hayalini kuruyordum.

"Ama ben evliyim.

Kağıt üzerinde belki. Beni dinle, tatlım. Artık her şey farklı olacak - ikimiz için de. Seni çok mutlu edeceğim.'

"Ama sizi tanımıyorum - adınızı bile bilmiyorum.

"Ben Martin. Gülümsemesi genişler. 'Bak, tüm bunların garip hissettirdiğinin farkındayım. Ama bu geceden sonra, beni benim seni tanıdığım kadar iyi tanıdığında-'

'Beni izliyor olman *bildiğin* anlamına gelmez. Ben.' Elbiseyi göğsümün üzerine kaldırıyorum. İstedğim son şey bu.

göğüs dekolteme aval aval bakan bir ucube.

"Şüphesiz tüm *bunlar*," diye kollarını sallıyor. "Seni ne kadar sevdiğimi kanıtlıyor. Senin için sadece en iyisini istiyorum.

'Beni nasıl *sevebilirsin* - bu birbirimizle ilk ' diye cevap veriyorum. "Ve ben sadece eve gitmek istiyorum - benim için *en iyisi* buDilimin ucunda bebekten bahsetmek var. Ama bunun beni daha da riske atacağından endişeleniyorum. Hayır, şimdilik bu konuda sessiz kalsam daha iyi.

'Burası sizin eviniz olabilir. Buranın sahibini tanıyorum - bizim için kiralayabilirim. Yorkshire Dales'i ne kadar sevdiğini de biliyorum. Son birkaç yıldır senin hakkında keşfetmediğim *hiçbir şey kalmadı*.

"Ne gibi?" Sözleri üzerimde bir gibi dolaşıyor.

"Oh, en sevdiğin müzik, zaten kanıtladığım gibi. Kapı çerçevesine doğru eğilir. "Ne okumaktan hoşlandığını, seni neyin sinirlendirdiğini, karanlıktan korktuğunu biliyorum.

"Sadece evimin dışındayken, beni izlerken. Dışarıda sürekli birinin olduğunu bilmek beni nasıl korkutuyor biliyor musun?

'Sadece seni seviyorum - neden bunu kabullenemiyorsun? Seni ilk gördüğüm andan beri seviyorum.'

Sadece sana karını hatırlattığım için. Ama ben o değilim, Martin. Ben Tamara'yım. *Dale'in* karısıyım.' Onu konuştururken bir yandan da odayı tarıyor, silah olarak kullanabileceğim bir şeyler arıyordum. Burada ona sallayabileceğim en ufak bir vazo bile yok. Sanki her şeyi yolumdan çekmiş gibi.

"O seni sevmiyor. Bunu herkes görebilir. Bundan sonra her şey ikimiz için de çok farklı olacak. Kendini düzeltiyor. "Sadece bana güvenmelisin.

"Sana güveniyorum. Gülme sırası bende. "Yıllardır beni korkutup

"Bunun için üzgünüm - gerçekten üzgünüm. Öne doğru bir adım attı ve kolunu uzattı. Ondandır geri çekiliyorum. 'Seni asla korkutmak istemedim. Sadece hayatının bir parçası olmak istedim. Sen benim ikinci şansısın - her şeyi yoluna koyma şansım.

"*Asla* hayatımın bir parçası olmayacaksın. Kapıdan uzaklaştığı için bir fırsat daha yakaladığımı düşünerek banyonun kenarından atlayıp geçiyorum. Bu benim telefonuma ulaşma şansım. Ve belki de kulübenin önündeki üst kat penceresinden dikkat çekebilirim.

"O pencereden çıkmanın bir yolunu bulamayacaksın. Yatak odasının perdelerini çekiştirirken sesi birdenbire şimdiye kadar olduğundan daha soğuk bir şekilde tam arkamda belirdi. "Ya da *herhangi bir* pencereden. Çıkabilsen bile. Yüzümü ona dönmem için beni döndürüyor. "Neden şimdi beni terk etmek istiyorsun?"

İçimde bir şey sarkıyor. Buradan çıkamıyorum, bu yüzden kaçana kadar oyuna devam etmek zorundayım. Kendimi ve bebeğimi güvende tutmanın tek yolu bu. Onun çarpık saplantısının benimle ilgili planlarının kötü bir şey olmadığı anlamına geldiği inancına tutunmalıyım. Sadece benimle vakit geçirmek istiyor. Ne de olsa ona ölen karısını hatırlatıyorum. Hamile olmasaydım gözlerini oymaya ya da taşaklarından yakalamaya çalışırdım ama sakın kalmalıyım. Burada risk altında olan sadece *ben değilim*.

'Burada kalıp seninle yemek yesem nasıl olur Martin? Sonra eve gidebilir miyim?' Sanki izin istemek zorundaymışım gibi. Bu sabah Dale ve yolun karşısındaki kadınla olan durum yüzünden hayatımın zorlaştığını düşünüyordum, ama geldiğim noktaya kıyasla o durum çocuk oyuncağıydı.

"Bakalım aramızdaki şeyler nasıl gidecek, olur mu? Kapıya doğru işaret ediyor. "Hadi gel. Onu sahanlığa kadar takip ederken odaya kısa bir bakış atıyorum. Eşyalarımдан hiçbir iz yok. Ben banyodayken her şeyin yerini değiştirmiş olmalı. Ama sadece bir ya da iki dakikası vardı.

çok uzağa taşıyamam. Buraya çıkıp düzgün bir şekilde bakmak için başka bir şansım olacak.

Yemeğin bir kısmını yiyebilirim ama sonra sadece onunla aynı çatı altında uyumak istemediğim için gitmek istiyormuşum gibi davranabilirim - onu daha iyi tanıyana kadar değil. Onu bir şekilde birlikte bir tür randevu gecesi geçirdiğimize ve bir dahaki sefere görüşeceğimize inandırabilirim. Sonra da kaçıp polisi arayacağım. Bunu , eminim yapabilirim.

"Peki ne pişirdin? Sesime toplayabildiğim kadar coşku yüklüyorum. Buradan sağ salım çıkmak için ne gerekiyorsa yapacağım.

Hâlâ gül yapraklarıyla dolu merdivenlerin başında geri dönüyor, yüzü mutlulukla gevşiyor. "Beni takip et, öğreneceksin.

Korkunun soğuk eli göğsümü kavırıyor ve merdivenlerin başında beni olduğum yerde durduruyor. Ya bana istediğini yapabilmek için yemeğime ilaç ya da başka bir şey kattıysa? Aman Tanrım, gereken bir de bebeğim var. Hayır, bunu yapacak olsaydı *çoktan* yapardı. Dale'in benim için doldurduğuna inandığım bir kadeh şampanyayı içtiğimi sanıyor. Eğer bir şey şimdiye kadar etkisini göstermiş olması gerekirken göstermemiş olsaydı sorular sorardı.

Keşke o ilk içkiyi dolduran Dale *olsaydı*. Martin'i merdivenlerden aşağı takip ederken gözlerim yaşıyor. Dale şimdiye kadar notumu bulmuştur. Ama dün geceki ruh halinden ve bu sabahki ani ayrılışından sonra, beni aramayı düşüneceğini bile sanmıyorum. Ama belki de Martin gitmeme izin vermezse ve ben de yarın eve dönmezsem iş yerindeki kızlar alarm verir.

"Şimdi ne oldu? Martin alt basamakta dönerken ben bir kez daha olduğum yerde kalakalıyorum.

Tabii ki yarın işe gitmeyeceğim. Sian ve Jae kocamla romantik bir hafta sonu geçireceğimi sanıyor. Yani bu gece bu kulübeden çıkmazsam, kız kardeşim kaybolduğumu fark etmediği sürece *kimse* beni aramayacaktır.

"Yok bir şey. Devam et.' *Hadi şu işi bitirelim* demek istiyorum ama ona ayak uydurmalı ve yanlış bir güvenlik hissine kapılmasını sağlamalıyım. Polis *artık* onun hakkında bir şeyler yapmak zorunda. Daha önce, "*Birini sizin evinizde dikildiği için tutuklayamayız*" diyerek beni *geçştiriyorlardı*.

Sokakta. Gerçekten sizi incitecek ya da incitmekle tehdit edecek bir şey yapmalı.

Birini sahte bahanelerle ıssız bir kulübeye çekmeye, içeri kilitlemeye ve tüm eşyalarını saklamaya ne dersiniz? Mutfağa yeniden girdiğimde yemek kokusu ve mutfak sıcaklığının tokadı midemi bulandırıyor ama masayı işaret edince oturmaktan başka çarem kalmıyor.

"Her şey hazır sayılır," diyor gurur dolu bir . 'Umarım karabiber sosu yeniden ısıtıldığı için bozulmaz. Bifteklerimiz de birkaç dakika içinde hazır olur. Birini ters çevirirken bir cızırtı duyulur.

O bana arkasını dönmüşken mutfağa göz gezdiriyor, ben banyodayken ön kapının anahtarlarını saklamış olabileceği yerleri zihnime not ediyorum. Bir noktada tuvalete gitmesi gerekecek ve kesinlikle beni ona eşlik etmeye zorlamayacak. O zaman arama şansım olacak.

Birkaç çekmece, pencere kenarında seramik bir kavanoz ve saklanma yeri olmaya aday birkaç saksı var. Bunlar aynı zamanda onu bayılabileceğim bir şey olarak da işe yarayacaktır. Anahtarlar her yerde olabilir ve evin geri kalanı gibi mutfaktaki pencere camları da kırıp kaçamayacağım kadar küçük. Anahtarlar ya da telefonumu bulmak tek umudum. Ya da kafasına vurmak. Seramik kavanozun yanı sıra kullanabileceğim tavalar da var ama şu anda onların yanında duruyor. Arkasında bir dizi çekmece var, muhtemelen bıçakların saklandığı yer. Umarım o kadar ileri gitmez çünkü bebeği ani bir fiziksel zorlamayla incitmekten korkuyorum. Muhtemelen içinde bulunduğum stresle ona yeterince zarar veriyorum. Yoga dersinde olduğu gibi derin nefesler alıyorum - kendimi sakinleştirmeliyim.

"İyi misin, Tamara?

Bir deli tarafından bir evde tutulurken beklenebileceği kadar iyi, demek istiyorum ama bunun yerine sadece başımı sallıyorum.

"İyi pişmiş, tam istediğiniz gibi. Tabağınızda hiç kan izi yok. Tabağı önüme kaydırırken gülümsüyor, yemeğin kokusu sahra yutmama neden oluyor. Sanki on yıldır evliymişiz ve bana özel bir yemek pişirmiş gibi davranıyor.

"Nereden biliyorsun? Bifteğimi nasıl pişirmek istediğim konusunda haklıydı. Ayrıca bana bifteğin yanında en sevdiğim yemeği yaptı. Biber sosu, soğan halkaları, büyük bir mantar, kalın patates , yarım

bir domates, sadece bir tarafı ızgara, ve sadece bezelye değil, petit pois. Sanki bir restorana sipariş vermişim gibi.

"Bir keresinde sen *onunla* yemek yerken ben de yan masada oturuyordum. Dale'den bahsedince gülümsemesi bir an için kayboluyor ama sonra tekrar parlıyor. "Her neyse, artık *benimlesin* ve bundan sonra da öyle kalacaksın.

Ona bakıyorum, görünüş olarak tam da normalde tercih edeceğim bir tip. Siyah saçlı, mavi gözlü, geniş, uzun boylu ve atletik ama gözlerinde beni içine hapsettiği durumla uyumlu vahşi bir bakış var.

Hâlâ burada olduğuma inanamıyorum. O notlara nasıl kanmış olabilirim? Dale'in böyle ayrıntılı bir sürpriz planlayamayacağını bilmeliydim. Ayrıca bu Martin'in benim hakkımda kocamdan daha çok şey biliyor gibi görünmesi de çarpık.

"Ah, neredeyse unutuyordum. Sandalyesinden kalkıyor, kalkarken kucağındaki peçeteyi düşürüyor. Tezgâhtan bir şişe şarap alır ve koltuğuna geri döner. "Chateauneuf Du Pape," diye anons ediyor iki kadehi çevirirken. 'Bunu özellikle sizin için aldım. Bifteğinizle mükemmel gider.

Bardağımı doldurmasını izliyorum. "Biraz su alabilir miyim lütfen?" "Ama bu senin favorin. İncinmiş bakışı geri döndü.

'Evet, ama ben her zaman yemeğin yanında su içerim. Bunu bilmen gerekir. Gülümsemeye zorladım. "Hakkımdaki diğer her şeyi bildiğine göre.

Buzdolabına yöneliyor ve su sebilinden bir şarap kadehi daha dolduruyor. "Buz? Sanki benim için yeterince şey yapamıyormuş gibi. Başımı sallıyorum.

'Bifteğinin tadına bak, Tamara. Doğru pişirip pişirmediğimi bilmek istiyorum.'

Beni bu eve kilitledi, telefonuma ve eşyalarımın el koydu ve beni fiilen iradem dışında tutuyor. Yine bifteğimi doğru pişirip pişirmediğini bilmek istiyor. Bu gerçeküstü.

Ellerimi çatal bıçak takımının üzerine koyuyorum ve onun beklentisi karşısında sandalyeden kalkıyorum. 'Birkaç biftek bıçağı var mı diye bakayım, olur mu? Kesmeyi kolaylaştırır.

Arkamdan o kadar hızlı zıplıyor ki şarap bardağını deviriyor ve tertemiz beyaz masa örtüsüne kırmızı bir iz bırakıyor. 'Aslında hiç yok. Zaten baktım. Sandalyemi işaret etti. "Öyleyse neden tekrar oturup bifteğini doğru alıp almadığımı söylemiyorsun?

"Ama onu kesemeyeceğim.

Bir havluya uzanıp dökülen şarabı kurulamadan önce ben koltuğuma geri dönene kadar bekliyor. "İyi ki bir kasa almışım, değil mi? Şişenin boynunu tutarken sırtıyor. "Yeniden doldursam iyi olacak.

İhtiyacım olan şey bu - bol bol içmesi. En azından o zaman tuvalete daha erken gitme ihtiyacı duyabilir. Bize aynı şişeden servis yapıyor olması, şaraba ilaç katılmış olabileceği korkumu biraz olsun yatıştırıyor. Ama yemek konusunda hâlâ emin değilim. İştahım olduğundan değil. Tereyağı bıçağıyla bifteğini kesiyor.

'İyi filetolarım var, değil mi? kolay. Sen benim kalbime göre bir kadınsın - pahalı zevkleri olan. Bu kadar uygun olduğumuza inanamıyorum.'

Bifteğini kesişini izliyorum, bir damla kan karabiber sosuna karışıyor. Sonra ağzına atıyor ve çiğnemeye başlıyor. "Mükemmel," diye ilan ediyor. 'Şimdi ne düşündüğünü duyalım. Hadi Tamara, soğuyacak. Tabağıma başıyla işaret ediyor.

Bu yemeklerin hepsini nasıl mideye indireceğimi bilmiyorum ama bir çeşit rol yapmaya devam edeceksem denemek zorundayım. Çatalımı bifteğe saplıyorum ve tereyağı bıçağımla şaşırtıcı derecede kolay bir şekilde etten bir lokma dilimliyorum. Çatalımın üzerinde bir o yana bir bu yana çeviriyorum. Üzerinde bir parça karabiber sosundan başka bir şey yok gibi görünüyor. Önümde en sevdiğim yemek var ama kusacakmışım gibi hissediyorum. Bu adamın hazırladığı yemeği nasıl yutabilirim?

"Ye," diye ısrar ediyor. 'İçinde iyi bir yemeğe ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun.

Biftek parçasını ağzıma atıyorum. Ben çiğnerken ve sonunda yutmayı başarırken dikkatle beni izliyor.

"İyi mi?

Başımı sallıyorum. Başka ne yapabilirim ki? Sonra suyuma uzandım. Hamile olmasaydım bile o şaraba dokunmazdım. Kaçmak için aklıma ihtiyacım olacak. Ama benim de oynamam gereken bir rol var. Bu bezelyelerden birkaçını mideye indirmeye çalışacağım ve pişirdiği yemekten keyif alıyormuş gibi görüneceğim.

"O seni hak etmiyor, biliyor musun?" "Kim? Dale mi?"

Adını duyunca dudağı kıvrıldı. 'Sana nasıl davrandığımı gördüm ve artık her şey çok farklı olacak. Artık çalışmana bile gerek kalmayacak. Karımın mirası bana çok iyi bir gelir bıraktı.

"Bana *nasıl* öldüğünü hiç söylemedin.

Soru birkaç dakika aramızda asılı kaldığında ifadesi değişiyor ve gözlerini kaçırıyor.

"KAFASINI ÇARPTI.

"Ve bu onu *öldürdü* mü?

"Evet, ama sakıncası yoksa bu konuşmayı sürdürmemeyi tercih ederim. Ağzına iki cips atıyor ve sanki bu *normal* bir yemekmiş gibi çiğniyor. Sanki burada onunla birlikte olmam için beni kandırmamış gibi. "*Bizim hakkımızda konuşmak istiyorum.*

Dilimin ucunda "*biz yokuz*" demek *var* ama ortalığı yeniden alevlendirmesem iyi olacak. O sakinleşti ve benim de anahtarı ve telefonumu bulana kadar oyuna devam etmem gerekiyor.

"Bu günü ne kadar uzun zamandır beklediğimi bilemezsin. Çatalını yere bırakıyor ve masanın diğer ucuna uzanarak parmaklarının ucunu benimkine değdiriyor. Elimi kenara çekiyorum ve bardağımın sapına uzanıyorum, onu dudaklarıma götürme şansım yok.

"Ye, Tamara. Sesi daha acil bir ton alıyor. "Bir süredir çok zayıf olduğunu söylemek istiyordum. Gözleri endişeyle parlıyor. "Şimdiye kadar tüm alışverişi ve yemekleri senin yaptığını biliyorum. Ama artık bunların değişeceğini söylemek için buradayım. Sana bakılmasını hak ediyorsun.

"Gerçekten o kadar da aç değilim. Elimi bile sürmediğim yemeğime midem çalkalanıyor. *Benden nasıl yemek yememi bekleyebilir ki?* "İş yerinde öğle yemeğini geç yedim.

"Ama bu senin favorin. Tabağımı işaret ederken hafifçe incinmiş görünüyor.

Bir kez daha çatalımı ete saplayıp bir parça daha koparıyorum, o da aynısını yaparken çatal bıçakların tabak çanağa çarpma sesi sessiz mutfakta yankılanıyor.

"Mmmm," diye haykırıyor. 'Lezzetli yemekler, kendim söylesem bile, güzel şarap, harika bir şirket. Bir erkek daha ne ki?

Cevap vermiyorum. Ayrıca çiğniyorum. Ve çiğniyorum. Ağzımı işaret ediyorum ve sonra sandalyemden zıplayarak lavabonun yanındaki mutfak rulosuna doğru gidiyorum. O da en az benim kadar bu bifteğin üzerinde çiğnenecek bir parçayla karşılaşmam için bir gram bile yağ olmadığını biliyor ama umarım bana meydan okumaz.

O da zıplıyor ama bu sefer yoluma çıkmıyor. Yine de yaptığım her hareketi izliyor. Eti havluya tükürüyorum ve sonra bıçakların saklandığı çekmece olması için dua ederek bir çekmeceye hamle yapıyorum. Çekmece açılırken metalik bir tıkırtı duyuyorum. Bıçaklar dışında diğer tüm gereçlerin içinde olduğu gerçeğine bir göz atma şansım oluyor. O kapamadan önce.

"Ne Tamara?

"Sadece bir biftek bıçağı. Ona en masum bakışımı . Eminim bütün bıçakların yerini değiştirmiştir.

"Senin için kesmemi ister misin?

Başımı sallıyorum. Beni ne sanıyor, üç mı? "Yemeğiniz soğuyacak.

Yerime oturuyorum. Yemeğimi karıştırmaya devam edeceğim ve umarım yakında tuvalete gitmek için izin istemesi gerekecek.

"Yani-" Burada kontrolü ele almalıyım. "Benim hakkımda çok şey biliyorsun, değil mi? Peki ya sen?"

"Ne demek istiyorsun?

"İşte buradayız, birlikte yemek yiyoruz ama *senin* hakkında hiçbir şey bilmiyorum.

Gözleri kısıldı. 'Eğer bunca yıldır beni görmezden gelmeseydin, belki görmezden gelebilirdin. Bunun yerine, tüm bu zamanı boşa harcadık.

Seni görmezden gelmedim. Beni korkuttun. Ve hala beni korkutuyorsun - ölü karına benzediğimi söylüyorsun.'

Kaşları derinleşiyor. Geri adım atıp devam etsem iyi olacak. 'Bak, olan oldu. Artık buradayız, değil mi?'

Yüz ifadesi yumuşuyor, ben de çatalımı alıyorum. Belki yemeğimden biraz daha alarak onu daha da yatıştırabilirim. "Peki ne seversin Martin?

'Sen,' diye yanıtlıyor. 'Hayatıma anlam katan tek şey sensin - bunu sana kanıtlamış olmalıyım. *Senin* hakkında konuşmak istiyorum.

"Söyleyecek fazla bir şey yok.

"Ne kadar mutsuz olduğunu gördüm.

"Tüm evliliklerde inişler ve çıkışlar olur.

"Onunla birlikte olmamalısın. Bıçağını tabağının yanına koydu. "İkinizi tartışırken duydum. Seni ne kadar güvensiz yaptığını gördüm. Onun ilişkisi-"

"Artık bitti. Suyuma uzandım. Kalbim göğsüme çarpıyor. Bu yemeği yiyemem. Bu adamla konuşmaya devam edemem. Bir şekilde kendimi buradan çıkarmam gerekiyor. "Evimizi taşıdık - yeni bir başlangıç olması gerekiyordu. *Sözde* kelimesini kullanmam muhtemelen Martin'e yanlış bir umut verecektir ama belki de bu o kadar da kötü bir şey değildir.

"Nasıl hissettirdiğini çok iyi biliyorum, biliyorsun. Sesi daha da yumuşuyor ama gözlerini benden ayırmıyor. Daha önce hiç bu kadar yoğun bir bakışa maruz kalmamıştım ve hiç bu kadar tedirgin olmamıştım. "Ben ve sen," - önce kendini sonra beni işaret ediyor, - "düşündüğünden çok daha fazla ortak yönümüz var.

Tırnaklarıma bakıyorum. Sian geçen gün onları parıltılı bir maviye boyamıştı. Bu benim Sevgililer Günü'ne karşı vuruşumdu. Dale'in büyük jestler yapmayacağını biliyordum ve salonda romantik akşamları öncesinde kırmızı tonları talep eden kadın kitlelerini takip etmeye dayanamıyordum, bu yüzden maviyi tercih ettim.

"Bana bak, Tamara.

Yavaşça gözlerimi kaldırıp beni esir alan kişinin gözlerine bakıyorum. "Belinda'nın da bir ilişkisi vardı.

"Belinda?"

"Karım.

"İlişkide olduğu adam tarafından kafasına vurulmuş muydu?

"Artık *benimle* birlikte olmak istemiyordu. Tabağının etrafındaki bezelyeleri itiyor ama bana daha fazlasını anlatacak gibi görünüyor. "Ve cesedi Fewston baraj gölünün dibinde bulundu. Tabağına bakmaya devam ediyor. "Birkaç ay sonra.

Belinda Sanders, *sudaki kadın*. O zamanlar tüm yerel haberlerdeydi.

"Muhtemelen beni haberlerde görmüşsündür. Sanki telepatikmiş gibi. "Onun katilini yakalamak için yardım istediğimde ve polis

diğer kadınları rezervuarın etrafında yalnız kalmamaları konusunda uyardı. "Kimin yaptığını bulabildiler mi? Başını sallıyor.

"Her şey yolunda Tamara. bırakabilirsin. Kendi tabağındaki her lokmayı yemiş olan benim tabağımı işaret ediyor. Beni kaçırdıktan sonra nasıl iştahı olabilir ?

Çatal bıçağımı yenmemiş yemeğimin üzerine koyuyorum ve ellerimi alışık olmadığım elbisemin kucağında birleştiriyorum. İlk giydiğimde harika hissettirmişti ama şimdi cızırtılı ve dar. Sadece kendi kıyafetlerime geri dönmek istiyorum. "Daha önce de söylediğim gibi, midem bozuk.

"Seni yemek yemeye zorlamayacağım," diye devam ediyor ve bunu söylüyorsa, beni başka bir şeye zorlamaya çalışmayacağına dair içimi umutla dolduruyor. Geniş göğsü ve şişkin pazuları, beni alt etmek isterse hiç şansım olmayacağını ve böyle bir ihlalin muhtemelen bebeğe zarar vereceğini söylüyor. Bir şey yapmaya kalkarsa karşı koyacak bir şey bulmak için tekrar etrafıma bakıyorum.

Kafasına sandalyeyle vurabilirdim ama o kadar sağlam görünüyor ki, girişimimi engellemek için kolunu kaldırmasa bile, sandalye arabanın tavanındaki yağmur suyu gibi üzerinden sekerdi. Şarap şişesini kaldırdı ama bardağım hâlâ bende. Onu masanın kenarında parçalayabilir ve sonra onu kötü bir yerinden kesebilirdim. Ama işe yarar mı? Nedense bundan şüpheliyim. Bardak ya yerde paramparça olur ya da herhangi bir zarar vermeden önce beni zapt eder. Her iki durumda da muhtemelen işleri kendim için on kat daha kötü hale getirirdim.

"Ben bir tür canavar değilim, biliyorsun. Sesi, sanki ne düşündüğümü bir şekilde hissedebiliyormuş gibi düşüncelerimin arasına giriyor. "Ben

Sadece sana aşık olan biri.' Dudakları bir gülümsemeye kıvrılıyor ve midem daha da çok çalkalanıyor.

"Öyle olduğunu *düşünebilirsin*, Martin. İlk kez onun adını kullanıyorum. Belki bu onun bana karşı biraz güven duymasını sağlar. "Ama gerçekten, daha önce de söylediğim gibi, beni pek tanımıyorsun. Beni izlemiş olabilirsin ama ilk kez gerçekten konuşuyoruz.

"İşte burada yanıliyorsun," diye yanıtlıyor. "Dürüst olmak gerekirse, seni senden daha iyi tanıyorum.

Sözleri beni pek çok açıdan derinden ürpertiyor. Burada, on üç haftalık hamileyken, kimsenin nerede olduğumu bilmediği bir yerde kilitli kalmışken, aptal bir elbise ve topuklu ayakkabılar giymişken kendimi çaresiz ve savunmasız hissediyorum. Neden polis şikayetlerim üzerine hiç harekete geçmedi? Ya da kocam ve kız kardeşim? Adam rahatsız ve iş bu noktaya *asla* gelmemeliydi.

"Ve ben seni *onun* sevebileceğinden milyon kat daha fazla seviyorum. Martin'in ses tonu yine o keskinliğe büründü. "Neyse, onun hakkında konuşmayalım. Sandalyesinden kalktı, bir elinde kendi tabağı, diğerinde benimkini topladı ve lavaboya doğru yürüdü. "Bizim için çok fazla planım var. Yenmemiş yemeğimi çöp kutusuna atıyor. "Dört gözle bekleyeceğimiz çok şey var.

Sertçe yutkunuyorum. Görünüşe göre bu gece gitmeme izin vermeyecek. Ondan nasıl kaçacağım?

"Neden bulaşıkları yıkamıyorum? *Demek istediğim, şu çekmecelere bir daha bakayım.* İçlerinde bir şey olmalı - tirbuşon ya da oklava, belki? Ayağa kalkmaya başlıyorum ama o bir kurulama bezi kapıp bana doğru uçuyor ve omzuma hafifçe beni yerime geri yönlendiriyor.

"Bunu duymamış olayım. Sana hak ettiğin şekilde bakılacak. Başlangıç olarak...' Dolabın kapağına doğru hamle yaptı ve yumuşak bir oyuncak çıkardı. "Tüm bunlar için daha sonrasını bekleyecektim ama *şimdi* neşelenmeye ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun.

"Bu da ne böyle? Sanki karnında *seni seviyorum yazan* bir kalbi tutan tüylü bir sincap şeyiyle orada duruyormuş gibi. Onu masanın üzerine oturtuyor. İşler yücelikten gülünçlüğe doğru gidiyor. "Ne diyeceğimi bilemiyorum.

"Filey'de senin için kazandım. Gözleri parlıyor ve göğsü gururla kabarıyor. 'Bunca zamandır seni beklerken

kaçırdığımız şeyleri biriktirmek. Ve şimdi nihayet birlikteyiz, hepsini sana vermemi engelleyecek hiçbir şey yok.

Dolaptan bir sonraki eşyasını çıkarırken nutkum tutuldu. "*Senden Önce Ben*"'in DVD'si.

"Bunu izlediğinde sinemada arkanda oturuyordum," diye açıklıyor. Ağladığınızı fark ettim. İtiraf etmeliyim ki seni görünce gözlerim yaşardı. Her neyse, şimdi birlikte tadını çıkarabiliriz.

"*Arkamda* mı oturuyordun?" Mutfak sıcak ama yine de ürperiyorum. Bu kadar yakınımda olması tüylerimi diken diken ediyor. Elbette onu bu kadar hissedebilirdim. Bu akşam edindiğim bilgilere göre, onun hakkında tuttuğum günlük buzdağının sadece görünen kısmı olacak.

Ama DVD'nin umut verici *olduğunu* inkar edemem. Mutfaktan çıkıp salona geçerse, sadece yemekten sonra uyuyakalması için bir şans vermekle kalmaz, aynı zamanda bana gözetlemem için bir oda daha verir. Telefonumu ve anahtarları saklamış olabileceği daha fazla yer. Potansiyel silahlar için de tarayabilirim. Onu tamamen hareketsiz bırakacak bir şeye ihtiyacım var. Ağır olmalı ama karnımı incitmeden ya da zorlamadan ona kolayca savurabileceğim bir şey olmalı.

Kesin olarak bildiğim bir şey var. Eğer o beni öldürmeden ya da tam tersi olmadan buradan çıkarsak, kesinlikle psikiyatrik yardıma ihtiyacı var. Bana olan saplantısı, ölen karısına duyduğu kederden kaynaklanıyor gibi görünüyor. Eğer bu gerçeği ona anlatabilirim, belki akli başına gelir ve gitmeme izin verir.

"Eşini kaybettikten sonra hiç danışmanlık aldın mı Martin?"

Elindeki CD'yi tezgâhın üzerine koyarken yüzü kararıyor. "İşte buradayım, kaybettiğimiz onca zamanı telafi etmeye çalışıyorum ve *sen-...*

"Özür dilerim. Neredeyse imkansız olsa da, ona ayak uydurmaya devam etmeliyim - bu onu silahsızlandırmanın tek yolu. 'Sadece, eğer bundan sonra birlikte ilerleyeceksek, karının kaybıyla düzgün bir şekilde yüzleşmez ve konuşmazsan, riske girersin-'

"İhtiyacım olan tüm *danışmanlığı* aldım. Sesi kırılmış. 'Ayrıca, şu anda benim için önemli olan tek şey şu an ve geleceğimiz.

"Ne demek istiyorsun?" Yutkunuyorum. Her an bu durumdan uyanabilirim. Beni bırakmak gibi bir planı yok. Sanki mucizevi bir şekilde bir kaçış yolu çıkacakmış gibi mutfığa tekrar bakıyorum.

"Dediğim gibi, burada kalmak istediğimiz sürece burası benim. Boştaki kolunu durduğu yerde gezdiriyor. "Ve bak. CD'ye uzanıyor ve onu tutuyor. "En sevdiğin şarkıları derledim ve hatta bunun için bir kılıf bile bastırdım. Kutuyu ters çeviriyor ve bakışlarının ağırlığını üzerimde hissediyorum. "Bahse girerim senin için bu kadar zahmete .

"Ama sen nasıl-

"Trafikte arkada durup şarkı söylemeni izledim. Sanki güzel bir anısını hatırlıyormuş gülümsüyor. Bu kadar dengesiz olmasaydı gerçekten de iyi görünümlü bir adam olurdu. "Bahçendeydim, seni dans ederken izliyordum. Ben-'

"Pekala. Anladım.' Bana attığı yaralı bakıştan sesimin muhtemelen çok keskin olduğunu anlıyorum.

"Özür dilerim," diyorum. "Kabullenmesi çok zor, hepsi bu.

Bunca zamandır Dale'i birinin beni takip ettiğine ikna etmeye çalışıyordum ve o da bana deliriyormuşum gibi davranıyordu. Hatta bir keresinde ilişkisini benim paranoyama bağlayacak kadar küstahlaşmıştı. *Bir* keresinde bir tartışmanın sancıları içinde bana "*Bir keşişi bile buna sürükleyebildin*" demişti. Ve yeni bir başlangıç yapmamız gereken yeni evimizde bile, akşamları eve gelmek istemiyormuş gibi davranıyor ve saat sekizden önce nadiren yüzünü gösteriyor. Değerli spor salonuyla çok meşgul. Ve büyük ihtimalle yolun karşısındaki kadınlara.

Martin hiç bitmeyen numaralarına devam etmek için öne doğru eğilir.

"Bir düzine kırmızı gül. Gülümsüyor. "Ve bunların geldiği yerde daha çok olacak. Onları önüme koyuyor, selofan ve kağıt mendil hareketle kırışıyor. Bunları kocamdan almış olmak için neler vermezdim. "Bunları içine koyacak bir şey bulmam gerekecek. Yutkundum. Güzel, ağır bir vazo. Umarım kafasına vurup bana anahtarları bulup buradan çıkmam için zaman kazandıracak bir şeydir.

"Daisy Parfüm. En sevdiğin olduğunu biliyorum.' Yutkunuyorum. Hangi parfümü kullandığımı nasıl anladığını Tanrı bilir. Bundan sonra bir daha asla sürmeyeceğim.

"Ve seni bu küçük numaranın içinde görmek için sabırsızlanıyorum. Üzerinde *Victoria's Secret* yazan bir çanta çıkardı. Aman Tanrım, aman Tanrım. Belli ki niyeti akşam yemeğinin çok ötesinde.

"Merak etmeyin. Parfüm kutusunun dış ambalajını sıyırırken yüzümdeki ifadeyi fark etmiş olmalı. 'Hiçbir şeyi aceleye getirmeyeceğiz. Sen hazır olana kadar değil - hazır olman benim için gerçekten önemli. Ne de olsa buradayız, yalnızız ve dünya kadar vaktimiz var. Kutunun kapağını açar ve şişeyi dışarı kaydırır.

"Ama. Süslü çiçekli kapağıyla tuvalet masamın üzerinde duran aynı şişenin görüntüsü neredeyse rahatlatıcı. "Beni burada tam olarak ne kadar tutmayı planlıyorsun?" Soruyu sordum ama cevabını duymak istemiyorum.

Bileğimi uzatmamı işaret ediyor. Söylediği gibi yapıyorum ve parfümü bileğime sıkıyor, çiçek kokusu burun deliklerimi dolduruyor.

'Artık biz buyuz. Eski hayatlarımız sona erdi.'

BOYNUMU İŞARET EDİYOR. "Seni hiç bilmediğin kadar mutlu edeceğim.

'Ama benim işim-'

'Salonunuza çoktan bir not gönderdim. Sabah alacaklar.'

"Ne?

"Öngörülebilir bir gelecekte geri dönmeyeceğinizi bildiren mektubu imzaladım.

"Neden bahsediyorsun sen? Öylece *geri dönemem*.' Adam düşündüğümünden daha da deli. Boynuma sıkmasına izin veriyorum, koku gözlerime taze yaşlar davet ediyor. Bu parfümü düğün günümde sürmüştüm. Eskiden mutlu bir kokuydu.

"Çok güzel kokuyorsun. Şişenin kapağını tekrar kapatıyor. "Seni uzaktan izlemek ve özlemek yerine nihayet yakın ve düzgün bir şekilde birlikte olmamızın ne kadar iyi hissettirdiğini anlatamam. Dudaklarını yalıyor. "Nihayet o günler sona erdi.

Ceplerinde anahtarların olabileceği bir şişkinlik arıyorum ama hiçbir şey yok. Uyumasını beklemek zorundayım. *Bütün* gece böyle devam edemeyiz. *Er ya da geç* uykuya dalmak zorunda kalacak.

"Ve şimdi. Dolaptan parmaklarının arasında hafifçe tuttuğu bir yüzük kutusu çıkarıyor. "İşleri resmiyete dökebiliriz. Bunlar artık *senin* ve onları takmanı istiyorum.

"Nedir onlar? Kocama telepati kurmaya çalışırken yzklerimi evlilik parmağımın etrafında dndryorum. *Başım belada - lütfen beni bulmaya çalışın.* En azından yzklerim hâlâ duruyor. Dale'in alyansını bulamadığını iddia ederken bilerek kaybettiğini düşünmeden edemedim.

"Şimdi bunları bunlarla değiştirebilirsin. Kutuyu açıp beyaz altın alyans ve pırlanta tektaş nişan yüzüğünü göstermeden önce yüzük parmağımı işaret etti. 'Parmakların Belinda'ninkilerle benzer boyutta görünüyor. En azından şimdi onları en başından beri sahip olması gereken kadın takacak.

"Başka bir kadının alyansını takamam. Ellerimi arkamda tutuyorum. Cesedimi iğnemedен o yüzükleri parmağıma takamaz. Bu fikir bile tüylerimi diken diken ediyor.

"Onlar artık senin. Elini kolumun üstüne koyarken yüzündeki yaralı ifade geri dönüyor. On dört yıldır taktığım yüzükleri çıkarmayacağım. Onlarla ne yapacağını kim bilebilir? "Lütfen Tamara. Bu benim için dünyalara bedel. Yüzükleri parmaklarının arasında evirip çeviriyor. "ıkar şnları.

Bir süre birbirimize bakmaya devam ediyoruz.

"Beni tıpkı *onun* gibi hissettiriyorsun. Lütfen Tamara, senin ondan farklı olduğunu sanıyordum. Sesi tehdit ve çaresizlik arasında bir şey.

Yutkunuyorum. "Belinda'yı mı kastediyorsun? Daha önce cesedinin rezervuara nasıl düştüğünden bahsetmişti. Ona istediği gibi hissettirmesem benim için düşündüğü şey bu mu? Ellerine bakıyorum, hala kolumun üzerinde duran elindeki damarlar çıkıntı yapıyor. Diğer elini uzatmış, değerli yzklerimi avucuna bırakmamı bekliyor. Ya onları ona verirsem? Ya onları bir daha göremezsem?

Evet, evliliğimin başı dertte ama hala düzeltilebileceğine eminim.

"Yzklerini ıkar, Tamara. Lütfen.' Nefes alış verişi daha hızlı geliyor.

Ellerimi göğsümün önüne getiriyorum, bu sırada onun elini üzerimden silkeliyorum ve onları çıkarmak için abartılı bir sahte çaba sarf ediyorum. "Burası çok sıcak," diyorum. 'Sadece parmak eklemlerime kadar ıkarabiliyorum. Sıkışmışlar.

"Yeterince çabalıyor gibi görünmüyorsun. Gözlerinde, yeri geldiğinde parmağıma bir balta indireceğini düşündüren vahşî bir bakış var.

Sonunda onları çıkardım ama parmaklarımı etraflarında kıvırdım.
"Tamam, onları çıkardım ama tutmaya devam ediyorum.

"Onları bana ver. Kürek büyüklüğündeki avucunu bana doğru yaklaştırdı. "Yapamam. Geri çekilmeye başlıyorum ama gidebileceğim fazla mesafe yok.
bir dolap kapısına çarpmadan önce. "Parasını ben vermedim. Ben sadece-"

"Yüzükleri bana ver. Beni dolaba kadar takip etti. Onları vermek zorundayım. Vermezsem ne olacağını kim bilebilir?

Parmaklarımı açıyorum ve tepedeki ışığın yüzüğümdeki pırlantayı yakalamasını izliyorum. Bu onu son görüşüm olabilir.

Lavaboya gitmeden önce onları toplarken parmaklarının uçları avuç içimi gıdıklıyor. Onları musluğa bırakıp arkalarından biraz su dökerken neredeyse hıçkırıklara boğuluyordum.

"Bunların sonu geldi o zaman. Karısının yüzüklerini tutuyor.
"Bana elini ver.

"İstemiyorumPiç herif gerçekten de beni ölü karısının yüzüklerini takmaya zorlayacak. Bu giydiğim onun elbisesi olabilir. Çorapları, iç çamaşırları, ayakkabıları. Giydiklerimin hiçbirinde mağaza etiketi yoktu. Altı yıl önce ölmüş kadının kıyafetlerini tepeden tırnağa giyme düşüncesi mide bulandırıcı.

"Neden böyle davranıyorsun Tamara?

Her bir yüzüğü üzerine geçirirken kontrolsüzce titreyen elimi, ağzına götürmeden ve parmağımı dudaklarına bastırmadan önce uzatmaktan başka seçeneğim yok.

"Onları asla .

Tenime değen ağzının çamuru beni ürpertiyor.

"Beni ne kadar mutlu ettiğini anlatamam," diye mırıldanıyor bana doğru yaklaşırken. Ne yapmak üzere olduğunu anlamadan önce durgun nefesi yüzümdeydi.

"Hayır. Onu itiyorum, geri çekilmesi beni şaşırtıyor. 'Bunların hiçbirine hazır değilim. Seninle daha yeni tanıştım.

Şaşkın ifadesi önce incinir, sonra öfkelenir, sonra tekrar incinir. Kendini toparlamaya çalışıyor gibi görünüyor.

"Benimle küçük çocukların odasına gelmen gerekecek. Tekrar omzumdan tutarak beni döndürdü ve mutfak kapısına doğru yürütmeye başladı. "Beni burada bekleyebileceğin konusunda sana güvenebileceğimi sanmıyorum.

Korku çöktü.

"SADECE ORADA DURUN." Kapıyı kapatırken ısıtmalı havlu askısını işaret ediyor. "İzlemek zorunda değilsin. Yüzümü ona dönüyorum. Onu tuvalette görmek son şey.

İşemeye başlıyor, klostrofobik banyodaki idrarının kokusu öğürmemi neden oluyor.

Ancak, o başka bir şeyle meşgulken, kaçmak için bir şansım var. Hemen şansım yaver gidebilir ve eşyalarımı ya da anahtarları sakladığı yere rastlayabilirim. Kapıya doğru fırladım ve tam yatak odasına doğru koşmaya başlamıştım ki, tuvaleti işaret ettiği yerden dönerek çişini üzerime püskürttü.

"Bak bana ne .

Yatak odasına ulaştım ama bakışlarımı odanın içinde gezdirir gezdirmez arkamda belirdi. Fermuarını çekerek bana doğru gelirken dönüp çığlık atıyorum.

"Hayır. Geri . Onunla yatak odasında köşeye sıkıştırılamam, özellikle de alt kattaki dolaptan çıkardığı iç çamaşırlarından sonra. Ya bana tecavüz etmeye kalkarsa? Ona izin vermem. Önce taşaklarını koparacağım. "Lütfen Martin, özür dilerim, sadece eşyalarımı bulmak istemiştım.

"Neden her şeyi mahvetmeye çalışıyorsun?

"Hadi aşağı inelim. Kelimelerim nefes nefese dışarı pompalanıyor. "Bir içki daha içelim.

"Bu sefer gerçekten içecek misin?

"Evet, ama kıyafetlerimi değiştirmem gerekiyor.

'Eski kıyafetlerini bir daha giymeyeceksin. Ayrıca, bu elbiseyi özellikle senin için seçtim. Bu gece için. Adam düşündüğünden daha da kızgın.

'Ama seninle sırlıslıkla oldum-'

"Bir kazaydı," diye araya girdi. "Öyle kaçmaya çalışman beni gafil avladı.

"Benim de tuvalete ihtiyacım var. Eğer gitmeme izin verirse en azından havluyla kurulanabilir ve orada biraz yıkanabilirim.

"Bak sana ne diyeceğim. Yarın için olan kıyafetleri alabilirsin. Yatağın üzerindeki katlanmış yığını işaret ediyor. Ama sen banyodayken sana göz kulak olmam gerekecek.'

Hayatta olmaz. Beni dışarıda bekleyemez misin? Daha önce de bekledin. Sanki oradan başka bir yere gidebileceğim gibi değil, değil mi?

Özür dilerim Tamara. Sana güvenebileceğimden emin değilim. Bu gerçekten utanç verici. Belinda ile tek benzerliğinizin görünüşünüz ve konuşma tarzınız olduğunu umuyordum.

İşerken elbiseyi mümkün olduğunca bacaklarımdan aşağı çekiyorum, üstümüzdeki ışık parlarken yere sıçrayan idrarına bakıyorum. Yüzündeki muhtemel bakış yerine buna bakmayı tercih ediyorum. Bunun nerede ve nasıl biteceğini bilmiyorum. Ve daha önce hiç *kimse* beni tuvalette izlememişti.

"Lütfen - en azından diğer tarafa dön. Ama dönmüyor. Bunun yerine dikkatle izlemeye devam ediyor. Seçtiği külotu üzerimden çekip çıkarıyorum ve kızarıyorum. Adam sadece kandırılmış, takip eden bir ucube değil, aynı zamanda bir sapık gibi görünüyor. Genelde tuvalete gittiğimde külotumda kan var mı diye kontrol ederim. Ama bu sefer yapamadım. O orada dururken olmaz.

Kazağı ve kot pantolonu bana uzattı. Kotun paçasındaki hafif yıpranmaya bakılırsa kesinlikle yeni değiller. Ölen karısından kalan eşyalar olduğundan şüpheleniyorum.

"Lütfen diğer tarafa bakın.

O yapmıyor. Kot pantolonu külotumun ve çoraplarımdan üzerinden ama elbisemin örtüsünün altından çekiştiriyorum ve sonra başımın üzerinden çekerken arkamı dönüyorum, sidik lekesi yüzüme değerken yüzümü buruşturuyorum. Kazak tenimi çiziyor ama en azından o elbiseden kurtuldum.

"Biraz daha şarap ister misin, Tamara? Mutfak zeminindeki bir noktayı işaret ediyor. "Ben şişeyi getirirken orada dur.

"Salona geçip biraz daha rahat edebilir miyiz? diye sordum. Boynuna yeterince şarap indirirse, sonunda bayılacaktır. Herkesin eninde sonunda uykuya ihtiyacı vardır - psikopat manyakların bile.

Kısa süreliğine arkasını döndüğünde saatimi yüzüme doğru eğiyorum. Uber beni bırakalı üç saatten fazla olmuş. Dale'in ne yaptığını merak ediyorum. Beni bulmak için *bir şey* yapmış mıdır? Benimle iletişime geçmeyi *denedi* mi? Yoksa hemen o orospu komşunun evine mi gitti? Öpüştükleri bir görüntü aklıma geliyor ve gözümü kırparak uzaklaştırıyorum. Şimdi bunları düşünemem - kendimi içinde bulduğum bu korkunç çıkmazdan kurtarmaya odaklanmalıyım. Belki de bu karmadır. Belki de bundan asla kurtulamayacağım.

Soruma cevap vermeyince ben de yeniden çerçeveledim. "O filmi birlikte izleyebiliriz - eğer salonda DVD oynatıcı varsa?

Önerdiğim şeye inanamıyorum ama filmi açmayı kabul ederse, buradan nasıl çıkacağımı düşünmek için kendime doksan dakika kazandırmış olacağım. Doksan dakika boyunca daha çok şarap içecek ve umarım daha çok uyuyacak. Anahtarları ve telefonumu pencereden atmadıysa, burada *bir yerde* olmalılar. Onları bulana kadar, kontrol edilmedik tek bir yer bırakmayacağım.

Diğer eliyle beni salona yönlendirirken, taşıdığı iki kadeh şarap şişesine çarparak tıngırdıyor. Ateşe en yakın koltuğa yöneliyorum ama o kanepeyi işaret ediyor. 'Hayır, oraya otur. Biz artık bir çiftiz, değil mi?'

Kovadaki kömürleri ateşin üzerine atıyor. Kanlı bir ateş var. Bu yüzden onu korumak ve şömineyi temiz tutmak için bazı aletler olmalı. Ancak, muhtemelen onları taşımıştır.

Keşke kömürler geleneksel pirinç kömürlükte saklansaydı. Kafasına vurabileceğim bir şey olarak ikiye katlanabilirdi. Onun yerine plastik bir kovadalar. Onunla fazla zarar veremem.

Loş odada yanıma oturuyor, bacağı bacağıma değiyor. Kendi bacağıma uzaklaştırıp DVD oynatıcıyı işaret ediyorum. "Filmi açacak mısın?"

"Dürüst olmak gerekirse, film izlemektense konuşmayı tercih ederim. Elime uzanıp sümüksü dudaklarını bir kez daha bana zorla taktırdığı yüzüklerin üzerinde gezdirince gerildim. "Telafî etmemiz gereken çok uzun yıllar var.

Elimi çekiyorum. "Şarabı dolduracak mısın? İçmeye niyetim olmasa da burada otururken içime çekebileceğim bir şey iyi olurdu. Tenimde kalan kokudan daha iyi kokan bir şey. Daha önce üzerime sıktığı parfümü tamamen bastırdı.

"Tabii ki. Bardakları yanındaki sehpanın üzerinde ters çevirip ilk bardağa şarap doldurmaya başladığında, bana verdiği kıyafetlerin içinde titriyor, çantamdaki esnek taytları ve rahat kapüşonluyu düşünüyorum. Beni biraz yalnız bırakacak ve Dale'in beni özlemesini sağlayıp aklını başına getirecek bir yere rezervasyon yaptırma planımı gerçekleştirebilmek için neler vermezdim. Nasıl oldu da bu duruma düştüm?"

"Üşüyor musun, tatlım? Kendini bana bırak. Şişeyi yere bırakıyor ve kolunu kaldırıp etrafıma sarıyor ve ben tiksintiyle gözlerimi birbirine kenetlerken beni kendine çekiyor. "Bunu yapıyor olamayız. Tıraş losyonu ve şarap kokuyor ama yine de buradaki en ağır basan koku üzerime fışkırttığı idrar. Nemli saçlarım hala boynuma yapışıyor ve eğer bunu çok fazla düşünürsem kusacağım."

"Aslında, sakıncası yoksa birkaç dakika ateşin yanında oturacağım. Kanepeden sallanıyorum ve o beni engelleyemeden ateşin yanındaki halının üzerine düşüyorum. "lazım."

"Ben de sana katılayım o zaman. O da aynısını yapıyor ve aniden birbirimize bakıyoruz, yüzlerimiz onun koyduğu taze kömürleri yalamaya başlayan alevler tarafından . "Bu çok romantik, değil mi?"

Bu gece Dale ve benim olacağımızı düşünmüştüm. Birlikte, gözlerden uzak bir Sevgililer Günü kaçamağında, evliliğimizi yoluna koyacak ve gelecek için adım taşlarımızı dikkatlice yerleştirecektik.

"Seni bu yüzükleri takarken gördüğüme çok sevindim. Sol elime doğru başını salladı. 'Sana bu kadar yakıştıklarına inanamıyorum. Belli ki senin için yaratılmışlar."

Bakışlarını elime doğru takip ediyorum. "Onu suya kimin attığını bulabildiler mi Martin? Gözlerimi onunkilerle buluşturmak için kaldırırken sesim yumuşak. *Bulamadıklarını* biliyorum. Crimewatch UK'de olduğunu hatırlıyorum. Ailesi, bilgi sahibi olan herkesin ortaya çıkması için yalvarıyordu. Gözü yaşlı kocası, şimdi bana dönük oturuyor. Karısının katilini adaletle teslim etmek için halktan yardım istediğini hatırlıyorum."

"Belinda'nın bir ilişkisi vardı," dedi yine, sanki bu her şeyi açıklayacakmış gibi.

"Ve?"

Burnu kırışıyor anılarının canlanmasından duyduğu tiksintiyi gösteriyor. "O *benimdi*, onun değil."

"Böyle şeyler olur, Martin. Tıpkı bana olduğu gibi. Halının üzerindeki gevşek lifleri karıştırıyorum. Günlerimi sonlandırabileceğim halı."

yanlış bir adım atmak.

"O *benimdi*. Sesi sertleşir. "Tıpkı şimdi *senin* olduğun gibi. Ama o beni çok zorladı.

Yüzü buruşuyor ve başını ellerinin arasına alıyor. O bakmazken, gözlerim odanın içinde geziniyor. kömür ateşi diye bir şey yoktur. Keşe bulabilseydim. Rahmimi zorlamayacak kadar küçük ve hafif olurdu, ama kafasına sert bir vuruş onu etkisiz hale getirmeye yeterdi. Ve eğer olmazsa, ikinci kez denemek için hemen geri dönebilirdim.

"Belinda'nın anısı ihaneti yüzünden tamamen lekелendi. Başını kaldırırken gözleri yaşlarla parlıyor.

"İlişisini mi kastediyorsun?

"Onu onunla yakaladım. Korkak piç kaçtı ama sonra Belinda'yla her şey kontrolden ıktı. Gözlerinden yaşlar süzölüyor.

"Ne demek istiyorsun?

"Uyanmadı. Kelimeleri titriyor. Ona bağırdım. Hatta tokat bile attım. Tekrar tekrar tokatladım ama yine de uyanmadı.

Bu vahşinin defalarca tokatladığı bir cesedin üzerinde durduğu görüntüsü boğazımın dibinde safra kabarcıklarının oluşmasına neden oluyor. Sevgililer Günü gecesi ve ben burada bir psikopatla ateşin önünde bir halının üzerinde oturuyorum. İçten dışa doğru titriyorum, yanmaya başlayan ateşe ve etrafa yayılan sıcaklığa rağmen. şu anda sakın ve oldukça uysal görünüyor ama bu durum aniden değişebilir.

"Hepsi benim hatamdı. Alt dudağı titriyor ama gözleri benimkilerden ayrılmıyor. "Böyle istememiştim, yemin ederim. Sesi boğuk çıkıyor.

"Onu suya bırakan *sen* miydin? Henüz bunu bana teyit etmedi. Haberlerde kullanılan ağırlaştırılmış ve terk edilmiş kelimelerini kullanmayacağım. Eğer kız kardeşinin yorulmak bilmeyen kampanyası olmasaydı, Belinda'nın kimseye haber vermeden gitmiş olması mümkün değildi, belki de polis aramayı daha erken bırakabilirdi. Evinde kötü bir şey olduğunu gösteren hiçbir kanıt yoktu, ne bir tanık, ne de bir kamera kaydı. Bir yerlere gitmiş olabilir. Ne de olsa insanlar gider.

Cesedi bulunduğunda o kadar kötü bir şekilde ürümüştü ki, orada ne kadar süre kalmış olabileceğine dair sadece yaklaşık bir tahminde bulunabildiler. Sonuca göre.

su dolu mezarıyla buluşmadan önce rezervuarın halka açık patikasında saldırıya uğradı.

Bu gece Belinda ile benzer bir kaderle karşılaşırsam Ali de benim için aynısını yapar mı? Bulunana kadar peşimden gelmesini sağlayacak mı? Elbette yapacak. Yarın yeğenlerime bakıcılık yapmam gerekiyor. Son yirmi dört saat içinde olup bitenlerin yoğunluğu içinde bunu tamamen unuttum. Eğer dayanabilirsem ve bir şekilde bu manyağın melodisiyle dans edebilirsem, yarın beni arıyor olacak.

Başını sallıyor. 'Açıkçası onu bulabileceklerini hiç düşünmemiştim. Derin bir rezervuar. Ama o yıl hava çok sıcaktı.

"Biliyorum. Yazın orada dolaşmaktan keyif alırdım ama o zamandan beri adımımı atmadım. Eğer beni öldürürse bir daha *hiçbir yere* adım atamayabilirim. O yıl su kritik seviyelere düşmüş ve hortum yasağı uzatılmıştı. Su seviyesi bu kadar düşük olmasaydı, belki de Belinda *asla* bulunamayacaktı.

"Ve seninle görüştüler mi?

O zamanki haberlerle ilgilendiğim için bunu yaptıklarını zaten biliyorum. Herkes *kocasına* sempati duyuyordu. Sonra ben de dahil olmak üzere herkes 'polise soruşturmalarında yardımcı olurken' nefesini tuttu. Ta ki onu suçsuz yere serbest bırakana kadar. Bölgedeki kadınlar bir süre dikkatli davrandılar ve her ihtimale karşı rezervuarın etrafında asla yalnız yürümediler. Ama sonunda, Belinda'nın anısı dünün yonga kağıdı oldu.

"Elbette yaptılar. Ama ellerinde beni suçlayacakları bir şey yoktu. Yakınlarda başka ev olmayan dönüştürülmüş bir çiftlik evinde yaşıyorum, bu yüzden onu kolayca bagaja koyabildim. Ve baraj gölü zifiri karanlıktı, bu yüzden etrafta kimse yoktu.

Korku filmlerini aratmayan bir durum ve eğer ciddi bir şey yapmazsam, onun bagajına tıklan bir sonraki kadın ben olacağım. Geldiğimde ön tarafta beni taşıması için bir araba yoktu - bir araba için neredeyse hiç yer yoktu. Ancak bu tarz evlerin park yeri genellikle arka taraftadır.

Arabanızı kontrol etmediler mi? Lif, saç ya da kan olmalı. Ya da başka bir şey.'

"Tabii ki öyle. Sanki daha fazlasını anlatıp anlatmamayı düşünüyormuş gibi duraksıyor.

"Ne?

"Onu teslim aldığımız bir döşemenin plastik örtüsüne sarmıştım. Yani arabamda ondan hiçbir iz yoktu. Tabii ki arabayı sürdüğü ve bindiğı sürücü ve yolcu koltukları dışında.

Görünüşe göre Martin'in izini kaybettirmek için bolca zamanı varmış. Ve altı yıl boyunca, şu anda bildiğı kadarıyla, karısının cinayetinden paçayı sıyırdı.

"Sonunda bu konuda konuşmak beni rahatlattı," diye devam ediyor.
"Yaptığım şey beni tahmin edebileceğinizden çok daha fazla üzdü.
Sözlerindeki ironi kaçmadı.

"Ölmemeliydi. Ellerine bakıyor. "Ben kötü bir adam değilim
Tamara. Bunu biliyorsun, değil mi? İşler çok ileri gitti, hepsi bu.

Gözlerimi onun ellerinden alamıyorum. Boynuma dolanmalarını
nasıl engelleyeceğim? Gitmemi engellemek için her şeyi yapacağını
çoktan kanıtladı. Bu evde kapana kısılmış olmanın verdiği hayal
kırıklığı ve umutsuzluk içimi kemiriyor. Yakında bir şeyler olacak.
Korku ve nefretten tüylerim diken diken oluyor.

"Bir dahaki sefere bana da aynısını yapmayı mı planlıyorsun?
Beni bu yüzden mi buraya çektiğini bilmeliyim. Benim için de aynı
son oyunu planlıyorsa. Aynı son dinlenme yeri.

Beni kurtaracaksın Tamara. *Seninle* bir şansım daha var ve
yaptıklarımı telafi edebilirim. Bu gece hayatımızın geri kalanının
sadece başlangıcı.

"Ama yarın yeğenlerime bakmam gerekiyor. Sözlerim çok saçma
geliyor ama belli ki karısının reenkarnasyonu olmadığını ve beni
hapsettiği duvarların ötesinde kendi hayatım olduğunu hatırlatmaya
ihtiyacı var. "Söz verdim. Daha sonra buraya geri gelebilirim.
Sözlerim gülünç ama o gülmüyor. Hem de hiç.

'Benden kaçmaya çalıştığına inanamıyorum. Gerçekten bunu benim kadar istediğini düşünmüştüm.

'En azından kız kardeşime çocuklara yardım edemeyeceğimi söyleyeyim. Bana ulaşmaya çalışacaktır. Bir şey duymazsa aramaya bile gelebilir.

"Seni burada bulamayacak. Her halükarda, senin hayatın artık *benimle*, kız kardeşinle ve kesinlikle *onunla* değil. Burada. Sadece sen ve ben varız. İzin verirsen sana bakabileceğim bir yer. Burada olmaktan şimdiye kadar olduğundan daha mutlu olacağını düşünmüştüm.

"Bana telefonumu ver Martin, lütfen, sadece bir dakikalığına. Kız kardeşime hızlı bir mesaj göndermeme izin ver. Hatta yazarken beni izleyebilirsin. Mesajın içine onun sorgulayacağı bir şey koyacağım. Mükemmel noktalanmış, uzun mesajlar göndermekle ünlüyümdür, bu yüzden tam tersi bir şey gönderirsem ya da sadece *yardım* kelimesini hızlıca yazma şansı , alarma geçecek ve hemen beni arayacaktır.

"Telefon yok. Gözlerindeki vahşi bakış geri döndü. "Gerçekten üzgünüm ama onu yok etmek zorundaydım.

Bilmem gerekirdi. Dale'in beni bulmaya çalışıp çalışmadığını asla bilemeyeceğim. Onu tekrar görme şansım olmadıkça. Tek umudum o lanet anahtarları bulmak. Buraya bırakıldığımdan beri tek bir araba sesi bile duymadım. Belki yarın, hava aydınlandığında, yürüyüşçüler etrafta olabilir. Yarına kadar dayanabilirsem tabii. Haliya bakıyorum. *Bir şeyler* yapmalıyım ama hayatımda hiç bu kadar korkmamıştım.

"Peki şimdi ne olacak? çıkmazı ben kırdım.

"Yatağa gidebileceğimizi umuyorum. Her normal kocanın yapacağı gibi. Yüzüklerimi işaret ediyor.

"Nasıl yani?" Bunu sormama gerçekten gerek yok ama zamana oynuyorum. Bu delilik. O delirmiş. Ve ruh hali o kadar çok yön değiştirdi ki, bir sonraki adımda ne olacağını tahmin edemiyorum.

"Beni hiçbir şey için acele ettirmeyeceğini söylemiştin.

Aramızdaki sükûnet giderek ağırlaşıyor. Bir şeyler yapmak zorundayım.

Kendini bana zorla kabul ettirme riskini göze alamam.

'Sana bunu söylemeyecektim ama üç aylık hamileyim Martin. Kocamın bebeğine.' Elim koruyucu bir şekilde karnımın üzerine düştü. Belki de bunu ona en baştan söylemeliydim. Beni hemen bırakabilirdi. "Bu yüzden şarabımı içmedim.

Yüzü inançsızlık ve öfke arasında bir ifadeye bürünüyor. "Neden bana söylemedin?"

"Ona zarar verecek bir şey yapmandan korktum. Ondan uzaklaşıyorum."

"Sana zaten canavar olmadığımı söyledim. Ama dişlerini gıcırdatması ve parmak eklemlerinden birini kırması aksini gösteriyor. Haberim onu ciddi şekilde sarstı."

"Artık biliyorsun, gitmeme izin verecek misin?"

"Bu bir çeşit ayrıntılı yalan mı, Tamara? Yüzü bembeyaz ve sıkışık. "Bana yalan söylemezsin, değil mi?"

"Tabii ki hayır. Henüz kimseye bebekten bahsetmedim. Henüz çok erken ve-"

"Sen düşündüğüm kişi değilsin. Aslında, ilk düşündüğümden daha çok *ona* benziyorsun. Geldiğinden beri benden uzaklaşmak istiyorsun. Bana bile onun gibi tiksiniyor bakıyorsun."

"Ben sadece benim. Bir damla gözyaşı yüzümden yuvarlanıp koluma damlıyor. "Tamara. Ben Belinda değilim."

Dizlerinin üzerinde sallanarak aramızdaki boşluğu kapatıyor. "Sana zarar vermeyi hiç planlamadım. Vicdanımda başka bir şey olsun istemedim. Elinin tersiyle yanağını sildi."

Gözlerimden daha fazla yaş akıyor. Bebeğim için ağlıyorum, belki de hiç yaşayamayacağı bir hayat için. Ve aynı zamanda şimdiye kadar doyasıya yaşayamadığım hayatım için - belki de sona ermek üzere olan hayatım için. Hepsi ona benzediğimi düşündüğü için.

"Bizi böyle bir araya getirmenin yeterli olacağını düşünmüştüm. Bana yaklaşıyor. "Ama şimdi *bu* konudaki gerçeği söyledin," - karnımı işaret ediyor, - "en iyisi için ne yapacağımı gerçekten bilmiyorum. İç geçiriyor. "Bana pek fazla seçenek bırakmadın."

"Ne demek istiyorsun?" Kömür kovaasına bakıyorum. Belki de iyi yerleştirilmiş bir kömür parçasıyla kafasının yan tarafına vurmak işe yarayabilir. Gerçi muhtemelen olmaz. Kafatasının yan tarafına çarpıp parçalanması daha muhtemel."

"Seni gerçekten incitmek istemiyorum, Tamara. Bacaklarını açıyor ve kendini ayağa kaldırıyor. "Ayağa kalk. Elini uzatır."

Beni henüz öldürmediği için rahatlatarak ve yapmak üzere olabileceği şeyden korkarak daha çok ağlıyorum. Bu neden bana oluyor? Neden şimdi?

Sanki hiçbir ağırlığım yokmuş gibi beni ayağa kaldırıyor. Sanırım ona kıyasla, değilim. "Benimle gel.

Eğer bana zorla olacak olsaydı, bunu yapmak için beni yatak odasına götürmezdi. Beni halının üzerine yatıracak cüsseye ve güce sahip. Nereye gidiyoruz? Bana ne yapacaksın?"

Beni merdivenlerin altından geçirip mutfığa geri götürürken uzun bir nefes alıyorum. Havada hâlâ yemeğimizin kokusu var, midemi bulandıran bir koku. Ama en azından beni tekrar yukarı çıkmaya zorlamıyor.

'Lütfen Martin, eğer gitmeme izin verirsen, bunların hiçbiri hakkında kimseye tek kelime etmeyeceğim. Hiç olmamış gibi davranabilir ve ikimiz de hayatlarımıza devam edebiliriz.

"Ona geri dönmeyeceksin. Dolap olduğunu sandığım bir kapıyı açtı. Ancak arkasındaki karanlık farklı bir hikâyeye anlatıyordu. 'Ama senin *haberinden* sonra ne yapacağımı düşünmek için zamana ihtiyacım var. Düşünmeye ihtiyacım var.

"Nedir bu? İçeride ne var?" Beni içeri sokmaya çalışırken kapının pervazına yapıştım.

Bu bir kiler. Ne olduğunu sanıyorsun? Merdivenlerde kendine dikkat etmen gerekecek.

Beni tutmayı bırakıyor ve görünüşe göre iki seçeneğim var. Ya savaşıp onu geçmeye çalışıp az önce bahsettiği basamaklardan aşağı atılma riskini göze alacağım ya da kendi isteğimle içeri girip aşağıda bir çıkış yolu arayacağım. Mahzenlerin boşlukları, havalandırma delikleri, hatta bazılarının kendi girişleri vardır.

'Lütfen, en azından ceketimi verin. Aşağıda donacağım.'

'Bunu yapmak istemiyorum ama bana başka seçenek bırakmadın. Şu anda sana bakmaya dayanamıyorum.'

"Beni sevdiğini söylediğini sanıyordum. Beni bırakırsan *ölebilirim*.'

" içeri, Tamara.

Beni daha kuvvetli itiyor. Kapı arkamdan çarpıp anahtar kilitte dönerken, karanlıkta en üst basamakta ayağımı kaybediyorum. Kollarım kendimi sabitlemek için sallanıyor ama işe yaramıyor. Tırnaklarım betona sürtünürken geri kalan basamakları da hızla iniyorum.

Karanlıkta göz kırpıyorum ve buz gibi bir beton zemine nasıl yayıldığımı anlamam bir an alıyor. Başımı kaldırmaya çalışıyorum ama çok acıyor. Aşağı inerken çarpmış olmalıyım. El ve ayak parmaklarımı, sonra bileklerimi ve ayak bileklerimi oynatıyorum. Elimi başıma götürüyorum. Saçlarım keçeleşmiş ve yapış yapış ama bunun dışında hiçbir şey kötü görünmüyor. Ta ki hatırlayana kadar.

Bebeğim benim.

Dik otururken başım dönüyor, elim karnıma gidiyor. "Lütfen iyi ol, lütfen iyi ol. Kot pantolonun içine ve bana ait olmayan külotuma uzanıyorum, içlerinde başka bir kaybın gerçekleştiğini gösteren kalın, şuruplu havuzu hissediyorum. "Lütfen hayır, lütfen hayır. Kurudular. Göbeğimi okşuyorum, hareket hafif bir sıcaklık yaratıyor. 'Sert bir şeyden yapılmış olmalısın. Tıpkı annen gibi. Avucumun içini öpüyorum ve karnıma bastırıyorum. Bebek güvende görünüyor. Önemli olan da bu.

Nerede olduğumu ve buraya nasıl geldiğimi anlamaya çalışırken gözyaşlarım yanaklarımı ısıtıyor. Sonra her şey su gibi geri geliyor. Burada sadece *beni* kapana kısırdığını düşünmesi yeterince kötüydü ama şimdi bebeği de biliyor.

Eğer bana tecavüz etmeyi ya da öldürmeyi ya da her ikisini birden planlasaydı, şimdiye kadar çoktan yapmış olurdu. Tabii işi uzatmanın ve bana acı çektirmenin

oyununun bir parçası. Karısı hakkında itirafta bulunduğunda sözlerindeki pişmanlığa tutunmak zorundayım.

Ama kendi itirafına göre, her şey çok ileri gitti. Ve şimdi de çok ileri gidiyor.

Tanrım, ne düşünüyorum ben? Neredeyse onun için bahaneler üretiyorum. *Bir şeyler* yapmazsam o sulu mezarda sıradaki ben olacağım. Titreyerek kendimi önce dizlerimin üzerine, sonra da çoraplı ayaklarımın üzerine çekiyorum.

Işık düğmesi için nemli duvarın etrafını yokluyorum. Bulup düğmeye bastığımda midem rahatlıyor. Kahretsin. Lanet olası çalışmıyor.

Etrafımda hiçbir şey göremiyorum. Aşağıda kocaman örümcekler, hatta fareler bile olabilir. Sadece soğuktan değil, daha da şiddetli bir şekilde titriyorum. Uyuşmuş ellerimle kollarımın yanlarını ovuşturuyorum. Bunu uyduramazsın. Ama devam etmek zorundayım. Hangisi daha kötü? Bir fareyle karşılaşmak mı yoksa o manyakla yüzleşmek mi?

Bir yere takılıp takılmayacağımı kontrol etmek için ayağımı durduğum yerin çevresinde bir daire çizerek şekilde kaydırıyorum ve mahzenin kenarında ilerlerken duvara tutunuyorum. Her dokunuşumda beton parmaklarımın altında ufalanıyor, duvarların etrafında yolumu bulmaya devam ediyorum, gevşek bir şey, üstte herhangi bir boşluk, herhangi bir kaçış umudu arıyorum.

Ama hiçbir şey yok. Kırsalda olmak, duvarların tepesinde herhangi bir boşluk olsa bile, dışarısının çok karanlık olduğu, ışık olmayacağı anlamına geliyor. Ve bütün hafta hava bulutluydu, bu yüzden ay zar zor görünüyordu. Sanırım bulut örtüsünden memnun olmalıyım. Gökyüzü açık olsaydı donarak ölme ihtimalim daha yüksek olurdu.

Belki eninde sonunda merhamet eder ve aşağı atar. Ya da tamamen çıkmama izin verir. Şu anda beni buradan bırakacağını sanmıyorum, özellikle de bana söylediklerinden sonra. Benim için buradan çıkmanın tek bir yolu olabilir, ceset torbasının içinde.

Bu duruma düştüğüme, zifiri karanlık bir mahzende süründüğüme inanamıyorum. Tam bana yardım edecek bir şey bulma umudumu yitirmişken, ellerim kırık dökük kutulara benzeyen bir yığına geliyor. Bütün gece burada kalırsam en azından üzerine yatacak bir şeyim olur. *Bütün gece*. Bu neredeyse düşünülemez ama kesin bir olasılık.

Saatimi kendime doğru eğiyorum. Ya düşerken kırmışım ya da şarjı bitmiş. Her neyse, saatin kaç olduğu ya da o merdivenlerden yuvarlandıktan sonra ne kadar süre kendimde olmadığım hakkında

hiçbir fikrim yok. Gerçekten, bir hastaneye gitmem gerek. Bebeğin iyi olup olmadığını öğrenmeliyim.

Çömelmeden önce kutulardan bazılarını yere ve duvara diziyorum. Başım o kadar kötü ağrıyor ki daha fazla dik duramıyorum. Karmakarışık düşüncelerimi çılgınca bir araya getirmeye çalışarak gözlerimi kapatıyorum. Dale beni aramayacaktır. Kuafördeki kızlar da beni aramayacaktır. Tek umudum Ali ve yarın bebek bakıcılığı yapmamı beklediğine göre, beni bulana kadar rahat etmeyecektir - bulmayacağını biliyorum. Pes edemem - birinin beni aramaya geleceğine inanmalıyım.

Parmaklarım, etrafımı saran acımasız betondan daha yumuşak bir şeye değişiyor. Kumaş çuvallar olabilir. Rahatlamak için uzun bir nefes alıyorum. Başımdaki ağrı hafiflediğinde, düzenli olarak hareket etmeye devam edebilirim ve sonra durup dinlenmem gerektiğinde, çuvallar ve karton elimde olur. Bir şekilde bizi bu cehennem çukurundan çıkaracağım. Yapmak zorundayım. Bebeğim bana güveniyor.

Yukarıda hareket ediyor. Bulaşık makinesi gibi ses çıkaran bir kapı çarpıyor. Beni buraya hapsettikten sonra nasıl böyle kayıtsızca devam edebiliyor? Özellikle de hamile olduğumu bildiği halde. Bu durum çoğu erkeği daha korumacı yapardı ama onda kesinlikle tam tersi oldu.

Keşke benimle ne yapmayı planlıyor olabileceğine dair bir fikrim olsaydı, ancak herhangi bir planı olduğunu sanmıyorum. Çarpık zihinsel durumunun bir yerinde, beni bu eve hapsedebileceğini ve sihirli bir şekilde istediği şeye ve kişiye dönüşeceğimi düşündü.

Aman Tanrım, televizyonu açmış. Sanki hiçbir şey olmamış gibi. Sanki beni bu mahzene girmeye zorlamamış gibi. En azından bu, evi öylece terk etmeyeceği anlamına geliyor. Beni burada kilitli bırakırsa hiç şansım yok, ya donacağım ya da açlıktan öleceğim. Kardeşim beni bulana kadar günler geçebilir. Tabii beni bulmayı *başarırsa*.

Elimdeki umuda tutunmak zorundayım. Beni kuaförde aradığında, kızlar ona oradan bir taksiyle ayrıldığını söyleyebilecekler. Tek yapması gereken taksi firmalarını aramak, hatta belki Uber'le bile başlayabilir. Beni buraya getirdiklerine dair kayıtları olacak. Beni bulacaktır bulacağını biliyorum.

Ama ya ?

Daha fazla nefes almaya çalıştıkça paniğe kapılıyorum. O kadar soğuk ki, her nefes ciğerlerimde keskin bir bıçak gibi hissediyorum. Burada kalamam. Bir şekilde, beni tekrar içeri alması için onu ikna etmeliyim.

En azından sıcak olan eve. Başımdaki ağrıyı görmezden gelerek sendeleyerek ayağa kalkıyorum ve merdivenlere doğru ilerliyorum.

Hala duvara tutunarak, kalbim göğsümde gümbür gümbür atarken tırmanmaya başlıyorum. Ama tepeye ulaştığımda kapının altında hiç ışık görünmüyor. Sanki burada olduğumu unutmuş gibi. Kapıya vuruyorum.

Lütfen Martin. Çıkar beni. Yaralandım. Düşüm. Bilincimi kaybettim.' Tekrar vurdum.

"Martin, haberimin senin için şok edici olduğunu biliyorum ve üzgünüm. Başımı kapıya yasladım. "Sana daha önce söylemeliydim.

Cevap vermiyor ama televizyonun sesini kısmış. "Orada mısın? Beni duyabiliyor musun? Bak, söz veriyorum her şey yoluna girecek.

beni dışarı çıkarırsan farklı olur. Ateşin önünde o filmi birlikte izleyebiliriz. Konuşurken dişlerim takırdıyor. Tekrar o ateşin önünde olmak için neler vermezdim. Ama hâlâ cevap vermiyor. Yöntemimi değiştirmeliyim.

Martin, beni dinle. Özür dilerim. Sen harikayken ben çok nankör davrandım.'

Neden bana cevap vermiyor? Piç kurusu.

'Geldiğinden beri kimse bana senin gibi bakmadı. Bu işi başarabiliriz ama lütfen beni bu mahzenden çıkarmalısın. Hala sessizlik. Ama sanırım şu anda mutfakta. Kapının diğer tarafında onun varlığını hissedebiliyorum. Yutkunuyorum, ona söyleyeceğim saçmalıklar için kendimi hazırlıyorum. Umutsuz zamanlar daha fazlasını gerektirir

umutsuz önlemler.

Beni dinle, Martin. Lütfen! Beni bir süreliğine buraya kilitlemekte haklıydın. Bu bana düşünmek için yalnız zaman verdi ve ben de *seni* sevdiğimi fark ettim. Bu işi yürütebileceğimize eminim. Belki de gerçekten mutlu olabiliriz. Ben, sen ve bebek. Seninmiş gibi davranabiliriz.'

Bir kapı çarpıyor. Hangi cehenneme gitti bu? Ya kulübeden ayrıldıysa?

Ya beni burada ölüme terk ettiyse?

BÖLÜM II

Dale'in arabasının arkasına yanaşıp el frenini çekiyorum ki telefonum çalıyor. Kız kardeşim olabilir diye aceleyle cevap verdim ama arayan kocamdı.

"Dışarı çıkacağını hiç söylemedin.

"Merdivenlerden sana seslendim," diye cevap verdim. "Özür dilerim, beni duyduğunu sandım.

"sen?

"Tamara'nın evinin hemen dışındayım. İyi olduğundan emin olmam gerekiyordu.'

"Yani bebek bakıcılığı için iyi olduğundan emin olman mı gerekiyor? Wayne gülüyor. "Gecemizi dört gözle beklediğini bilmek güzel.

"Evet, öyle ve muhtemelen kapıyı açtığında da öyle düşünecek ama gerçek şu ki ben de endişeliyim. Aynaya bakıyorum ve derinleşen kaş çatma çizgilerimle anneme ne kadar benzediğimi fark ediyorum.

"Şu sapık hikayesi yüzünden mi?

"Bu onu gerçekten etkiledi, Wayne, ve bu konuda o kadar çok konuştu ki, *bir şeyler* dönüyor olmalı.

'Onun aşırı aktif hayal gücü hakkında kendin de şaka yaptın. Ayrıca, dün gece de söylediğimiz gibi, son birkaç yıldır pek kendinde değil.

"Hepsi *Dale* yüzünden. Gözlerimi sabah sisinin arasından görünen evlerinin hâlâ kapalı perdelerine kaldırıyorum. Daha önce hiç söylememiştim.

Tamara'ya kayınbiraderim hakkında *gerçekten* ne düşündüğümü söyleyeceğim. Benim müdahalem olmadan kendi sonuçlarına varmalı. "Belli ki ondan öğrenmesi gereken daha çok ders var.

"Hamile kalmasının işleri karmaşıktıracağına şüphe yok.

Eninde sonunda onu terk edecek. *Yılın Babası* ödülünü kazanacağını hayal bile edemiyorum. Hiç evde olmuyor.'

'Neden onun *evindesin* ki - Cumartesi günü kuaförde olması gerekmez miydi?

'Evet, oraya ilk ben gittim ama bana hafta sonu için Dale ile gittiğini söylediler ama bu garip-'

Wayne sözümü kesmeye çalışıyor ama ben onun yerine konuşmaya devam ediyorum.

'-ikisinin de arabası burada ve her halükarda, çocukları doğurmayı kabul etmişken beni yüzüstü bırakmasını gerçekten anlayamıyorum. Bunun bizim için özel bir yıldönümü olduğunu biliyor ve yıllardır söz verdi-'

"Dale ile uzakta olamaz, aşkım. Wayne'sesi bir özrün izlerini taşıyor.

"Bunu sana söyleten ne? Dikiz aynasındaki kaşlarım daha da çatıldı.

Uzun bir nefes verir. "Bak, herhangi bir drama neden olmak istemediğim için bunu gecemiz bitene kadar saklıyordum ama-" Tereddüt ediyor.

"Söyle bana Wayne. *Tanrım, şimdi ne olacak?* İşler çok uzun zamandır oldukça sakindi. Her zaman bir şey vardır.

"Dün gece babamla bira içmek için buluştuğumuz zamanı biliyor musun?" "Evet?

"Dale bardaydı.

Zihnimi dün geceye döndürüp Wayne'in evden ne zaman ayrıldığını bulmaya çalışıyorum. Dale'in bara gittikten *sonra* Tamara ile bir yerlere gidebileceği kadar erken miydi?

Hayır, olamaz. Wayne saat tam sekizde babasıyla buluşuyor. Annesi öldüğünden beri, bu onların haftalık ritüeli haline geldi. İki bira ve sohbet. Bu, kayınpederimin haftasının ikinci önemli olayı. İlki, her Pazar akşam yemeğine gelmesi ve çocukların ekranlarını bırakıp birkaç saat boyunca tüm dikkatlerini ona vermeleri için rüşvet vermeleri.

"Onu gördüğünüzde konuştunuz mu?

"Hayır - beni ve babamı görür görmez kaçtı. Sesi kısıldı. "Bak Ali, bunu söylemenin kolay bir yolu yok, o yüzden açıkça söyleyeceğim - sevgili kayınbiraderimiz eski numaralarının peşinde. Biriyle birlikteydi."

"*Biri* derken ne demek istiyorsun? Tamara'nın nasıl tepki vereceğini düşünürken içimi soğuk bir korku kaplıyor. Şu anda daha fazla strese ihtiyacı yok, hele de bebek varken. "Bir kadın mı?"

Korkarım öyle. Birbirlerine girmişlerdi. Dale onları izlerken beni fark edene kadar. Kaçmak için acele ederken içkilerini bile yarım bıraktılar.

"Şüphelendiği komşu olmalı. Başımı diğer yöne, kız kardeşimin evinin tam karşısındaki eve çeviriyorum. "Zavallı Tamara. Geçen gece ona bu kadar güvensiz davranmaya devam ederse Dale'i uzaklaştırma riski olduğunu söyledim.

'Ah, Ali, bunu ona söylemedin, değil mi? Onunla yaşadığı onca şeyden sonra?"

"Sadece onu bu sefil düşüncesinden kurtarmak istedim. İç çekme sırası bende. "Dürüst olmak gerekirse onun arkasından iş çevirebileceğini düşünmemiştim. Özellikle de bebekleri doğmak üzereyken. Ayrıca, son seferden bu yana sadece bir yıl geçti.

"Hatırlat da bir sorunum olduğunda *sana* gelmeyeyim. Wayne gülüyor.

"Yapma. Bu kadar umursamaz davrandığım için kendimi yeterince kötü hissediyorum, ama gerçekten de boş yere kendini yıpratıldığını düşünmüştüm. Tekrar eve, kız kardeşimin geçen gece benimle telefonda konuşurken durduğu pencereye bakıyorum. "Daha anlayışlı olmalıydım.

"Şimdi bununla nasıl başa çıkacaksın?"

"Kim bilir? Yıllardır ona aynı tavsiyeyi tekrar tekrar veriyorum ama hiç dinlemiyor. Onun bir yalancı ve dolandırıcı olduğunu kendi başına anlaması gerekiyor.

'*Şimdi* onunla yüzleşecek misin? Eğer oradaysa yani. 'Emin değilim - evlerindeki tüm perdeler kapalı ve Komşuda da panjurlar kapalı. Dürüst olmak gerekirse, bir şeyler ters gidiyor.

'Hmm, evet - saat onu geçti. Tamara genelde erkencidir, değil mi?"

'İçeri girmeden önce telefonunu tekrar deneyeceğim,' diyorum. 'şey daha var, telefonu hiç kapatmıyor. Hiç. Tuvaletteyken bile

bir salon tedavisinin ortasında, sessizde bırakıyor. Sadece bu da değil, dört mesajım cevapsız kaldı. Bu hiç onun yapacağı bir şey değil.

"Şu kapıya gitseniz iyi olacak gibi görünüyor.

"Biliyorum. Muhtemelen Tamara'ya hemen bir şey söylemeyeceğim - önce ona kendini açıklama şansı vereceğim - şüphesiz kız kardeşime yaptıklarından sıyrılmaya çalışacaktır.

'Nasıl başa çıkacağını bilirsin - beni haberdar et yeter, aşkım. Bu arada, bu gece çocuklarla ilgilenmesi için babamı hazırda bekleteceğim. Onu çok yoracaklar ama hayatta kalacağına eminim.

"İyi fikir. Yapmak istediğim son şey, giderek zayıflayan kayınpederimi iki kişiyle yüzüstü bırakmak ama burada şey patlarken, Tamara Dale'i öğrenirse sözünü tutacak durumda olmayacaktır. Ben de iptal etmek istemiyorum. Wayne ve ben uzun zamandır baş başa bir gece geçirmemiştik ve güzel spa otelimizi gerçekten dört gözle bekliyordum.

Ama önce kız kardeşimin iyi olduğundan emin olmalıyım.

Araba bir bip sesiyle kilitleniyor ve Tamara'nın arabasına doğru ilerliyorum. Sokak sessizliğe gömülmüştü. Sanırım bu sisli Şubat gününde herkes evlerine kapanmış, rahatına bakıyor. Normalde bir Cumartesi sabahı ben de böyle yapardım, çocuklar futbol antrenmanındayken bir bira ve bir kitapla kıvrılırdım.

Kız kardeşimin arabasının yanından geçerken, birden neden arabayı sürmeyi denemediğini fark ediyorum. Ön lastiği bir gözleme kadar düz. *Ve* arka lastiği. Bekle - dördü de aynı. . Sadece patlak değiller - lanet olsun - kesilmişler. Komşunun evine bir göz attım. Bunu Tamara'ya o yapmış olabilir mi? Sonuçta, diğer tek olası açıklamayı düşünmek bile istemiyorum.

Zile basıp bekledim. Kimse gelmiyor. Salonun penceresine yaklaşıp perdelerde boşluk arıyorum. Hiçbir şey yok. Kapı zilini tekrar deniyorum. İçeride biri var. Buzlu camın diğer tarafında bir hareket gördüğüme neredeyse *eminim*. O zaman neden kapıya gelmiyor?

"Tamara," diye sesleniyorum mektup kutusundan. "Benim, neden cevap vermiyorsun?"

Sessizlik. Kapı kolunu deniyorum, ilk geldiğimde yapmam gereken şey buydu. Şaşkınlığıma rağmen kapı kilitli değildi. Kapıyı itip açtım ve koridora adım attım. Dale mutfak kapısında üzerinde boxer, tişört ve şok olmuş bir ifadeyle belirir. Onun

Sanki yataktan kalkalı çok olmamış gibi saçları diken diken. 'Ne var Burada ne yapıyorsun?'

"Ne düşünüyorsun - kız kardeşimi arıyorum. Durduğu yerin arkasındaki mutfakta ani bir hareketlenme oldu. "Tamara? Ön kapıyı kapatırken seslendim.

"O burada değil.

"Peki kim *o zaman*? Eniştemin yanından geçip gidiyorum ve öfkem omurgama yayılıyor. Sabahlık giymiş dolgun bir sarışın sanki sahibiymiş gibi kız kardeşimin mutfak masasında oturuyor. "Sen de kimsin be?

"Bak, bu görüldüğü gibi değil. Dale ensesini ovuşturur. "Rachel sadece-

"*Rachel'in* tam olarak ne yaptığını görebiliyorum. Mutfaka doğru ilerledim ve sandalyesinin arkasından çekiştirerek onu indirdim. 'Kız kardeşimin evinden defol, beni duyuyor musun? Hemen şimdi!

Ben sandalyeyi ileri doğru sallamaya devam ederken sandalyesinden kalkmaktan başka çaresi yok. "Dale gitmemi istemediği sürece hiçbir yere . "Sen bir piçten başka bir şey değilsin.

Kayınbiraderime bakıyorum

Hâlâ kapı aralığında duruyordu ama araba farlarına yakalanmış bir geyik gibi görünüyordu. 'Tamara'yı yeterince aldatmadın mı? Beni hasta ediyorsun. Kadına bakmak için arkamı döndüm. 'Ve sen hala gitmedin mi? Hadi, kendi evine dön. Sanırım yolun karşısındaki fahişe bu.' O yönü işaret ediyorum.

"Ara beni, Dale. Elleri kalçalarında duruyor ama talimatıma uymak için hiçbir hareket yapmıyor. "Bu deli kaltaktan kurtulduğunda. Sanki tüm sorunlara neden olan kişi *benmişim* gibi yüzünü buruşturuyor.

"Bana isim takmaya cüret etme. Onu sabahlığının yakasından tuttum, tabii eğer Tamara'nın değil de *onun* sabahlığıysa.

"Ali, Tanrı aşkına. Dale bize doğru geliyor, ama çok geç kalıyor, çünkü onu geriye doğru yürütüyorum ve hizmet odasının kapısına çarptırıyorum.

"Biz kadınlar birbirimize destek olmalıyız," diye bağıriyorum yüzüne. "Etrafta dolaşıp birbirimizin kocalarını çimdiklememeliyiz.

"Bayanlar, lütfen. Dale bizi ayırmaya çalışıyor.

"O bir hanımefendi değil.

"O *bana* geldi," diye gülümsüyor.

"Seni kokuşmuş kaltak. Gitmesine izin verdim ve onu ittim. 'Sanki bana gülümseyecek cesaretin varmış gibi. Evine git,' diye devam ediyorum, şimdi daha sakın bir şekilde. Ben

onunla uğraşmak değil. Çözülmesi gereken çok daha önemli şeyler var. "Kayınbiraderimle özel olarak konuşmak istiyorum.

"Belki de gitmelisin, Rachel. Dale başıyla onu onaylar. "Bırak da bunu ben .

Yanımızdan fırlayarak geçiyor, saçları ve sabahlığı arkasından savruluyor, kapıya doğru yürüyor ve ardından kapıyı çarpıyor.

"Anladığım *kadarıyla* komşu bu mu?" Ona ters ters baktım. "Tamara'yı bu kadar şüphelendiren kişi mi?

En azından utangaç görünme nezaketini gösterdi. "Evet, ama ben asla-

"Asla yapmazsın. Masanın altından bir sandalye çekiyorum ve gümbür gümbür oturuyorum. Az önce o *kadının* boşalttığı sandalyeye oturmaya dayanamıyorum.

"Wayne dün gece seni onunla görmüş.

"Biliyorum. Başını öne eğiyor. 'Bak, kendimle gurur duymuyorum Ali. Biraz içmiştim ve zaten bir süredir ilk defa-'

Yani daha önce de onunla mı oldu? Ne aptalca bir soru. Tabii ki var.

'Bebeği öğrendiğimizde buna bir son verdim - sana yemin ederim, ama sonra dün gece Tamara burada değilken gerçekten çok sinirliydim ve olaylar birbirini izledi ve-'

'Kendiniz için üreteceğiniz başka acınası bahaneleriniz var mı? Oturur musun? Seni pantolonunun içinde görmek istemiyorum. Durum bu kadar üzücü olmasaydı az önce söylediklerim neredeyse komik olurdu. Piç kurusu bir kez daha kız kardeşimi aldattı.

Neden onunla kalıyor? Özellikle de annemizin çektiği onca acıdan sonra. Sonunda olabilecek en kötü şekilde patlayana kadar babamızın davranışlarına katlandı.

Dale karşımdaki sandalyeye kayarak oturuyor ve başını ellerinin arasına alıyor. "Tamara'ya söyleyecek misin?

Ona söylemek zorundayım, Dale. O da benim için aynısını yapardı. Bu arada nerede o? Az önce salonu aradım ama orada değil.

Dürüst olmak gerekirse, hiçbir fikrim yok. Daha önce de söylediğim gibi dün gece burada değildi. İşten sonra bile gelmedi. Sizin evde kalacağını düşünmüştüm.

"Perşembe gününden beri onunla konuşmadım. Mesajlarıma ya da aramalarıma cevap vermedi, bu da beni endişelendiriyor. Bu gece bebek bakıcılığı yapması gerekiyordu.

"Demek *bu* yüzden buradasın. Yüzü aydınlandı. Konuşmamızda üstünlüğü ele geçirme fırsatından memnun olduğuna şüphe yok.

"Kısmen, ama esas olarak onu kontrol etmek için.

"Ah, hadi ama - onu sadece bir şey istediğinde arıyorsun.

"Bu doğru değil.

"Peki kuafördeki kızlar ne dedi? Nerede olduğunu biliyorlar mı? nedir?"

"Bana onu hafta sonu için götürdüğünü söylediler. Dediler ki O tedavi ile meşgulken salonun kapısına not bırakıp ona bir kulübenin adresini vermişsiniz. Az önce içeri girdiğim şeyden sonra, bu tam bir şaka.

"Muhtemelen işini bilmelerini istememiştir. Aramızdaki meyve kâsesinden bir kâğıt aldı ve

masanın karşısında. "Hakkında bir şey bildiğim tek not bu.

Kız kardeşimin eğik el yazısına bakıyorum. "Bu hiç mantıklı değil. Eğer aranızdaki şeyler hakkında bu kadar kötü hissetseydi, telefonu açardı. Sorunları her zaman bana gelir.

Omuz silkiyor. "Dün gece yaptığım şeyi yapmamam gerektiğini biliyorum ve Tamara'ya söylememen için her şeyi yaparım.

Tek düşünebildiğin bu mu? Öğrenilmek mi? Her neyse, sadece dün gece değil, değil mi?" O *gerçekten* bir piç. Babamız gibi vahşi biri değil ama yine de bir piç.

"Biliyorum ama bir şekilde telafi edeceğim. Hayatımın geri kalanında bunu telafi edeceğim. Lütfen ona söyleme.' Ellerini dua eder gibi önündeki masanın üzerinde birleştirir. "Şimdi düşünmemiz gereken bir bebek var.

"Dün gece bebeği düşünmüyordun, değil mi? Ona bakmaya zor dayanıyorum. Zavallı kız kardeşim muhtemelen bekâr bir anne olacak. Muhtemelen öyle olması daha iyi olacak - en azından nerede durduğunu bilecek.

"Başka ne söylememi istediğinizi bilmiyorum.

Lastikleri. Ne olmuş lastiklerine? Bunu onlara kim yaptı?"

"Neden bilmiyorum?" Şaşkın görünüyor. "Git ve bir bak.

Sandalyesinden kalkıp hizmet odasına yönelir. Birkaç saniye sonra, neyse ki boxer'ını bir çift jogger'la örtmüş olarak çıkıyor. O kapıya doğru yönelirken, bakışlarını Tamara'nın güzel mutfağında gezdirirken iç geçiriyorum. Önceki evlerinde ona nasıl davrandığından sonra buranın yeni başlangıçları olması gerekiyordu. Bunu ona tekrar yaptığına inanamıyorum, ne de telefonda konuşurken onun korkularını görmezden geldiğime inanabiliyorum. Haber vermeden çekip gitmesine şaşmamalı. Ya da benimle konuşmadan.

"Lanet olsun. Dale hışımla içeri girer, mutfak kapısında bir daire çizerken saçaklarını parmaklarıyla kavrar. 'Dört lastiği de - bunu kim yapar ki? Burası nezih bir bölge - buralarda böyle şeyler olmaz.

"Yolun karşısındaki o cadaloz olamaz, değil mi? Başımı o yöne doğru salladım. Annem bu kelimeyi kullanmama gülerdi - babamla kürek çekerken sık sık kullandığı bir kelimeydi. Neden onunla bu kadar uzun süre kaldığını asla hayal edemeyeceğim. Sonunda babamın ona yaptıklarını yapmasına izin verdi.

"Rachel mı? Hayır - o böyle bir şey yapmaz.' Başını sallar. "Bu onun tarzı değil.

"Bana *her şeyi yapabilecekmış* gibi görünüyor.

"Tamara bu hafta dışarıda görüp durduğu adam hakkında sana çok şey söyledi mi? Karşımdaki koltuğuna tekrar oturdu.

"Biraz," diye yanıtlıyorum, ona bu konuda da onu ciddiye almadığımı itiraf etmekten utanarak.

"Dürüst olmak gerekirse, burada kimseyi görmedim. Ellerini başının arkasında birleştiriyor ve geriniyor. "Ona sürekli söylediğim gibi, muhtemelen hepsi kafasının içinde.

Tamara'nın sesindeki endişeyi hatırlayarak, "Perşembe gecesi *buranın* dışındaydı," diyorum. "Ben onunla telefonda konuşurken. Ona *herhangi bir şey* için orada olabileceğini söylemeye çalıştım. Sadece bir araç bekliyor olabilirdi.

"Geçen gece polis de aynı şeyi söyledi. Adam, eğer kızın etrafında dolaşıyorsa, aslında hiçbir şey yapmamıştır. Ve yapana kadar...' Sesi kaybolur.

"Belki de öyledir. İçimden soğuk bir his geçiyor. 'Başka kim onun lastiklerine bunu yapabilir ki? Ya yattığın o fahişe ya da o.'

Gözlerim buzdolabına iştirilmiş ikisinin fotoğrafına takılıyor. Ve kısa bir süre sonra üç yaşına gireceklerini düşünüyorum. Yeğenlerimden birinin bizim çocukken çektiğimiz acıları çekerek büyümesini istemiyorum. "Ona ne yaptığını söylemek zorundayım, Dale. Bir şansı daha hak edip etmediğine kendi karar vermeli.

Bakışları benimkileri takip ediyor. 'Ya sana bunun *asla* olmayacağını söyleseydim? tekrar olur mu?'

"Sana inanmıyorum. O sadece şurada yaşıyor.' Parmağımı evin önüne doğru salladım.

'Ama karımı kaybetmek istemiyorum. Ya da bebeğimi. Gözlerini masaya dikti. "Buraya yeni bir başlangıç yapmak için taşındık. Bak, her şeyi berbat ettiğimi biliyorum. Avucunu alnına vuruyor. "Ben hep batırırım. Her zaman çimlerin diğer tarafta daha yeşil olduğunu düşünürüm.

'Karının şu anda sana daha önce hiç olmadığı kadar ihtiyacı var. Ona ne yaptığının inanmıyorum.'

"Biliyorum. Ellerini tekrar masanın üzerine koydu. "Sadece çok mutsuz, çok muhtaç ve güvensizdi.

"Hamilelik hormonları yüzünden çok hasta," diye ekliyorum. ' tek başına olmaktan çok yoruldu. Hadi ama Dale. O çok daha iyisini hak ediyor. 'Bak Ali, ya ben danışmanlık alacağım deseydim. Evliliğimi ve ilişkimizi bu kadar zora soktuğuma göre bende bir sorun olmalı. Bir aile olarak geleceğimiz bu şekilde tehlikede. Özellikle de onu severken.'

"Öyle mi? Ona dik dik . 'Dün ona bir kart bile aldın mı? Ya da Sevgililer Gününüz kutlu olsun diye bir mesaj gönderdin mi? Öyle mi?" "Tüm bunların saçmalık olduğunu düşündüğümü biliyor," diye yanıtlıyor.

"Wayne de öyle. Sevgili kocamın yüzünün görüntüsü zihnime giriyor. 'Ama yine de bana bir kart ve çiçek alıyor. Birini sevdiğinde böyle yaparsın.

"Bunu telafi edeceğim. Ve eğer bana bu şansı verirseniz, onunla barışmaktan asla vazgeçmeyeceğim. Yüz ifadesi o kadar ciddiydi ki neredeyse ona inanabilirdim. Neredeyse.

Bak, bunu düşünmek zorundayım. Ve eğer ona söylememeye karar verirsem, bu onun ve bebeğin iyiliği için olacak, senin için değil. Ama önce nereye gittiğini öğrenmeliyiz.'

". Yüzünü buruşturdu. "Dürüst olmak gerekirse seninle olacağını düşünmüştüm, özellikle de bu gece çocuklarına bakması gerektiği için.

"Bu konuda içimde gerçekten kötü bir his var. Buzdolabının üzerindeki fotoğraf ve Tamara'nın gülümsemesi tekrar gözüme çarpıyor. "Dün gece mesajlarıma cevap vermediğinden beri içimde bir his var. Buna kardeş sezgisi diyebilirsin ama bir şeylerin ters gittiğini biliyorum.

"Nasıl yani?

"Öncelikle, eğer bu gece çocuklarımla ilgilenemeyecek olsaydı, çünkü kendisi uzaklara *gitti*" - bu kelimelerin etrafına tırnak işareti çiziyorum. - "Telefonda bana haber verirdi.

"Bugün sizinle temasa geçmeyi planlıyor olmalı.

Başımı sallıyorum. 'Aramalarıma ya da mesajlarıma cevap vermemesi daha da sıra dışı. Kaç kere denedin?'

"Şey...

"Eve gelip o notu aldıktan sonra onunla iletişime geçmeyi hiç *denediniz* mi?

Başını öne eğiyor, bu da bana bilmem gereken her şeyi anlatıyor. "Şu anda beni en çok ilgilendiren şey lastikleri," diyor.

"Katılıyorum. Konuyu değiştirdiğini görmezden geleceğim. *Dördünün* de kesilmiş olması. Ama sonra kızların şu *notu* var

Kuaförde onun aldığını söylüyorlar. Taksiyle nereye gittiğini öğrenmeliyiz.'

En iyisi için ne yapacağımı bilmeden evimin etrafında fırtınalar koparıyorum. Tüm bu süre boyunca o kaltağın arabası hala Dale'in evinin önünde park halindeydi. Eğer o içeri girmeseydi, tüm hafta sonunu onunla geçirebilirdim, hem de hiç kesintiye uğramadan.

"Kaltak," diye bağıriyorum sessizliğin içinde.

Tek başıma olmaktan bıktım. Bu sokaktaki tüm mutlu çiftlerin, yetişkin hayatım boyunca benden kaçan bir şeye sahip olmalarını izlemekten bıktım. Bana ilgi gösteren tek erkekler zaten başka kadınlara *ait* olanlar.

Dale ile çok fazla ortak yönümüz var. İkimiz de spor salonunu seviyoruz, aynı yemeklerden hoşlanıyoruz, benzer şakalara gülüyoruz ve aramızdaki güçlü çekimi inkar etmek mümkün değil. Bana her baktığında, kendimi dünyadaki tek kadın gibi hissediyorum.

Çocuk sahibi olma şansım çoktan geçti. Ve ben onları istedim, sadece kendi başıma büyütmek için değil. Yine de evlenebilirim, yine de biriyle *yaşayabilirim*. Tek başıma yaşlanmak istemiyorum, ancak ne zaman benim için mükemmel olan bir adamla tanışsam, onun çoktan konuşulmuş olduğu ortaya çıkıyor. Bazen en başından beri biliyorum, bazen de hemen ortaya çıkmıyor, genellikle zaten yatırım yapmışken. Dale için de durum böyleydi. Onunla geçen bahar spor salonumda tanıştım.

"Hadi, alabilirsin. Aynı anda geldiğimiz için spin sınıfındaki tek boş bisikleti işaret .

"Oh, yapamam," diye cevap verdim. "En azından dersten sonra teşekkür etmek için sana bir kahve ısmarlamadan olmaz.

"Spor salonunda olacağım. Stüdyodan çıkmadan önce bana göz kırptı.

Birlikte içtiğimiz kahveler önce haftada bir, sonra da neredeyse her gece içtiğimiz kahvelere dönüştü.

Her gün işten aceleyle çıktım ve onun hoşlandığını bildiğim aynı derslere rezervasyon yaptırdım. Pazartesi body pump, Salı circuit training. Çarşamba yüzme dersiydi, en sevdiğim ders çünkü hem onu mayosuyla kontrol edebiliyordum hem de jakuzi ve buhar odasında birlikte vakit geçirebiliyorduk. Perşembe HIIT dersi, Cuma ise spin dersiydi. Sonrasında kahve barda bir içkiye dönüştü ve sohbet flörtleşmeye dönüştü.

Bir ay içinde Dale hayatımdaki tek erkek oldu ve spor salonundaki gece buluşmalarımız genellikle arabalarımızdan birinde ateşli sekse dönüştü. En güzel gecemiz bir otele yerleştiğimiz geceydi ama sabah uyandığımda çoktan gitmişti. Ve sonra onu bir hafta boyunca görmedim ve ona ulaşmanın hiçbir yolu yoktu. Spor salonundaki resepsiyon görevlisi soyadını ya da telefon numarasını vermiyordu ve tam adı olmadan internette yaptığım aramalar sonuçsuz kalıyordu. Kendime sürekli *hasta olabileceğini* söylüyordum.

Ertesi Pazartesi body pump'ta yeniden ortaya çıktığında rahatlamamın ötesindeydim. O sırada halterini alırken alyansını gördüm. Daha önce hiç takmamıştı. Bir erkekte ilk baktığım şeylerden biridir - peşinden gitmemi engelleyeceğinden değil.

Sonrasında barda otururken ne kadar üzgün olduğumu sesimden çıkaramadım. "Bana evli olduğunu hiç söylememiştin.

"Evet, şey. Yüzüğünü parmağında döndürdü. "İşler biraz karışık.

"Anlamı? Evli olduğunu öğrenmem yeterince kötüydü ama şimdi de tüm sorunlarını ayet ayet duymak üzereydim.

"Daha yeni düşük yaptı," diye cevap verdi gözümü kaçırarak. "Yedinci kez.

Evli olması yeterince kötüydü, ama belli ki bir *bebek* için de uğraşıyorlardı. Bu demek oluyordu ki hala...

Bu düşünce aklımdan çıkmıştı. Aşık olduğum adamı başka biriyle düşünmeye dayanamıyordum.

'Bu,' - ondan bana doğru işaret etti, - 'durmak zorunda. Henüz benden hoşama tekrar öğrenmesi riskini göze alamam.

"Yine mi? Sesim gıcırtilıydı ve bardaki diğer insanların dönüp bakmasına neden oldu. Tabii ki. Evli erkeklerin genellikle tek bir ilişkisi olmaz. Leoparlar, benekler falan.

'Evet, daha önce de oldu,' diye itiraf etti. 'En son eski şirketimde birlikte çalıştığım biriyle oldu. Karım beni iş değiştirmeye zorladı ama bu yeterli olmadı. Görüştüğüm kadını Tamara yokken evimize aldım, bu yüzden o da beni eve taşınmaya zorluyor. Önce işimi sonra evimi değiştireceğim konusunda anlaşmıştık.

"Tamara, ha? Onun adını kullanması hoşuma gitmemişti. Kıskançlık ensemden yukarı tırmandı.

"Evet, her şey çok karışıktı. Ne o zaman ne de şimdi onu incitmek istemedim. Seni de incitmek istemiyorum. Sadece - şey, ben bir erkeğim. Biz erkekler kolayca pohpohlanırsınız.'

"Bana karınızdan neden daha önce hiç bahsetmediğinizi anlayamıyorum.

Dale'in farklı olduğunu düşünmüştüm ve bir yerlere varacağımızı ummuştum. Ayrıca bekar olduğunu da düşünmüştüm. Her zamanki gibi yanılmışım.

"Çünkü *seninle* vakit geçirmekten keyif alıyorum. Masanın diğer tarafına uzandı ve elini benimkinin üzerine koyarak kolumda elektrik şokları yarattı. Onu kendim için kazanmayı ne kadar çok istediğimi o anda anlamıştım ve zaten birden fazla ilişkisi olduğu gerçeği bunun aramızdaki şeylerin sonu olmayacağını gösteriyordu. 'Birlikteyken *seninle* birlikte anı yaşamayı ve başka hiçbir şeyi ya da kimseyi düşünmemeyi seviyorum. Sen iyi bir arkadaşsın Rachel.

"Teşekkürler. Ama en son istediğim şey arkadaşımın zonlamasıydı.

Ondan vazgeçmeyecektim.

Her gece spor salonunda buluşmaya devam ettik ve bir süre karısından bahsetmedi. Onu kesinlikle konuşmaya dahil edip birlikte geçirdiğimiz zamanı bölmek istemiyordum. Ama bir akşam Dale bardağını kaldırırken artık alyansını takmadığını fark ettim. Umut karnımda şampanya köpükleri gibi yükseldi.

Sorduğumda 'Kaybettim,' diye açıkladı. 'Göllere gittiğimiz bir gün vardı ve ben gölde yüzerken kaymış olmalı.

parmaklarım üşüdüğünde. Tahmin edebileceğiniz gibi, Tamara çıldırdı.'

Lanet olası karısıyla ilgili hiçbir şeyle ya da onun neler hissetmiş olabileceğiyle ilgilenmiyordum. Tek odaklanabildiğim şey, onun *benimle* dışarıda olması gereken bir günde onların birlikte dışarıda olmasıydı.

"Her neyse, haftanın geri kalanında burada olmayacağım," diye üzgün bir yüz ifadesiyle devam etti. "İşten sonra bazı ev görüşmeleri yapacağız.

"Ev görüşmeleri mi? Harika. Hâlâ birlikte eve çıkmayı planlıyorlardı. Her şeye rağmen onlar için bir gelecek vardı.

"Evet, iş yerindeki kadını öğrendikten sonra ayrılmamamız için yaptığı anlaşmanın bir parçasıydı - sanırım bundan daha önce bahsetmiştim. Evi taşımayı kabul etmek zorunda kaldım. Bizimkinin lekeli olduğunu düşünüyor.

Dale'in yattığı bir başka kadını daha düşünmek istemiyordum. Evli olması yeterince kötüydü. "Taşınma konusunda pek hevesli görünmüyorsun.

"Sahip olduğumuz evde hiçbir sorun yok. Ama eğer son bir kez daha tüp bebek denemesi yapacaksak, yeni bir yere yerleşmek ve bu evden çıkmak istediğini söylüyor-'

"Tamam, çok fazla bilgi var. En sıkılmış sesimi takındım. Ne zaman bir erkekle tanışsam aynı şeyleri yaşıyordum. Belki de evinin taşınması konusunda dengeleri kendi lehime çevirebilirdim. Onu istiyordum ve evliliği onu elde etmem için yeterince sallantılı görünüyordu.

"Tam karşımda bir ev var, daha yeni satışa çıktı," dedim ona. *Onu* etrafımda istediğimden değil ama Dale'in yolun hemen üzerinde yaşıyor olması oldukça şaşırtıcı olurdu. Onu Dale'den uzaklaştırmam an meselesiydi.

"Gerçekten mi? Gözlerinde bir ışık yandı. Çok güzel gözleri var - muhtemelen beni ona en başta çeken özelliği de bu. "Bana daha fazlasını anlat.

Çok güzel ve sakın bir cadde. Önceki sahiplerinin ev üzerinde epeyce bir çalışma yaptığını biliyorum. Hâlâ işçi ordularını gözümde canlandırabiliyordum. "Bahçe düzenlenmiş, yeni bir mutfak ve banyo yapılmış. Ancak, adam kısa süre önce yurtdışında bir iş teklifi aldı, bu yüzden önümüzdeki ay içinde ayrılmayı düşünüyorlar. Aslında, hızlı bir satış için fiyatı daha yeni düşürdüler.

"Peki bu fiyatı düşürülmüş, gerçek olamayacak kadar iyi ev nerede?

"Otley'in güney tarafı.

'Ve tam karşınızda mı? En azından bir göz atmamak için kulağa kesinlikle çok iyi bir fırsat gibi geliyor.

"Eğer komşu olursak, evden spor salonuna gidip gelirken asansörleri paylaşabiliriz ve işten sonra orada buluşabiliriz. Bunu söylerken, güvensiz görünen karısının spor salonundan dönerken bizi fark edeceği düşüncesi inanılmaz derecede kışkırtıcıydı. Bunu gerçekleştireceğimden eminim.

Dale'in tam karşımda yaşamasının bir şeyleri değiştireceğine gerçekten inanıyordum. Ama onu tekrar kendime çekebilmek umuduyla evimin etrafında ışıklar açık, panjurlar sonuna kadar açık, iç çamaşırimdan başka bir şey giymeden kaç kez geçit töreni yaptığının sayısını unuttum.

Spor salonu ve içkilerimiz dışında, evdeyken varlığımı neredeyse hiç fark etmezken, uzaktan onu arzulamaktan, özlemle kendimi çıldırtmaktan bıktım. Birlikteyken, hafta içi baloncuğumuzda hala arkadaş canlısı ve flörtözdü, ancak son birkaç güne kadar benimle sokakta hiç konuşmadı. Eğer lanet karısı olmasaydı.

O etraftayken beni soğukta bırakıyordu. Kendimi yalnız ve istenmeyen hissediyordum, yolun diğer tarafında zaman geçirmek zorunda kalıyordum, sadece onu izliyordum, aramızdaki şeylerin tekrar değişebileceği güne kadar istekli ve bekliyordum.

Sonra dün gece fırsatım oldu ve bir arabaya ya da otel odasına hapsolmak yerine, onun *yatağında* düzgün bir gece geçirdik. Ne sonuç ama. Çünkü *o* tamamen yoldan çekilmişti.

Umarım geri dönmez.

"Onunki ölmüş olsa bile *benim telefonum* çalışacak mı? Dale sandalyesinde daha dik oturur.

"Tamara'ninkini ayarladın mı?" Kayınbiraderimin elindeki telefona bakıyorum.

"Yıllar önce, onları ilk aldığımızda halletmiştik.

"Anlıyorum.

"Ama onu gerçekten aramak için hiç kullanmadım," diye ekliyor hemen.

"Çünkü senin güvenine ihanet edecek hiçbir şey yapmadı," diye cevap veriyorum. "*Seni* de takip edebilmesi için mi ayarlandı? Bakışları benimkilerle buluştuğunda cevabımı çoktan almıştım. Tabii ki hayır.

"Bir süre önce kapattım. Utangaç görünüyor. "Bak, benim hakkımda ne düşündüğünü biliyorum Ali, ama söz veriyorum daha iyi bir koca olacağım. Keşke bir şansım daha olsa. Gözlerinde umutla bana bakıyor. 'Ve gelmiş geçmiş en iyi baba olacağım,' diye ekliyor. "Önümüzdeki yirmi yılı bekâr bir anne olarak geçirmesini istemezsin herhalde?

"Bu sorumluluğu bana yükleme," diye çıkışıyorum. "Ona zarar veren sensin.

Tanrıya şükür Wayne'le evlendiğimde kalıpları kırdım. Beni asla aldatmazdı, aldatmayacağını biliyorum. Aldatırsa da giderim. Kız kardeşimin Dale'i affettiği gibi onu affetmemin imkanı yok. Neden dersini almıyor? Ailelerimiz arasında olanlar onu uyarmak için yeterli değil mi? Annemiz

kasıtlı adam öldürme suçundan on sekiz yıla mahkûm edilmesi yeterince caydırıcı oldu mu? En azından kendini savunmaya *çalışsaydı* daha az ceza alacağı söylenmişti. Ama babamıza yaptığı şey için herhangi bir savunma bile yapmadan suçunu kabul etti.

'Bir bakalım o zaman. Telefonu kapalı olsa bile bilinen son konumunu göstermesi gerekir - bu şekilde çalıştığından eminim.

Sandalyemi geriye itiyorum ve masanın diğer tarafına geçip omzunun üzerinden ayarlarını gözden geçirirken onu izliyorum.

"Eh?" Bana bakıyor, şaşkın, sonra telefonuna geri dönüyor. 'Buna göre, telefonu en son Yorkshire Dales'in ortasında kayıtlıymış. Ama olamaz - her yer tarla ve çiftlik.

". Ekranı gösteriyorum. 'Bak - orada - Poppy Cottage yazıyor. Ve notunda birkaç günlüğüne uzaklaşacağını yazmış, değil mi? Omuzlarım rahatlıyor. En azından nerede olduğunu ve buradan milyonlarca kilometre uzakta olmadığını biliyoruz. "Taksi onu oraya götürmüş olmalı. Ancak bu hala dünden beri neden iletişime geçmediğini açıklamıyor. Lastiklerine ne olduğuna dair soruları da yanıtlamıyor.

Dale'in yüzü kararır. 'Belki orada tek başına değildir. Bir not almasıyla ilgili olan neydi?" Dudakları kıvrılır. "Hayır, almaz - Tanrı aşkına, o benim bebeğimi taşıyor.

'Tamara'nın neyin peşinde olup olmadığı konusunda büyük ve kudretli davranmaya *cüret* etme. Sonra olmaz-'

"Pekâlâ, pekâlâ. Ayağa kalkarken sandalyesini bir gıcirtıyla geriye itiyor ve ellerinin avuç içlerini sahte bir teslimiyet hareketiyle bana doğru tutuyor. "Rachel'la olanlardan ne kadar pişman olduğumu sana zaten söyledim. Ama zamanı geri alamam, değil mi? Her neyse, şu Poppy Cottage denen yere gideceğim. Yaklaşık kırk dakika uzaklıkta. Geliyor musun?"

"Elbette . Ben de sandalyemden kalkıyorum.

'Ne de olsa bebek bakıcınızı geri , değil mi?

'Aslında kız kardeşimin iyi olduğundan emin olmak istiyorum. Senin tek derdin onun orada başka bir adamla birlikte olmaması.

Bu doğru değil. İster inan ister inanma Ali, ben karımı gerçekten seviyorum. Sadece bugüne kadar bunun tam olarak farkına varmamış olabilirim.

Her ne kadar yaptıklarından ve Tamara'yı nasıl uzaklaştırdığından sonra yüzündeki yaralı ifadeyi tokatlamak istesem de, önemli olan tek şey kaldığı kır evine gidip onu kontrol etmek.

Ben anahtarlarımı mutfak masasından geri alırken Dale ayaklarını spor ayakkabılarının içine sokuyor.

"Ben sürerim," dedim.

"Hemen gidip yatak odasını kontrol edeceğim." diye söze başlar. 'Daha önce gelebilir-'

"Bunun için zaman yok. Kapıya doğru ilerliyorum. 'Eğer oyalanacaksan ben kendim giderim. İğrenç çarşaflarını yıkamak için daha sonra vaktin olur.

Ben arabama doğru yürürken kapıyı kilitliyor. Dale'in Tamara'ya yaptığını Wayne bana yapsaydı nasıl hissederdim hayal bile edemiyorum. Bu en acımasız hareket. Biriyle mutlu değilsen, başka istiyorsan, en azından önce mevcut ilişkini bitirme nezaketini göster. Yaptığı şey, *onu* evlilik yatağına getirmek, inanılır gibi değil.

Tüm bu sorunlara neden olan kadına bakıyorum. Yüzümdeki burun kadar bariz bir şekilde penceresinde duruyor, sisin içinden aval aval bizi izliyor. Oraya gidip kız kardeşimin adına onu dövmek istiyorum.

"İyi bakıyor, değil mi? Dale yolcu koltuğuna kayarken emniyet kemerimi kendime doğru çekiyorum. 'Yolun hemen ötesinde yaşayan bir kadınla etmek hoş. Şimdi ne yapacaksın, yine ev mi taşıyacaksın?

'Dün gece böyle olmasını istememiştim,' diyor. 'Haftalar önce Tamara'nın hamile olduğunu öğrendiğimizde buna bir son vermiştim. Ama sonra sarhoş oldum ve o, şey - oradaydı.

"*Bunun olmasını istememiştin*," diye papağan gibi , navigasyona nereye gittiğimizi yazarken sesimdeki iğnelemeyi tutamıyorum. "Kendini duydun mu?

"Benim spor salonuma gidiyor," diye başlıyor sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi. 'Ve oldukça arkadaş olduk. Evin satılık olduğunu bana o söyledi.

"Olay örgüsü kalınlaşıyor. Tamara senin spor salonuna gittiğini biliyor mu?' Ona bakıyorum.

Başını sallıyor.

'Peki, sözde her şeye bir son verdiyseniz nasıl oldu da dün gece birlikte bara gittiniz? Wayne sizi gördüğünde mi?

"Tamara'nın bıraktığı notu bulmuştum ve bıkmıştım, Rachel geldi ve içeri girmek istedi. Daha iyi olacağımıza karar verdim.

dışarı çıkıyorum.'

Kaldırımdan uzaklaşırken başımı sallıyorum. Rachel'ın bakışlarının başımın yan tarafını deldiğini hâlâ hissedebiliyorum. Zavallı kız kardeşim.

Dale sözlerine şöyle devam ediyor: "Wayne'i gördüğümüzde başka bir yere gittik ve ben içkiyi fazla kaçırmıştım ve Rachel'la konuşmak çok kolaydı.

"*Kolay* olduğu tek bölüm bu gibi görünmüyor. Sonra da onu evine mi davet ettin?"

"Bu büyük bir hataydı. Sesini alçaltıyor.

"Gördüğüm kadarıyla tüm evliliğiniz bir hata gibi görünüyor.

"Dinle, karımı seviyorum ve gerçekten baba olmak istiyorum,"

Dale

tekrarlar. "Eğer ona söylemeye karar verirsen bunu tamamen anlarım ama telafi etmeme izin vermen için sana yalvarıyorum. Sesi titriyor. Muhtemelen şu anda söylediklerinde ciddi ama bu ne kadar sürecek? Sadece bir dahaki sefere kadar. 'Dürüst olmak gerekirse, gerçekten ışığı gördüm. Artık benim için neyin önemli olduğunu biliyorum.

Annemin bize her zaman öğrettiği bir şey vardı: Cümleye *dürüst* kelimesiyle başlayan birine asla güvenmemek. Ne de olsa kendisi zor yoldan öğrenmişti. Bu, onu hayatımdan çıkarmaya karar vermeden önce ondan aldığım birkaç öğütten biriydi.

"Daha önce de gibi, bunu düşünmem gerekecek. Arabayı yavaşça sokaktan ana yola . Doğru ya da yanlış, ona karşı yumuşamaya başlıyorum. Tüm bunlar kafama dank ettikçe, kız kardeşimin daha fazla zarar görmesini daha az istiyorum. Ona Dale konusunda tekrar bu kadar güvensiz olmakta haklı olduğunu söylediğimde buruşmasını izleme ihtimali beni dehşete düşürüyor. Özellikle son bir yıldır hiç de kolay zamanlar geçirmedim. Endişe içinde, iyi uyuyamıyor ve özgüveni yerlerde sürünüyor. Belki de hamileyken onu bu kadar üzmeğe bebek doğana kadar bekleyebilirim. Bu arada kayınbiraderimi şahin gibi izleyebilirim.

"Yani bunu düşünüyor musun? Yola odaklanırken gözlerinin üzerimde olduğunu hissediyorum. Sana nasıl olduğunu anlatamam-'

"Henüz kararımı vermedim. Buğu çözücüleri kadar açtım. "Şu kulübeye , olur mu? Tamara'ya söylesem de de Dale'e acı çektirmeye devam edeceğim.

Kız kardeşinin Dale'in evine girerken bana bakışı, sanki üzerine bastığı bir şeymişim gibiydi.

Sanki *ben* yanlış bir şey yapmışım gibi. Evli ve bebeği yolda olan ben değilim. Evlilik yeminini de bozmadım.

Tamara'yı caddenin karşısında gördüğüm andan itibaren ondan nefret ettim. Ne de olsa istediğim her şeye sahipti. Yani Dale. Aylarca yakınlaştıktan sonra, ne zaman yollarımız ayrılrsa, karısına geri döneceğini biliyordum. Çarmıha geriliyordum.

Onlar taşındıktan hemen sonra Tamara şakacı bir labrador gibi kendini tanıtmak için yanıma geldiğinde gülebilirdim. Sanki onun *arkadaşıymışım* gibi davranabilirdim.

"Merhaba, ben Tamara. Saçlarını bir omzunun arkasına atarken elini uzattı. "Yeni komşunuz.

Ellerimi sıkıca arkamda tuttum ve tokalaşmasına karşılık vermedim. Ona adımı bile söylemedim. Tek söyleyebildiğim 'Evet, öyle görünüyor' oldu.

Şok olmuş, hatta yaralanmış görünüyordu ama pes etmedi. "Buralarda uzun zamandır mı yaşıyorsun?

"Hayır," diye cevap verdim, onun yanından geçip komşularımızdan birine baktım. "Merhaba," diye seslendi ve ben de el salladım.

O zaman bile Tamara pes etmedi. 'Bir ara bir fincan çay içmek için uğramalısın,' diye ısrar etti. 'Burada bir arkadaşının olması çok hoş olurdu.

sokakta.'

dönerken yarı başımı salladım, yarı omuz silktim. Sanki.

İki hafta sonra tekrar geri döndü.

"Eğer bize katılmak istersen Cuma akşamı bir şeyler içmek için açık bir evimiz var," dedi, büyük bir kibirle. *Biz* ve *bizi* kullanmasından nefret ediyordum. Belki gitmek, Dale'i kıvrandırmak eğlenceli olabilirdi, ama bu muhtemelen son oyunuma yardımcı olmazdı. Bu onu soğutabilirdi.

'Teşekkürler ama meşgul olacağım' diye cevap verdim. Eklediğim şey *kocanla* ilgiliydi. Onu spor salonunda mümkün olduğunca geciktirmeye çalışmak için aklıma bir not aldım.

Ne olursa olsun, neredeyse hafta içi her akşam o spor salonundaydı - ve ben de öyleydim. Formunu korumak konusunda ciddiye ve neredeyse hiçbir şey onun orada olmasının önüne geçemezdi. Ben de stüdyoda birbirimize bakma fırsatını asla kaçırmazdım. Yeni spor kıyafetlerine bir servet harcadım ve eninde sonunda onu yıpratacağımı hep biliyordum. Tekrar benimle yatmaya başlaması an meselesiydi. Bir şekilde onu karısından koparacaktım.

Noel arifesinde aynı saatte eve dönerken Tamara kapıma bir Noel kartı bıraktı ve bana Mutlu Noeller diledi. Zayıf ve solgun görünüyordu ve bunun hamile olmasından kaynaklandığını biliyordum. Dale bana tehlikeli aşamayı geçene kadar bunu gizli tuttuklarını söylemişti. Tek yapabildiğim umut etmek ve olmaması için dua etmektir.

Selamına karşılık vermeyi kendime yediremedim. İşte oradaydı, o zamana kadar aşık olduğum adamla Noel Günü'nü planlıyordu. Onu onun yapabileceğinden milyon kat daha fazla mutlu edebilirdim ama hamilelik haberinden beri benden gerçekten uzaklaşmıştı. Bir erkekle hiç bu kadar uzun bir oyun oynamak zorunda kalmamıştım ama sanırım sonunda karşılığını alacağımı hep biliyordum.

Zaten en az bir ilişkisi vardı, bu yüzden evlilikleri zaten sallantıdaydı. Ayrıca, her akşam eve, karısının yanına gitmeye bu kadar isteksiz bir adam daha önce hiç görmemiştim. Bunu mümkün olan son dakikaya kadar erteliyor gibiydi. Hamilelik haberinden önce ve sonra.

'Her akşam spordan sonra bir şeyler içtiğini biliyor mu? Sen eve gelene kadar çoğu akşam saat sekize geliyor. Parmaklarımı fincanımın etrafına doladım. Barlar, oteller ve arabalarımızda seks yerine tekrar kahve ve sohbete dönmüştük.

"İşi beşte değil altıda bitirdiğimi sanıyor. Gözlerine daha önce hiç görmediğim bir suçluluk bulutu girdi. Bu son hamilelik haberinden beri değişmişti. Ve ben bundan hoşlanmamıştım. "En azından kendi işinden ilk geldiğinde evi bir süreliğine kendine ayırıyor.

'Ne kadar yakın olduğumuz hakkında hiçbir fikri yok, mi? Hâlâ beni tanımaya çalışıyor.'

"Tabii ki hayır. Çayını yudumladı. "Arkadaşlığınıza ne kadar değer verdiğimi bilse beni kilit altına alırdı.

İşte yine oradaydı. O lanet kelime. *Arkadaşlık*. O söylerken irkilmemeye çalıştım.

"Bu yüzden mi evden *onunla* çıkarken bana sadece başını sallayarak selam veriyorsun?

Bana tuhaf tuhaf baktı. Hiç şüphesiz *o* dediğimde ses tonumdan dolayı. Ama ne bekliyordu ki?

"Hey, Rach, sahip olduğumuz şeyi seviyorum. Sen harikasın, biliyorsun. Ve eğer işler farklı olsaydı...' Sözleri kayboldu ama havada asılı kaldılar. Haftalardır bana geri dönmesini bekliyordum. Aramızdaki kıvılcım yoğunlaşıyordu. Keşke *Tamara* .

'Birlikte kalacağınızı düşünüyor musunuz? Duyduğum kadarıyla bebekler ilişkiler için bir yara bandı olmaktan çok bir ayrılık sebebi.

İç çekti. "Bana ihtiyacı var, ne demek istediğimi anlıyor musun?" "Pek sayılmaz.

"Sanırım Tamara ve ben rahatız. Sonra da tabii ki ebeveyn olacağız.

'Bok rahattır,' diye cevap verdim. "Ama günün sonunda yine de boktan bir şey.

"İşler o kadar da kötü değil. Başını iki yana salladı. "Sadece, dediğim gibi, *rahatladılar*. Ama arkadaşlığınızdaki gerçekten keyif alıyorum ve bunu kaybetmek istemiyorum. Etrafımıza bakarken beni işaret etti. "Sahip olduğumuz şeyi kaybetmek istemiyorum.

Bu içimi ısıttı. Ve bu yeni yılın haftaları geçtikçe, spor salonundaki kahve alanımız en sevdiğim yerlerden biri haline geldi. Her akşam işten çıkıp spor salonuna gitmek için yaşıyorum. Olmak için

Onunla birlikte, bizim olan bir yere. Tamara'nın erişemeyeceği bir yerde. Diğer spor salonu mşdavimleri Dale ve benim bir çift olduğumuzu dşşşnşyor olmalı.

Ve bizim de şyle olmamız an meselesi. Dşzgşn bir şekilde.

Ne kadar zamandır uyuduğumu bilmiyorum. Bildiğim tek şey zorlukla hareket edebildiğim. Etrafıma sardığım çuvalların arasında sürünüyorum ve tekrar bağırmaya çalışıyorum ama sesim bir kabuğa dönüşmüş. Enerjimi kaybediyorum, mücadelemi kaybediyorum.

Sanki aniden bir kaçış yolu ortaya çıkacakmış gibi mahzene göz gezdiriyorum. Gün ışığı duvarların üst kısımlarına ışık kırıntıları getirdi ve ben zaten birkaç kez dolaştım, her tuğlaya bastım ve gevşek bir şey bulmaya çalışırken her kuytu ve köşeyi dürtüyorum. Basamakların tepesindeki kapı sağlam, ayrıca bana doğru açılıyor. Martin çıkmama izin verene ya da biri beni bulana kadar kapana kısılmış durumdayım.

Yukarıdaki evde her şey sessizliğe bürünmüş gibi görünüyor. Ya Martin çok hareketsiz oturuyor ya da beni burada çürümem için yalnız bıraktı. Ölü olduğunu hatırlamadan önce saatimi yüzüme doğru çeviriyorum. Buradan çıkmazsam öleceğim gibi.

Zamanı bilmesem de sanki sonsuza dek buradaymışım gibi geliyor. Her dakika bir saat gibi geliyor. Dün Sian'ın bana öğle yemeği için getirdiği sandviçten beri bir şey yemediğim için açlıktan ölüyorum. Tabii dün gece boğazımdan aşağı indirmeye çalıştığım birkaç lokma biftek ve bezelyeyi saymazsam.

En büyük sorunum bir içkiye ihtiyaç duymak. Piç kurusu aşağıya su bile getirmedi - dün gece beni sevdiğini ilan ediyordu, umurunda olsa burada bir yığın halinde ölmüş olabilirdim. Ben

Bir köşeye işlemek zorunda kaldım ve o kadar üşüyorum ki vücudum tüm hislerden yoksun. Sürekli annemi düşünüyorum, o da son saatlerini hapiste geçirmişti. Ama en azından onun ışığı, ısısı ve bana tanınandan biraz daha fazla saygınlığı vardı.

Neyse ki bana tecavüz etmedi. Ya da daha kötüsüne. Henüz tecavüz etmedi. Gerçi adam bana daha önce de söylediği gibi her şeyi yapabilir. Tek umudum Ali'nin şimdiye kadar beni arıyor olması. Dün beni aramış ya da mesaj atmış olacak - bundan eminim, özellikle de bu gece bebek bakıcılığı yapmam gerektiği için. Cevap vermediğimde endişelenecektir. Dale'e gelince, bile olmayacak. Eminim Cumartesi sabahları sık sık yaptığı gibi spor salonuna gitmiştir. Tabii yalnızsa. Muhtemelen ben yokken yolun karşısındaki o tokatçıyı bir şeyler içmeye davet etmiştir. Düşünce tarzını hayal edebiliyorum. *Kedi uzaktayken, fare oynayacaktır.* Ve onun sevdiği oyunları acı tecrübelerimden biliyorum.

Kendimi sürükleyerek ayağa kalkıyorum ve beton merdivenleri tekrar çıkıyorum. "Martin," diye bağıryorum, o günden beri bininci kez olmalı.

Beni içeri kilitledi. 'Lütfen, lütfen, çıkar beni. Çok üşüyorum. Lütfen artık bana bunu yapma. Tekrar ağlamaya başladım. "Lütfen, Martin. Kapıyı yumrukluyorum. "Lütfen. Bir insan *lütfen* kelimesini kaç kere kullanabilir ki? Beni bu hale düşürdüğüne inanamıyorum. Gözyaşları tenimi ısıtıyor, dün gecedan beri bildiğim tek sıcaklık. Hiç gözyaşım kalmadığına şaşırıyorum.

Geçmişte annemle babam arasında yaşananlar ve ardından yaklaşık sekiz yıldır evliyken Dale'in ilk ilişkisi nedeniyle çok fazla acı yaşadım. Sonra geçen yıl iş arkadaşıyla bana bunu tekrar yaptı. Ancak hiçbirisi şu anda hissettiğim sefaletin yanına bile yaklaşamaz. Genelde bu kadar umutsuz hissetmem ama dondurucu bir mahzende çuvallara sarılmış, kendi idrarının kokusuyla çevrili bir insanın ne umudu olabilir ki? Ne kadar bağırp çağırırsam bağırayım, ne kadar koşuşturursam koşuşturayım, aç ve susuz ne kadar hayatta kalabilirim bilmiyorum. Ve hayatta kalsam bile, bunun bebek üzerinde nasıl bir etkisi olacak?

Lütfen Ali. Başım belada. Belki bir şekilde kız kardeşimle telepatik olarak iletişim kurabilirim. *Ben buradayım. Hâlâ hayattayım ama beni aramaya başlamazsan uzun süre hayatta kalamayabilirim.* Merdivenlerden geri iniyorum. Beni için yalvarırken nefesimi boşa harcıyorum.

Duvardan aşağıya, köşeme doğru kayıyorum ve çuvallardan birini titreyerek omuzlarıma doluyorum. Bunu bana neden yapıyor? Gözlerimi kapatıyorum. Ama her seferinde, bunun son kez olup

olmadığını merak ediyorum.

Göz kırparak açıyorum. Bebeğim bir şansı hak ediyor. Ve ölmek için çok gencim - henüz yaşamadım bile. Ebeveynlerimin evliliğinin gölgesinde büyüdükten ve bunun sonucunda ortaya çıkan her şeyden sonra, gerçek mutluluğun nasıl bir his olduğunu henüz deneyimlemedim. Bebeğimin parmaklarının benimkilerin etrafında kıvrıldığını hissetmek istiyorum, dünyayı çok fazla görmedim ve henüz işimi büyütme şansım olmadı. Umutsuzca bebeğimle tanışmak istiyorum ve görmek ve başarmak istediğim daha pek çok şey var. Burada ölemem. Onun ellerinde değil. Savaşmaya devam etmeliyim.

Ayağa kalkmaya çabalarken, uzaktan gelen bir uğultu sessizliği kesiyor. Belki de sayıklamaya başladım ve artık bir şeyler duyuyorum. Nefesimi sakinleştirmeye çalışıyorum.

Kesinlikle bir uğultu duyabiliyorum. Aman Tanrım, bir araba olabilir. Gittikçe daha da yükseliyor. Belki biri bu tarafa geliyordur. Belki de sonunda kurtarılacağım. Nefesimi tutuyorum. Evet - bu bir araba, tamam. Dale olabilir - *gerçekten* Dale olabilir.

MERDIVENLERE KOŞUYORUM. Araba dışarıda durmuş gibi ses çıkarıyor. Hâlâ çalışan motor, şimdiye kadar duyduğum en hoş ses. Ama daha da iyisi, birinin arabadan indiğini işaret eden kapı çarpma sesleri. Kim olursa olsun sesimi duyurabilmek için dua ediyorum.

İki kapı çarptı. Buradan çıkacağım. Gerçekten buradan gideceğim. Ali beni salonda aramış olmalı. Kızlardan biri notta yazan gideceğim yeri hatırlamış olabilir. Ya da Uber ile temasa geçmiş olabilirler.

Boğuk kelimeler duyabiliyorum ama yerin altında olduğum için ne söylendiğini, özellikle de cevap veren kişinin ne söylediğini anlayamıyorum. Sadece daha derinden gelen bir sesin tek tük notalarını yakalıyorum. Ama bunun Dale'in sesi olduğundan eminim.

"Yardım edin! Merdivenlerde ayağımı buldum. "Lütfen bana yardım edin. Bağırmaya çalışıyorum ama sesim son denediğimden daha güçlü değil. Bir şekilde sesimi duyurmalıyım. Buradan çıkmak için tek şansım bu olabilir.

Kocamı cidden hafife almış olabilirim. Bütün gece beni arayabilir, telefonuma cevap vermediğimde saçını başını yolabilirdi. Ve şimdi beni kurtarmak için burada.

"Dale," diye tekrar seslenmeye çalışıyorum. "Ali. Yanında başka kimin düşünemiyorum. Basamakları henüz yarılamıştım ki mahzenin tepesindeki kapı patlayarak açıldı ve duvara çarptı. Ayak sesleri gibi

betona vurduğumda ve kişinin şeklini gördüğümde, işimin bitebileceğini biliyorum.

Martin merdivenlerden inerken, "Sessiz ol," diye tısladı. "Beni duyuyor musun?"

Beni önüne katıp sürüklemeyen önce aşağı inmek için dönüyorum. Bana ulaşmadan hemen önce geriye doğru takılıyorum, çuval yığınının içine düşüyorum ama kafamı arkadaki duvara çarpıyorum. Birkaç dakika boyunca karanlık etrafımda yüzüyor. Gözlerimin arkasında ışıklar yanıp sönüyor ve hala sesler duyabildiğime eminim. Ama sanki çok uzaktalarmış gibi geliyorlar.

Öldüm mü ben? Yoksa kendimi mi ?

Martin yanımda dizlerinin üzerine çöküp eliyle ağzımı kapatırken geliyor. Hâlâ buradayım ama başım vurduğum yerden dolayı acı içinde. "Yardım edin," diye tekrar bağırıyordum ama daha sert bastırırken avucundaki teri tadıyorum. 'Sessiz kalırsan sana zarar vermem,' diyor.

Parmaklarımı avucunun altına sokmaya çalışırken ciyak ciyak bağırıyorum. En azından eli sadece ağzımın üzerinde. İşe yaramıyor - benim için çok güçlü. Ama kendimi sakinleştirebilirim, burnumdan nefes almayı deneyebilirim, bundan kurtulabilirim. Ancak çırpınmaya ve bağırıyordum devam edersem beni öldürecek, bundan eminim.

"Tamara. Kocamın sesi. "İçeride misin?" Ön kapıya vuruyor ve defalarca zile basıyor.

Tamara. Ali de burada, tam düşündüğüm gibi. Sanki mektup kutusundan bağırıyor gibi. Benim, Ali. Bak, üzgün olduğunu biliyorum ama lütfen içeri girmeme izin ver. Dale benimle gelmek değil, eğer istemiyorsan.' Ben burnumdan hava çekmeye devam ederken, onun sesi gözlerimi yaşırtıyor. Martin'in tutuşu sıkılaşmıyor ama gevşemiyor da. "Kıpırdama ve sessiz ol, her şey yoluna girecek," diye tıslıyor. Zaten hareket edemeyecek kadar başım dönüyor. Kafama yediğim ikinci tokattan sonra beyin sarsıntısı geçirirsem hiç şaşırırmam.

"kardeşim, aç kapıyı, burada olduğunu biliyorum. Telefonun diyor ki öyle.'

Benim telefonum. Tabii ki. Telefonumu Bul'da göreceklerdir.

Uygulama. Bunu unutmuşum ama Tanrı'ya şükür. En azından artık benden vazgeçmeyecekler. İçeri girmenin bir yolunu bulana kadar denemeye devam edeceklerinden eminim, bu kapıyı kırmak için polis çağırmak anlamına gelse bile.

Sadece burada kalmalıyım. Yardım geliyor. Martin bunun farkında *olmalı*.

"Tamara. Posta kutusu yine tıkırdıyor. Vazgeçmiyor. 'Sadece iyi olup olmadığını bilmem gerekiyor. Bana bunu söyle, sonra yalnız kalmak istersen, tekrar gitmemi istersen, buna saygı duyarım. Dale mutfığa bıraktığım notu Ali'ye göstermiş olmalı.

Martin elini ağzıma bastırmaya devam ederken gözlerimden kulaklarıma yaşlar süzülüyor. Ama bunun sadece beni susturmak için olduğuna inanıyorum. Eğer beni boğarak öldürecek olsaydı, şimdiye kadar çoktan yapardı.

Çekiş sesleri diğer pencerelerin etrafında devam ediyor.

Lütfen, lütfen sessizce dua ediyorum. *Lütfen bir şekilde buraya girebilsinler*. Ama giremeyeceklerini zaten biliyorum. Bu kulübe bir kale gibi sağlam, pencereler ve kapılar kilitli ve pencere camları herhangi bir giriş veya çıkışı kolaylaştırmak için çok küçük. Eğer böyle bir seçenek olsaydı dün gece onlardan birinin içinden geçerdim.

Bir inilti daha çıkardım.

"Kapa çeneni, dedim. Martin'in sesi alçak bir hırıltıya dönüştü. Ama çenemi bir saniyeliğine hareket ettirebilmem ve dişlerimi derisine geçirebilmem için tutuşunu yeterince gevşetiyor.

"Arrgh. Elini çekti ve dengesini bozmak için yana doğru yuvarlanmaya çalıştım ama beni bacaklarının arasına sıkıştırdı ve bu kez iki elini yüzüme götürdü. "Bir ses daha çıkarırsan seni burada bırakırım, beni duyuyor musun?

"Tamara. Dale mektup kutusuna doğru bağılıyor. "Tatlım. Kapıyı açar mısın? Senin ve bebeğin iyi olduğunu bilmemiz gerek.'

Tatlım. Bana hiç öyle demez. Onun yüzünü görmek için neler vermezdim. Ve kız kardeşimin yüzünü. Vazgeçmemeleri için dua ediyorum.

"Belki de yürüyüşe çıkmıştır. Dale sisin içinden kulübenin arkasındaki tepeleri işaret ediyor. "Burası baraj gölünden bir milyon mil uzakta değil, değil mi?

"Perdelerin hiçbirini açmadan mı? Kulübeye doğru başımı salladım. "Hayır, gün ışığının içeri girmesi konusunda çok titizdir. Eskiden aynı yatak odasını paylaştığımız zamanları düşünüyorum. "Ne olduğunu bilmiyorum ama orada bizden saklandığına dair çok güçlü bir his var içimde.

"İçeride olsaydı kapıya gelirdi. Dale eve bakmaya devam eder. "Özellikle de *senin* sesini duyduğunda.

"Ya kapıya ulaşamazsa? Kesik lastiklerin görüntüsü beynime çarpıyor ve hemen ardından göz kırpmaya çalıştığım başka bir görüntü geliyor. "Ya yaralıysa?

"Gerçekten burada olduğunu sanmıyorum. Dale başını sallar. "Ama telefonundaki uygulama burada olduğunu söylüyordu.

"Belki dün geceydi ama belki *de* hayatına devam etti. Ben hala en olası açıklamanın yürüyüşe çıkmış olması olduğunu düşünüyorum.

"Sanırım *burada* olması telefonlarına ve mesajlarına neden cevap açıklıyor," diyorum. "Bak. Telefonumun ekranını ona doğru ittim. "Benimki çekmiyor. Seninkinde var mı?"

"Benimki de aynı. Spor ayakkabısının cebinden telefonunu çıkarıyor ve içinden kız kardeşimin yüzü gülümsüyor. Daha önce söylediği bir şey doğru olmalı. Eğer telefonunun duvar kağıdı olarak onun bir fotoğrafı varsa, o zaman onu benden daha çok seviyor olmalı.

ona kredi veriyor. Peki neden başka bir kadınla yatıyor? Tamara için endişelendiği açık, o halde neden evliliğini ve aile şansını riske attı? Her neyse, şu anda buna odaklanamam - önemli olan tek şey onu bulmak. "Benim de telefonum çekmiyor - sanırım sis sinyal alma umudunu her zamankinden daha da zayıflatmıştır.

"Tamam, o zaman yürüyüşe çıkmasıyla ilgili teorini kabul ediyorum. Halka açık bir patika işareti bulmak için etrafıma bakındım. 'Ne de olsa kapıda *beni* görmezden gelmek için bir nedeni yok. Sanırım burada olmadığını kabul etmek zorundayım. Arabaya dönüp bakarken iç geçiriyorum. "Peki şimdi ne olacak? Burada onun dönmesini mi bekleyeceğiz?

"Etrafta bir tur atabiliriz - çok uzağa gitmiş olamaz, değil mi?

"İyi fikir. Ondan vazgeçmeyi düşünmemesine sevindim. Sadece yüzünü görmek ve bu hafta sonu yalnız kalmayı tercih etse bile güvende olduğunu bilmek istiyorum. Ama BMW'min sürücü koltuğuna geri kaymak ve sıcaklığa geri dönmek rahatlatıcı. Dışarısı çok soğuk ve Tamara'yı aramak için acele ederken evden çıkarken bir palto bile almadım.

Dale dönüyor, ben de arabayı tekrar çalıştırıyorum.

"Umarım yürüyüşe çıktıysa sıkı sıkı sarınmıştır," diyorum ürpererek.

'Onun burada tek başına yürümesi fikri hoşuma gitmiyor. Özellikle de bu siste. Emniyet kemeri uyarısı bip sesi çıkarınca emniyet kemerini kendine doğru çekti. "Üç aylık hamile olduğundan ve telefonunun hiç çekmediğinden bahsetmiyorum bile.

Kulübeden uzaktaki keskin virajı dönüyorum ve sonra ona bakıyorum. Onu bulamadığı için ciddi şekilde sarsılmış durumda. Dün gece yaptıklarından sonra suçluluk duygusunun daha da artacağına şüphe yok. Ve sadece dün gece değil. İyi oldu. Boktan hissetmeyi hak ediyor.

"Buradan sola dönün. Başka bir tek patikalı yolu işaret ediyor. Zaten en az yarım mil gitmiştik. "Bu yolun rezervuara doğru gittiğinden oldukça eminim.

Telefonum gösterge panelindeki yuvasında yanıyor ama Google Haritalar hâlâ *servis yok* diyor. En azından *bir şeyler* yapıyoruz. Ancak, etrafta dolaşırken ondan bir iz , bundan sonra ne yapacağımızdan pek emin değilim.

Birkaç dakika sonra 'Sadece düz bir yol,' dedim. 'Kulübeden gittikçe uzaklaşıyoruz. Eminim ki

buraya kadar yürüdüm.'

"Dur. Çitlerin arasına terk edilmiş gibi görünen bir Ford S-Max'i işaret ediyor. *"Bunun* orada ne işi var?

Hemen arkasından geçtiğim bir yerde duruyorum ve hiç konuşmadan aynı anda kemerlerimizi çözüp kapılarımızı çarparak arabaya doğru koşuyoruz. İçindekilerin bütün gece orada ölü olup olmadıklarını düşünürken kalbim ağzıma geliyor. Ne görmek üzereyiz? Kendimi çelikleştiriyorum.

"Ya Tamara'ysa? Sesim o kadar kısık ki zor algılanıyor. "Bu benim de aklımdan geçti. Tüm renkler Dale'in yüzünden süzüldü. "Telefonunun en son kayıtlı olduğu yere bu kadar yakın olması gerçekten hoşuma gitmiyor.

"Sen git. Arabanın arkasına ulaştığımızda, Dale'in önden gitmesine izin vermek için geride duruyorum. Bu her şeyin değiştiği an olabilir. Kız kardeşimi ve doğmamış yeğenimi sonsuza dek kaybedeceğim an. Wayne ve oğullarım dışında o benim tek ailem - onu kaybedemem. Dale sürücü kapısına ulaşip denerken nefesimi tutuyorum.

"Kilitli ve içeride kimse yok. Uzun bir nefes . "Tanrı'ya şükür.

Kendini çitin içine ve kaputun etrafına sıkıştırır. "Herhangi bir hasar belirtisi de yok.

"Ne kadar tuhaf. İçeriye bakarken ellerimi arka camlardan birine Kötü bir şey olduğunu gösteren hiçbir şey yok. Bir çift yeniden kullanılabilir Asda poşeti ve atılmış bir Costa bardağı. Tekrar yola bakıyorum. Yolda hiç lastik izi yok. Bir arabayı terk etmek için ne garip bir yer.

"Çalınmış olmalı," diyor Dale. "Her ihtimale karşı bir fotoğrafını çek.

Çantamdan telefonumu çıkarıp açtığımda, arkamızdaki tek yol boyunca vızır vızır ilerleyen başka bir arabanın kükremesi belirliyor. 'Bu da ne-' Arkamı dönüyorum ama çoktan sisin içinde kaybolmuş.

"Birilerinin acelesi var," diyor Dale yolcu tarafına bakarken. "Ama kaza yapmak için buradakilerden daha iyi yollar düşünebiliyorum.

"Otley'den aşağı inen ana yoldan ayrıldığımızdan beri gördüğüm tek araba bu," diye cevap veriyorum. 'Evet, seni bulmak için saatte sadece bir araba varsa burada kaza yapman sorun olur.

"Eğer öyleyse," diye yanıtlıyor Dale.

'Sence bunu rapor etmeli miyiz? Bu yüzden mi fotoğraf çekiyorum?

'Evet, bir sinyal bulduğumuzda. Tamara'nın telefonunun o uygulamada görüldüğüne göre buralarda en azından biraz sinyal olmalı.

'Bu arabanın onunla herhangi bir şekilde bağlantılı olduğunu , değil mi?

de olsa kendi arabasında olmadığını biliyoruz.

"Hayır. Çitten dışarı fırladı. "Ama bunun sahibi muhtemelen onu arıyordur.

Henüz *bir şey* rapor edebileceğimizden değil. Bir sinyal bulana kadar olmaz. Ve bir sinyal bulmalıyız - menzil dışında olduğumuzdan beri kız kardeşimin bana ulaşmaya çalışıyor olma ihtimaline karşı.

"Sence o iyi mi, Dale? O lastikleri ve o sapığı düşünmeden edemiyorum.'

"Tabii ki öyle. Elini koluma koydu. 'Sadece bana bir ders vermeye çalışıyor. Ne de olsa bunu daha önce de yaptı.

"Yine de *bana* cevap vermemesini açıklamıyor, değil mi? Arabama doğru geri dönmeye başladım. "Bunu bildirdiğimde, polise kaybolduğundan da bahsedeceğim.

İçimde gerçekten kötü bir his var ve dakikalar geçtikçe bu his daha da şiddetleniyor.

O yolda ayağımı yere basarak büyük bir risk aldım ama görünmeden onları geçmem gerekiyordu. Buraya bakacaklarını nasıl bildiler hiç bilmiyorum. *Kimse* buranın nerede olduğunu bilmiyor. Bu yılın başlarında teyzemin ölümünden sonra burayı devraldığım ve AirBnB'de listelenebilecek bir şeye dönüştürmek için bir temizlik firması ve çok sayıda teslimat ayarlamak zorunda kaldığım zamanı hatırlıyorum. Uydu navigasyonu teslimatları her zaman buraya getirirdi ama çıkış yolunu bulmak için yeniden programlamaya çalıştıklarında hiçbir zaman sinyal yoktu.

Burayı henüz kimseye kiralamadım, bu yüzden kiraladığımda geniş kapsamlı bir çekiciliğe olmasını umabilirim. Rahat, تنها ve pitoresk bir çevrede yer alıyor. Bu hafta sonunun amacı için mükemmel olmalıydı ama bunun yerine, hesaba bir şeye dönüşüyor.

Kulübeye doğru son koşuyu yaparken, aklım bir hafta kadar önce Martin'i evime çağırdığım son sefere gidiyor.

"Hemen buraya gel," diye tısladım karanlığa doğru, kimsenin onu görmemiş olması için dua ederek. Eğer Tamara tam o anda penceresine dönmüş olsaydı, dikkatle düşündüğüm planım boşa çıkacaktı. Martin'le aramızda bir bağlılık oluştuğunu öğrenmesine imkân yoktu.

önceki birkaç hafta içinde. Etrafta dolaştığını *her* fark ettiğimde onu içeri davet etmemiştim ama onun tarafında olduğuma ikna edecek kadar sık davet etmiştim.

Parmaklarını sıcak bir bardağın etrafına sararken, "Varlığımdan haberi bile yok," yakındı. "Ve ben bir şeyleri nasıl değiştireceğimi bilmiyorum.

'İşte burada yanılıyorsun,' diye cevap verdim. 'Nasıl bilmez? O sokakta yeterince sık bulunuyorsun.'

"Ben ona milyon kat daha iyi davranırdım," diye etti, Tamara söz konusu olduğunda Dale'e karşı beslediğim duyguyu ironik bir şekilde yineleyerek. 'Çok zayıf ve mutsuz görünüyor ve gördüğüm ve duyduğum kadarıyla sürekli tartışıyor gibiler.

"Sadece bekliyor, biliyorsun. Perdeyi aşağı çektim.

Başını çayına baktığı yerden kaldırdı. "Neyi bekliyorsun?

"Elbette bir hamle yapman için. Karşısındaki sandalyeye çöktüm. İlk yaklaşımı yapacak türden biri değil - bunu bana kendisi söyledi. Yani eğer onunla ilgileniyorsan, bu tamamen sana bağlı.

"Tamara ile *arkadaş mısınız*? Başını onun evine doğru salladı. "En son konuştuğumuzda bunu bana söylememiştin.

"Öyle değil mi? Tabii ki arkadaşız - o sadece yolun karşısında oturuyor.'

"Sana tam olarak ne söyledi?" Koltukta daha dik oturdu.

"Sizin de zaten bildiğiniz gibi, evliliği pamuk ipliğine bağlı.

Beni dikkatle incelerken yüzü aydınlandı, bir sonraki umut kırıntımı vermeme bekliyordu. Dale'le olan ilişkiyi, ona anlattıklarımın ve sefil *bebekle* ilgili haberlerin tamamen dışında tuttuğum sürece, bunu başarabileceğimden hiç şüphem yoktu.

"Her neyse, seni fark etti ve eğer ondan hoşlanıyorsan neden onunla hiç merak ediyor.

"Gerçekten mi?" Bir ağız dolusu çayla ağzını şapırdattı. Bej rengi damlacıkların güzel beyaz koltuğumun kolunu kirletmesini izledim. Tepki vermemek ve ona sokağa çıkmasını emretmemek için kendimi zor tuttum ama bir şekilde bunu başardım.

'Senin,' - onu işaret ettim, - 'onu bu sefil varoluşundan kurtaracak kişi olabileceğini düşünüyor. Derler ki herkesin bir

fantezi.' O zaman güldüm, onlara tuzak kurmaktan düşündüğümünden daha fazla zevk alıyordum.

"Şaka yapıyorsun, değil mi?" Koltuğunda daha dik oturdu ve yüz ifadesinden söylediklerime inandığını anladım. Ona inanmaması için hiçbir neden vermemiştim. "*Bunu* gerçekten söyledi mi?

"Ayrıca senin tam onun tipi olduğunu düşünüyor. Yüzümün bir gülümsemeye dönüşmesine izin verdim. "Ve burada çok büyük kafalı olma ama kullandığı kelime tam olarak neydi? Bir an düşünür gibi yaptım. "Ah evet, *muhteşem*. Senin muhteşem olduğunu düşünüyor, Martin.

Saç diplerine kadar kızardı. Şimdiye kadar planım işe yaramıştı. Bana gerçekten inandı. "Aman Tanrım, şimdi ne yapacağım?

"Sanırım büyük bir jeste iyi karşılık verecektir," dedim. 'Ve birkaç gün sonra Sevgililer Günü.

"Biliyorum. Gülümsemesi soldu. "Ona çiçek falan gönderebilirim ama bu bizi tam olarak bir araya getirmez, değil mi?

"Hayır, ama onu bir yere *davet* edebilirsin," dedim. "Tamamen yalnız kalabileceğiniz bir yere.

"Evim gibi mi?" diye sordu. 'Bunu kabul edeceğini sanmıyorum. Beni tanımıyor bile.

"Hayır, daha tarafsız bir düşünüyorum," diye cevap verdim. "Özellikle Sevgililer Günü hediyesi olarak rezerve edilmiş olabilecek bir yer.

"Her şey iyi güzel de onu gelmeye nasıl ikna edebilirim ki? Çok üzgün görünüyordu. "Ne de olsa teknik olarak hâlâ evli.

"Ya sana tüm bunlar için mükemmel bir planım olduğunu söyleseydim?" diye cevap verdim. "Ve onu istediğin kadar yanında tutabileceğini.

'Onu sonsuza dek orada tutardım,' dedi. 'Aman Tanrım, bir şeylerin bu şekilde değişmesini ne kadar uzun zamandır beklediğimi bilemezsin.

Öne doğru uzandım ve elimi koluna koydum. 'Bazen hayatta, gerçekten önemli olanın peşinden gitmeniz gerekir - sahip olduğunuz her şeyle. Onun size gelmesini beklemek yerine.

Martin'den çok kendi adıma konuşuyordum.

Planın geri kalanı saat gibi işledi. Tamara'yı teyzemin kulübesine götürmek daha sorunsuz olamazdı. Bir dolu fırtınasından daha sert bir şekilde kandı. Tahmin edebileceğimden *çok* daha kolay bir şekilde yolumdan çekildi.

Aramızdaki tek sorun Dale'di. D n   leden sonra mesaj atarak spor salonuna gitmeyece ini söyledi, ben de gittim. Ancak eve geldiğimde onu erken çıkmış ve elinde bir buket    ekle evlerine doğru yürürken bulmak beni çok üzdü. *Onun* içindi.

Neyse ki, erken saatlerde Stanley bı a ıyla kesti im Fiat'ın lastiklerinin yanından geçip gitti. İlk kez böyle bir şey yapıyordum ama arabasına atlayıp geri d nemeyece inden emin olmam gerekiyordu. Hafta sonu evine taksiyle gitmek zorunda kalmasını ve sinyal olmadığı için dönüş yolculuğu için mücadele etmesini istedim. Hafta sonu diyorum, aslında *hiç* geri gelmemesini istiyordum.

Giyinip ku anıp Dale'in kapısını  aldı ımda saat neredeyse yediydi. Yüzünde asık bir ifade ve elinde viskiye benzeyen bir bardakla açtı.

"Neyin var senin? Davet edilmeden e ikten adımıımı attım. 'Spor seansımızı ve Cuma içkilerimizi iptal ettin, peki *ne* için? Ko u ayakkabılarınla oturup kendi başına içmek için. Barda ını işaret ettim.

"Tamara birkaç g nl  ne gitti.

"Gitti mi? Gerçekten mi?" Onu mutfa a kadar takip ettim. Her şey i e yaramı tı - kesinlikle i e yaramı tı.

"Bana bir not bıraktı ve kafasını toparlamak için biraz zamana ihtiyacı olduğunu söyledi. Mutlu değil ve onu gerçekten suçlamıyorum.

Daha iyi olamazdı. Tamara'nın notu ilk planımda yer almamı tı bile, bu yüzden bana gösterdiğinde yüzümün heyecanlı bir sırtı a dönüşmesini zorlukla engelleyebildim. O an kader gibi hissetmi tim. Dale ve ben hayal etti imden çok daha fazla birbirimiz için yaratılmı tık.

'Dürüst olmak gerekirse, on iki haftalık taramadan geçtiğinden beri her şey de i ti,' dedi, yüz ifadesi ıstırap ve suçluluk arasında bir şeydi. 'Ben bir aile istiyorum, Rach. Çocuğumun bensiz büyümesini istemiyorum.

  te bu noktada planım istediğim gibi gitmiyordu. "Hadi dışarı çıkalım," dedim kolundan tutarak. "Seni ne elendiririm. Cevizden biraz daha büyük olacak bu *bebeği* dinlemekten . Bunu   rendi inden beri Dale'in bana karşı oldu a de i ti ini ink r etmek mümkün değildi. Ve bu noktada Martin'i devreye sokmakta çok haklıydım. On iki ya ına geldiğini fark etmemi tim.

hafta aşamasına gelmişti bile. Bu, işlerin daha da ciddileştiği anlamına geliyordu, dolayısıyla Dale ile aralarının açılmasını sağlamak için daha da aciliyet vardı.

Dale Tamara'yı gerçekten istemiyor. Sadece baba olmak istiyor, ki bu da benim yaşında ona sunamayacağım bir şey. Ama yine de aralarına girebilirim.

"Peki beni neşelendirmek için nasıl bir teklifte bulunacaksın?" Tezgâha yaslanırken alaycı bir gülümsemeyle cevap verdi. Güzel, eski Dale'den bir şeyler geri dönmüştü. Berbat hamilelikten önce var olan Dale.

Her zaman yaptığım gibi. Hadi gel. Bardağını yere bırak ve buradan.'

"Ama limiti aştım. Bardağını boşalttı ve yere koydu. "Bir taksi çağıralım. Ben de bir kadeh şarap içtim.

"Ya ben dışarıdayken geri gelirse?

"Az önce okuduklarıma bakılırsa, ben olsam nefesimi tutmazdım. Geri dönmesi için en ufak bir şans olmadığını biliyordum. Gecenin sonunda Dale'i tam olarak istediğim yerde bulacağımı da biliyordum. *Onun* yatağında.

Olaclaklardan dolayı sinirden midem bulanıyor. Benimle ilerlemesinin tek yolu onu aradan çıkarmak. Kalıcı olarak. Dale'i seviyorum, bundan kaçamam. Ve onu elimde tutmak için ne gerekiyorsa yapacağım. Martin'le arkadaşlığımdan edindiğim bilgi de buna yardımcı olacaktır.

En azından ben onları gördüğümde Dale ve o lanet kız kardeşi kulübeden birkaç mil uzaktaydı. Dale'in arabası buradan uzağı gösteriyordu, yani çoktan gitmişler gibi görünüyor.

Bu da bana planın ikinci bölümünü başlatmak için bolca zaman veriyor.

"OLMAMASI GEREKİYORDU. Mahzen basamaklarının tepesinden gelen ışık kırıntısında, mahzenin bir ucundan diğerine adımlayan Martin'in dış hatlarını izliyorum.

'Nasıl olması gerekiyordu? Beni buraya gelmem için kandırdınız, üzerime işediniz, beni buraya kilitlediniz-'

"Bana davranman gerektiği gibi davransaydın bunların hiçbiri olmazdı.

"Ben bir kukla değilim Martin," diye cevap veriyorum. 'Kendime ait düşüncelerim ve duygularım var.

'Ama *şimdi* ne yapacağımı bilmiyorum - sorun da bu. Eğer *onlar* zaten buradaydılar, geri döneceklerdir.'

"Başka bir yere gidebiliriz," dedim ona. "Skipton'da bir yerin var, değil mi? Eğer bunu ona kabul ettirebilirsem, medeniyetin içine girer girmez, yardım çağırmak için dikkat çekebilirim.

'Sanki *sana gerçekten* güvenebilirmişim gibi. Az beni ısırmaya çalıştın.'

"Elini yüzümden çekmen için. Son zamanlarda yaptığım egzersizler sayesinde yeniden hissetmeye başladığım taze kan akışını sağlayan ayağımı yere vuruyorum. 'Beni buraya bir hayvan gibi kilitledin. Çıkmak için her şeyi yapmaz mıydın?

Adımlarına ara verdi ve dönüp bana baktı. "Haklısın. Ve söz veriyorum bunu telafi edeceğim.

Rahatlayarak yere düşebilirim. Yine diğer tarafa gidiyor. Sanki bebeği aklından çıkarmış gibi. Ya öyle ya da

kabul .

'Bırakın beni buradan çıkayım. Lütfen ısınmama izin verin.'

"Bunların hiçbirini istemediğimi söylediğimde bana inanmalısın - ben sadece *seni* istedim.

"Ve beni yakaladın. Sesimi yumuşatmak için elimden geleni yapıyorum. Bu evden hemen çıkamayabilirim ama bu mahzenden çıkmama izin vermesi bir başlangıç. Dale ve Ali'nin nereye gittiklerini bilmiyorum ama geri döndüklerinde, ki döneceklerinden eminim, mahzende değil de yukarıda olursam sesimi duyurabilirim. "Bakın, işler bu kadar kötü gittiği için üzgünüm - tekrar deneyelim, olur mu?

"Peki ya *bu*?" Karnımı işaret ediyor ve ben de kıymetli bebeğime *bu* şekilde hitap edilmesinden dolayı yüzümü buruşturuyorum. Özellikle de bu aşamaya gelmek için yaşadığım onca şeyden sonra.

'Tüm cevaplar bende değil. Ama bunu çözeceğiz. Elimi karnıma koyuyorum, yaşadığım onca stresten ve geçirdiğim iki düşüşten sonra bebeğin hâlâ güvende olması için dua ediyorum. Kendime onun amniyotik sıvı çuvalının içinde rahat olduğunu ve sandığımdan daha dayanıklı olduğunu söyleyip duruyorum.

"Sana güvenebileceğimi nereden bileceğim? Hay aksi. O taşınmıyor merdivenlerden yukarı çıkmama izin ver. Artık fikrini değiştiremez, değiştiremez.

"Birine güvenilip güvenilemeyeceğini nasıl bilebiliriz ki? Sözlerimdeki ironi karşısında Dale'in yüzü aklıma geliyor. Ardından babamınki geliyor ve ondan kurtulmak için gözlerimi kısıtıp kapatıyorum. Son zamanlarda onun yüzünü daha fazla görmeye başladım ki bu asla iyi bir şey olamaz. "Bak, bunun alternatifi ne Martin?" Umarım onun adını kullanmam onu yumuşatır. "Sen bir kadını burada donmaya ya da açlıktan ölmeye terk edecek türden bir adam değilsin.

"Neden benim nasıl bir adam olduğum konusunu açmak zorundasın?" Sesi ıstırap doluydu. "Sana hiçbir şey söylememeliydim.

'Demek istediğim, her gün karınla olanlarla yaşamamanın senin için yeterince zor olduğuydu. Eğer *beni* öldürürsen, kendinle yaşamayı nasıl başaracaksın? Beni sevdiğini söylemiştin.

"Ve Belinda'yı sevdim. Sesi yükselir. "Olanlar asla olması gereken şeyler değildi. Ve *bunların* hiçbirisi de değildi. Dün gece *benimle* aynı yatakta yatman gerekiyordu. Mutlu olacaktık. Biz-'

"Ve hala mutlu olabiliriz. Ona doğru bir adım atıyorum ve her iki kolunu da kavıyorum. Beni buradan çıkarmaya çok yakın - onu yatıştırmaya devam etmeliyim. 'Lütfen Martin, ben yukarı çıkıp temizlenirken sen de bize çay ve tost yapsana. Çok açım ve çok üşüyorum.'

İrkildi. 'Bunun iyi bir fikir olup olmadığını bilmiyorum. Ya-'

"Her şey yoluna girecek - söz veriyorum. Kollarını bıraktım. 'Sadece yanımda getirdiğim çantadan kıyafetlerimi değiştirmeme izin , sonra oturup bundan sonra ne yapacağımıza karar verebiliriz. Sesimi hafif ve havadar tutmak için çaba sarf ediyorum. O kadar stresli ve yorgunum ki, tüm bunları nasıl bir arada tuttuğumu gerçekten bilmiyorum. "Ne düşünüyorsun?

Ayaklarını sürüyerek yürüyor. Onu yıprattığımdan eminim.

"Dersimi aldım Martin - aptalca bir şey , gerçekten. Gözlerimi yüzünden ayırmıyorum. "Burada tekrar kilitli kalma riskini göze almayacağım, değil mi?

"Orada yalnızdım," diye itiraf ediyor. 'Dün gece kesinlikle bizim için planladığım gece değildi. Seni daha önce dışarı çıkarırdım ama panikliyordum. En iyisi için ne yapacağımı bilemedim. İkimiz birbirimize çok yakındık, öpüşme mesafesindeydik. Ve korkunç bir an için, bunu yapabilecek gibi görünüyor.

"Al bakalım. Geri adım atarken koluna dokunuyorum. "Tüm bunları arkamızda bırakalım ve yeniden başlayalım.

"Eğer Skipton'a gidersek," dedi. "Bagajda seyahat etmek zorunda kalacaksın. "Neden?

"Yani kimse seni görmüyor.

Dikkat çekme planım suya düştü. Belki de tek fırsatım onun evine vardığımda olacak. Ama hayır, tabii ki, , dönüştürülmüş bir çiftlik evinde yaşıyor.

Ölen karısıyla aynı yerde seyahat etme düşüncesi beni dehşete düşürüyor, ancak altı yıl sonra aynı arabayı kullanma şansının ne olduğunu merak ediyorum. Eminim onu saklamazdı.

Ama pozitif kalmalıyım - en azından hayatta olacağım. Ve eğer onun evine gidersek, kaçmak için daha fazla şansımız olacak. Orayı benim gelişim için buradaki gibi hazırlamamış olacak - pencere kilitlerinden anahtarları çıkarmak gibi şeyler. Ancak zamana oynamalı ve mümkün olduğunca uzun süre *burada* kalmasını sağlamalıyım. Eninde sonunda Dale ve Ali geri dönecek. Dönmek zorundalar.

Hâlâ bu kulübede kapana kısılmış olabilirim ama hayatım boyunca bir bardak su içtiğim için hiç bu kadar minnettar olmamıştım. Duş ısınırken suyu ellerimden dudaklarıma doğru musluktan akıtıyorum.

Yaşadıklarımın pis kokusu musluktan aşağı akarken, kendimi biraz daha insan gibi hissetmeye başlıyorum. Pek aç değilim ama yemeğe ihtiyacım olduğunu biliyorum. Ne de bakmam gereken sadece değilim.

"Bunları senin için buraya bırakıyorum, sevgilim.

Şimdi de bana *sevgilim* diyor. Sadece sözleri değil, bu kadar yakınımda olma ihtimali de tüylerimi ürpertiyor. Beni çıplak görme ihtimali hiç de iyi bir ihtimal değil. Ama duş almam gerekiyordu. Bana giydirdiği kıyafetlerden ve dün gece üzerime püskürttüğü çişten kurtulmalıydım.

"Bize çay ve tost koymadan önce birkaç dakika bekleteceğim. Sana toparlanman için bir şans vereceğim.

"Teşekkür . Daha fazla yaklaşmaması için dua ediyorum.

Gittiğini kontrol etmek için başımı duş perdesinin arkasından uzatmadan önce birkaç saniye nefesimi tutuyorum. Çantamdaki tayt ve yumuşacık kazağım havlu askısının üzerine örtülmüştü. Kendi çoraplarım ve temiz iç çamaşırlarım da öyle. Buradan çıktığımda, bu tür şeyleri bir daha *asla* hafife almayacağım.

Neyse ki buralarda takılmıyor. Alt kattan sesini duyabiliyorum, bu yüzden tuvalette güvende biliyorum. Dün geceki gibi değil. İlk taramam her şeyin yolunda olduğunu doğruladığı için kanama olup olmadığını birkaç hafta önceki kadar sık kontrol etmiyorum ama yine de paranoyakça davranıyorum. Özellikle de şimdi.

Uzun bir oh . Kan yok ama hala karnımın alt kısmında ara sıra sancı hissediyorum. Buradan kurtulur kurtulmaz hastaneye gideceğim. O kalp atışının sesini tekrar duyana kadar rahatlamam mümkün değil.

Saçlarımı havluyla ovarken, aşağıdan sesler yankılanıyor. Televizyondan mı yoksa radyodan mı? Hayır, biri kesinlikle Martin, ama diğeri kim olabilir? Dale ya da Ali dönmüş olamaz. İçeri girmeyi başarmış olsalardı, doğruca buraya gelip beni arıyor olurlardı. Kazağımı başıma geçirip kapıya doğru sürünüyorum. Umutlu mu yoksa korkmuş mu olacağımı bilemiyorum.

"Onu hemen şimdi görmek istiyorum," diye ısrar ediyor bir kadın sesi. 'Ona bu küçük şeyi gösterdiğimde, zaten eve gitmek istemeyecektir.

"O da burada olmak istemiyor. Martin'in sesi düzdür. "Ve eğer bana onun hamile olduğunu söyleseydin-

"Duyduğuma göre, muhtemelen yine de kaybedecek.

O da kim?

"Bir şey yapmamı beklediğine söz vermiştin, *büyük bir jest* demiştin. Martin konuşurken sesi alaycılık ve ıstırap arasında gidip geliyor. "Ama işler daha fazla gidemezdi.

Salonda biri varsa, dış kapı yakın zamanda açılmış demektir, bu yüzden kaçabilirim. Merdivenlerden sürünerek iniyorum, inerken gıcırtı olasılığını en aza indirmek için ayaklarımı her basamağın kenarına yerleştiriyorum. Gül yaprakları temizlenmişti, kocamın yaptığından çok emin olduğum yapraklar. Kapıya doğru koşuyorum, kolu denerken kalbim göğsümde çarpıyor. Kahretsın - kilitli. Öyle olacağını bilmeliydim.

"İşler *senin* için ters gitmiş olabilir. Salon kapısına doğru sürünüyorum. Ses tanıdık geliyor. Sinsi ama kendinden emin. "Benim için her şey planlandığı gibi gitti," diye devam ediyor her kimse. "Sevgili Tamara'mızın da öğrenmek üzere olduğu gibi.

"*Neyi* öğreneceğim? Hâlâ buradan çıkmanın bir yolu olmadığına göre, bununla yüzleşebilirim. Salonun kapısında durup, kot pantolon ve puf ceket giymiş, sırtı bana dönük, Martin'e bakan minyon sarışına bakıyorum. Sonra Martin'le yüzleşmek için döndüğünde nefesim kesildi.

Yüzünde kendini beğenmiş bir ifade vardı. Belki de o mahzende çok uzun süre kaldım ve bir şeyler görüyorum. Ama hayır, yolun karşısındaki o. Kocam için oyun oynayan sürtük. "Burada ne halt ediyorsun?"

"Burası benim evim aslında. Kollarını iki yana açarak, avuç içlerinin düzlüklerini sanki ev sahibi olduğunu gösterircesine gösterdi. "Martin'le burada kalmaktan keyif aldığınıza inanıyorum. Mükemmel dişlerini ortaya çıkararak gülümsüyor.

"Ama- ne- anlamıyorum. O ve ben sokakta yüzleştığımızda daha dündü. Birbirimizi zar zor tanırken nasıl oldu da dün akşamdan beri esir tutulduğum kulübeye geldi? Nerede olduğumu bile nasıl biliyor? Onun küçümseyen yüz ifadesine bakıyorum. Kesinlikle bilmiyor. *Nasıl bilebilirler ki?*

"Bunu ikiniz mi ayarladınız? Onlar yapmış olmalı. Tek açıklaması bu. Nerede olduğumu başka nasıl bilebilir ki?

"Güzel hafta sonu tatilinizi kolaylaştırmaya yardımcı oldum diyelim. Yüzünde geniş bir gülümseme beliriyor. "Ama aşk tanrısı rolünü oynamaktan çok mutluydum, özellikle de Sevgililer Günü olduğu için. Martin'in sana hak ettiğin gibi davrandığına inanıyorum.

Bunu o . Bunu bana o yaptı.

"Ne halt etmeye çalışıyorsun?"

"Hiçbir şeyle *oynamıyorum*, Tamara. Gülümsemesi geldiği gibi hızla kayboluyor yüzünden. "Sana bazı şeyleri açıklasam iyi olur, böylece ikimiz de nerede durduğumuzu biliriz, değil mi?"

Ondan Martin'e baktım. Birden, ikisi arasında en az akli dengesi bozulmuş olan o gibi göründü.

"İYİ Mİ? Merdivenlerin dibinde durup kayınbiraderime sesleniyorum. "Ne aldı? Söyleyebilir misin?"

"Görebildiğim kadarıyla pek bir şey yok. Sesi yukarıdaki odalardan yankılanıyor. "Dış fırçası ve tuvalet masasından birkaç parça, ama - bir kapı çarpıyor. "Pasaportu hâlâ burada.

'Üç aylık hamileyken başka bir ülkeye kaçması pek olası değil, mi? , bu ne?' Koridordaki masasının çekmecesinden çıkan, önünde 'takipçi günlüğü' yazan bir kitap fark ettim. Ona doğru ilerledim ve sayfaları karıştırmaya başladım. *Bundan* daha önce hiç bahsetmemişti.

Ponbay 6 fan

*ıB:26 R ma nas peei p agai 'c cLe ga'ape nall. T^i S ic nas
^i , Svt no one nas in cLe ga'ten Sy cLe ci e 5 got ovcsite.*

Böyle bir durumla yüzleşmek için tek başına dışarı çıkarak ne halt ediyor?

Tvesbay 7 hayranı

ı2:2ı Je's See ^a ping a×σ' t ovcsite cLe salσ> all
mo'>ing. Cian ne 9 ovc co app dācL ^i , Svt ^e ig σ ed ^e'
anb nalSed anay.

Tekrar soruyorum, ne yapmaya çalışıyor?

Wed e'day B fan

ı7:2s Je's d'icen SeLi>d me fo' cLe enti e jov'>e; Sa S
fo no'S. NON, ^e's ^a ping a×σ' t ovcsite on cLe ocLe sibe of
cLe ×oab.

T^v"day e fan

ıB.t7 Je follōneb me ×ig³c a×σ' t cLe svpe ma'Sec anb
sta ed ac me fo cLe ne 9 aisle as 5 nas payi>g. 5 sLov9ed,
"W^y axe ;ov follōni p me? şvc exe'yone jvs9 loσ et ac me li e 5
nas mab as ^e disa pea'et intσ cLe c'ovd. Sabah 5'te.

/×ibay it fan

5 ^ea't foot'cep' SeLi>d me as 5 nas nalSing co my Soσ
clv . ✓×e'y ci e 5 sto peb anb cv'>ed, cLe e nas no one cLe e,
Svt one of cLe gi'ls nLo nas late saib sLe'd see so eo>e
^a ping a×σ' t coσ. Her şey yolunda gidecek.

Cacv'ta; ıı fan

2t:t7 Je nas sta>di p ac cLe Sa' nLile 5 nas ac
cLe ci e a nit³ Sisa anb hep9 loσ i>g oxe' ac vs We enbet
vp

*Soo i>g a ca i co ca e vs Sot³ ^o e as Sisa nas coo s a ed co
cat ^ cLe Svs.*

Bu korkunç. Birkaç ay boyunca her gün için bir günlük kaydı var. Elimi alnıma vuruyorum. Tüm bunlardan bahsettiği tek seferde onu ciddiye almadığımı düşünmek. Eğer bana bu defteri daha önce göstermiş olsaydı, onu polise götürürdüm ve geçirilmesine izin vermezdim.

Cvnbay ı2 fan.

*ıı:22 Je nas on cLe ocLe sibe of cLe foot all pit^ nLe>
5 nas nat ^i p ✓dwa d ac ^is mat ^. Je dib>'c see co Se
nat ^i p anyo>e - apa'9 f'o me.*

Adamın oğullarımdan birinin yakınında olduğunu düşünmek beni daha da kötü hissettiriyor. Kız kardeşimi dinlemeliydim. O zaman bana her şeyi daha iyi anlatabilirdi. Ama her zamanki gibi, kendi hayatımın günlük akışına kendimi fazla kaptırmışım. Dale bir dereceye kadar haklıydı - Perşembe günü onu aramamın tek nedeni çocuklara bakıcılık yapmak için hala müsait olup olmadığını kontrol etmektir.

Ponbay ı2 hayranı

*ıB:27 Je's ^a ping axo' t ovcsite cLe ^ovse agai . Je's
See cLe e fo' oxe' an ^ov'. Ccill, ^e is 'c doi p ox sayi>g
any9^i p. 5 nis³ ^e'd speaS, 5 nis³ 5 h ev nLa9 ^e's doi p anb
nLy ^e heap' co i>g Sa S.*

Tvesbay ıC hayranı

ıB:ı Je's ovcsite cLe ^ovse agai . Je herhangi bir 9^i p yapmaz.

Je jvs9 sta es. 5'm so st esset.

Bu onun için korkunç olmalı. Tüm bunlar olurken on iki haftalık taramasına sağ salim ulaşması bir mucize.

Wed e'day ı fan

*ıe:s2 Je's Sa S ovcsite cLe ^ovse. Je disa pea'et nLe>
3ale nas pa'Sing vp anb ^ab xa i'^eb co letel; nLe> 5 se 9
3ale Sa S ovcsite co cLe h.*

Ve böylece devam ediyor. Sokağın karşısında duruyor olması gereken noktaya bakıyorum. Günlükte her gece burada olduğu yazıyor ama görünüşe göre Tamara'yı her yerde takip ediyormuş. Onu kuaföre kadar takip etmiş ve arkadaşlarıyla bulunduğu zamanlarda etrafta dolaşmış. Nerede yaşadığını da bilmiyorsa şaşırırm. Acaba bu günlüğü polise göstermiş midir? Ben de ona adamın muhtemelen gece işe gitmek için asansör falan beklediğini söyleyerek içini rahatlatmaya çalışıyordum. Hayır, onu takip ediyormuş. Ve şimdi ortadan kayboldu.

"Polisi aramalıyız. Kitabı kapattım ve merdivenlerin dibine gelen kayınbiraderime baktım. "Bu takip olayı onun söylediğinden daha da kötü bir hal aldı.

"Gerçekten paniğe gerek olduğunu sanmıyorum. Kitabı elimden aldı ve rastgele bir sayfayı açıp yukarıdan aşağıya doğru göz gezdirdi. 'Bu kayıtlara bakılırsa, tüm bunlar bir süredir devam ediyor. Eğer adam ona bir şey olsaydı, şimdiye kadar yapardı.

"O senin lanet bebeğini taşıyor! Sesim koridorda yankılanan bir çığlığa dönüşüyor. Bunu ona hatırlatmak zorunda kaldığıma inanamıyorum. "En azından *biraz* endişeli görünebilirsin.

"Tamam, . Sayfayı taramaya devam eder. "Endişeliyim. Böyle kayıt tuttuğundan haberim yoktu."

Ben de bilmiyordum. Bu kadar sık olduğunu da bilmiyordum. Bu aramayı *şimdi* yapmamız gerekiyor.

DALE etrafına bakınıyor, muhtemelen telefonunu koyduğu yeri arıyor. Ama buna verdiği tepki benim hoşuma gitmeyecek kadar yavaş.

"Onları arayacağım. El çantamı karıştırıyorum. Kayboluşunun ne kadar ciddi olduğunu polise bildirmesi konusunda ona güvenemem.

"Bunu kendim yapabilecek durumdayım. Kaşlarını çatıyor. "Ayrıca, o Karım.'

Wayne'in bana gönderdiği mesajı hızlıca okuduktan sonra aramayı yapabilmek için telefonu yana kaydırıyorum.

Şu serseri kardeşini buldun mu? Babam çocukları alacağını . Müsait olduğunda beni ara. x

Karınız mı? Güldürme beni. Bu sabah seni kiminle yakaladığımdan sonra olmaz.'

"Sana ne kadar pişman olduğumu zaten söyledim. "Bu yeterince iyi değil, Dale.

"Ona bir şey söyleyip söylemeyeceğinizi hâlâ kesin olarak söylemediniz. Cevabımı beklerken başını iki yana eğiyor.

Hâlâ bunu düşünüyorum. Bak, ne dediğin umurumda değil, onları arayacağım. Ayrıca o arabanın plakasını aldım, hala rapor etmemiz gerekiyor.

"Ama *bunun* Tamara ile nasıl bir ilgisi olacak? Telefonunu indiriyor.

"Umarım değildir, ama .

"Ayrıca, şimdi bunu düşünme fırsatım oldu," diye devam etti. 'Sanırım ebeveynlerinin arabasını kaçıran ve kaçmadan önce arabayı bir çitin içine bırakan bazı gençler. Yakalanmaktan korkacaklardır.

'Evet, her neyse. Ama benim hoşuma gitmeyecek kadar kulübeye yakındı.

Polis her iki şeyi de aynı anda kontrol edebilir.

Bir figür kapının buzlu camına yaklaştığında sığıyorum ve sonra bir yığın mektup üzerine düştüğünde tekrar sığıyorum. 'Sence hangi numarayı aramalıyım? Üç dokuzlu mu? Sanki Dale'den tavsiye istiyormuşum gibi. Ben ortaya çıkmasaydım kayıp ihbarında bulunacağını hiç sanmıyorum. Bebek bakıcılığı yapması iyi bir işti.

"Acil bir durum değil, değil mi? Paspasın üzerindeki direğe doğru eğildi. 'Aslında, onlara geride bıraktığı notu gösterir göstermez, bize onun yetişkin bir kadın olduğunu ve kendi isteğiyle gitmeye tamamen hakkı olduğunu söyleyecekler. Bahse girerim hiçbir şey yapmayacaklar bile. Mektuplarını karıştırmaya başlar. Sanki mektuplardaki herhangi bir şey Tamara'nın güvende olduğundan emin olmaktan daha önemli olabilirmiş gibi. "O yüzden 101'i ara.

"Notu şimdilik bu işin dışında tutmalıyız," diye cevap verdim. "Bunun dışında *her şeyi* onlara anlatacağım.

Bir şeyler söylemeye başladı ama 101'i tuşlarken onu susturdum.

'Burası polis teşkilatının acil olmayan hattıdır. Sinyal sesinden sonra lütfen nereden aradığınızı belirtin.

"Otley, Leeds. Sesim titriyor. Sanki bunu yapmak zorundaymışım gibi. "Sizi West Yorkshire Polisine bağlıyoruz, lütfen hatta kalın.

"Batı Yorkshire Polisi'ni aradığınız için teşekkür ederiz.

Çağrı kuyruğunda iki kişi var.'

Aargh. 'Hâlâ 999'u aramamız gerektiğini düşünüyorum, Dale. Ya başı beladaysa?' Hâlâ öyle olduğu hissinden kurtulamıyorum. İliklerime kadar, kardeşimin onu bulmam için bana ihtiyacı olduğunu biliyorum.

"Gerçekten olacağını sanmıyorum. Dürüst olmak gerekirse Ali, bence o kulübedeydi ve sadece yalnız kalmak istiyor. Belki de bu kadar şüphe içinde olduğuna göre notunu tekrar okumalısın.

"Demek istediğin, onun arkasından yaptıklarından sonra onunla yüzleşemeyeceğin. Onsuz aynı hissi vermeyen salona doğru adım atıyorum. Ve kayınbiraderimin suçlu yüzüne bir an daha bakmak istemiyorum. Onu mektuplarına bakarken bırakacağım.

"Evet, merhaba. Kayıp bir kişiyi bildirmek istiyorum. Ayrıntıları odayı adımlıyorum, taş üstünde taş bırakmıyorum. Operatöre

Lastikler ve Tamara'nın bu şekilde izini kaybettirmesinin ne kadar karakter dışı olduğu hakkında. Sonra ona çitin içindeki arabadan bahsettim ve ruhsatını okudum. Son olarak, ona takipçi korkularından bahsettim ve geçen haftaki bazı kayıtları okudum.

Perdeleri açarken, 'Her gece onun evinin önündeydi,' diye ekliyorum. "Sadece ne kadar korktuğunu anlayamadım. Ve sanırım ben aradığımda kocasıyla birlikte o kulübenin içindeydi,' diye devam ediyorum. "Ve tek başına olmadığına dair içimde korkunç bir his var.

Operatör, "Önümüzdeki iki saat içinde bir devriye aracı göndereceğiz," diye söz veriyor.

"İki saat mi? Sesim yükseliyor. "Ama ya-

"Aradığınız acil durum hattı bu değil hanımefendi.

"Peki ya şimdi ararsam? Birden Dale'in ne kadar haklı olduğunu fark ettim. Eğer onun notundan bahsetseydim, muhtemelen oraya hiç gitmeyeceklerdi. "O zaman oraya daha hızlı varırlar mıydı?

"101'i aramış olmanız bana bunu acil bir durum olarak görmediğinizi de gösteriyor.

'Şey, biliyorum - tabii ki biliyorum. Kız kardeşim kayıp. Bir adam etrafta dolaşıp onu izliyor-'

"Sizi temin ederim ki, bize bahsettiğiniz mülkü mümkün olan en kısa sürede incelemeleri için birkaç memur göndereceğiz.

Teşekkür . 999'u aramadığımı biliyorum ama acil bir *durum*. Ayrıca üç aylık hamile.' Bundan en başta bahsetmeliydim. "Bu, oraya ne kadar çabuk ulaşabileceğiniz konusunda bir fark yaratır mı?

"Bu bilgiyi notlara ekledim ve ilgili memurlara ileteceğim.

Gözlerimi kapatıyorum. Oraya kendim dönmek zorunda kalacağım. "Kendiniz için bir adres alabilir miyim lütfen?

"Ev adresim mi? Ama şu anda orada değilim.'

"O zaman aradığınız adres, orada kalmaya niyetli olduğunuzu varsayıyorum. Adamın sesi sinir bozucu derecede pasif. "Sizden daha fazla ayrıntı almak için başka bir birim gelecek.

"Ne gibi? Sana her şeyi anlattım.'

Bir fotoğrafa ihtiyacımız olabilir. Ve dediğiniz gibi, şu anda Tamara'nın kocasıyla birliktesiniz. Bu yüzden onunla konuşmamız gerekecek.

Harika. Muhtemelen onlara notundan bahsedecektir. Ancak, adreslerini makaraya başka seçeneğim yok. Koltuğa çöküyorum.

Burada öylece durup polisin gelmesini bekleyemeyeceğimi bildiğim için aramayı sonlandırıyorum.

"En azından *bir şeyler* yapıyorlar. Dale kanepenin arkasına yaslandı. "Kulağa oldukça kötü geliyor. Her şeyi böyle bir araya getirdiğinde yani.

"Bu kötü. Tekrar ayağa kalktım. Sabit duramıyorum. Sonra yanımdan geçerken içeriye bakan birinin ağırlığını hissederek pencereye doğru fırlıyorum ve perdeleri tekrar çekiyorum. Tamara'nın burada sürekli gözetim altındaymış gibi hissetmesine şaşmamalı. Kocaman pencereyi işaret ediyorum. 'Hiç panjur taktırmayı düşündün mü? Bir akvaryum balığı kasesinde olmak gibi.

"Arabanın kime ait hakkında bir şey söylediler mi?"

"Polis *bana* söylemeyecek, değil ?

'Bak, burada yapabileceğin bir şey yok Ali. Neden eve gitmiyorsun, bir haber olduğunda seni ararım.

Hmmm. Muhtemelen benden kurtulmaya çalışıyor, böylece yolun karşısındaki fahişeye yalvarmaya gidebilecek. 'Kız kardeşimin güvende olduğunu öğrenene kadar hiçbir yere gitmiyorum. Ayrıca, polisin buraları araması gerekiyordu.'

"Wayne'le bu hafta sonu planlarınız var sanıyordum. O *gerçekten* benden kurtulmaya çalışıyor.

"Yakında dönmezse, muhtemelen planlarımı iptal edeceğim. Verdiğim bu ani karar karşısında kalbim sıkışıyor ama Wayne beni anlayacaktır.

"Burada öylece bekleyemem. Anahtarlarımı almak için çantama uzandım. "Ben geri dönüyorum.

"Kulübeye mi?

Evet, yapmalıyım. İçimde gerçekten kötü bir his var. Arabayla uzaklaştığımızdan beri içimi kemirip duruyor.

"Bekle. Ben de geliyorum.

"Burada polisi beklemelisin. "O benim karım.

"Evet. Sana uygun olduğunda. Uzun bir nefes verdim. 'Pekâlâ, madem benimle gelmek istiyorsun, yine cevap vermezse kapıyı zorlayabileceğimiz bir şeyin var mı?

"Bunu yapamayız.

"Bana yardım etmezseniz kendim yaparım.

"Bagajda bazı aletlerim var. İşe yarayabilecek metal bir lastik kolu var

Güzel. Tamam, gidelim o zaman. Koridora geri dönerken Wayne'e bir mesaj gönderdim.

Onun için çok endişeleniyorum. Polis onun olabileceğini düşündüğümüz yere gidiyor ama iki saate kadar sürebileceğini söylediler. Ben de Dale ile oraya gidiyorum. İssız bir yerde ve sinyal yok. En kısa zamanda size haber vereceğim. x

Tam olarak nereye gidiyorsun, aşkım? Sadece nerede bilmek istiyorum. x

Tekrar Google Maps'e giriyorum, Poppy Cottage'ın üzerine bir iğne bırakıyorum ve ona geri gönderiyorum. Nerede olduğumu önemsemesi içimi ısıttı. Başka birinin bilmesi de iyi oldu.

Ne olur ne olmaz.

KETTLE mutfakta çalıyor ve hava tost kokusuyla doluyor. Birkaç dakika önce bir şeyler yiyip ieeğimi düşünüyordum. Ama stres seviyem o kadar yükseldi ki, muhtemelen hiçbir şey yiyemeyeceğim. Kesinlikle hiçbir şeyi tutamazdım.

"Bu fotoğraflar ilgini çekebilir mi Tamara? Rachel omzumu itiyor ve ben geriye, kanepenin üzerine düşüyorum. Gözüm ocağın üzerinde duran ateş demirine takılıyor. Eğer o dün gece orada olsaydı, buradan çıkmak için savaşılabirdim. Ama *şimdi* burada ve önümüzdeki birkaç dakika içinde olayların nasıl gelişıeğine bağlı olarak, kendimi kurtarmak için onlardan birine ya da ikisine birden sallamaktan ekinmeyeceğim.

Bana telefonunu uzattı. Elime aldığımda ilk iğdm 999'u aramak oldu, ta ki en üstte *servis yok* mesajını görene kadar.

"Fotoğraflara bak. Telefonunu işaret ederken sesi daha sert.

"Bu da ne? Halının zerine atılmış birkaç giysinin resmi gözlerimin önünde bulanıklaşıyor. "Neye bakıyor olmam gerekiyor?

"Eğer yakından bakarsan, *benim* ve Dale'in kıyafetlerinin karışımı olduğunu göreceksin. Ve bu *senin* yatak odanın halısı.

Daha yakından bakıyorum ve mide bulandırıcı bir gümbürtüyle doğruyu söylediğini fark ediyorum. Aman Tanrım, yatak odama girmiş.

"Sağa kaydırmaya devam et. Sesi neredeyse bir mırıltı gibi. Daha fazlasını görmek istemiyorum ama bir şey beni buna zorluyor. Sanırım bilmem gerekiyor. Tarama yaptırana kadar Dale'le seks yapmaktan kaçınıyordum çünkü düşük yapma riskinden çok korkuyordum. Belli ki başka bir yere gitmiş.

"yatağını tanıyabilirsin.

Martin bir koltuğa çöktü. "Bunlara zorunda kaldığın için üzgünüm," dedi. "Nasıl hissettiğini çok iyi biliyorum.

Yaptığı onca şeyden sonra, şimdi bana karşı sempatik davranıyor. O da en az onun kadar psikopat.

Dale yatağımızda çıplak bir şekilde uyuyor. Fotoğraf saat ve tarih damgalı, bu sabah saat 2:28'de. Yani ben o korkunç mahzende hayatta kalmaya çalışırken, kocam *da onunla* birlikte yatıyordu.

"Sen tam bir sürtüksün," diye tıslıyorum. Nasıl oldu da böyle bir kaltağın karşısında yaşamaya başladım?

"Şimdi, şimdi, Tamara - bu senin için tam bir şok olmuş olamaz.

'Beni senin için terk etmeyeceğini bilmelisin. Onun bebeğini doğururken olmaz.'

"Yani *benimle* ilişkisi olmasına rağmen onunla kaldın. Başını sallıyor ve sanki hayatında gördüğü en acınası yaratık benmişim gibi yüzünü buruşturuyor. "Haysiyetsizlikten bahsediyorsun.

"Ne zamandır devam ediyor?" Kendimi soluk soluğa hissediyorum. Sanki ne kadar süredir devam ettiğinin bir önemi varmış gibi. Yine yaptı - önemli olan bu.

"Bebeğinizin adı bile duyulmadan *çok* önce. Gözlerimi ona diktim. "Sana inanmıyorum.

Bu kadar duygusuz olamazdı herhalde? Tüm bu tüp bebek karmaşasını yaşarken değil mi? Telefonu elimden kaptı ve ekrana bastı. "Al. Bana geri itti. Ebeveyn banyomuza benzeyen bir yerden kafasını uzatmış, belli ki gafil avlanmış bir fotoğrafı var, sonra da mutfağımızda çırlıçıplak dururken çekilmiş bir başka fotoğrafı. Yanında bir ambalaj kutusu var, yani daha yeni taşınmış olmalıyız. Elbette, yine tarih ve zaman damgalı. 16 Eylül, saat 11:31. O saatte işte olmalıydım. Piç kurusu.

Onu iş arkadaşıyla yakaladıktan ve bana bir şans daha vermesi için yalvardıktan altı ay sonra yine eski numaralarına geri döndü. Hayır.

Birkaç yıl önce beni onun için terk etmeyi planlarken yaşadığı *büyük* ilişkiden bahsetmiyorum bile.

"Seni terk etmek istiyor. Telefonunu benden almak için eğilirken sanki aklımı okumuş gibiydi. "Onu orada tutan tek şey *bebek*. Kelimeyi söylerken yüzünü buruşturdu. "İstedğin bu mu? *Senin* için bile kalmıyorken onu oraya hapsetmek mi? Sıkışmış yüzüne ve kısılmış gözlerine bakıyorum. Onun güzel olduğunu düşünmüş olabilirim. "Ne yapmamı istiyorsun?"

ne diyorsun?"

Dürüst olmak gerekirse tepki veremeyecek kadar şok olmuş durumdayım. Gece boyunca yaşadığım çileden sonra, bırakın Dale'i, kendim için bile mücadele edecek halim kalmadı. Geçmişte ne zaman yüzleşmem gereken bir durumla karşılaşsam, gaza gelir ve yoluma çıkan her kim olursa olsun yere sermeye hazır olurdum. İçimdeki bu duyguyu tekrar bulmalıyım ve bir an önce bulmalıyım. Pokere cesaret edemedim. Dikkat çekmek istemiyorum.

"Kendine uzun uzun bakmalısın Tamara. Öne doğru eğilip göğsümü dürttüğünde öfke ensemde diken diken oluyor. 'Kendine hiç saygın yok mu senin? O fotoğrafları gördükten sonra onunla kalmayı düşünüyor olamazsın.

"O artık *benimle*," diyor Martin. "Ona ben bakacağım.

Öfke mide bulantısına dönüştü. Artık bu evde bir değil *iki* akli dengesi yerinde olmayan manyakla kilitli kaldım. Ama bebeğin iyiliği için sakın kalmalıyım. Ancak, o poker beni bu durumdan kurtaracak. Onu orada bıraktığının farkına varmış olamaz. Ben de *onun* her hareketini izliyorum. Bana çok yakın ve gözlerinde öyle bir tehdit var ki, her şeyi yapabilir. Soluma uzanıyorum ve bir yastığı ortama doğru sürüklüyorum. Daha önce hiç bu üç aylık aşamaya gelmemiştim. Bu bebeği şimdi kaybedemem. Kaybetmemek için *şeyi* yaparım.

"Dale benimle olana kadar hiçbir şeyden vazgeçmeyeceğimi bilmelisin. Rachel üzerimde yükselirken sesi hırıltıya dönüşüyor.

Ona gerçekten istediği şeyi, her zaman istediği bebeği veremeyeceğini söylemek isterdim. Benden en az on yıl önde ama bunu hatırlatarak onu daha fazla kızdırmak istemiyorum. Telefonunu cebine ve parmakları yanında yumruk şeklinde kıvrılıyor. Ben de ona duymak istediği şeyi söyleyeceğim.

"BİRBİRİNİZE HOŞ GELDİNİZ" diyorum. Belki de bunu kastetmeye başlıyorum, yoksa sadece onu hazırlıksız yakalamak için mi söylüyorum? Hala ona inandığımdan bile emin değilim. Belli ki tam bir tavşan kazanı, yani evimize girip o fotoğrafları kurgulamış olabilir. Birlikte yattıklarına dair kesin bir kanıt sunmuyorlar. Gerçi ben bile iyi görünmediğini biliyorum.

"Seninle ilgileneceğimi biliyorsun," diye onayladı Martin. "Artık sana neyden yapıldığını gösterdiğine göre.

"Sadece buradan çıkmama izin ver. Yastığı içime bastırıyorum. 'Bütün gece o mahzende kilitli kaldıktan sonra daha fazla dayanamayacağım. Lütfen, bırak gideyim.

"Bütün gece *mahzende* kilitli miydin? Rachel'ın çenesi düştü ve Martin'e doğru döndü. "Ne oldu? Plan bu değildi, değil mi?"

"Sana söylediğim gibi işler ters gitti. Ayaklarına bakıyor, sesi kısık. "Ve bebeğinden haberim yoktu. Başını tekrar kaldırdı. "Şok oldum, tamam mı? Ama her neyse, sanırım artık kafamı toparlayabiliyorum.

Bu da ne demek şimdi? Tanrım, gözlerinde manik bir bakışla bana bakıyor. Ne yapacak şimdi?

Öne, halının üzerine düşüyor. Yerde ayaklarını sürüyerek bana doğru gelirken ve yastığı göbeğimden çekerken nefesimi tutuyorum.

"Bebeğinin babası olacağım. Başını dizime koyup avucunu karnıma yasladığında yüzümü buruşturuyorum. "Bütün gece düşündüm ve bunun işe yarayabileceğinden eminim. Her zaman baba olmak istemişimdir, bu benim için bir şans olabilir. Çarpık yüzü bir gülümsemeye dönüşüyor. 'Sana yemin ederim tatlım, seni *asla* incitmeyeceğim. Aslında, de *hiçbir şey* istemeyeceksiniz.

"Sadece eve gitmek istiyorum. Sırtımı kanepeye yaslayıp elinin ağırlığından kurtulmaya çalışıyorum. "Lütfen! Kendimi pek iyi hissetmiyorum. Yalan söylemiyorum. Sadece stresten olabilir ama midem eskisinden daha da kramplı hissediyor. Evdeki yatağıma uzanmak için can atıyorum ama o fotoğraflarda gördüklerimden sonra evin benim için nerede biteceğini kim bilebilir?

"Dale'le ilişkinizin bittiğini kabul etmelisin," diye tekrarlıyor Rachel. 'Neden bu kadar uzun süre seninle kaldığını gerçekten anlayamıyorum. Benim yanımdayken onu görmelisin, ışıltıyor - bambaşka bir insan oluyor. Gülümseyen ve eğlenen biri. Gülümsemesi kayboluyor ve yüzü tekrar sertleşiyor. "Sen, sen onu kendi olduğun yere sürüklüyorsun, muhtaçlığıyla, kötü anılarınınla, kendini hasta hissetmenle, güvensizliklerinle..." Sesi kesiliyor.

Oldukça kabarık bir liste. Mesele şu ki, hepsi doğru. Çok uzun zamandır yaşamak yerine var oluyorum.

"Sana böyle mi söyledi? Sefalet merkezimde birikiyor. Söylediğini biliyorum. Birkaç hafta önce eve geç kaldığında bir tartışma sırasında bana onu aşağı çektiğini söyledi. Onu depresyona soktuğumu. İşlerin iyiye nasıl düşünebilirdim? Dale'in benim için bir Sevgililer Günü sürprizi planlayacağını nasıl hayal edebilirdim? Keşke saati düne geri alabilsem ve her şeyi farklı yapabilsem.

Martin ayaklarıma yaklaşabildiği kadar yaklaşıyor. Başka bir insan olsaydı, mahzende geçirdiğim geceden sonra hâlâ üşüyen bacaklarımı ısıtması muhtemelen hoşuma giderdi. Ama onun yakınlığı dişlerimi sıkıyor.

"Lütfen elini çek. Onu itiyorum. "Dediğim gibi, kendimi iyi hissetmiyorum. Parmaklarının üzerimde olmasına dayanamıyorum. olmasına katlanamıyorum.

Neyse ki dediğimi yapıyor ama kendini yerden kaldırıp yanıma oturuyor. "Sen benim ikinci şansısın Tamara," diyor elime uzanarak. "Seninle her şeyi yoluna koyabilirim.

Beni yalnız bırakması için ona bağırarak istiyorum ama o mahzene geri dönmek zorunda kalma riskini almak istemiyorum. Ya da daha kötüsü. Bulduğum yer bana bir fırsat veriyor. Ya kız kardeşim kapıya dönerse biraz gürültü yapmak ya da fırsatını bulur bulmaz o ateş demirini kapmak.

Rachel, Martin'e bakarken, "En azından artık sokaklarda aşık bir köpek yavrusu gibi dolaşmayacaksın," diye güldü.

"Birine böyle davrandığına inanamıyorum," diyorum. "Sen ve o. Başımı sola doğru salladım. "Tüm bu *Valentine* olayı.

"Dün gece benim için kesinlikle yolu açık bıraktın," kahkahası duraklıyor. "Yatağın senin tarafından bahsetmiyorum bile.

Yutkunuyorum. Tek umursadığım gitmeme izin verilmesi. "Gitmeme ne zaman izin vereceksin?" Burada sürekli azalan daireler çiziyoruz. Rachel Dale'i istiyor. Martin beni istiyor ve ben sadece buradan gitmek istiyorum. Dediğim gibi, ona hoş geldin diyebilirsiniz. Ben gidip kız kardeşimle kalacağım. Ama *lütfe*n, bırak gideyim.'

Konuşmak için ağzını açıyor ama cevap veremeden dışarıdan bir araba motorunun sesi geliyor.

Bu benim şansım.

Yanaştığımızda önce bir şeyler gördüğümü sanıyorum. "Bu komşunuzun arabası değil mi? Onun çekici kırmızı Mini Cooper'ını daha önce yolda fark etmiştim. Onun *olmalı*. Kendine özgü Union Jack arka lambalarıyla başka kime ait olabilir ki? Asıl soru, kız kardeşimin bilinen son yerinde ne işi olabilirdi?

"Sanırım öyle. Dale'in de burada olduğu için benim kadar şok olmuş görüldüğünü inkar etmek mümkün değil. Durum her saniye daha da garipleşiyor. Belki de Tamara'yı takip eden *Rachel'dır*. Belki de gölgelerde saklanırken, Tamara onu bir erkek sanmıştır. Başka ne düşüneceğimi gerçekten bilmiyorum.

"Hadi içeri girelim. Arabanın kapısını çarpıyorum ve kolu tekrar denemek için patikadan kulübenin kapısına doğru koşuyorum. Hâlâ kilitliydi. Ama en azından yolun karşısındaki kaltak içeride olduğu için, kız kardeşimin güvende olup olmadığını kontrol etmek için içeri girme şansım daha yüksek. Kapıyı çalıp zile basıyorum, içeriden bir ses duyunca duraklıyorum. Kız kardeşimin sesi olduğundan neredeyse emindim.

"İçeride, biliyorum. Parmağımı kapı zilinin üzerinde tutuyorum. Dale hayalet görmüş gibi bakıyor ve belli ki karısının ve yan işinin nasıl olup da ıssız bir yerde aynı çatı altına girdiği konusunda en az benim kadar fikri var.

"Ali, ben buradayım. Tamara'nın sesi cümlesinin sonuna doğru boğuklaşıyor, sanki biri yüzünün üzerinde bir şey tutuyormuş gibi.

Oraya girmeliyim - belada, biliyorum. Kapının solundaki pencereye doğru bakıyorum. Perdeler sıkıca kapalı duruyor. Kapıya dönüyorum ve posta kutusuna doğru eğiliyorum.

"Aç şu kapıyı *hemen*. Bu sefer çok daha sert vuruyorum. "İçeride olduğunu biliyorum Rachel.

Kimse cevap vermiyor ve hala kimse gelmiyor. Tekmeliyorum. Tekrar ve tekrar. "Şu lastik şeyi arabadan al. Evlerinden çıkarken Dale'in alet çantasını koyduğu bagajı işaret ediyorum.

'Önümüzdeki birkaç dakika içinde oraya gireceğiz,' diye bağıriyorum. Rachel'a herhangi bir uyarıda bulunmak yerine en başta kapıyı zorlamalıydık.

"*Biz kimiz?* Ah, demek sürtük sonunda bana cevap veriyor. Sesi kapının diğer tarafındaymış gibi geliyor.

'Tamara'nın kız kardeşi. Ben Dale'eyim.' Tekrar vuruyorum. "Aç şu kapıyı yoksa yemin ederim-

"Burada ne yapıyorsunuz?"

"Bizi içeri alın.

Sessizlik. Bizi görmezden mi geliyor yoksa açılmayı mı düşünüyor?

"Polis uzun sürmez, biliyorsun. Belki bu onu etkiler.

Kapıyı zorlamaktan daha kolay olmalı.

"*Polisi* mi aradınız? Sonra, bir başka acı verici duraklamadan sonra, nihayet kapının kilidini açarken kapının diğer tarafından bir tıkırtı geliyor. Kapı zinciri kullanmayı düşünmesi ihtimaline karşı, kapı aralandığı anda ağırlığımı kapının arkasına veriyorum ve onu geriye doğru uçuruyorum.

"Kız kardeşim nerede? Ona doğru fırladım ve onu duvara çarptım.

"Ben buradayım. Tamara'nın sesini duyunca rahatlayarak ağlayabilirdim. O güvende ve biz de ona ulaştık. Rachel kendini toparlamaya çalışırken Dale'e, 'Gitmeye çalışmadığından emin ol,' diye emrediyorum.

Tamara'nın kollarını karnına sarmış, kanepenin kenarına tünemiş olduğu odaya daldım. Ona doğru atıldım ve onu kollarımla sardım.

Senin için çok endişelendim. İyi misin? Sana ne yaptı? Bebek iyi mi?"

Sorularıma cevap veremeyecek kadar çok ağlıyor.

'Sakin ol ve konuş benimle. Sana ne yaptığını bilmem gerek.'

Sonra *onu* fark ettim. Bir adam. Muhtemelen *o* adam. Onun *sapığı*. Pencerenin yanındaki köşede gizleniyordu. "Siz ikiniz ona ne yaptınız?"

"Hiçbir şey, yemin ederim. Kekeliyor. "Sadece ona göz kulak olmaya çalışıyordum. Dürüst olmak gerekirse, cüssesine rağmen, bu tür bir durumda görünüşe bakılırsa fazla zarar verecek biri gibi görünmüyor. Neredeyse fazla uysal görünüyor. "Ben sadece ona göz kulak olmak istedim.

"Demek evimizin etrafında dolaşan sensin? Dale hışım la odanın diğer tarafına geçti ve adamı ensesinden yakaladı. "Geçmişte ne olduğu umurumda değil, karımı yaptığın gibi ölümüne korkutamazsın.

'*Geçmişte neler oldu?* Bu da ne demek oluyor?" Sorumu duymazdan gelen Dale, onu şömineye doğru itti, onu duvara doğru bük t ü. "Karımın hamile olduğunu biliyorsun, değil mi?"

"*Karınız*. Kapı aralığında beliren Rachel'ın sesi asitli. "Sana onu yalnız bırakmam anı söylediğimi sanıyordum," diye bağı rıyorum Dale'e. "Dün gece *karın* için endişelenmedin, değil mi?" Rachel'ın sesi zehirle dolu.

"Bu konuda anlaşmış t ık, değil mi? Birbirlerinin yüzüne bakarlarken Dale adamı tutuşunu gevşetir. "Yüzünü *bir daha* asla görmek istemedim. Ne halt etmeye çalışıyorsun?"

"Yani siz ikiniz birbirinizi *tanıyor* musunuz? Tamara kollarımda kaskatı kesilirken çığlık atıyorum. "Neler oluyor?"

Dale Tamara'ya bakmak için döner. 'Her şeyi açıklayacağım, aşkım. Önce seni eve götürelim.'

"Bunun başına nasıl izin verirsin? Kız kardeşimi bıraktım ve koltuktan kalk t ım. "Sanırım buradan sonra ona benim bakmama izin vermelisin.

"O sürtük le yataktayken ben bir mahzende kilitli kaldım. Çocukken ortalık karış t ığında yaptığ ına benzer bir şekilde koltukta bir ileri bir geri sallanıyor. Dudakları soğuktan ya da dehşetten bembeyaz olmuş. Ya da ikisi birden.

"Ne yaptın?"

"Bütün gece. Kendini daha da sert sallıyor. "Sakın bana *sürtük deme*.

Tamara'ya ulaşamadan kendimi Rachel'ın önüne atıyorum.

"Polis her an burada olabilir. Dale'in sesi alçak bir hırıltıya dönüştü. "Onlar gelmeden önce, buraya nasıl böyle bir arada geldiğinizi bilmem gerek. Rachel?"

"Tek önemsedğin bu mu? Olayların özüne inmek mi? Kayınbiraderimle yüzleşmek için arkamı döndüm. "Peki ya zavallı karın?

"Onu yakınımda istemiyorum," diyor Tamara dişlerini sıkarak. "Yaptıklarından sonra olmaz.

"Ona ne söyledin? Dale daha önce yeterince solgundu ama şimdi... Sonra göz ucuyla adamın kapıya doğru yaklaştığını fark ediyorum.

"Olduğun yerde kal," diye bağıriyorum ve gitmesini engellemek için kendimi onun önüne atıyorum. Ona sallayabileceğim bir şey olup olmadığını görmek için etrafıma bakındım ve gözlerim şöminedeki ateş demirine benzeyen şeye takıldı. Bununla kafasına vurulacak bir kemer, birini olduğu yerde durdurabilir.

"İkinizin de fotoğraflarını gördüm," diye devam ediyor Tamara bu kez sesinde daha büyük bir inançla. 'Burada ne aradığını bile bilmiyorum, Dale. Beni yalnız bırak, olur mu?'

"Endişelendim-

"Benimle geri gelebilirsin, kardeşim. Rachel'a yaklaşması için sessizce meydan okuyarak onun yanında yeniden yerimi aldım. "Ama polisle konuşmadan önce seni ve bebeği kontrol ettirmemiz gerek.

"*Bebek*," diye Rachel. "Bunu duymaktan bıktım.

"Ne fotoğrafları? Tamara'dan Rachel'a bakarken Dale'in sesi çivi gibi sertti. 'Hem Tamara'nın nerede olduğunu nereden biliyordun? Ben de bunu bilmek istiyorum.

"Bunu bana *yine* , değil mi? Tamara diyor ki. 'zaman bana paranoyak olduğumu söyleyip durdun. Bunu bana nasıl yapabildin? Bebeğimize?'"

Kolumu omuzlarının arkasına koyuyorum. 'Artık ona ihtiyacın yok,' diyorum ona. 'Ben, Wayne ve çocuklar - biz senin aileniz. İkinize de bakacağız.

"Açıkçası bebekten haberim yoktu. Yoldan çekildiğim için adam kapıya doğru yaklaşıyor.

Dale arabanın önüne atılır. "Umarım kaçmak gibi saçma bir fikre kapılmamışsındır," diyor. "Çünkü hiçbir yere gitmiyorsun.

"Hepsi *oydu*. Rachel'ı işaret ediyor, "Tamara'nın benden bir şeyler ayarlamamı istediğini söyledi - o da benim gibi hissediyormuş.

"Bütün bunlar da ne böyle? Dale, "*sikeyim*" kelimesinin Tamara'yı zıplattığını söylüyor. Sıska omuzları titriyor. 'Sana bir kez *yardım ettim*, karşılığını böyle mi ödüyorsun? Karımın peşinden mi geliyorsun?

'Onu ondan uzaklaştırmalısın. Ona sadece zarar verecek, verecek. Adam Dale'e doğru başını sallarken benimle konuşuyor. "O da karımla gitti ve belli ki hareket eden her şeyle gidecek.

Karınızla mı gitti? Dale mi? Sen neden bahsediyorsun?" Burada neler döndüğünü anlamıyorum. Belli ki hakkında hiçbir şey bilmediğim şeyler var.

"Dale altı yıl önce Martin'in karısıyla birlikteydi. Rachel'ın sesi bana cevap verirken kendini beğenmiş. "Ve bak *ona* ne oldu.

Yani adamın artık bir adı var: *Martin*. "Ne demek istiyorsun? Tamara ayağa fırlar. "Yukarı çıkmam gerek.

"var? İyi misin?" Aptalca bir soru.

"Kanıyor," diye soluk soluğa bağılıyor. "Hissedebiliyorum. Kontrol etmem gerek. Kapıya doğru dönüyor ve ben de arkasından atlıyorum.

Önümüzde bir duvar oluşturan Dale ve Martin'e, "Yolumuzdan çekilin," diye bağııyorum. "Kız kardeşime göz kulak olmam gerek.

Onu yanlarından geçirip koridora çıkarıyorum. Onu hiç görmediğim kadar kırılgan görünüyordu ve onu ve bebeği ne kadar çabuk kontrol ettirirsem o kadar iyi olacaktı. 'Artık güvendesin. Bebek de güvende olacak, söz veriyorum. Bunu söylememeliydim. Böyle bir şeye nasıl söz verebilirim? Aslında yaşadığı düşüklerin sayısını unuttum. Tek istediği kendi ailesini kurmaktı. Çocukken bize dayatılan aileden daha mutlu bir aile.

Adam arkamızdan 'Ben sadece size bakmak istedim' diye bağıyor. Ne tuhaf bir adam. Onu takip etmiş, peşine takılmış, bir notla bu kulübeye çekmiş ve bütün gece bir mahzene kilitlemiş. Tanrı bilir ona başka neler yapmıştır. Bunu yakında öğreneceğiz. Şimdilik bebeğin önceliği var.

"Doğruca hastaneye gideceğiz," dedim. ", arabaya bin. Kapıya bakıyorum, hâlâ hafif aralık. Biri tekrar kilitlemeyi düşünmeden önce buradan çıkmalıyız.

"Sabırsızlanıyorum. Benden ayrılıyor ve merdivenleri koşar adım çıkarken omzunun üzerinden geri sesleniyor, sesi titriyor. "Bebeğimi kaybedip kaybetmeyeceğimi bilmem gerek.

"Değil, değil mi? Dale salonun kapısında belirir ve kapıyı arkasından çeker, muhtemelen başka kimse onu takip etmesin diye hâlâ kolu tutmaktadır. Zaten içeride kendi aralarında tartışmakla meşgul gibiler.

Onu doğruca hastaneye götüreceğim. Ama sen şimdilik uzak durabilirsin. Daha fazla strese ihtiyacı yok.

Üstümüzde bir kapı çarpıyor. Martin ve Rachel'ın sesleri salondan yükseldi ama şu anda neler olduğu umurumda değil. Sadece kız kardeşimi buradan çıkarmalıyım ve banyoya giderek işleri oyaladığına inanamıyorum.

"Onu bırakmayacağım - onu duydunuz - kanaması var.

'Bir başkasıyla tekrar yatağa girdiğinde bir koca olarak tüm haklarından vazgeçtin. Yeterince zarar verdin.'

"Onu bir gecede eve hapseden *ben değildim*. Bana doğru hışımla geliyor. "Buna ben sebep olmadım.

'Hayır, ama her şeyin içinde olan kız arkadaşınızdı. Muhtemelen Tamara'yı yoldan çekmek için bir tür hastalıklı plan hazırlayan kişi.

"O benim kız arkadaşım değil. Önüme geçti ve merdivenlere oturmak için kendini alçalttı. 'Bak, Tamara'nın taşıdığı benim bebeğim. İkinizle birlikte hastaneye gelmeye hakkım var.

"Ona bu şekilde davrandıktan sonra *hiçbir* hakkın yok.

'Neden *şimdi* böyle davranıyorsun? Buraya gelirken bana karşı iyiydin.

'O zamandan bu yana işler ilerledi, öyle değil mi? Buraya geldiğimizden beri birkaç şey daha öğrendim.

Tamara merdivenlerde belirir, gözyaşları yüzünden aşağı akmaktadır. 'Kan var,' diye hıçkırıyor. Bebeği kaybediyorum. Sanki ben

cezalandırıldı.'

DALE merdivenlerden bana doğru koşuyor, kollarını uzatmış. Sanki içine düşecekmişim gibi. "Hadi canım, muhtemelen bir şey yoktur. Biraz kan, bebeği kaybedeceğin anlamına gelmez.

Kolumu tuttu ve ben de onu çektim. "Beni yalnız bırak, olur mu? Onun yanımda olmasına dayanamıyorum.

Ali anahtarlarını koridordaki masanın üzerine bırakıyor ve ben merdivenlerin dibine ulaştığımda elini uzatıyor. 'Hadi seni arabaya bindirelim, abla. . Sanki sonuçta bir fark yaratacakmış gibi karnımı tutarak ona doğru sendeliyorum. "Hastaneye gitmenin bir anlamı var mı onu bile bilmiyorum. İçime bir kramp girerken sesim bir feryada dönüşüyor. "Yine o korkunç sancıları çekiyorum - öncekiyle aynı. " oluyor? Martin salon kapısında belirdi.

Rachel bakmaya çalışıyordu.

Ali ona dönerek, "Sadece eşyalarını getir," dedi. "Şimdi.

"Sen kendi işine bak, seni ezik. Dale, Ali'nin anahtarlarını kaptığı gibi ön kapıya doğru ilerledi ve orada durakladı. 'Bunun bittiğini sanma Sanders. Karım kontrol edilir edilmez, onu alacaksın.' Dışarı fırladı, muhtemelen kız kardeşimin arabasına doğru.

Ali kolumu bırakıyor ve Dale'in peşinden atılıyor. 'Dedim ki sen bizimle geliyor. Buraya geri dön. '

"Eşyalarını getireyim. Martin merdivenlerden yukarı kaybolurken, ben de açık kapının güvenliğine doğru ilerliyorum. Ali, Dale'in peşinden gidiyor olabilir.

ama beni yine evde yalnız bıraktığına inanamıyorum. Tek yapmaları gereken bu kapıyı çarpıp kilitlemek ve en başa dönmek. Ama bu sefer bebeğimi kaybediyorum. Bunun olduğuna inanamıyorum. Bir daha olmaz.

Rachel salondan çıkıyor ve bana sanki içine girdiği bir şeymişim gibi bakıyor. 'Boş ver, ha? Her şeyin bir sebebi vardır, değil mi?'

"Kapa o iğrenç .

"Zaten hangi bebek senin boktan evliliğinden geriye kalanların içinde doğmak ister ki? Dudaklarında bir gülümseme hayaleti beliriyor.

Ben de ona bakıyorum. Benden nefret ettiğini biliyorum ama nasıl bu kadar acımasız olabiliyor?

'Rahim sorunlarınız çok kötü, ama sanırım artık Dale'le benim için yol daha da açık. Bebek falan yok.'

Dışarıda bir arabanın kapısı çarparken, onun yanından geçiyorum ve hayatımı nasıl mahvettiği için onu cezalandıracak tek şeyin peşinden giderken onu kapı çerçevesine uçuruyorum.

"Ne karıştırıyorsun? Rachel peşimden geldi. 'Kız kardeşinle birlikte gidiyor olman gerekiyordu, değil mi?'

Artık tek bir şeye odaklanmış durumdayım. O ve Dale'in yaptıklarından sonra, artık ne olacağı umurunda değil. Tek görebildiğim, geleceğim olması gereken yerde kocaman bir kara delik. Her şey gitti ve ben de ölmüş olabilirim. Buraya daha önce de gelmişim ama bu sefer daha az umursuyorum. Tek bildiğim bunun bedelini ödeyeceği. Ve bunu ödeyecek tek kişi o değil.

Şömineye doğru koşuyorum ve ateş çubuğunu kaptığım gibi havaya kaldırıp diğer avucuma birkaç kez vuruyorum. Rachel ve ben birbirimize bakarken, dışarıda Dale ve Ali arasında devam eden bağışmalar dışında, bir anlığına her şey sakinleşiyor.

"Evet, peki bununla ne yapacaksın?

"Neler yapabileceğim hakkında hiçbir fikrin yok, özellikle de kaybedecek hiçbir şeyim kalmamışken. Belki bundan kurtulurum. Belki de kurtulamayacağım. Nefsi müdafaa olduğunu iddia edebilirim. Hormonlarım yüzünden çıldırdığımı da iddia edebilirim.

Rachel keskin bir nefes . "Buna cesaret edemezsin.

"Benden her şeyimi aldın.

"Hadi, bırak onu. Kendini beğenmiş gülümsemesinin yerini belirsizlik ve korku dolu bir ifadeye bırakmasını izlemek büyük bir zevk. 'Bana onunla vurursan hapse girersin. Bunu biliyorsun, değil mi?'

"Buna fazlasıyla değecek. O kaçmaya çalışmadan önce bu işi bitirmeliyim. Ya da biri odaya geri gelip beni durdurmaya çalışmadan önce. Demiri havada tutuyorum.

Geri çekilmeye başlar ama arkasında fazla yer yoktur. 'Bu artık çok ileri gidiyor. Lütfen onu yere bırak, Tamara.'

Sanki adımı kullanması aklımı başıma getirebilirmiş gibi. Aksine, bu beni daha da kızdırdı. Sopayı havada savurdum ve sert bir gümbürtüyle Rachel'in kafasının yan tarafına isabet etti. Duvara doğru sendelerken havaya kan fışkırdı. Uzaklarda bir yerde, kocamla kız kardeşimin birbirlerine bağırdıklarını hâlâ duyabiliyorum ama şimdi sesleri daha da uzak geliyor. *Sadece ölmesini istiyorum. Sadece ölmesini istiyorum. Sadece ölmesini istiyorum.* Dizleri bükülmeye başladığında demiri tekrar başımın üzerine kaldırıyorum.

"Durmak yok. Martin aceleyle odaya girer.

"Sevgililer Günün kutlu olsun, kaltak," diye bağırarak sopayı ikinci kez Rachel'in kafasına indiriyorum. Yere yığılırken kolları her yöne savruluyor. Gözlerimiz buluşuyor, dizlerinin üzerinde dinlenirken onunki acıyla irileşiyor. Vücudu ayaklarımın dibine kyor. Yaptığım işe sırtımı döndüğümde boğazıma bir safra düğümleniyor, gözlerimden yaşlar akıyor.

Bu evde zorla tutulmamın bir şekilde trajediyle sonuçlanacağını biliyordum ama kocamın bu kadar azmettirici olacağını hayal bile edemezdim.

Martin ağzı bir karış açık ona bakar. "Aman Tanrım, ne yaptın sen?" Elini ağzına götürdü. "O...? Sen...?"

Cevap veremiyorum. Konuşamıyorum bile. Tüm bu olanlar biraz de-ja-vu gibi. Karnıma giren kramplar ve bir düşük daha yapıyor olmam dışında, sanki yine oraya dönmüş gibiyim. O eski çiftlik evinin koridorunda, ateşin önüne yığılmış cesede bakıyorum.

"Sanki her şey yeniden oluyormuş gibi. Martin, Rachel'in yanında dizlerinin üzerine çöktü, sesi benim düşüncelerimi yankılayan alçak bir iniltiye dönüştü. "Her şey aynı. Her şey tamamen aynı. Ona dokunmaya gidiyor ama eli temas etmeden önce, dayanamıyormuş gibi geri çekiyor.

Gözlerimi Rachel'dan alamıyorum. Martin'in onun yanına melirken Belinda'yı düşünmesine şaşmamalı. Belinda'nın düştüğü pozisyonun aynıyla yere düştü. Yoga dilinde ocuk duruşu . Ne kadar ironik. Sarışın, kanlı saçları uçuşuyor.

Yerde ileriye doğru. Eğer iki kadının resimleri yan yana konulsaydı, farkı bulma oyunu oynayabilirdik.

"Benim olanı alabileceklerini düşündüklerinde böyle olurlar. Nabzını kontrol etmek isteyerek ona bakıyorum. Geçen seferki kadar başarılı olup olmadığımı bilmek istiyorum ama bir şekilde hem şoktayım hem de yaptığım şeye hayranlık duyuyorum ve olduğum yere yapışmış durumdayım.

"Ne demek istiyorsun?" Topuklarının üzerinde geriye yaslanır.

Karısının hayatına son verenin ben olduğumu söylediğimde yüzündeki ifadeyi görmek istiyorum. "Ne demek istediğimi sanıyorsun? Rachel, Belinda - ikisi de bunu hak etmişti."

Martin'in bana bakarken yüzünde beliren ifade sütü kesebilir. "*Sen miydin?*" Dudakları nefretle kıvrıldı. 'Karım mı? Belinda mı? *Sen mi yaptın?*'

"Ve hepsini tekrar yapardım.

"Seni özgür bırakmak istedim. Ama sen bir şeytandan başka bir şey değilsin."

'Ve sen de kandırılmış bir piçten başka bir şey değilsin. Belinda seni istemedi, ben de istemiyorum.

"Onun ölümünün benim hatam olduğunu düşündüm. Martin'in gözleri yaşlarla parlıyor. "Onu ittikten sonra altı yılımı bir katil olduğuma inanarak geçirdim.

"Artık bu konuda endişelenmene gerek yok. Gözleri Rachel'ın gözleriyle aynı şekilde açılırken demiri havada tutuyorum. Kendini savunmak için kollarını kaldıracak kadar dizlerinin üzerinde dengesini sağlayamadan, metal sopa bir kez daha havayı yarıyor ve kapı aralığından kız kardeşimin sesini duyuyorum.

Ama Martin az önce itiraf ettiğim şeyi kimseye söylemeyecek. Şimdi olmaz. Hiçbir zaman olmaz.

TAMARA salonun kapısını ve koridorda yanımdan hızla geçti. "Hadi o zaman, gidelim. Peşinde şeytan varmış gibi arabaya doğru koşuyor.

"Orada ne halt ediyordun? Peşinden gitmek için döndüğümde ayakkabılarımın altındaki çakıllar çıtırdıyor.

"Lütfen Ali, gidelim buradan.

"Sana eşyalarını vermedi mi? Tam arabaya binerken ellerinin boş olduğunu fark ettim.

"Sadece sür. Kapılarımızı aynı anda çarptık.

"Bizimle gelmemen gerekiyordu. Dale'e dönüp baktım. "Lütfen, Ali. Tamara da kontrol ediyor, muhtemelen kontrol etmek için ikisi de onun peşinden gelmiyor. Motoru çalıştırıyorum.

"Ne haltlar dönüyor? Dale sorumu yineliyor. "Orada başka bir şey mi oldu?

"Sadece git. *Şimdi!*" Son kelimeyi bağırarak söylerken kulaklarımı çınlatıyor. Yola çıkarken ona ters ters bakarak arabayı vitesle takıyorum. Üzgün olmak için her türlü hakka sahip ama bana bağırmaya hakkı yok. Ben sadece ona yardım etmeye çalıştım.

"Bekle. Kulübeden ancak birkaç adım uzaklaşmış olmamıza rağmen arabayı çığlık atarak durduruyorum. "de ne böyle? *Kan* mı?"

Dale de onu daha yakından görebilmek için ön koltukların arasından sarkar.

"Aman Tanrım, kardeşim. Ne oldu orada? Sana ne yaptılar?"

"Ben de karşılık verdim, hepsi bu. Nefsi müdafaaydı. Gözyaşları durdu ve kız kardeşimin üzerine bambaşka bir hava çökmüş gibi görünüyor. 'İnsanlar bana istediklerini yapabileceklerini sanıyorlar ama yapamazlar. Az önce onlara gösterdiğim gibi.

"Bu *senin* kanın mı? İçinde olanlar dışında incinmiş gibi görünmüyor. Bu da şu soruyu akla getiriyor: Eğer bu onun kanı değilse, onlara tam olarak ne gösterdi?"

"Sadece sür, mu?"

"Bana ne olduğunu anlatana kadar olmaz. Panik midemden boğazıma doğru yükseliyor. Polis yolda ve kız kardeşim kanlar içinde. "Bir çeşit kavga mı vardı?"

"Bu şeyi kendim sürmek zorunda mıyım? Bana doğru eğildi ve kulağıma bağırdı. "Sadece eve gitmek istiyorum.

Arabayı tekrar vitesine takmaya zorluyorum ve tek şeritli yolda ilerlerken lastikler gıcırıyor. Kız kardeşim yanımda yüksek sesle hıçkırıklara boğuluyor. Bunu atlatabilmesi için ciddi bir terapi görmesi gerekecek, özellikle de bebeği kaybedecekse. Bildiğim kadarıyla sadece bir ya da iki embriyo kaldı. Eğer en kötüsü gerçekleşirse paramparça olacak.

"Doğruca hastaneye gideceğimizi sanıyordum. Dale öyle diyor. "Şimdi de eve gitmek istediğini mi söylüyorsun?"

"Bir anlamı yok. Araba hareket ettiğinden beri sesi daha sakin. 'Lütfen beni eve götür. İşaretleri biliyorum. Kaçınılmaz olanı engellemek için yapabilecekleri hiçbir şey yok.

"Yapabilecekleri *bir şey* olmalı. Kız kardeşimin kan sıçramış eline uzanıyorum, ama o elini benden uzaklaştırıyor.

"Beni yalnız bırak, tamam mı? Artık dayanamıyorum."

Bana ne olduğunu anlat Tamara. Seni bir saniye bile orada bırakmamalıydım. Çok özür dilerim. O anda *kötü* bir şey olduysa, vicdanımda birinin kanının lekesini taşıyacağımı anladım. Tüm bunlar Dale'le uğraşmakla ve bizimle geri dönmesini engellemeye çalışmakla meşgul olduğum için oldu.

"Kaltak bunu hak etmişti. Bana gülüyordu."

"*Neyi* bekliyordun? Dale yine koltukların arasında öne doğru eğiliyor. "Bu *Rachel'in* kanı mı?" Sesini kayıtsız çıkarmak için elinden yapıyor. Sanki yan taraftaki parçasının

ya da biz dışarıda tartışırken her ne olduysa.

"*Onun* kanı da. Koltuğuna geri oturur ve titremelerini engellemek istercesine kollarını kavuşturur. Daha önce de yeterince kötüydü ama titremesi şimdi daha da şiddetlendi. "Bana yaptıkları yanlarına kâr kalmayacak.

"Onlara neyle vurdun? Gerçekten de sormadan biliyorum ki şöminede gördüğüm şey olmalı - öyle olmalı. O odada başka hiçbir şey yoktu.

"Ateş demiri.

Ona tekrar bakıyorum. Neredeyse kendinden memnun görünüyor. "Beni kışkırtmak için bana ne dediğini bir duysaydın. Sesi titriyor.

"Ne dedi?

"*Hangi bebek senin boktan evliliğinde doğmak ister ki zaten?* Rachel'ın tiz sesini taklit ediyor. "Onu susturmak zorunda kaldım. Yüzünde meydan okuyan bir ifadeyle ileriye bakıyor. Genelde öfkeli ve insanları memnun eden kız kardeşimin yerini vahşi ve tehlikeli biri almıştı.

"Ne demek *onu susturdum?* Aman Tanrım, kim bilir orada neler yapmıştır?

Koltuğunda iki büküm oldu ve başparmağını az önce geldiğimiz yöne doğru salladı. "İnsanların hayatlarını mahvetmeye devam etmeyi hak etmiyor.

"Ne diyorsun sen? Dale'in sesi menzilinin en üst noktasına kadar yükselir.

"Neden bu kadar umursuyorsun? Tamara çığlık atıyor. "*Sen* olmasaydın bunların hiçbiri olmazdı.

"Eğer ikisine de ateş demiriyle vurduysan ambulans çağırmalıyız," diyorum. "Onları orada öylece bırakamayız.

SÜRMEMEYE DEVAM EDERKEN, vicdanım ve öfkem birbiriyle mücadele ediyor. İçimdeki insan durmamız gerektiğini söylüyor; geri dönmeliyiz ya da en azından yardım çağırmalıyız. Ama ne yaparsak yapalım, yine de sürmeye devam ediyorum.

"Ne yapıyorsun Ali? Dale soruyor. "Geri döndüğünü sanıyordum?"

"Kız kardeşimin hayatını mahveden insanlara yardım etmek için neden geri dönmek isteyeyim ki? Kulübeden ayrıldığımızdan beri sisin içinde kaplumbağa hızıyla ilerliyorum, ama şimdi gazı yere yaklaştırıyorum. 'Ayrıca, polis yolda. Oraya vardıklarında onlara yardım edecekler. Önümüzdeki aylarda peşimi bırakmazsa kendimi böyle haklı çıkaracağım.

'Onları aradığımızdan bu yana *iki saat* geçebileceğini söylediler. Hemen geri dönmeliyiz. Dale'in sesi panikle doluydu. Bense garip bir şekilde sakin hissediyorum.

Birkaç dakika daha sessizlik içinde yolculuk ediyoruz.

"Gerçekten geri dönmeyecek misin? Dale'in sesi daha çaresiz çıkmaya başladı. Görünüşe göre etrafta dolaştığı kadını ilk başta şüphelendiğimden daha fazla önemsiyor.

"Polis onları ," diye tekrarlıyorum. Tamamen gerçekçiyim. Wayne'in ağır yaralanabilecek insanların yanından arabayla uzaklaşmama ne diyeceğini kim bilebilir? Belki de, dürüst olmam gerekirse, bir parçam

Küçük kardeşimin nelere yol açmış olabileceğini ve neler yapabileceğini görmeye dayanamıyorum.

"Eğer gerçekten geri dön. Tamara, Dale'e bağlamak için koltuğunda dönerken sığıyorum. 'Arabayı durdur, Ali. Bırak çıksın.

Onu görmezden geliyorum ve sürmeye devam ediyorum. Ne derse desin, bir hastaneye ihtiyacı var.

"Her şeyi mahvettin, seni piç kurusu. Dale'e doğru yumruğunu savururken koltuğunda iki büküm oluyor ama Dale arka koltuğun sürücü tarafına geçince ıskalıyor. 'Yine yaptın, değil mi? Bu bebeği kaybetmem *senin* suçun. İkisine de ateş demiriyle vurmak zorunda kalmam da *senin* suçun. Sonra aniden, başını ellerinin arasına alıp hıçkıra hıçkıra ağlarken tüm mücadelesi tükenmiş gibi görünüyor.

Durmalıyım, onu rahatlatmalıyım ama hastaneye daha yirmi dakika var. Burada boyumdan büyük işlere kalkışıyorum ve en iyisi için ne yapacağımı bilmiyorum.

Dale koltukların arasından uzanır ve onun omzunu sıkar.

"Çek ellerini üzerimden. Omzunu bükerek adamın elinden kurtulur. "Çok özür dilerim. Kolunu geri çekiyor. 'Başka ne yaparsın bilmiyorum söylememi istiyorsun.'

"Pardon? Kahkahalarla kükremesi duyduğum en korkunç seslerden biri. "Deneseydin daha fazla zarar veremezdin.

"Bana öyle geliyor ki bu sefer hasara neden olan sensin. Ses tonu şimdi daha sert.

Başını tekrar ellerinin arasına bıraktı. "Senin için sorun yok - eve dönebilirsin," - hıçkırarak ağlamaya devam ediyor, - "ve hayatının geri kalanına devam edebilirsin, ama polis böyle kendimi kaybedip onlara saldırdığımı öğrendiğinde, benim için her şey biter.

"Bak, orada ne olursa olsun, biz *senin* arkadayız. Elini tekrar öne doğru uzatıyor ve kızın omzuna koyuyor. "Polise bir kavga olduğunu ve bunu *birbirlerine* yaptıklarını söyleyebiliriz.

Ona dikiz aynasından *ne kadar aptal olabilirsin* der gibi bir bakış attım. Onu korumak için bir şey yapacak ya da söyleyeceksek, bundan daha iyi bir şey bulmalıyız.

Ancak bu ani bağıllık Tamara'nın hıçkırıklarını durdurur ve başını tekrar kaldırır. "Bunu gerçekten söyler miydin? Sonra bir feryat koparır. 'Peki evliliğimize yaptığın şeyi neden yaptın? Bir bebeğimiz olacaktı. Mutlu olduğumuzu sanıyordum.' Yüzündeki bir damla

Burnunun altından sümük akıyor. "Bunu bize neden yaptın - *yine mi?*" Şu anda endişelenmesi gereken daha kötü şeyler olduğunu söyleyebilirim ama Dale'in ilişkisine ağıt yaktığı anı yaşamasına izin vereceğim.

Tek şeritli yoldan rahat bir nefes alarak sıradan bir asfalta geri dönüyorum. Etrafımızda evler ve dükkânlar beliriyor ve kız kardeşimin Martin ve Rachel'a yaşattıklarından uzaklaştıkça neredeyse her şey normalmiş gibi davranabiliyorum.

Orada iki kişiyi kim bilir ne halde bıraktığımızı bir kenara bırakmaya çalışıyorum. Ama giderken kız kardeşimin üzerine başka birinin kanı sıçramamış gibi davranamam. Hastanenin yakınına gitmeden önce temizlenmesine izin versek iyi olacak. Gerçeğe yaklaştıkça yolun diğer tarafından daha fazla araba yanımızdan geçmeye başlıyor. Ve sonra, bir polis arabası.

"Aman Tanrım. Tamara nereye gittiklerini görmek için dönerken elini ağzına kapatır. "Az önce şu yoldan saptılar. Onları bulacaklar, lanet olası onları bulacaklar.

"Her şey yolunda, her şey yoluna girecek. Dale onun eline uzandı. "Sana hiçbir şey olmayacak.

"Bunu nasıl söylersin?

Sesi alçak ve sakindir. 'Çünkü sen ve ben birkaç günlüğüne buradan uzaklaşacağız. Sana yaşattıklarımın sonra en azından bunu yapabilirim.

"mi? Başımı sallıyorum. "Öylece ortadan kaybolamazsın.

'Eve gideceğiz, seni temizleyeceğiz ve sonra-'

'Polis muhtemelen şu anda evinizde olacak, hatırladınız mı? Ve onun bu halini görürlerse, hemen tutuklarlar. Muhtemelen hepimizi tutuklarlar. Burada suç ortağıyız. Ateş demiriyle vurulduklarını biliyoruz.'

"Ben odadan çıktığımda ikisi de baygındı. Tamara'nın sesi küçük ama garip bir şekilde sakin. "Dale haklı. Buradan uzaklaşmam gerekiyor.

"Duş almak için benim evime gelsen iyi olur," dedim ona. "Polis ifadelerimizi almak için senin evine geliyordu.

"Ama bu seni töhmet altında bırakır. Gözlerinin üzerimde olduğunu hissedebiliyorum. "Seni daha fazla bu işin içine çekmek istemiyorum.

"Zaten sürükleniyorum. *İstesem de istemesem de* kendimi eklemekten alıkoyuyorum ve bir kez daha rahat bir nefes alarak şu yöne dönüyorum

benim köyüm. Duş almasına izin vereceğim, ona biraz kıyafet ödünç vereceğim ve sonra onu Dale ile birlikte göndermek zorunda kalacağım. Haklı, tek seçenek bu gibi görünüyor. Zaten kayıp olduğunu bildirdik, o yüzden kayıp olarak kalacak. Polise Dale'in hala onu aradığını söyleyeceğim.

'Birkaç gün ortalıkta görünmeyeceğim,' diyor. 'Tam olarak nasıl bir hasara yol açtığımı öğrenene kadar. Polise beni hala görmediğini söyleyebilirsin.

'Ama Rachel ya da Martin anlatmak zorunda-'

"Şu anda onları düşünemem," diye yanıtlıyor. 'Sadece temizlenmeye ve uzaklaşmaya ihtiyacım var. Bana yardım edeceğine söz veriyor musun? Dönüp Dale'e bakıyor. "Yanımda telefon yok, ödeme kartı yok, hiçbir şey yok.

"Bu beni affetme olduğu anlamına mı geliyor?" "Şu anda doğru düzgün düşünemiyorum.

Kız kardeşim çok şey yaşadı - çocukluğumuz, Dale'in ilişkileri, son birkaç yılda yedi hamileliğini kaybetmesi ve şimdi de bu Sevgililer Günü hafta sonu cehenneminde yaşadıkları. Dale'le kaçmakla aptallık ediyor ama muhtemelen şu anda hayatına biraz normallik getirebilecek tek kişi o, en azından bu son hamileliğin kaybıyla yüzleşene kadar. *Şimdi* ikisine birden saldırdığı için tutuklanıp hapse atılırsa, bunun ruh haline ne yapabileceğini düşünmekten korkuyorum. Rachel ya da Martin polisi ona yönlendirirse, önceden kendini hazırlayacağı birkaç gün, bununla nasıl başa çıkacağı konusunda büyük fark yaratabilir.

Şimdi tek yapmam gereken Tamara'yı çocuklara -ya da Wayne'e- görünmeden duş almak için eve nasıl sokacağımı bulmak.

'EN AZINDAN KADIN MI ERKEK Mİ OLDUĞUNU SÖYLEYEBİLİRDİNİZ. *Lütfen!*" O çadırda inceledikleri şeyin karımın cesedi olmadığından emin olana kadar rahat etmeyeceğim. Buraya gelmesine asla izin vermemeliydim ve onu aramak için daha hızlı gelmeliydim. "Neler olduğunu bilmem gerek, lütfen!"

"Size gerçekten bir şey söyleyemeyiz, efendim. Memur özür diler gibi görünüyor. "Bu aşamada olmaz. Çok özür dilerim.

"Baba, ne oldu? Edward arabadan çıktı. "Annem nerede?"

"Çocuklarınızı gerçekten buradan uzaklaştırmanız gerekiyor" diyor memur. "Size daha önce de söylediğim gibi, burası bir suç mahalli.

"Arabaya dön, Edward. Onu işaret ediyorum. "Şimdi. Memur haklıydı. Benimle olmamaları gerekiyordu ama onlarla başka ne yapabilirdim ki? Ali bir saat önce dönmüş olmalıydı.

"İçeride birini tanıyor olabileceğinizi düşündüren nedir?" Başını kulübeye doğru salladı.

"Eşim bana gideceği yer olarak bunu gönderdi. Cebimden telefonumu çıkarıp Ali'nin bir önceki mesajını açıyorum. 'Nereye gittiğini bileyim diye haritaya bir iğne atmış. Bir dereceye kadar, bana bunu gönderdiğine göre bir şeylerin güvensiz olduğunu hissetmiş olmalı.

"Bilgilerinizi yazabilerseniz, meslektaşlarımdan birinin sizinle konuşması gerekecek.

"Artık benimle konuşabilirler, değil mi?"

"Bunu *burada* yapamayız, ancak birileri tam bir ifade almak için evinizi ziyaret edecektir.

Not defterini ondan alıp adımı ve numaramı yazıyorum. 'Adresinizi de almamız gerekecek' diyor. 'Ve eşinizin buraya ne zaman geleceğini sorabilir miyim?"

Saatimi kontrol ediyorum. "Birkaç saatten fazla olmalı," diyorum ona.

"Yalnız mıydı?"

"Bildiğim kadarıyla Dale Fenton'la birlikteydi, o bizim kayınbiraderimiz. Ondan bahsederken yüzüm kızarıyor. Zaten cevaplaması gereken çok şey var. Çadıra bakıyorum. Ama içerideki *o* da olabilir. Onlardan herhangi biri olabilir. Ya da hiçbiri olmayabilir. "Lütfen, karım olmadığını teyit edemez misiniz? Yaklaşık 1.80 boylarında, kot pantolon, kırmızı bir kazak giyiyordu ve-' Ali'nin görüntüsü aklıma geldi. Ona bir şey olduysa baş edemem.

"Neden ilk buradaydı?"

'Kız kardeşini arıyordu, bu Tamara Fenton. Gece boyunca kayıptı ve buraya gelmiş olabileceği düşünülüyordu. Kulübeyi işaret ettim. "Kocasının *telefonumu bul* uygulamasında görünüyordu.

"Anlıyorum. Az önce geri verdiğim not defterine bir şeyler karalıyor.

"Karım onun için gerçekten endişeleniyordu.

"Evet, bizi buraya getiren ilk çağrıyı yapan .

Baba! Edward arabanın arkasından kafasını uzattı. "Tuvalete gitmem lazım.

"Meslektaşlarım Fentonların evini çoktan ziyaret ettiler," diyor memur. 'Ama orada kimse yoktu. Şimdi ev adresinizi aldım, en kısa zamanda sizi görmek için birileri gelecektir.

"Ama-

"Gerçekten üzgünüm efendim ama umarım o zaman size daha fazla bilgi verebiliriz.

Arabanın kapısı çarpıyor ve Oscar bu kez bana doğru fırlıyor. 'Neden bekliyoruz baba? Neden polisle konuşuyorsun?"

"Oğullarını eve götür. Memur arabaya doğru başını sallar. "Sizinle birazdan konuşacağız.

Oscar'ı arka koltuğa yönlendiriyorum. "İkiniz de kemerlerinizi bağladınız mı?" Midem bulanıyor. Eğer Ali'ye bir şey olursa kendimi asla affetmeyeceğim. Telefonuma uzanmadan önce motoru tekrar çalıştırıyorum. *Servis yok.* Kahretsin. Sadece onun güvende olduğunu bilmem gerekiyor. Kız kardeşi konusunda içgüdülerine güvenmekte haklıydı ve endişesinin onu kötü bir şeyin içine sürüklememesi için varlığımın her zerresiyle dua ediyorum.

Her ne olursa, Dale'in dün gece o kadınla barda olmasıyla bir şekilde bağlantılı olabilir. Tamara'nın neden sürekli ona geri döndüğünü asla bilemeyeceğim ama sanırım ona tüm kurbanların kurbanı olan annesi tarafından öğretildi. Her şey Ali'de de iz bıraktı ama o danışmanlık alarak ve ailesiyle arasına mesafe koyarak bununla başa çıktı.

"Annemi ne zaman görebiliriz?"

'Yakında eve dönecek,' cevap veriyorum, doğru olması için dua ederek. 'Tamara Teyze'ye yardım ediyor. Nerede olduğunu öğrenmek için bir sinyale yaklaştığımızda onu arayacağım.

"Sinyal nedir? Tamara teyzeyi de görebilir miyiz? Bu gece hala geliyor mu?"

"Gerçekten bilmiyorum. Zonklayan başımı ovuyorum. Bu doğru. *Gerçekten* hiçbir şey bilmiyorum. Sinyal navigasyonu da ayarlayamıyorum. Umarım bu sisli yollarda yolumu bulabilirim.

Birkaç yanlış dönüşten sonra, sonunda tek şeritli yollardan çıkıp evlerin olduğu bir yola giriyoruz, ben de telefonumu kontrol etmek için bir rögara çekiyorum. "Evet. Sonunda bazı sinyal çubukları belirdi.

"Baba," diye inliyorlar hep bir ağızdan. "Neden duruyoruz?"

"Hâlâ tuvalete gitmem gerekiyor," diye feryat ediyor Edward. "Eve gitmek istiyorum.

"Bir dakika, annemi hemen arayacağım. Karımın iyi olduğunu bilme ihtiyacı şu anda *her şeyin* önüne geçmiş durumda.

"Ben de merhaba diyebilir miyim?"

"Yakında.

"Tanrı'ya şükür iyisin, aşkım. Karımın sesini hiç bu kadar hoş karşılamamıştım. Yaşıyor, güvende, Tanrı'ya şükür, Tanrı'ya şükür.

"Neden olmayayım ki? Sesi şaşkındı. "Neredesin sen?"

"Az önce bana rozetini gönderdiğin kulübeye gittim. Endişelenmeye başlamıştım. Bir saatten fazladır seni aramaya çalışıyordum.

Arabadan çıksam iyi olacak, böylece çocuklar ne söyleyeceğimi duymayacaklar. "Bir dakika sürmez çocuklar. Sadece annenizle konuşmam gerekiyor. Şu anda çok kolay etkileniyorlar ve internete girdiklerinde arkadaşlarıyla bu tür konuşmaları tekrarlamaya meyilliler. Ben kapıları kilitlerken yanımdan vızır vızır bir araba geçiyor. Çocuklarımın *buraya* tırmanması riskini göze alamam.

"Şimdi orada mısın?

"Hayır, polis beni paketledi. *Her yerdeydiler.*"

"Neden, neler oluyordu? Şimdi sesi ketum geliyor. Aslında ses tonu, söylediğinden daha fazlasını biliyor olabileceğini düşünüyor.

"Sen söyle Ali. Ama önce kız kardeşini buldun mu?"

"Evet, yanımda. Ve Dale."

"Yani hepiniz güvendesiniz. İçim rahatlayarak sarktı. Zampara kayınbiraderim için değil ama tabii ki karım ve Tamara için. Ali'yle ne kadar yakın olduklarını biliyorum.

"Bebegini kaybetti. Ali'nin sözleri kederle ağırlaşıyor.

"Olamaz. Zavallı Tamara." Sert görünmeye çalışıyor ama aslında sadece bizim sahip olduğumuz şeyi istiyor. Yerleşik bir evlilik ve çocuklar. Sefil çocukluklarından sonra kendi ailesini. "Onunla birlikte hastanede misin? Bu, neden söylediğinden çok daha uzun süredir ortalıkta olmadığını açıklıyor.

Hayır, evdeyiz. Az önce duş alıyordu. Korkunç bir çile yaşadı - bebeği kaybetmesine şaşmamalı.

"Ne tür ya-". Edward ve Oscar'a baktım. 'Bakın - çocukların yanına dönsem iyi olacak - arka koltukta kavga ediyorlar ve ben de A yolunun hemen dışına park ettim. Yarım saat içinde evde olurum.'

'Bir saat olsun. Tamara ve Dale o zamana kadar gitmiş olacaklar ve ben de size neler anlatabileceğim. Onlar gidene kadar çocukların buraya dönmesini istemiyorum.

Arabanın camına vuruyorum ve Oscar'a başımı sallıyorum. "Tamam, o zaman *şimdi* bana neler olduğunu anlatabilirsin.

'Lütfen Wayne, kız kardeşimin şu anda bana ihtiyacı var. Seninle yakında konuşacağım.

'Dur bakalım Ali, az önce gördüklerimden sonra - *sen* olabileceğini düşündüm.

Kulübenin dışında bir cesedi inceliyorlardı. "Ne dedin?" Kadının sesi yükselir. "Bir ceset mi?"

'Pek bir şey göremedim - bir çadırın içindeydi ve özel bir ambulans da oradaydı. Ne oldu böyle?'

'Orada bir *ceset* olduğuna emin misin? Sadece birkaç yaralı değil mi?'

Elbette eminim. Doğru - bana neler olduğunu anlatmalısın. *Şimdi.*'

"Bence en baştan başlasanız iyi olur.

Görüşüğümüz kişilerin tekerlekli arabasının diğel tarafındaki bölmeye otururken meslektaşına başımla selam veriyorum. "Not almaya hazır mısınız?

Çavuş Bennett bana başıyla onay verdi.

"Bunu yapabileceğine emin misin? Az önce Martin'in tansiyonunu kontrol eden hemşire, arabasının ucuna bir pano asıyor. 'Eğer hazır değilsen daha sonra tekrar gelebilirler. Gerçekten, o kötü kafa travmasından sonra sakın ve sessiz olmalısın. Sesi hızlı ve iş gibi.

Bırakın da işimizi yapalım dercesine hemşireye ters ters bakıyorum. Ölen arkadaşının yanında acı içinde inlerken bulunmasının üzerinden birkaç saat geçti bile. Hatırladığı şeyi hemen kayda geçirmeliyiz.

"İyi olacağım," diyor Martin, geçirdiğı beyin sarsıntısı yüzünden sesinin zayıfladığı belli. Başı bandajla sarılmış ve yan tarafından kan sızıyor ama mucizevi bir şekilde şanslıymış gibi görünüyor. Özellikle de diğel yaralının durumu göz önüne alındığında. "Bunu yolumdan çekmem gerek.

"Peki ne oldu Martin? Sana Martin dememin bir sakıncası yok, değil mi?

Başını sallıyor ama hareketle yüzünü buruşturuyor.

"Bizi bugün olanlara götüren olaylarla başlayalım. *Biz* kelimesini sanki ben de işin içindeymişim gibi kullanıyorum. Bu, konuştuğum kişinin güvenini kazanmak için yaptığım bir hile.

"Onu seviyordum ve o beni öldürmeye çalıştı," diye ağzından kaçırdı Martin. "Orada benimle kalması için onu kandırmamam gerektiğini biliyorum ama onun da aynı şeyi hissettiğini düşündüm. Sadece ona göz kulak olmak istedim.

Adam hiç mantıklı konuşmuyor ama belli ki bir şeylerden dolayı çılgına dönmüş. Hemşireler bizi zaten ağzına kadar dolu olan kaza ve acil servislerinden atmadan önce onu sakinleştirmeye çalışsam iyi olur.

'*Kimi* sevdin ve kandırdın? Ve tam olarak *ne* yapmak için?'

'Karımı öldürdüğünü daha yeni öğrendim - ve gerçekten hiçbir fikrim yoktu. Bilseydim o mahzenden çıkmasına asla izin vermezdim.

"*Kimden* bahsediyorsun sen? Ne demek istiyorsun?" Arabanın karşısından benim kadar şaşkın görünen iş arkadaşşıma bakıyorum. Adam bilmece gibi konuşuyor.

Sanki her şeye yenilmiş gibi yastığına gömülüyor. "Tamara Fenton karımı öldürdü. Rachel'ın kulübede yere yığıldığını görür görmez içimde bir şeyler koptu. Aynı yaraydı, yerde aynı pozisyondaydı, aynı sarı kan damlıyordu. Gözlerini kapatır. "Tamara bunu bana itiraf bile etti - beni de öldüreceğini düşündüğü zaman yani. Belli ki tekrar ayağa kalkacağımı düşünmemişti.

Çavuş Bennett ile bakışıyoruz. Tüm ciddi bir çözölme gerektirecek gibi görünüyor. Kayıp olduğu bildirilen hamile kadının adı Tamara Fenton ve duran adam tarafından garip bir nedenle zorla alıkonulmuş gibi görünüyor. Karısı tarafından *öldürülen* bir adam, ya da adam öyle diyor. Ama bunu daha yeni öğrendiyse, en başta neden onu tutuyordu?

"Karınız kimdi? Önce bunu öğrensek iyi olur. "Belinda Sanders.

Sesi neredeyse bir fısıltı gibiydi ve açıkça

Onun adını söylemek acı veriyordu. "Neredeyse altı yıl önce öldü. Öldürüldü. *Onun* tarafından.

Gerçekler bir yapbozun parçaları gibi beynime düşerken ona bakıyorum. Bu yüzden yüzü çok tanıdık geliyor. Kanlı bandajlarıyla bile, her hafta ne kadar yeni yüzle karşılaşsam karşılaşayım, bağlantıyı hemen kurmalıydım. Çavuşken ilk televizyon başvurusu boyunca adamın yanında durdum. I

Sevgili karısının katilinin adalete teslim edilmesi için ağlarken ona destek oldum. Daha sonra ona bir mendil uzattım - kesinlikle yıkılmıştı.

Ancak iki gün sonra onu sorgulamak için getirmek zorunda kaldık. O zamanki DI'm tarafından sorgulanırken masanın karşısında oturuyordum. Onu yirmi dört saatten fazla bir süre içeride tuttuk ama Belinda Sanders'ın bulunduğu yerle bir ilgisi olduğuna dair hiçbir kanıt bulamadık.

Evini aradık, arabasını aradık ve ceset bulunduğunda cesetten geriye kalanlar üzerinde otopsi yaptık. Ne lif, ne DNA, hiçbir şey yoktu. Teselli edilemez bir haldeydi ama kızın kafasına vurulup Fewston baraj gölüne atılmasıyla hiçbir ilgisi olmadığı konusunda kararlıydı.

Sonunda kimliği tespit edildikten sonra bile aklımda hep Sudaki Kadın olarak kaldı. Sözde bir yabancıнын ellerinde nasıl ölmüş olabileceğı aklımdan hiç çıkmadı. Peki, ele geçirilmesi zor Tamara Fenton bu işe nasıl ? Hâlâ konuşma fırsatı bulamadığımız Tamara Fenton. Onu bulmak daha da öncelikli hale geldi.

BU İYİ DEĞİL. Her şey ortaya çıkmak zorunda. Belinda'nın cesedinden nasıl kurtulduğum için muhtemelen hapis yatacağım ama en azından onu öldürenin ben olmadığımı öğrendim. Her şeyin benim hatam olduğuna inanarak altı yıl geçirdim ama şimdi gerçeği bilsem bile bu kendimi daha iyi hissetmemi sağlamıyor. Derin bir nefes alıyorum. Ne olursa olsun, doğruyu söyleyeceğim. *Her şey* hakkında. Başka ne yapabilirim bilmiyorum. En azından beni hemen tutuklamayacaklar. Zaten muhtemelen gözlem için bir gece koğuştta tutulacağım söylendi.

"Eğer en baştan başlayabilerseniz. Dedektif Robinson rahatlamış gibi koltuğuna yerleşti. 'Siz ve Belinda, Tamara ve Dale Fenton ile nasıl karşılaştınız? Aranızdaki ilk bağlantı neydi?

"Yaklaşık altı yıl önce işten eve erken dönene kadar Fenton'ları duymamıştım," diye başlıyorum. 'Kendimi iyi hissetmiyordum, bu yüzden eve erken gönderilmiştim. Dışarıda tanımadığım bir araba gördüğümde bir şeylerin ters gittiğini hissettim.

Midemin nasıl bulandığını asla unutmayacağım. Filmlere konu olacak türdendi - koca işten beklenmedik bir şekilde eve gelir ve karısını yatakta başka bir adamla bulur. "Her neyse, sonradan Dale olduğunu öğrendiğim bir adam evin diğer tarafındaki bir kapıdan çıkmış olmalı ve arabasına doğru kaçıyordu. Belli ki ben görmeden kaçabileceğini düşünüyordu.

"O sırada kim olduğunu biliyor muydunuz?

"Hiçbir fikrim yoktu. Ama karım biraz mesafeli davranmaya başlamıştı ve ben de bir şeylerin peşinde olabileceğinden şüphelenmeye başlamıştım. Sadece bu da değildi - diğer tüm tipik şeyleri de yapıyordu - bilirsiniz, telefonunu yakınında tutuyor, görünüşüne daha fazla özen gösteriyor ve her zaman gerçekten gergindi.

"Devam et.

"Onu gördüğüm anda ağzımda kötü bir tat vardı. Gitme hızı yüzünden. Pencerelerden birinden farlarımı görmüş ve evden kaçmış olmalı. O zamana kadar Belinda ile üç yıldır evliydim,' dedim ona. Onu hatırlamak bile başımı daha çok ağrıtıyor. "Bir zamanlar mutluyduk, en azından başlangıçta.

"Peki ev hâlâ Skipton'ın hemen dışındaki o eski çiftlik evi mi?" Belinda'nın cesedi bulunduktan sonra yapılan aramaları hatırlıyor olmalı.

Başımı sallıyorum, hareketin gücü başımı ağrıtıyor. "Geri döndüğümde onu yatak odasında koştururken, olabildiğince hızlı giyinirken buldum. Yorganı yatağın üzerine geri atmıştı.

"Sana ne söyledi?

"Tabii ki yalan denedi - kestirdikten sonra orada olduğunu söyledi. Ama yerde duran ve benim olmadığını bildiğim çorabı açıklayamadı. Yutkundum ve tekrar irkildim, sadece fiziksel acıyla değil, aynı zamanda bu hikayeyi yeniden yaşamak zorunda kalmanın zihinsel acısıyla da.

"Bunun zor bir durum olduğunu tahmin edebiliyorum.

Yüzyılın en hafif deyimini. "Uzaklaşmaya çalıştım. Ona bakmaya dayanamıyordum - onunla aynı odada bulunmaya bile dayanamıyordum. Yutkunuyorum. "Karınızın başka bir adamla birlikte olduğunu öğrendiğinizde nasıl mideniz bulanırsa, ben de öyle hissettim.

DI'nin sol eline bakıyorum, kendi evlilik yüzüğü parlıyor. Muhtemelen mutlu bir evliliği vardır. Benim son altı yıldır çektiğim ıstırabın yakınından bile geçmeyeceğine şüphe yok.

"Sonra ne oldu?

"Belinda peşimden koştı. Bana her şeyin benim suçum olduğunu, onu hafife aldığımı, evliliğimiz için hiç çaba sarf etmediğimi haykırıyordu. Sonra bana taşınmamı istediğini söyledi - o ve sonradan adını öğrendiğim *Dale* birlikte olacaklardı. Çok öfkeliydim - ilişkiyi yaşayan oydu ama *bana* evimizi terk etmemi emrediyordu. Sesimi alçaltıyorum. Eğer ,

yan odalardan beni duyabilecekler. "Yanlış bir şey yapmadığım halde beni evsiz bırakmak istedi

"Devam et.

"Merdivenlerin tepesindeydik ve-" Sesim .

"Ve? Memurun başı, kendisine kemik atılmasını bekleyen bir köpek gibi yana eğiktir.

"Onu aşağı ittim. Yolumdan çekilmesini istedim ve o korkunç anda üzerime kırmızı bir sis bulutu çöktü. Dengesini kaybettiğinde yüzünün aldığı şekli hatırlıyorum. "Bana yaptıklarından sonra, benden olabildiğince uzakta olmasını istiyordum.

"Belinda yukarıdan aşağıya doğru mu düştü?" O sırada polise, ilk ifademde, röportajda ve basına söylediğim yalanların boyutu göz önüne alındığında sesi son derece sakindi.

'Hayır, sadece ilk sette düştü ama gerçekten hareketsizdi. Gerçekten kafasını mı çarptı yoksa beni cezalandırmak için baygın numarası mı yapıyordu bilemedim. Her iki memur da devam etmemi beklerken dikkatle beni izliyorlar. Bırakıldığım kabinin ötesinde, kaza ve acil durumdaki hayat devam ediyor. Zil sesleri, tekerlekli arabalar, havlayan talimatlar ve acı dolu sesler. İnsanlar benim kadar fiziksel acı çekiyor olabilirler ama kimsenin benim kadar zihinsel acı çektiğinden şüpheliyim.

"Sonra panikledim," diye devam ediyorum. "Yardım çağırmalıydım ya da en azından Belinda'nın iyi olduğundan emin olmalıydım ama bunun yerine anahtarlarımı kaptığım gibi evden kaçtım. Ona yaptığım şeyden kaçmam gerekiyordu. Hiç böyle bir panik hissetmemiştim. Daha önce hiçbir kadına el kaldırmamıştım ve o anda tek bildiğim karımı muhtemelen ölüme itmiş olduğumdu.

DI Robinson ben konuşurken başıyla onaylıyor. 'Daha ileri gitmeden önce, Tamara Fenton'un tüm bunlara nasıl dahil olduğunu bize anlatabilir misiniz? Daha önce karınızı *onun* öldürdüğünü söylemişsiniz.

Derin bir nefes alıyorum. "Belinda'nın onu terk ettiğimde ölmediğini şimdi biliyorum.

'Ama *Tamara Fenton*'un bir şekilde sorumlu olduğunu nasıl söyleyebilirsiniz?

"Evden çıkarken, tanımadığım bir araba daha vardı, ek binalardan birinin yanına park etmişti. Kesin olarak bilmiyorum ama şimdi Tamara'nın kocasını gözetliyor olabileceğini düşünüyorum. O anda hiçbir şey yapmadım, yaptıklarından sonra çok kötü durumdaydım. Arabayı sürmeye devam ettim.

"Yaptığını *düşündüğün* şeyi mi ?

"Evet. Ve şimdi bildiklerimle geriye dönüp baktığımda Tamara'nın içeri girdiği anın o an olduğunu söyleyebilirim.

"KIR EVİNDEN BİRİ ÖLDÜ." Kız kardeşim mutfak kapısında belirdi. "Wayne biz ayrıldıktan sonra oraya gitmiş, beni arıyormuş.

Çay yapmaya devam ediyorum. Ne kadar normal bir aktivite. Ne kadar anormal bir gün. Her şey değişti - *her şey*. Ve tekrar dün olması için her şeyimi verirdim.

'Beni duydun mu Tamara? Dedim

ki-' 'Evet, seni duydum.

Alt kattaki tuvaletin sifonu çekilir ve Dale koridor boyunca fırlar. 'Seni doğru mu duydum? Aman Tanrım.'

"Hangisi? Dale'in bardağına kaşıkla şeker atıyorum, ellerim yine öldürdüğümü öğrendiğimi söylemek için şaşırtıcı derecede sağlam. Uzun zamandır Dale'in içeceklerini hazırlıyorum, tam olarak nasıl sevdiğini biliyorum. Kubbeli bir çay kaşığı şeker ve önce sütü. Şahsen bunu anlayamıyorum - ben asla çayıma önce sütü koyamam.

"Bana bak, Tamara. Kız kardeşimin sesi daha acildi. "Neyin var senin? Sesi sanki beni sarsmak istermiş gibi çıkıyor. "Çocukların ne görmüş olabileceğini Tanrı bilir. Onları arabanın arkasına bindirdi.

"Sadece çay yapıyorum.

Yanıma geldi ve beni döndürerek yüzünü ona çevirdi. "Şimdi hepimizin başına geleceklerin farkında mısın? Gözlerinde yaşlar var.

"Düşünmem gereken çocuklar var.

"Şanslısın. En azından anne olabildin. Benim de gözlerim doluyor. Benden uzakta kan kaybeden bebek için, çok kötü bir şekilde hayal kırıklığına uğrattığım anne için ve asla olamayacağım anne için. Tarama monitöründeki o lekeye baktığımda, o kalbin benimki gibi sabit bir şekilde atmasını izlediğimde kısacık bir an için rahatlamama izin verdim. Aptal ben.

', Tamara. Bu onları da etkileyecek'.

'Kimse bu konuda bir şey yapmaya *zorlanmıyor*. Bu *benim* sorunum. Bu yüzden, bu çayı içeceğim, sonra Dale ile gideceğim ve çok geçmeden geri kalanınız için her şey sona erecek.

'Bu hız cezası değil, kardeşim. Birini *öldürdün*.' "? Kim?"

Dale mutfağa daldı.

Dale'in bu kadar ilgili olacağına güven. Eğer *o* ise, belki de tek seçeneği ben olduğum için üzülecektir. Tabii bunu atlatabilirsek. Nedense bundan şüpheliyim.

Kocama ve kız kardeşime *hem* Rachel'ı *hem de* Martin'i öldürmek istediğimi söylemeyeceğim. Başaramamış olmam ciddi sorunlara yol açabilir. Özellikle de Martin'i değil de Rachel'ı öldürdüysem. Hayatta kalan o olursa, hakkımda bildiklerini tekrarlayacaktır. Bu yüzden hangisinin ne durumda olduğunu öğrenmeliyim. Sonra da nerede olduklarını bulmalıyım. Bunun düzgünce bitirilmesi gerekiyor.

Dale'e ters ters baktım. "Tek umursadığın şey kız arkadaşının iyi olup olmadığı. Bardağını yanındaki tezgâha çarpıyorum, mutfaktan hışımla çıkarken çay etrafa saçılıyor. Kendi başıma kalmalıyım. Bana yaptıklarından sonra Dale ile nasıl bir yere gidebilirim? Hayır, sanırım ne yapacağımı biliyorum. Beni ülke dışına çıkaracak kadar para alacağım ve yeniden başlayacağım. Kendi başıma.

"Daha önce paçayı kurtardığını söylerken ne demek istedin? Kız kardeşim boş odada yatağın kenarına tünüyor. Yıllar boyunca birçok kez bu odada kaldım. Burada, kız kardeşime ve şu anda sahip olduğum tek ailem olan yeğenlerime yakın olduğum için kendimi hep güvende hissettim. Yaptıklarımın sonra cezaevine gönderilmenin en üzücü yanı, onlar büyümeye devam ederken onlardan ayrı kalmak olurdu. Ali ve Wayne'in onların bir hapishaneyi ziyaret etmelerine izin vereceklerini hayal bile edemiyorum. Ve ziyaretçi olarak geçirdiğim zamandan sonra, onların da orada olmasını istemezdim.

"Wayne ve çocuklar nerede? Konuyu değiştirmem gerekiyor. Beni görmelerine izin veremezsin.

"Boş ver şimdi bunu. Tabii ki Ali bu işin peşini bırakmayacak. "Rachel'a daha önce yaptığın şeyin aynısını yaptığını söyledin. Neden bahsettiğini bilmem gerek.

"Sadece kızgındım," diye cevap veriyorum. Ona bakamıyorum. Eğer bakarsam, her şeyin dökülme riski var. Her şeyin. "Sadece söyledim, tamam mı? Ben ve koca ağzım. Sanki işler zaten benim için yeterince korkunç değilmiş gibi, adrenalin ve sefaletin beni alt etmesine izin verdim. Her şeyin yüzeye çıkmasına izin verdim - iyi ve gerçekten gömülü olması gereken anılar. "Yorgun ve stresliydim ve sonra kanama beni uçuruma sürükledi.

"Hadi ama Tamara, seni bundan daha iyi tanıyorum. Elini koluma koydu. 'Bırak artık. Bak, her ne olursa olsun, bana güvenebileceğini biliyorsun.

"Sadece benden nefret etmeni istemiyorum. Bir damla gözyaşı bana ödünç verdiği taytın paçasına düşüyor. Ağladığımı fark etmemiştim bile. "Bu gerçekten kötü. Tamam, bunu yapıyorum. Ona gerçekten söyleyeceğim. Belki de içimi dökmek bir şekilde geri kalanı için de beni affettirir.

"Senden *asla* nefret edemem. Beni daha yakına çekiyor ve gözyaşlarım daha hızlı . 'Tanrı aşkına, ben senin kız kardeşinim. Her şeyi birlikte atlattık.

"Ama *sen* iyi biri oldun, değil mi? Elimle yüzümü sildim. Ağlamaktan bıktım - bir ömür boyu ağladım. "Annem ve babamla yaşadığımız her şeye rağmen mutluluğu buldun, bu yüzden hayatımın gidişatı için çocukluğumuzu suçlamaya devam edemem.

"Ne olursa olsun, ne yapmış ya da yapmamış olursan ol," - komodine doğru eğildi, kutudan bir mendil çıkardı ve bana uzattı. "Sadece sana yardım etmek istiyorum.

'Dale şimdi ne yapıyor? Hâlâ burada, değil mi?' Gözlerimi ovuşturuyorum. O olmadan kaçamam. Ne kadar tek başıma gitmek istesem de, kulübeden çantam olmadan ayrıldım, bu yüzden paramıza erişimim yok.

"Ona aşağıda beklemesini ve birkaç dakika konuşmamıza izin vermesini söyledim. Wayne onlara adresimizi verdiği göre polis her an gelebilir. Ve o da her an çocuklarla birlikte geri dönebilir.

Halısının üzerindeki desene bakıyorum. Yeğenlerimle ilgilendikten sonra bu gece bu odada kalmalıydım. Bebeğim hâlâ içimde büyüyor olmalıydı. Bunun yerine, tüm hayatım boka sardı. Bunun için en çok kimi suçlayacağımı bilmiyorum, Dale'i mi, Martin'i mi yoksa Rachel'ı mı?

"Kesinlikle hapse gireceğim, değil mi? Yaptığım şeyin gerçekliği beni daha yeni yeni etkilemeye başladı. Umursamadığımı sanıyordum ama şimdi o kulübeden uzaktayım ve neredeyse normal gibi hissettiren bir yere geri döndüm, hapse girmek istemediğimi fark ediyorum - *giremem*. Zihnimin buna dayanacak kadar güçlü olduğunu sanmıyorum.

'Gerçekten bilmiyorum, kardeşim. Ama sana iyi bir avukat bulacağız. Ve sanırım hafifletici sebeplerin var.' Kulağa çok basit geliyor. "Ama yine de daha önce paçayı kurtardığını söylediğinde ne demek istediğini bilmem gerekiyor.

Belinda'ya yaptıklarımı itiraf ettiğimde Martin'in yüzündeki ifade tekrar beynime çarpıyor. Kimse bir şey bilmiyordu. Ve eğer

Ölen *Martin*, başka kimsenin bilmesine gerek yok.

Ali tereddütlerimin devam ettiğini açıkça hissediyor. 'Hadi ama Tamara - hem benim hem de Dale'in önünde bu geçmiş olayı ima ettin. Bir açıdan bakarsak, bu her neyse onun hakkında konuşman gerektiği anlamına geliyor.

"Gerçekten bilmiyorum. Rahat tek kişilik yatakta ileri geri sallanırken kollarımı kendime doluyorum. Tek yapmak istediğim yorganın altına girip önümüzdeki yirmi dört saat boyunca uyumak. Yetti artık - gerçekten yetti.

"Söyle bana Tamara. Şimdiye kadar olanlardan çok daha kötü olamaz.

mi?

"Sadece söyle.

'Ama zaten çok uzun zamandır bununla yaşıyorum. Ve tüm bunlar olmadan önce onu gömmeyi .

'*Neyle* yaşadı? *Neyi* gömdünüz?' Sesi sabırsız çıkmaya başladı.

"Sana güvenebileceğime *söz veriyor* musun? Doğduğum günden beri tanıdığım yüze bakıyorum. Çocukken oynadığımız oyunlarda Ali anneydi, ben de çocuktum. Ne olursa olsun bana her zaman göz kulak olacağına söz vermişti. Bunu gerçekten söyleyip söylemediğini öğrenmenin zamanı geldi.

"Beni ne zamandır tanıyorsun?

"Tamam, sana söyleyeceğim. Yutkunuyorum. "Altı yıl önceydi," diye başlıyorum. Sonunda ona gerçeği söyleyeceğime inanmakta güçlük çekiyorum. Ama şimdiye kadar olanlardan sonra beni evlatlıktan reddetmedi, bu yüzden bunu kaldırabileceğinden olabildiğince eminim. Kesinlikle anlayacaktır. Dale'in bir ilişkisi olduğunu öğrendiğimde. Onu takip ediyordum, izliyordum. Ve tahmin edebileceğiniz gibi, çok üzülmüştüm.

"Hâlâ onunla birlikte olduğuna inanamıyorum. Başını sallıyor. 'Seni daha kaç kez aldatmasına izin vereceksin? Sen çok daha iyisini hak ediyorsun.

"Artık bunların hiçbir önemi yok.

Bu doğru. Muhtemelen çok geçmeden bir hapisane hücre sine tıklacağım. Anne gibi, kız gibi. Yaptıklarım buna değdi mi? Muhtemelen değmedi. Ama o an için katartıktı.

"Dale'i Skipton'ın kenarındaki bir çiftlik evine kadar takip etmişim, şimdi oranın Martin'in evi olduğunu biliyorum," diye devam ediyorum.

"Martin'in mi? Kız kardeşimin sesi neredeyse bir çığlıktı.

"Sadece dinle. Her neyse, yolun kenarına park ettim ve ışıklarımı kapattım. Karısı perdeleri kapatma zahmetine bile girmede. Salonda birbirlerinin kıyafetlerini çıkarmalarını izledim. Kocamın Belinda Sanders'ın önünde çırlıçıplak durduğu anı, unutmak istediğim bir anı. Ve o zamandan beri bunu iki kadınla daha yaptığını düşünüyorum. En azından benim bildiğim iki kadınla. "Ve sonra üst kattaki odada bir ışık yandı. Acı vericiydi. Oraya saldırmak, durmasını ve benimle eve gelmesini talep etmek istedim ama felç olmuşum. Bana ne yaptığına inanamıyordum.

"Ah Tamara. Ali elime uzandı. 'Bunu gerek. Biriyle konuşmalısın. İçinden bir ses hak ettiğin tek şeyin bu olduğunu söylüyor. Ama bu doğru değil.

"Dediğim gibi, artık bunların hiçbir önemi yok. Her an Ali'nin kapısı büyük bir gürültüyle çalınabilir. Üzerimdeki tüm kanı yıkamış olabilirim ve kıyafetlerim Ali'nin çamaşır makinesinde dönüp duruyor olabilir ama polis gelmeden önce kaçamazsam, bana bir kez bakıp ellerimdeki kanı göreceklerinden eminim. Yıkamış olsam da olmasam da.

"İzlememeye *çalıştım*," diyorum, hatırladıkça kendimi daha da hasta hissediyorum. "Sonra aşağı indiler ve birlikte mutfığa girdiler, sarıldılar, öpüştüler ve-" Sesim kesiliyor. Dale'i gençliğimde göz göze geldiğim andan beri seviyorum. O zamanlar onun çok inek olması ve benim dağılmış evim ikimizi de zorbaların hedefi haline getirmişti. Her zaman yanında olacağımıza söz verdik. Ve sonra bundan daha fazlası oldu. Bir yıl içinde, bir gün bana hiç bilmediğim bir ev ve istikrarlı bir aile hayatı vereceğine yemin etti. Belli ki bebekler de bunun bir parçası olacaktı. Elimde tutamadığım bebekler.

"Orada park halindeyken, pistte arkamdan başka bir araba geldi. Sürücünün beni görmediğinden emin olmak için eğilmek zorunda kaldım. Neyse ki hemen yanımdan geçip gitti ve park etti.

"Dale'in evlerinin diğer tarafında bir giriş olması gereken yerden koşturmasını izledim. Kız kardeşimin yüzüne baktım. Dikkatle dinliyordu.

"Sonra ne oldu?

"Dale arabasına atladı ve kaçtı. Ben hala ışıklarımı kapatmış uzaktan izliyordum. Çılgılık atarken beni fark etmedi bile.

Geçmişte. Eve erken geldiği belli olan Martin'den uzaklaşmaya daha çok odaklanmış olmalıydı.

"Buralarda takıldın mı?"

"Arabadan indim ve eve doğru süründüm. Belinda ve Martin'in sesleri üst kattaymış gibi geliyordu. Bağırıyorlardı - tabii ki bağırıyorlardı. Onu tam olarak iş üstünde yakalayamamıştı ama oldukça yaklaşmıştı. olduğunu anlamak için dahi olmaya gerek yoktu. O anda adama karşı hissettiğim sempatiyi hatırlıyorum. Onun nasıl hissettiğini biliyordum. Ne de olsa ben de nasıl hissettiğimi biliyordum. "Bu birkaç dakika sürdü, sonra birkaç patlama sesi ve ardından bir çığlık geldi. Sonra geldiği kapıdan hızla geri döndü ve arabasına atladı. Dale'in peşinden gittiğini düşündüm.

Kendimi ne kadar boş hissettiğimi asla unutmayacağım. Dale muhtemelen hiçbir şey olmamış gibi davranmaya hazır bir şekilde eve, bana dönüyordu - tıpkı birkaç aydır yaptığı gibi.

Ancak harekete geçmem gerekiyordu. Artık gerçeği biliyordum, yapmam *gereken* bir şey.

"ORADA NE YAPIYORSUN? Dale'in sesi merdivenlerde yankılanırken sabırsızlıkla .

Kapıya doğru yürüdüm ve kafamı kapıya uzattım. 'Bizi biraz daha yalnız bırakın lütfen. Tamara'yla konuşuyorum.'

"Sohbetinizin bir parçası olmaya hakkım var. Merdivenlerden yukarı çıkmaya başladı. "Sana ne söylediğini bilmem gerek.

"Bekleyebilirsin, Dale. Merdivenlerin doğru yürüyüp yolunu kestim. '*Benimle* birkaç dakika konuşacak. Ona bu şekilde davrandıktan sonra evime girmene izin verdiğim için bile şanslısın. Bu *senin* hatan, hepsi *senin* hatan. Beni duyuyor musun?"

"Siz rahat rahat sohbet ederken polisin her an gelebileceğinin farkında mısınız?"

"Tabii ki biliyorum ve çok uzun sürmeyecek.

Bana muazzam olacaktı gibi görünen bir şey söylemeye çok yaklaştı, devam etmemiz gerekiyor.

Bir mucize eseri, Dale topuklarının üzerinde dönüyor ve aşağıya iniyor. Yatağın üzerinde öne doğru eğilmiş, başı ellerinin arasında olan kız kardeşimin yanına dönüyorum.

"Senin için buradayım kardeşim. Onun eline uzandım. "Her zaman senin için buradayım - hiçbir yere gitmiyorum.

"Hayır, ama muhtemelen öyleyim. Yüzünü kaldırıp bana baktı. 'Eğer Martin ona verdiğim kemerden kurtulduysa, yapacağı ilk şey benim hakkımda öğrendiklerini polise anlatmak olacaktır.

"Martin sonra neler olduğunu anlat bakalım. Olacaklara karşı kendimi hazırlıyorum. Zaten çok iyi bir fikrim var.

"Ben girmeden önce Martin'le kavga etmiş olmalılar," diye devam ediyor. 'Başlangıçta biraz şaşkın görünüyordu, bana kim olduğumu ve içeri nasıl girdiğimi sordu. Ayrıca başının yan tarafından kan akıyordu.

"Yani, muhtemelen ona saldırdı mı? Onu Dale ile bulduktan sonra mı?" Kayınbiraderimin cevaplaması gereken çok şey var. Bir kadın yetmiyorsa neden evlendi? Davranışlarının ne kadar acı ve yıkıma neden olduğu hakkında bir fikri var mı?

"Öyle görünüyordu. Her neyse, ona kim olduğumu söyledim ve başlangıçta ondan uzak durması için yalvardım. Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyor. "Ona okuldan beri onunla birlikte olduğumu söyledim ve onu rahat bırakması için yalvardım. Onu seviyordum, Ali. Ve her şeye rağmen hala seviyorum.

"Biliyorum. Elinin üst kısmını ovuşturuyorum. "Nedenini Tanrı bilir.

"İşlerin bunun için çok ileri gittiğini söyledi. Bana Dale'in bebeğine hamile olduğunu, onun beni terk etmeyi planladığını ve kendisinin de kocasını terk etmeyi planladığını söylerken o da ağlıyordu. Kelimeleri dökülüyordu. "Beni ve kocasını incittiği için üzgün olduğunu ama Dale'le bebeği doğuracaklarını ve bir aile olacaklarını söyledi.

"Ah, abla. Ona daha yakın oturdum ve kolumu omuzlarına doladım.

Hıçkırıklar vücudunu sararken titriyor.

"Düşük yapmamın üzerinden üç gün geçmişti. Tamara kelimelerini zorlukla çıkarabiliyordu. "Belinda Sanders'a yapacağım tek bir şey vardı.

"Ne demek istiyorsun?

"Sanırım bir tür transa girdim. Ne yaptığımı bildiğimden bile emin değilim. Belki de biliyordum, sadece bilmiyorum. Bana gitmemi söyledi ama onun yerine şöminede asılı olan aletlerden birine uzandım. "Tıpkı kulübede kullandığım gibi bir ateş demiri.

"Ve kemerini mi bağladın?

Başını sallıyor. "Ona karşı koyma şansı vermedim. Ona vurabildiğim kadar sert vurdum. Kafasının yan tarafına vurdum ve hemen dizlerinin üzerine düştü. Sopayı sildim ve kaçtım. Bir kere vurmak yetti.'

"Ali, yukarıda mısın?" Kendime gelmem bir iki dakika alıyor. Wayne evde.

'Çocukların önünde normal davranmamız gerekiyor,' diyorum. "Bir şekilde.

Bunların hiçbirini - çok küçükler. Burnunu siler ve başını sallayarak yataktan kalkar.

'Hayır, sen burada bekle,' dedim. 'Kendini toparla. Wayne'e neler olduğunu anlatmam gerek. Ve bence sen ve Dale şimdilik ayrı kalmalısınız. Ona birkaç dakikaya daha ihtiyacın olduğunu söyleyeceğim. Bunların hiçbirini bilmemeli. En azından henüz.'

'Lütfen Wayne'e de bir şey söyleme. Hikayenin *tamamını* değil.'

Kapıyı kapatırken cevap vermedim. Kocamdan sır . Özellikle de bu ölçekte sırları.

"Polisi *hemen* buraya getirmeliyiz. Tamara'nın az önce itiraf anlatmayı bitirdiğimde Wayne tıslıyor. "Üç kişiyi sert metal bir çubukla yaraladı, en az ikisini öldürdü ve şu anda yukarıda, boş odamızda.

"O hâlâ benim kız kardeşim," diye cevap veriyorum.

"Bunların hepsi bizi aşar, aşkım. Elime uzandı. "Boyumuzdan büyük işlere kalkıştık. Ve sen de bu tür şeylere sırtını dönmek istiyordun, hatırlıyor musun - tüm bu drama, tüm bu sefalet?

"Bu tam bir kabus. Gözlerimi ovuşturuyorum. "Ve ne yapacağımı bilmiyorum. Elbette polisin bilmesi gerekecek, ama ben tek olmak istemiyorum-'

"Neler olduğunu bilmek istiyorum. Dale mutfağın kapısına vurur. 'Bilmeye hakkım var. Yeterince uzun süre bekledim.

Kapıyı çekip açtım. "Senden içeride çocuklarla kalmanı istemiştin. Lütfen Dale, ben Waynele konuşurken benim için bir şey yap. Seninle beş dakika içinde konuşacağım. Arkasından kapıyı kapattım.

"Çocukları babana bırakmalıydın. Kahvaltı barının taburesine yeniden oturup buzdolabının üstündeki konyağa bakıyorum. Kendime bir üçlü doldurduğum için affedilebilirdim ama ne olacağını öğrenene kadar beklesem iyi olacak. Polis ortaya çıktığında kıyamet kopacak. Tamara hala aday olabilir ama kendi gerçekliğime döndüğüm için bu fikirden soğudum. Ben

yalan söylemek ya da onu korumak istemiyorum. Burada duş almasına izin verdiğim ve kıyafetlerini yıkadığım için muhtemelen başım yeterince derde girecek.

"İkisi de ekranlarının başında. Bağırmıyoruz ya da başka bir şey yapmıyoruz. Sorun yok.'

"Polis her şey yolunda olmayacak.

"Ama er ya da geç bir şeyler döndüğünü anlayacaklar. Sesi yükselmeye başlar. "Teyzelerini birkaç yıl görmedikleri zaman mesela.

"Kimsenin bağırmadığını söylediğini sanıyordum.

"Özür dilerim - sadece - Tanrım, Ali, ceset torbasını oradan çıkardıklarını gördüm - hatta *sen* olduğunu sandım. Gözlerimin içine baktı. "Biz neye karıştık böyle?

"BURADA İŞİN BITMEK ÜZERE Mİ? Daha önceki aynısı kafasını kabine sokar. "Bir yatak boşaldı, bu yüzden kısa süre içinde sizi taşımaya hazırlanacağız.

"Devam edebilecek misin? DI Robinson hemşireye bakmıyor ama dikkatini benden ayırmıyor.

Başımı sallıyorum. İyi değilim ama devam etmek zorundayım. Ağrı kesicilerle zaten maksimuma ulaştım ve onlar olmadan ağrının nasıl olacağını düşünmekten korkuyorum. Yine de çelik gibi bir kafatasım olmalı. Şimdilik neden olduğu yarayı yapıştırdılar ama yine de dikiş atılması gerekebilir. Ben . Bir bardak su alabilir miyim lütfen?" Ağzım kurudu. Muhtemelen onlara söylemek üzere olduğum şeyin mutlak endişesinden. Ama o kadar uzun süre bununla yaşadım ki, artık açığa çıkma zamanı geldi. Her şeyin.

"İstedığımız zaman mola verebiliriz. Kabinin kenarındaki sürahiden bardağıma biraz su döküyor. "Sadece söylemen yeterli.

"Yirmi dakika sonra gelirim o zaman. Hemşire perdeyi geri çeker ve ayak sesleri kaybolur.

"Teşekkürler. Suyu ondan aldım. "Bu işi bir an önce bitirmeyi tercih ederim.

En azından o zaman bana neyle karşı karşıya kalabileceğimi söyleyebilirler. Belki de yaptıklarımı *itiraf ettiğim* için daha hoşgörülü olurlar ama ben bile altı yıl geç olduğunu biliyorum.

"Tamam, devam ediyoruz. Ben bardağımdan bir yudum alırken DI Robinson koltuğuna geri çöküyor, bu hareket başımı da ağrıtıyor.

"Peki,

Kavgadan sonra, karınızı merdivenlerden aşağı ittikten ve evi terk ettikten sonra nereye gittiniz?

"Kör bir panik içinde oradan oraya gidiyordum. Aslında bara gidip kendimi unutana kadar içmek istiyordum ama içten içe, onu ittiğimde incitebileceğimi *biliyordum*. Ve hakkımda ne düşünürseniz düşünün, ben gerçekten o tür bir adam değilim.

Memurlardan hiçbiri bir şey söylemiyor ama bakıştıklarını biliyorum. Ama Belinda'nın ilişkisini öğrendiğimde beni ele geçiren öfkeyi nereden bilebilirlerdi ki? kadar içgüdüsel ki, tadını alabiliyordum.

"Sakinleşmeye başladığım anda, iyi olduğundan emin olmak için geri dönmem gerektiğini biliyordum. Onu incittiğim için özür dilemek için. Bana yaptığı şey korkunçtu ama onu o şekilde itmek daha da kötü hissettirdi. Tamara'yı mahzene ittiğimde neredeyse aynı şeyi tekrar yaptığımı eklemiyorum. Her seferinde bir hikaye yeterince kötü. Ayrıca, eminim şimdiye kadar hikayenin kendi tarafını anlatmıştır. Belki de ona yaptıklarımızdan sonra ikimizi de o sopayla dövmekten kurtulur.

"Yani geri mi döndün?

Derin bir nefes alıyorum. Karımın büküm, yüzükoyun yere yığılmış görüntüsü, aradan altı yıl geçmesine rağmen beni hiç terk etmedi. Rachel'ı da aynı şekilde yere yığılmış gördüğümde parçalara ayrılmama şaşmamalı. "İçeri girdiğimde ölmüştü. Onu uyandırmak için yüzüne nasıl tokat attığımı hatırladıkça gözlerim doluyor. Yine de o kısmı burada bırakacağım. "Onu itip gittiğimde kafasını o kadar sert vurduğunu düşünmemiştim ama bunca zaman yanıldığımı düşünerek yaşadım. Sadece merdivenlerin yarısına kadar düştüğüne inanıyordum ama o anki ruh halimle emin olamıyordum. Ayağa kalkmayı başarmış ve ben dışarıdayken tekrar düşmüş olsaydı bile, yine de ölümünden sorumlu olduğuma ikna olmuştum.

"Yani kesinlikle *öyle olmadığını* mı söylüyorsun?

"Dediğim gibi, evimden kaçan adam Dale'di," diye cevap verdim. 'Ama Tamara da oradaydı. Ve karımı öldürdü. Yüzümden bir damla yaş yuvarlanıyor ve üzerimi örten çarşafın üzerine düşüyor. Nemin kumaşa yayılışını izliyorum. "İtiraf etti - kulübede Rachel'a saldırdıktan hemen sonra, maşayı bana çevirip beni ölüme terk etmeden hemen önce. Belli ki itiraf ettiği şeyi tekrarlayabileceğimi düşünmemişti.

OLAY ÖRGÜSÜ KALINLAŞIYOR. Bütün bunları bir arada tutmaktan benim de kafam karışmaya başladı. Meslektaşına bakıyorum, kısa süre içinde harekete geçmemiz gereken notları karalamaya devam ederken ifadesi pasif.

"Yani Tamara Fenton'un eşiniz Belinda'yı öldürdüğünü *itiraf ettiğini* mi söylüyorsunuz?"

Başını salladı. "Ama öldürdüğüme *inandığım* için cesedini evden taşıyan bendim.

"Evinizde kapsamlı bir arama yaptık ve orada ne olduğuna dair hiçbir şey bulamadık.

"Siz onun cesedini bulmadan önce her santimetrekaresini ağartmak ve temizlemek için iki ayım vardı. Tüm temizliği yapmış olan ellere bakıyor. Belinda Sander'ın cesedini ağırlaştırıp bir çöp parçası gibi atacak olan ellere.

'Onu başka biri öldürmüş olsaydı neden ondan böyle kurtulacaktınız?"

"O zamanlar gerçekten benim yaptığımı düşünmüştüm. Onu itmişim, değil mi?"

Bu adamla yaptığım görüşmeleri asla unutmayacağım. Soruşturma boyunca kesinlikle perişan haldeydi. Biz onu ararken basın toplantıları sırasında kendini zor tuttu. *Her zaman kocadır* tugayı bile sosyal medyada sessizdi. Herkes Martin'i destekliyor gibiydi. Ben de dahil. Elbette onu sorguladık ve hem arabasını hem de evini aradık, ancak iki ay geçmesine rağmen en ufak bir kanıt bulamadık.

"Yani cesedini baraj gölüne atan gerçekten *siz miydiniz?*"

"Hapse girmekten korkuyordum.

"Size tıbbi izin verilir verilmez sizi tutuklamak zorunda kalacağımızın farkındasınız değil mi? Artık karşımda bir kurbandan ziyade bir suçlu olduğumu bildiğim için ses tonum çok daha keskin.

"Tabii ki. Gözlerini kapatır.

"Şimdi lütfen soruya cevap verir misiniz? "Evet, bendim. Ama yalnız değildim.

"Oh?

"Dale Fenton geri geldi.

Bu daha da kötüleşiyor. Tüm bunları duyduktan sonra, bu akşam eve, eşimin ve çocuklarımın yanına döndüğüme her zamankinden daha çok sevineceğim. Birbirini sevmesi gereken insanlar arasında var olan karanlığı gördüğümde, bazen buna inanmakta güçlük çekiyorum. Her gün bu dünyadan uzaklaşabildiğim ve normal hayatıma dönebildiğim için şükranla doluyorum. "Ama çoktan kaçıp gittiğini söylemişsiniz.

"Belinda'nın onu aradığını ve onu ittiğimi söylediğini anlattı. Bu yüzden içeri girdiğinde onu da öldürdüğüme inandı.'

Zihnimi geriye attım. O sırada tüm arama kayıtlarını kontrol etmiş *olmalıyız*. Ve Dale, bizimle temasa geçtiğinde Belinda'nın neden onun numarasını aradığına dair makul bir neden göstermiş olmalı. Bunu kontrol etmem gerekecek yoksa bir şey gözden kaçtıysa başımız belaya girebilir. Ya da belki de onu WhatsApp gibi şifreli bir servis üzerinden aramıştır.

"Yani bu ilk olaydan sonra hiçbir zaman bizden yardım istemeyi düşünmediniz mi?

Başını iki yana sallar. "Dürüst olmak gerekirse, doğru düzgün düşünemiyordum. Tek düşünebildiğim Belinda'yı evden çıkarmaktı. Tek odaklanabildiğim şey onun bedeninden kurtulmaktı.

"Dale geldiğinde nasıl tepki verdi?

"Perişan haldeydi. Öncelikle, sürekli olarak '*Ne yaptın sen? Onlara ne yaptın?*' Hamile olduğunu bu şekilde öğrendim. Sesi titriyor. "Korkunç bir şoktu.

"Belinda'yı o şekilde ölü bulmanın Dale için de bir şok olduğunu tahmin ediyorum.

"Muhtemelen birbirimizin on zilini çalıyor olmalıydık ama olmadı.

"Peki ne oldu?

"Dale'e iki seçenek sundum.

Hikayesini bize anlatırken o kadar sakın ki, bu bile başlı başına endişe verici, ancak sanırım bunu yazmak için altı yılı vardı. Karısının cesedini bulduktan sonra karısının sevgilisine 'seçenekler' sunacak kadar sakın olması ise bambaşka bir şeye işaret ediyor. "Peki bu *seçenekler* neydi?

"Birincisi, Dale'in az önce içeri girdiği şeyi rapor etmesi ve her şeyin içine çekilmesi idi. Şüpheli durumuna *düşebilirdi*. Evlilik yüzüğü taktığını gördüm, bu yüzden ona karısının neyin peşinde olduğunu öğreneceğini ve evliliğinin de biteceğini söyledim.

"Peki diğer seçenek neydi? İşte burası işin ilginçleştiği yer. Hâlâ tetikte olduğundan ve her şeyi not ettiğinden emin olmak için yatağın üzerinden Çavuş Bennett'e bakıyorum. Bu cep notları Tamara Fenton'ı tutuklamak için fazlasıyla yeterli olacak ve onu bir kez kayda aldıktan sonra suçlama yapmak çok kolay olacak.

"Bana yardım edebileceğini söyledim. Eğer yardım ederse, ne olursa olsun onu olayların tamamen dışında tutacaktım.

"Yardım etmek mi? Nasıl?" Sanki gerçekten sormam gerekiyormuş gibi. Ne olacağını bildiğimden eminim.

"Hâlâ burada mısınız? Hemşire geri döndü. Kesinlikle bir savaş baltası. 'Martin'in dinlenmesi gerekiyor. Artık doktorun emri bu. Yarın tekrar gelmeniz gerekecek.'

'Hayır gerçekten, ben iyiyim. Neredeyse bitirdik.' Bir açıdan bu onun lehine olacak. Altı yıl geç kalmış olabilir ama en azından sonunda bize tüm hikayeyi anlatmaya istekli. Dale Fenton'ın *yardım* etmek için tam olarak ne yaptığını öğrendiğimizde, onu hangi gerekçeyle tutuklayacağımızı da bileceğiz.

'Sadece birkaç dakika daha. Ama sonra Martin'i gerçekten koğuşa götürmeliyiz.'

"Akşamın geç saatleriydi. Martin'in yüzü bulutlanır. Hatırlamak ona zaten içinde bulunduğu durumdan daha fazla acı veriyor olmalı. "Belinda'yı garajda bulduğum su geçirmez bir örtüye sardık ve ikimiz birlikte onu bagaja koyduk.

"Kameralara yakalanmamak için B yollarından gittik," diyor. "Ve onu Fewston'a götürdük. Bu anlaşılıyor. Orası geceleri zifiri karanlık oluyor. İnsanlar suyun etrafında sadece gündüz saatlerinde yürüyor.

"Bana *tam* olarak ne yaptığını anlat.

"Piknik masalarının olduğu kumsal kısmına DALDIK ve onu ağırlaştırmak için elbisesinin içine birkaç küçük taş yerleştirdik. Başını öne eğiyor.

Bu kadının ve doğmamış bebeğinin gölgesi beni hiç terk etmedi. Kadın yaklaşık sekiz haftalık hamileydi ve o sırada bebeğın kocasından olduğunu düşündük ve daha özel eğitimli iki memurumuz haber vermeye gitti. Geri döndüklerinde kocasının tepkisinin şok olduğunu ve yalnız kalmak istediğini söyleyerek gitmelerini istediğini bildirdiler.

'Ne kadar üzgün olduğumu bilemezsin. Zamanı geri almak için her şeyi yaparım.'

Ben de öyle. Bunca yıl boyunca Belinda Sanders davası açık kaldı. O zaman çıkarabildiğimiz tek sonuç, rezervuarın etrafından geçen patıkada rastgele saldırıya uğramış . Olayın ardından iki kadının daha ortaya çıkması ve her ikisinin de takip edildiklerini ve kendilerini tehdit altında hissettiklerini söylemeleri teorimizi güçlendirdi. Raporlar, ortaya çıktığı üzere, bunun bir tesadüften başka bir şey olmadığını gösteriyor.

"Yani siz ve Dale Fenton normal hayatınıza devam mı ettiniz? Ve aileler, sadece metrelerce ötede ağırlaşmış bir cesedin bulunduğunu fark etmeden, baraj gölünün kenarında pikniklerinin tadını çıkarmaya devam ettiler.

"Hayır, yapmadım, pek sayılmaz. Çavuş Bennett'in kendisine uzattığı su sürahisinin yanındaki bir kutu mendili işaret eder. Martin burnunu siler ve ona verdiği acıyla irkilir gibi olur. Güzel. Her bir parçasını hak ediyor. Onu cinayetten yargılayamayacağız ama adaleti saptırmaktan ve bir cesedi yasadışı bir şekilde ortadan kaldırmaktan yargılayabileceğiz. Aynı şey Dale Fenton için de geçerli. "Hayat bundan sonra asla normale dönmeyecekti, değil mi?"

"Devam et.

"Dale ve ben birbirimizle bir daha asla iletişim kurmamaya karar vermiştik. Ama dürüst olmak gerekirse, gitmesine izin veremezdim.

"Ne demek istiyorsun?"

"Belinda ile durumu çözerken arabasının içine bir göz attım. Yolcu koltuğunda bir paket vardı, böylece tam adını ve adresini öğrenmiş oldum.

"Bunu istedin?"

"Ne olur ne olmaz. Derin bir nefes alıyor. "Hayatıma devam etmeye çalıştım ama aylar geçtikçe karımla yatan adamı tamamen takıntı haline getirdiğimi itiraf etmeliyim. Onu hamile bırakmış olmalı. Bebeğin benden olmadığını biliyordum - evliliğimizin o tarafı kurumuştur, bu da bir ilişkisi olduğundan şüphelenmemin bir başka nedeniydi.

"Hamileliğiyle başa çıkmanın sizin için gerçekten zor olduğunu tahmin ediyorum. Biraz sempati onu konuşturacaktır. Saatiye bakıyorum. İlk geldiğimizden beri bölüm biraz sakinleşmişti. Martin Sanders'la ne kadar zamandır konuştuğumuzu unuttum ama olması gerekenden çok daha uzun bir süre. Ama ihtiyacımız olan her şeyi aldık sayılır.

"Zor demek hafif kalır. Dürüst olmak gerekirse, gitmesine izin veremezdim. Gitmesine izin veremezdim. Sadece kim olduğu ve evliliğime ne yaptığı için değil, aynı zamanda eğer konuşursa hayatımı paramparça edebilecek sırrı sakladığı için de.

'Ama konuşmuş olsaydı kendi hayatını da paramparça ederdi, değil mi?"

"O zamanlar gerçekten de Belinda'yı öldürenin *ben* olduğumu düşünüyordum. Her neyse, onun hakkında öğrenebileceğim *her şeyi* öğrenmek istedim. Nerede çalıştığını, nerede yaşadığını, kiminle yaşadığını...' Sesi kesiliyor. "Ve sonra onu Tamara ile gördüm.

"Onu ilk kez mi şahsen gördünüz?"

Başını sallıyor. "Facebook'ta fotoğraflarını görmüştüm ve Belinda'ya ne kadar benzediğine inanamamıştım. Sonra onu kanlı canlı gördüğümde garip bir bağ hissettim.

"Karınız ve kocasının bir ilişkisi olduğu için mi?" "Sanırım öyle.

İkimiz de onlar tarafından aynı muameleye tabi tutulduk.

Anlayabildiğim kadarıyla kocasının neyin peşinde olduğu ya da neler yapabileceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Derin bir nefes alır. "Belinda'nın cesedinden kurtulmama yardım etmişti, sonra da hiçbir şey olmamış hayatına devam ediyor gibiydi. Bu yüzden Tamara'ya karşı oldukça korumacı hissettim.

"Gerçekten mi?

"Çok geçmeden ona Dale'den daha fazla takılmaya başladım. Muhtemelen Belinda'nın tıpatıp aynısı olmasının da bir faydası olmadı. Görünüşleri, tavırları, hatta konuşma şekilleri.

Ölen karısından bahsederken kullandığı *konusmak* kelimesini *konusmak* olarak düzeltmek istiyorum. Ne de olsa onun sesi artık sonsuza dek susturuldu.

"Tamara'ya aşık olduğumu itiraf edeceğim.

"Ama onu tanı mıyordun bile, değil mi?

Onu yıllarca izledim. Onu tanıyordum. Ona *ondan* daha iyi bir hayat verebileceğimi de biliyordum. Ama artık hepsi gitti - şimdi onun ne yaptığını biliyorum.

"Çarşamba akşamı Fenton'ların evine gittik, efendim. Çavuşumun sesi uzun süre sessiz kalıp notlar aldığı için kısık çıkıyor. "Etrafta dolaşan bir adamla ilgili ihbarları araştırmak için. Ve ilk kez olmadığını da eklemeliyim.

Martin sessiz kalıyor.

"Sanırım o adam sen olacaksın?

Başparmaklarını birbiri etrafında döndürürken onlara bakıyor. "Evet.

"Söylesene, senin hakkında şikayette bulunduğuna göre, Tamara ile Yorkshire Dales'deki bir kır evinde nasıl bir araya geldiniz? Sen, o ve komşusu Rachel?

"Her şeyin ayarlanmasına yardım eden Rachel'dı. Tamara'nın da benim için aynı şeyleri hissettiğini söyledi. Ama yalan söyledi."

"Bir de açıklığa kavuşturmak için soruyorum, siz *M misiniz?*" - havaya tırnak işareti yaptı - "Rachel'ın evini kontrol ederken salonun pencere kenarında bulduğumuz kart ve güller kime aitti?

Başını sallıyor. "Beni ve Tamara'yı bir araya getirdiğin için teşekkür etmek içindi.

'Peki bana Ford S-Max, Yankee, Delta, One, Seven, Lima, Yankee, kaydı hakkında ne söyleyebilirsiniz?

"Onu almak için geri dönecektim. Çitlerin arasına saklamıştım. Sadece bir geceliğine orada olması gerekiyordu.

"Çitin içine mi sakladın?

'Tamara kulübenin dışında içeri girmezdi. Başlangıçta benim Dale olduğumu düşündü. Onun için bir sürpriz planladığını.

Ben de ona bakıyorum. 'Sanırım şimdilik senden yeterince şey aldık, Martin. Ama yarın tekrar geleceğiz ve belli ki o zaman işler senin için pek de rahat olmayacak. Arabasına doğru başımı sallıyorum.

Hastaneden çıkarken Çavuş Bennet'a 'Aslında' diyorum. 'Martin Sanders için her şeyin rahatsız edici olmasını sağlamalıyız.

EPILOG

ALI - 7 AY SONRA

Bugün nereye gittiğimi kimseye söylemedim. Wayne'e bile. Suçunu kabul etmesine rağmen kız kardeşimle aramdaki bağı anlamıyor. Anlayamadığı şey, yaptıklarından sonra bile hala her şeyin kurbanı olduğu. Ailemizin kurbanı, Dale'in ona kötü davranmasının kurbanı ve yalnız kalma korkusunun kurbanı. Ayrıca, her iki şiddet vakasında da, düşük yaptıktan sonra yaşadığı keder ve şüphesiz bununla birlikte gelen tüm hormonlar yüzünden çılgına dönmüştü.

İnsanlar giriş yaparken ziyaretçi merkezinde neşeli bir atmosfer var. Sanki bir havaalanındalarmış gibi. Burada ne kadar çok çocuk olduğuna şaşırıyorum - hepsi de şık ve beklentili görünüyor. Annelerini ziyaret etmek için iki haftada bir yaptıkları yolculuk için en iyi kıyafetlerini giymişler. Zavallı çocuklar. Bir insan çocuklarını böyle bir yere nasıl getirebilir bilmiyorum. Ben getiremezdim.

Ziyaretçi merkezi ile ana salon arasında yer alan ikinci binaya ulaştığımda kesinlikle havaalanı tarzı bir güvenlikle karşılaşıyorum. Sadece kontroller havaalanındakinden çok daha sıkı. Fotoğrafım çekiliyor, parmak izim alınıyor, üzerim aranıyor, taranıyor ve son olarak ağzımın içine ve üstüme bakılıyor. Son oturma alanına ulaştığımda kendimi daha az asil hissedemezdim. Diğer tarafa geçtiğimde

kız kardeşimi cezasından sonra ilk kez göreceğim.

Başlangıçta ona cinayet suçlaması yöneltmeye çalıştılar. Ancak bunu başaramadılar ve Rachel ve Belinda'ya yaptıklarından dolayı sorumluluğunun azaldığı gerekçesiyle suçu hızla kasıtsız adam öldürmeye indirdiler. Ayrıca Martin'e ağır bedensel zarar verme suçunu da kabul , ancak yine sorumluluğu azaldığı gerekçesiyle.

Hıçkırarak ağlayarak aşağı indirildiğinde kendimi hiç bu kadar kötü hissetmemiştim. Son kapıya götürülmeden önce bana baktı ve tek gördüğüm annemin gözleriydi.

Wayne her şeyi geride bırakıp hayatıma devam edebileceğimi düşünüyor gibi görünüyor ama yapamam. Hiçbir şey beni Sevgililer Günü'nden bu yana yaşadığım kargaşaya hazırlayamazdı.

"Rowlings, Parker, Smith, Browne, Fenton. Kız kardeşimin sadece soyadıyla anılmasından nefret ediyorum. *Onun adı Tamara ve o da bir insan. O benim kız kardeşim.* Onlara doğruyu söylemek istiyorum ama bu sert yüzlü memurlardan herhangi birine meydan okusaydım, muhtemelen bu son engelde geri çevrilirdim.

"Tamara Fenton," diye anons ediyorum masaya geldiğimde.

"Masa yedi. Kadın memur bana bakmadan odanın diğer ucunu işaret ediyor. "Parmak izinizi tekrar alabilir miyiz lütfen?"

Mutlu sohbetlerin arasından geçerek kız kardeşimi beklemem gereken masaya doğru ilerliyorum. Mahkûmlar ziyaret odasının köşesindeki kapıdan teker teker çıkarılıyor. Sevdiklerini gördüklerinde yüzlerindeki ışıltıyı izliyorum. Yine de iki saat sonra aynı şey olmayacak - ziyaretlerinin sonunda ayrılmak zorunda kaldıklarında. Tamara'yı bırakmaktan korkuyorum. Onu burada görmek yeterince zor olacak. Onu burada bırakmak daha da zor olacak.

Kapıdan en son o girdi. Solgun ve zayıf görünerek masama yaklaşıyor. "Sadece kısa süreli sarılmamıza izin veriliyor," mırıldandı. "Yoksa sonrasında aranıyoruz.

Bunun ne anlama geldiğini ancak hayal edebiliyorum, bu yüzden kısa bir süreliğine kemikli omuzlarını kendime doğru çektim ve ucuz şampuan kokusunu aldım.

onu tekrar bırakmadan önce seyreden saçları.

"Bir fincan çayı öldürebilirim," diyor. Onun gülümsediğini görmek güzel. Onu görmeyeli uzun zaman olmuştu.

Hemen geliyorum. Sıra yokken tezgâha gitsem iyi olacak. O zaman konuşabiliriz.'

"Kulağa uğursuz geliyor. İkimiz de en kötüsünün geride kaldığını bilmemize rağmen gülmeye zorluyor. Sadece cezasını çekmesi, şartlı tahliye olması ve ardından hayatını yeniden inşa etmek için dışarı çıkması gerekiyor.

İçkilerimizin hazırlanmasını beklerken annemin görüntüsü zihnimi dolduruyor. Tarihin tekerrüründen bahsediyoruz. Bulduğum yerdeki ironi, şimdi burada olduğum için beni daha da rahatsız ediyor. Annem hapisteyken onu hiç ziyaret etmedim - yaşamının son haftalarına girdiği söylendiğinde bile. Pişman olabileceğimden şüpheleniyordum ama onu tekrar görmeyi kendime yediremedim. Tüm bu durum beni yere sürüklemişti ve akıl sağlığım için artık yeter demiştim.

Ancak, Tamara her zaman ziyaret etti. Annem son günlerini geçirmek üzere güvenli bir hastane koğuşuna nakledildiğinde, Tamara yatağının başında izin verildiği kadar çok zaman geçirdi. Olanları içime gömdüm ve her zaman bildiğim zehirlilikten farklı bir şey yapmaya yemin ettim. Kendi mutlu aileme sahip olmak ve hayatımda bir şeyler yapmak için.

Ve yaptım.

Tezgâhın arkasındaki kadınlar kız kardeşim kadar ince ve çekiciydi. Sonunda ne biçim bir yer. Tepsime çikolata ve cips eklenmesini istiyorum ve ziyaret odasına getirmeme izin verilen tek eşya olan banka kartımla ödeme . Kartımı çantama geri koymadığım için kendimi tuhaf hissediyorum ve çantamın omzumda olmaması da garip geliyor. Umarım tüm eşyalarımızı bırakmak zorunda bırakıldığımız dolaplar güvenlidir.

Masamıza döndüğümde Tamara beni izliyor, şüphesiz en az on bir yıl boyunca burada sıkışıp kalacağını beri dış dünyayla kurduğu ilk temasın tadını çıkarıyor. Bunların hiçbirisi şimdiye anne olmuştu. Ben teyze olurum. Dale sadece pantolonunun içinde tutabilseydi ve karısına bakmak yerine

onu aldatıyor. Onun yerine burada çürümeye terk edildi, tek ziyaretçisi ben oldum.

Tepsideki tüm eşyaları masaya aktarıyorum ve ardından koltuğumun kenarına yerleştiriyorum.

"Eskiden gece yarısı ziyafetleri verdiğimiz günlerdeki gibi, değil mi? Polistiren bardağının kapağındaki musluğu açıyor. 'Bunun için hazırım. Sanki sonsuza dek o bekleme odasında bekleyecekmişim gibi geliyor.

"Hatırlatma bana. Gece yarısı ziyafetleri çocukluğumuzun en mutlu anılarından biridir. Tüm mutlu çocukluk anılarım kız kardeşimle ilgilidir. Ailelerimize, zorbalara ve çocukken başımıza gelen diğer her şeye karşı o ve ben olduğumuz zamanlar. Yıllarca içimize attıktan sonra, geçmiş büyük bir patlamayla geri geldi. Ve yaşanan onca şeyden sonra, onu tekrar bastırarak gibi görünmüyorum. Wayne daha fazla danışmanlık almamı istiyor ama bunun başka nelere yol açabileceğinden çok korkuyorum. "Burada nasılsın?

"Ben iyiyim. Bir paket cipsi ayırıyor. "Düşündüğümde daha kolay oldu, özellikle de hüküm giydikten sonra.

"Gerçekten mi?" Sarı duvarlara ürpererek bakıyorum. "Ne kadar uzun süre hizmet edeceğini *bildiğim* için daha kötü olacağını düşünmüştüm.

"Başımı eğip işime , değil mi?

"Peki bunu nasıl yapıyorsun? Böyle bir yerde kilitli kalsam çıldıracağımdan .

"İş var, eğitim var, spor salonu var, okumak var, dürüst olmak gerekirse iyiyim. Sesi parlak, ama *çok* parlak.

"Peki ya diğer kadınlar? Odaya tekrar göz gezdiriyorum. Herkes derin bir sohbete dalmış. Ama sağında iki masa ötedeki bir mahkûm gözyaşları içinde. Küçük kızı da öyle. Çocuklarını iki haftada bir, sadece iki saat görmenin nasıl bir şey olduğunu hayal bile edemiyorum. Durumları ne olursa olsun, kalbim onlarla birlikte.

"Genelde iyiler. Oda arkadaşım ile iyi geçiniyorum ve sonra dernekte çıktığımda, dürüst olmak gerekirse, diğer kadınlar bana saygı duyuyor. Yaptıklarım burada size ekstra *puan* kazandırıyor. Puan kelimesini söylerken tırnak işareti yapıyor. Kız kardeşimin *padmate* ve *association* gibi kelimeler kullandığını duymak kulağa garip geliyor. Ama altı ay tutuklu kaldıktan ve cezasının üzerinden bir ay geçtikten sonra, bu dili öğrenmiş olmalı.

"Mahkemeye son gelişinizden bu yana Dale'den haber aldınız mı?

'Bana birkaç kez yazdı ama mektuplarını okumadan yırtıp attım. Sadece bir değil, *iki* metresini öldüren bir kadınla neden iletişim halinde olmak istediğini gerçekten anlayamıyorum. Gülüyor ama sesi boş çıkıyor. Onda farklı bir hava var. Sanki artık yaptıklarından aynı derecede utanç duymuyor gibi. Sanırım diğer kadınlar bunun için ona saygı duyuyorsa duymayacaktır.

Pek de suçsuz sayılmaz, değil mi? Belinda'nın cesedinin atılmasına yardım ettiğine inanamıyorum. Birini tanıdığını sanıyorsun...' Sesi kesilir. "En azından *biraz* ceza aldı.

"Bana sorarsanız yeterince uzun değil. Sözlerimden acıyı uzak tutamıyorum.

'Onlar da aynısını aldı, değil mi? Gerçekte neye hizmet edecekleri açısından?

"Bu yanlış, tamamen yanlış," diye cevap veriyorum. 'Martin'in sizi takip etmekten ve sahte hapis cezasından aldığı ceza, karısının cesedini attığı için aldığı cezaya *eklenmeliydi*, aynı anda *çekmesine* karar verilmemeliydi.

'En azından o aşağı gönderildi,' diye yanıtlıyor tekrar gülmeden önce. 'Aynı hapishanede olsalardı komik olmaz mıydı? Ya da aynı *hücrede*. Umarım birbirlerinin canına okurlar.

"Eminim farklı yerlerde olacaklardır," diyorum. Kız kardeşimden yıllar önce dışarı çıkıp hayatlarına geri dönecek olmaları kanımı kaynatıyor. Kız kardeşimin nasıl ve nereye gittiği konusunda ikisini de suçluyorum. Serbest kaldığında kırklı yaşlarının sonunda olacak ve bu da ancak ilk seferinde şartlı tahliye edilirse mümkün olacak.

İki insanın aynı olay karşısında kadar farklı davranabilmesi beni şaşırtıyor. Dale, Belinda'nın cesedinden kurtulduktan sonra hiçbir sorun yaşamadan hayatına devam ederken, Martin son altı yılını suçluluk duygusuyla boğuşarak geçirdi.

Bir de Tamara ve Martin'in eşlerinin sadakatsizliğiyle başa çıkma biçimleri arasındaki fark var. Martin karısına ateş , Tamara *onun* yerine Dale'in sadakatsizlik yaptığı kadınların peşine düştü.

Tabii bir de kız kardeşimle benim, babamızın ölümünden sonra annemizin hapse girmesiyle nasıl başa çıktığımız var. Ben bu durumdan bir mil uzağa kaçarken, Tamara etrafta kaldı ve onu hapishanede ziyaret etti. Bildiğim bir şey var ki, o burada benim yapabileceğimden çok daha iyi başa çıkıyor. Burada kilitli kalsaydım gerçekten parçalara ayrılırdım.

"Salon nasıl gidiyor? Biraz daha parlayarak soruyor. "Ya kızlar? Söylediğin gibi tekrar aradın mı?"

"Her şey yolunda gidiyor," diye cevap veriyorum. Yönetimini üstlenmeyi kabul ettiğim için Wayne'den gördüğüm tepkiyi ya da haberlerde ve sosyal medyada kopan fırtınadan sonra Sian ve Jae'yi orada kalmaya ikna etmek için yaptığım işi bilmesine gerek yok. Tamara mahkum edildikten sonra birkaç gün boyunca tekrar patlak verdi ama ki hepsi tekrar yatıştı.

Söyleyecek başka bir şey bulmak için beynimi zorluyorum. Sadece birkaç gün önce telefonda konuştuğumuz için şu anda konuşabileceğimiz çoğu konuyu tüketmiştik. Oğullarım, evini toparlaması ve ikimizin de neler yaptığı. Günlerinin hemen hemen aynı olması ve anlatacak çok fazla bir şeyinin olmaması çok zor. Şartlı tahliye için uygun hale gelene kadar böyle olacak. Ancak o zaman belki gelecek için plan yapmaya başlayabilir.

"En azından eninde sonunda buradan çıkacağım. Sanki aklımı okumuş gibi. "Zavallı annemin aksine. Sanki sadece birkaç dakika önce annemi düşündüğümü de biliyor. Burada olmak onun için de bazı şeyleri geri getiriyor olmalı.

"Annemin konuşulmaması gereken bir konu olduğunu sanıyordum. Çayımı yudumluyorum. İğrenç ama hiç yoktan iyidir. Buraya gelmek için yaptığım onca beklemeden sonra susadım.

"Belki de bunu değiştirmenin zamanı gelmiştir. Sesi sessiz - aslında, buradaki gürültünün altında zar zor algılanabilir.

"Ne? Keşke hiç gelmeseydim demeye başlıyorum. Konuşmak istediğim son kişi annemiz. Ama Tamara'ya yardımı olacaksa, birkaç dakikalığına da olsa onu şımartmak zorundayım.

"Annem buraya *hiç* girmemeliydi.

"Bunu ikimiz de biliyoruz.

"Hepsi *onun* suçuydu - lanet olası *babamızın*. Kelimeyi ağzında kötü bir şey varmış gibi tükürüyor.

"Gerçekten onun hakkında konuşmak zorunda mıyız?" "Evet, zorundayız.

'Senin için daha kolay olmalı - annem söz konusu olduğunda senin vicdanın benimkinden çok daha rahat. En azından onu ziyaret ettin. Yanımızdaki masaya bakıyorum ve Tamara ile annemin tıpkı şu anda olduğu gibi oturduklarını hayal ediyorum. 'İkiniz ne hakkında konuştunuz? Bana hiç anlatmadın. Konuşmamızla buraya geldiğime inanmıyorum. Bunun bedelini daha sonra ödeyeceğim.

ve her şey beynimde dönüp duruyor. "Hepsi telefonda konuşup kurtulmaya çalıştığımız gibi havadan sudan konuşmalar mıydı yoksa babama yaptıklarını hiç anlatmaya çalıştı mı?

"Başına gelen her şeyi hak etti. Elindeki gevrek paketini sanki daha fazla yemeye tahammülü yokmuş gibi masaya bırakıyor. Onu suçlamıyorum. Annenizin babanızın midesine bıçak sokmasından bahsetmek pek de iştah açıcı konu değil. Ona yaşattığı onca sefaletten sonra. Dayaklardan, ilişkilerden, *hepimize* yaşattığı sefaletten sonra.

"Onu öylece terk edebilirdi," diye cevap veriyorum. 'Sanki böyle bir hayata razı olmuş gibiydi. Belki de daha iyisini hak etmediğini düşünüyordu. Onu terk etseydi, yeniden başlayabilirdi. Hayatını tamamen mahvedip kendini burada bulmak yerine.

Gözlerimi ziyaret odasında gezdirdim, çok sayıda kameraya ve her an her şey olabilirmiş gibi sırayla herkese bakan cezaevi görevlilerine baktım. Belki de olabilirdi.

"Hayatımı mahvetmemi engelledi aslında. Tamara fincanının kenarıyla oynarken bakışlarımdan kaçıyor gibi görünüyor.

"Nasıl yani? Daha önce hiç böyle bir şey söylememişti. Normalde konuşmalarımız anne ve babamızın bize verdiği zararlar üzerine yoğunlaşırdı ve ilk kez annemizin babamızı *öldürmesi* konusunu tartışmamıza dahil ettik.

"Onu annem öldürmedi. Yere bakıyor.

"Anlamıyorum.

"Onu duvara yaslamıştı. Yüzüne doğru bağıırıyordu.' Hala benimle göz göze gelmiyor.

"*Sen* olduğunu mu söylüyorsun? Aman Tanrım. Bu durumun daha da kötüye gidebileceğini *hiç* düşünmemiştim.

"Bıçakla arkasından hızla yaklaştım ve arkasını döndüğünde bıçağı karnına sapladım.

Konuşabilmem için bir an geçmesi

gerekiyor. "Bir şey söyle Ali.

Ona bakıyorum. "Buna inanamıyorum.

"Ve anne, biz o-

Suçu onun üstlenmesine izin mi verdin? Cezanı çekmesine izin mi verdin? Bunu nasıl yaparsın?' Kendimi hasta hissediyorum. Zavallı annem.

"Beni korumak istedi. Zaten hayatının bittiğini hissediyordu ama önümde koca bir hayat olduğunu söyledi. Bana her saniyeyi değerlendirmem gerektiğini söyledi.

Gözyaşlarımı geri kırıyorum. "Ve bunu gerçekten yaptın, değil mi? Alaycılığı sesimden uzak tutamıyorum.

"Bir şey mi biliyorsun, abla?

"Ne? Sanki hiçbir şey olmamış gibi bana *abla* dediğine inanamıyorum. Sanki babamızı öldürdüğünü ve suçu annemizin üstlenmesine izin verdiğini itiraf etmemiş gibi.

'Hepsini tekrar yapardım, yapardım. Hepsine. Ama bu sefer Martin'e iki kez, üç kez - ne kadar gerekiyorsa o kadar vururdum. O da diğerleri gibi bir metre altında olmalıydı. O zaman bunların hiçbirisi ortaya çıkmazdı.

"Ne yaptığını biliyorum ama-

'*Hepsi* başlarına geleni hak ettiler. Özellikle de babamız.'

"Annem başına gelenleri hak etmedi, değil mi? *Daha önce* onu hiç ziyaret için kendimi affedememiştim, muhtemelen bana en çok ihtiyacı olduğu son zamanlarda bile, *şimdi* de kendimi affetme şansım yok.

Nefes alamıyorum. Tüm eski duygular geri geliyor. Buradan çıkmam gerek. Ayağa kalkıyorum.

"Ali. Kayıt yaptırdığım masaya vardığımda ablamın sesi çok uzaklardan geliyor. "Lütfen gitme.

Odanın üzerine bir sessizlik çöküyor. "Gitmem gerekiyor," diyorum arkasında oturan memura. "Lütfen kapıyı açın.

"Ali! Tamara'nın acı dolu sesi yankılanıyor.

Ziyaret odasının kasvetinden çıkarken kız kardeşime dönüp bakmıyorum. Ancak oturma alanından geçip güneşli öğleden sonraya çıktığımda gözyaşlarım dökülmeye başlıyor. Hiç olmadığımız aile için ve her şeyin nasıl sonuçlandığı için.

Bir daha ziyaret etmeyeceğim. Gelemem. Belki Tamara ve ben, sonunda serbest bırakıldığında birbirimizi tekrar görürüz, ama belki de görmeyiz. Şu anda önemli olan tek şey kendimi bitmek bilmeyen dramadan uzaklaştırmak ve evime, oğullarımın ve Wayne'in yanına dönmek.

Aileme geri döndüm. Normal hayata dönmek. Bir keresinde Tamara'ya söylediğim gibi, *hayat yaşamak içindir, sadece var olmak için değil*. Ancak öngörülebilir gelecekte, Sevgililer Günü'nde Dale ile aynı duruşu sergileyeceğim - ve bunu unutacağım...

Son

Gitmeden Önce

The Valentine'okuduğunuz için teşekkür ederim - umarım beğenmişsinizdir!

Daha fazlasını istiyorsanız, Amazon'da Cathy ile tanışacağınız bir sonraki psikolojik gerilim kitabım Pazartesi Günlerini Sevmiyorum'a göz atın.

Yoğun bakımda uyandığında yakın geçmişteki yaşamına dair hiçbir şey hatırlamıyor ve ölümü kıl payı atlatmış durumda.

Ailesinin, arkadaşlarının ve tanıkların ifadelerinin yardımıyla, gerçekte kim olduğunu ve kendisini Londra King's Cross'a giden 7.02 treninin yolunda bulduğu o Pazartesi sabahı yaşanan olaylara neyin yol açtığını bir araya getirmelidir.

ÜCRETSİZ bir roman için lütfen sizi özel tekliflerden ve yeni çıkan kitaplardan haberdar edebileceğim 'iletişimde kal' listeme katılın. Web sitemi ziyaret ederek katılabilirsiniz www.mariafrankland.co.uk.

KİTAP KULÜBÜ TARTIŞMA SORULARI

1. Ebeveynlerinin evliliğinin ve bunun sonuçlarının Tamara ve Ali'nin yetişkinliklerinde nasıl bir etki yarattığını tartışın.
2. Dale'in Tamara üzerinde bunca yıldır sahip olduğu etki nedir?
3. Tamara'nın hareketleri için herhangi bir gerekçe var mı?
4. *Biz kadınlar birbirimize destek olmalıyız. Birbirimizin kocalarının peşinden gitmemeliyiz.* Ali'nin Rachel'a söyledikleri hakkında konuşun. Bir kadını evli bir erkeğin peşinden koşturaya iten şey nedir?
5. Martin'in Dale'e ve ardından Tamara'ya olan saplantısı ile ilgili ruh halini tartışın.
6. *Takipçiler saldırmaya ve tehdit etmeye teşvik edilir.* Henüz kimsenin fiziksel olarak tehdit edilmediği bir durumda polisin müdahale etme konusundaki isteksizliğini referans alarak tartışın.
7. Martin'in Sevgililer Günü akşamı beklentilerinin ne olabileceğini hayal etmeye çalışın.
8. Hikayede de belirtildiği gibi, Sevgililer Günü'nün *ticari bir saçmalık* olduğunu düşünüyor *musunuz?*
9. Ali ve Tamara arasındaki farklar ve hayatlarının nasıl sonuçlandığı hakkında konuşun.

10. Hikâyenin sonundaki ters köşe hakkında ne düşünüyorsunuz? Tamara ve Ali'nin annesinin neden suçu üstlendiğini ve kızının yatması gereken hapis cezasını aldığını tartışın.

11. Ali şimdi ne yapmalı - annesi hakkındaki gerçeği göre?

12. Bu hikayenin ardından her bir karakter için hayat nasıl görünebilir?

PAZARTESİLERİ SEVMİYORUM - ÖNSÖZ

İstasyonun otoparkına çekiyorum, yolculuğu hatırlayamıyorum. Dikiz aynasına bakarken ellerim direksiyon simidinde titriyor. Dağınık saçlarım ve gözlerimin altındaki gölgeler her zamankinden daha koyu. Uykusuzluk beni ele geçirmiş ve bu belli oluyor. El çantamı karıştırıp saç fırçamı ve pudramı arıyorum. Bazı hızlı düzeltmeler şart - mülakat öncesi 'gayri resmi sohbetimin' karşısına bu şekilde çıkamam.

Bagajdan tekerlekli çantamı çıkarırken iç çekiyorum, buz gibi havaya nefes bulutları üflüyorum. *Sanki bizden uzaklaşmak için sabırsızlanıyorsun.* Kelimeler zihnimde dönüp duruyor, geçen trenlerin gürültüsü kadar acımasız.

İstasyonun içinde, yanaklarım ani bir sıcaklıkla yanıyor ve kahve ile sıcak kruvasan kokusu beni çarpıyor. Midem gurulduyor. Saatimi kontrol ediyorum - on dakikam var, yani bir şeyler almak için yeterli zamanım var. Yemek midemdeki huzursuzluğu yatıştırabilir.

Tezgâhta siparişimi beklerken telefonum ceketimin cebinde bir mesajla titriyor. Bir an için ona bakmaya cesaret edemiyorum. Bir dost mu yoksa bir düşman mı?

Ondan uzak dur, beni duyuyor musun? Sadece uzak dur.

Kelimeler acı veriyor, dışarıdaki ayaz kadar keskin ve ısırıcı. Gözyaşları doluyor, ekranı bulanıklaştırıyor. Bu Pazartesi sabahı daha yeni başladı ve şimdiden dayanılmaz hissettiriyor.

Sanki bizden uzaklaşmak için sabırsızlanıyorsun.

Yine onun sesi. Beni yalnız bırakmayacak. Evden iki yüz mil uzakta olmak bile bugün yeterince uzak olmayacak. Bu düşünceden suçluluk midemi düğüm düğüm ediyor.

"Biraz bozukluk verebilir misiniz, lütfen?"

Ses, bakışlarımı pis bir yorgana sarınmış, duvarın dibinde büzülmüş bir adama çekiyor. Zayıf yüz hatları ve çukur gözleri bana kardeşimi hatırlatıyor - eğer hayat ona karşı daha acımasız olsaydı. Hiç düşünmeden ona kahvemi ve kruvasanımı uzatıyorum. Gülümsemesi ürkütücü, bu soğuk, kayıtsız koridorda yeri yokmuş gibi hissettiren bir minnettarlıkla dolup taşıyor. Telefonumun kapağını sıyırıp arkasına sıkıştırılmış yirmi poundluk acil durum banknotunu alıyorum.

"Al. Ona doğru ittim."

"Emin misin? Sesi yükseliyor, sanki benim için küçük bir değişiklik yerine ona bir can simidi uzatmışım gibi. Kısacık bir an için kendimi hafiflemiş hissediyorum. Ama sonra fısıltılar geri döndü."

Sanki bizden uzaklaşmak için sabırsızlanıyorsun.

Ondan uzak dur. Sadece uzak dur.

Sanki sesleri engelleyebilecekmişim gibi gözlerimi birbirine . Belki de dedikleri kadar kötüyümdür.

"Altıncı perona varacak bir sonraki tren Londra King's Cross'a giden 7:02 treni olacaktır."

Anons beni tekrar o ana döndürüyor. E-biletimi bulmak için telefonumu karıştırırken perona doğru ilerleyen yolcuların arasına katılıyorum. Bugün kalabalık daha yoğun hissediyorum ve her yanıma sarmış durumdalar. Bu kadar erken saatte nasıl bu kadar kalabalık olabilir? Aylar önce burada hissettiğim heyecan gitmiş ve yerini boğucu bir yalnızlığa .

Geçiş kartımı okutmaya çalışırken bilet kapısı sıkışıyor. Yorgun bir görevli nazikçe gülümsüyor ve bana el sallayarak geçmemi sağlıyor. Onun bu küçük cömertliği tuhaf bir şekilde anlamlı geliyor, sabahın soğuğuna karşı hafif bir sıcaklık.

Peronda, tanıdık yüzler kalabalığı dolduruyor - hepsi benim gibi düzenli olarak işe gidip gelenler. Ama başkaları da var, tanımak istemediğim yüzler. Başımı eğiyorum ve telefonumda geziniyormuş gibi yapıyorum.

"Eziyete geri mi döndün? Bir ses soruyor."

Şaşkınlıkla başımı kaldırdım. Hayal meyal tanıdığım bir kadın bana gülümsüyor. "Evet. Sanırım öyle," diye mırıldanıyorum.

"İyi misin?"

"Neden olmayayım ki?

Parmakları yanağıma değiyor ve irkiliyorum. Islaklar - dökütüğümü fark etmediğim gözyaşları. İçimden utanç fışkırıyor, ama kalabalık ileri atılarak bizi ayırıyor.

'Kısa bir süre sonra altıncı perona varacak olan tren, Londra King's Cross'a giden 7:02 treni olacaktır. Lütfen kenardan uzak durun.

Robotik kelimeler uzakta, seslerin vızıltısı ve hareketin kaosu tarafından boğulmuş gibi hissediliyor. Keskin ve emredici bir bağırış duyulur:

"Beyaz çizginin gerisinde kalın!

Ama kalabalık aldırış etmeden ilerliyor. Ayaklarım yerle temasını kaybediyor ve dalgayla birlikte ağırlıksız ve güçsüz bir şekilde sürükleniyorum.

Sonra, aniden, yalnız kaldım.

Düşüyorum.

Ve son gördüğüm şey yaklaşan trenin farları.

YAZARLA SÖYLEŞİ

S: Fikirleriniz nereden ?

C: Çalkantılı zamanlara yabancı değilim ve bunlar bana pek çok hammadde sağlıyor. İnsanlar, yerler, durumlar, deneyimler - hepsi harika birer roman malzemesi!

S: Neden psikolojik gerilim romanları yazıyorsunuz?

C: İnsanların neden kendilerini sevmesi gereken biri tarafından en çok riske atılabildiğini merak ediyorum.
Romanlar, zehirli ilişkilerin en kötüsünü keşfetmek için güvenli bir yerdir.

S: Bu karanlık bir insan olduğunuz anlamına mı geliyor?

C: Biz gerilim yazarları karanlığımızı hikayelere dökeriz, bu yüzden tanışabileceğiniz en iyi insanlar - izlemeniz gereken romantik yazarlar...

S: Okuyucular ne diyor?

C: Tanıdığınız insanlar ve herkesin başına gelebilecek durumlar hakkında beklenmedik sürprizlerle dolu sürükleyici hikayeler yazıyorum. O yüzden dikkatli olun.

S: Yazar olmanın en iyi yanı nedir?

C: Siz sevgili okurlarım. Tüm eleştirilerimi okuyor, tüm e-postaları ve sosyal medya yorumlarını yanıtlıyorum. İster e-posta ister sosyal medya aracılığıyla olsun, okuyuculardan haber almak beni kesinlikle mutlu ediyor.

S: Siz kimsiniz ve ?

A: Doğma büyüme Yorkshire'lıyım, şu anda resmi olarak ellili yaşlarımın başındayım. İki oğlum ve Molly adında bir Sproodle'im var. (Springer/Poodle!) Son on yıl en iyisiydi: Yaratıcı Yazarlık alanında yüksek lisans yaptım, yazarlığı tam zamanlı işim haline getirdim ve pandemiden hemen önce ikinci kez evlendikten sonra yazılarımda var olmayan sonsuz mutluluğu buldum.

S: Katılabileceğim bir bülteniniz var mı?

C: Kesinlikle öyle. Harika okuyucu topluluğuma katılmak için www.mariafrankland.co.uk adresine gidin veya [e-Kitabınız aracılığıyla buraya tıklayın](#). Bunu yaptığınızda size ücretsiz bir roman göndereceğim - 'The Brother in Law'.

TEŞEKKÜRLER

Her zaman olduğu gibi muhteşem kocam Michael'a teşekkür ederim. O benim ilk okuyucum ve her romanımın redaksiyon sürecinde hayati bir rol oynuyor. Bana olan inancı anlatamayacağım kadar çok şey ifade ediyor.

The Valentine'ın ön kopyasını okumak ve geri bildirimde bulunmak için zaman ve zahmete katlanan harika ön okuyucu ekibime özel bir teşekkür borçluyum. Onlar yazarlık işimin hayati bir parçası ve onlar olmadan ne yapardım bilmiyorum. Bu benim yirmi birinci uzun romanım ve karakterlerim için ilk isimleri düşünmek gittikçe zorlaşıyor. Bu nedenle, kullanmam için kendi isimlerini öneren grup üyelerine gerçekten minnettarım! Onlar:

Tamara (Tam Gordon)

Dale (Connie Rosenbaum ve Susie Smith Coburn tarafından önerilmiştir)

Rachel (Rachel Fournier)

Sian (Sian Edwards)

Vaughan) Jae (Jae Wheaton)

Ali (Ali Eaton)

Martin (Claire Harrison Walker tarafından öne sürüldü)

Leeds Trinity Üniversitesi'ne ve oradaki Yaratıcı Yazarlık Yüksek Lisans Öğitmenlerim Martyn, Amina ve Oz'a her zaman minnettar olacağım. 2015'teki yüksek lisans derecem, bir meslek olarak yazabilmem için sıçrama tahtası oldu.

Ve özellikle siz okuyuculara teşekkür ederim. Bu hikayeyi okumaya zaman ayırdığınız için teşekkür ederim. Umarım beğenmişsinizdir.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.